

HELSINGIN KAUPUNGIN
KUNNALLINEN
ASETUSKOKEELMA.

HELSINGIN KAUPUNGIN TILASTOTOIMISTON
JULKAISEMA.

18.

1940.

Ajanluvunmukainen rekisteri

Helsingin kaupungin kunnalliseen asetuskokoelmaan vuodelta 1940.

Vuosi ja kuukausi	Päi- vä		Asetuksen	
			nu- mero	sivu
1918				
Joulukuu	17	Helsingin kaupungin kassa- ja tililaitoksen joh- tosääntö; kaupunginvaltuuston vahvistama (myöhempine muutoksineen)	1	1
1935				
Elokuu	15	Helsingin kaupungin teurastamolle vuotien os- tosta, tarkastuksesta ja leimauksesta suoritet- tavat maksut; kaupunginhallituksen päätös	49	66
1936				
Elokuu	31	XXVI kaupunginosan asemakaavan yhteydessä vahvistetut katujen nimet	159	182
1937				
Huhtikuu	1	XXV kaupunginosan asemakaavan yhteydessä vahvistetut katujen nimet	159	182
1938				
Helmikuu	22	XXIII kaupunginosan asemakaavan yhteydessä vahvistetut katujen nimet	159	182
1939				
Kesäkuu	9	Valtion ja Helsingin kaupungin välinen sopimus Helsingin yleisen sairaalan rakentamisesta ja käyttämisestä; kaupunginhallituksen ja lääkintöhallituksen allekirjoittama	90	107
Lokakuu	11	Kaupunginjohtajien toimialat; kaupunginval- tuuston päättämä lisämääräys	137	168
»	»	Lisäys kaupungin hallitusten, lautakuntien y. m. toimielinten palkkiosääntöön; kaupunginval- tuuston päätös	161	184
»	25	Kaupunginjohtajien toimialat; kaupunginval- tuuston päättämä lisämääräys	137	168
»	»	Lisäys kaupungin hallitusten, lautakuntien y. m. toimielinten palkkiosääntöön; kaupunginval- tuuston päätös	161	184

Vuosi ja kuukausi	Päi- vä		Asetuksen	
			nu- mero	sivu
1940				
Tammikuu	3	Lisäys Helsingin kaupungin virkasäännön 28 §:ään; kaupunginhallituksen päätös	5	21
»	12	Asetus kansaneläkelain toimeenpanosta annetun asetuksen väliaikaisesta muuttamisesta	13	29
»	15	Virkasäännön sairasloman aikana suoritettavia palkkaetuja koskevien määräysten soveltaminen; kaupunginhallituksen päätös	65	87
»	17	Lisäys Helsingin kaupungin virkasäännön 28 §:ään; kaupunginvaltuuston vahvistama ..	5	21
»	»	Määräykset tuntipalkkaa nauttiville kertausharjoitusten ajalta suoritettavasta palkasta; kaupunginvaltuuston päätös	6	22
»	19	Laki kansaneläkelain väliaikaisesta muuttamisesta	12	28
»	»	Laki poikkeuksellisten olosuhteiden aiheuttamista muutoksista vuoden 1940 verotukseen	15	30
»	»	Laki eräiden verovelvollisten vapauttamisesta veronmaksun laiminlyönnin johdosta suoritettavasta veronlisäyksestä	17	32
»	»	Sotapalvelukseen kutsuttujen viranhaltijain sijaisten palkkaaminen; kaupunginhallituksen päätös	62	86
»	26	Lisäys Helsingin kaupungin virkasäännön 28 §:ään; kaupunginhallituksen päätös	5	21
»	»	IV kaupunginosan korttelia n:o 76 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksiin; sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle	140	169
»	»	XVIII kaupunginosan korttelia n:o 604 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksiin; sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle	141	169
»	30	IX kaupunginosan kortteleita n:ot 199—204 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksiin; sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle	142	170
»	»	XII kaupunginosan kortteleita n:ot 384, 385, 386, 389, 391, 392, 394 ja 395 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksiin;		

Vuosi ja kuukausi	Päivä		Asetuksen	
			numero	sivu
1940				
		sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle	143	171
Tammikuu	30	XXII kaupunginosan asemakaava; sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle	144	171
Helmikuu	3	Vuonna 1940 toimitettavassa verotuksessa noudatettavat menettelytavat; valtiovarainministeriön päätös	16	30
»	6	Alokkaina asevelvollisuuttaan suorittavien palkkaedut; kaupunginhallituksen päätös	63	86
»	9	Väliaikaiset poikkeukset kansaneläkelain säännöksistä; valtioneuvoston päätös	14	29
»	9	Väestönsuojelumuodostelmien muonitus; kaupunginhallituksen päätös	2	20
»	»	Asetus asevelvollisille sotatilan aikana suoritettavasta palkkauksesta ynnä eräistä muista eduista	7	22
»	»	Huoltorahan suorittaminen sotapalveluksessa olevien asevelvollisten, suojeluskuntalaisten ja vapaaehtoisten omaisille; valtioneuvoston päätös	9	25
»	»	Palkan maksaminen viranhaltijoille, jotka ovat määrättyt maanpuolustustoimiin tai sotasairaaloihin; kaupunginhallituksen päätös	10	27
»	11	Vuokra-autotaksan muutos; maistraatin päätös	3	20
»	»	Vuokra-autotaksan väliaikainen muutos; maistraatin päätös	34	46
»	14	Asevelvollisten kuukausipalkan maksaminen; puolustusministeriön päätös	8	24
»	16	Palkan maksaminen sotapalvelusta suorittaville työläisille, joille valtio maksaa kuukausipalkkaa; kaupunginhallituksen päätös	11	28
»	»	Asetus yleisestä työvelvollisuudesta sodan aikana annetun lain soveltamisesta annetun asetuksen muuttamisesta	21	34
»	»	Vuoden 1940 kunnallisverojen ennakkoperintä; kaupunginhallituksen päätös	30	44

Vuosi ja kuukausi	Päivä		Asetuksen	
			numero	sivu
1940				
Maaliskuu	15	I kaupunginosan korttella n:o 7 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen; sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle	145	173
»	»	XIV kaupunginosan korttella n:o 498 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen; sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle	146	174
»	16	Laki kunnallisille mielisairaaloille sekä tuberkuloisia sairastavien hoitolaitoksille vuotuisiin kunnossapito- ja käyttökustannuksiin sodan aikana annettavasta valtionavusta	4	20
»	»	Laki elinkeinoliikkeen verotuspaikan määrittämisestä vuonna 1940 toimitettavassa kunnallisverotuksessa	18	32
»	»	Laki eräistä sotatilain aiheuttamista poikkeussäännöksistä verolakeihin	19	33
»	»	Laki vuoden 1940 verotuksessa noudatettavasta valitusmenettelystä	20	33
Huhtikuu	19	Laki työväenopistojen valtionavustuksen maksattamisesta vuonna 1940	22	36
»	»	Asetus työväenopistojen valtionavustuksen maksattamisesta vuonna 1940 annetun lain täytäntöönpanosta	23	36
»	23	Helsingin kaupungin sähkölaitoksen urakoitsijoita koskevat määräykset; teknillisten laitojen hallituksen vahvistamat	89	107
»	30	Venelaituripaikoista suoritettavat maksut; satamalautakunnan päätös	79	98
Toukokuu	8	Työaika kaupungin sairaaloissa; kaupunginvaltuuston päätös	27	42
»	»	Pirkkolan omakotialueen tonttien luovutusehdot; kaupunginvaltuuston päätös	28	43
»	»	Henkisen työn tekijäin työnvälityksen järjestely; kaupunginvaltuuston päätös	39	50
»	»	Lisäys kaupungin hallitusten, lautakuntien y. m. toimielinten palkkiosääntöön; kaupunginvaltuuston päätös	161	184

VII

Vuosi ja kuukausi	Päi- vä		Asetuksen	
			nu- mero	sivu
1940				
Toukokuu	9	Eräät kansaneläkelain mukaiset maksunsuoritukset sekä vakuutusmaksun palautus; valtioneuvoston päätös	40	50
»	14	Ratsastushallin käytöstä suoritettavat maksut; kiinteistölautakunnan vahvistamat	55	82
»	»	XIV kaupunginosan korttelia n:o 524 sekä tämän ja korttelin n:o 525 välistä aluetta koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen; sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle	147	174
»	»	XXII kaupunginosan korttelien n:ot 694 ja 696 välistä aluetta koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen; sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle	148	175
»	»	XXV kaupunginosan korttelia n:o 840 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen; sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle	149	176
»	23	Helsingin makasiiniosakeyhtiön laiturihuoltotariffin korotus; kaupunginhallituksen päätös	35	46
»	29	Leipä- ja maitomyymäläin aukioloaika; kaupunginvaltuuston päätös	26	42
»	»	Kaupunginjohtajien toimialat; kaupunginvaltuuston päättämä lisämääräys	137	168
»	»	Lisäys kaupungin hallitusten, lautakuntien y. m. toimielinten palkklosäntöön; kaupunginvaltuuston päätös	161	184
Kesäkuu	6	Leipä- ja maitomyymäläin aukioloaika; kaupunginhallituksen päätös	26	42
»	7	Laki kohtuuttomien vuokrien ehkäisemisestä ..	24	37
»	»	Asetus huoneenvuokralautakunnista	25	41
»	12	Helsingin kaupungin maistraatin työjärjestys; Uudenmaan lääninhallituksen vahvistama ..	43	53
»	»	X kaupunginosan tehdaskorttelia n:o 292 koskeva asemakaavanmuutos; sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle	150	176
»	13	Soutustadlonin kilpailuista suoritettavat maksut; kaupunginhallituksen päätös	56	83

VIII

Vuosi ja kuukausi	Päi- vä		Asetukseen	
			nu- mero	sivu
1940				
Kesäkuu	17	Pallokentän harjoitus- ja vuokramaksut; kiinteistölautakunnan vahvistamat	57	83
»	19	Vallilan kivitalotonttien vuokraehdot; kaupunginvaltuuston päätös	29	43
»	»	Matkustussäännön väliaikainen muutos; kaupunginvaltuuston päätös	32	45
»	»	Helsingin kaupungin terveydenhoitojärjestyksen väliaikainen muutos; Uudenmaan lääninhallituksen vahvistama	33	46
»	»	Vuokra-autotaksan väliaikainen muutos; maistraatin päätös	34	46
»	»	Lisäys taksaan maksujen laskemiseksi m. m. Helsingin kaupungin teurastamon navetan käyttämisestä; kaupunginvaltuuston vahvistama	50	66
»	»	Sotapalvelukseen kutsuttujen viranhaltijain ja työntekijäin palkkaedut; kaupunginvaltuuston päätös	64	87
»	»	Kaupungin nuohouspiirijaon muutos; palolautakunnan päätös	82	99
»	»	Lisäys kaupungin hallitusten, lautakuntien y. m. toimielinten palkkiosääntöön; kaupunginvaltuuston päätös	161	184
»	21	Laki eräiden kansakoulunopettajien sijoittamisesta uusiin virkoihin tai toimiin	31	44
»	27	Helsingin kaupungin teurastamolle vuotien ostosta, tarkastuksesta ja leimauksesta suoritettavat maksut; kaupunginhallituksen päätös	49	66
»	28	Postisiltoliikkeen käyttäminen valtionavustusten ja avustuslainojen suorittamisessa; valtiovarainministeriön päätös	48	65
Heinäkuu	12	Määräykset moottoriajoneuvoissa käytettävien puu- ja puuhiilikaasulaitteiden rakenteesta, asennuksesta ja käytöstä; kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriön päätös	51	66
»	19	Asetus kansaneläkelain toimeenpanosta annetun asetuksen väliaikaisesta muuttamisesta	41	51
»	26	Asetus sotainvaliidien huollon väliaikaisesta järjestämisestä	42	51

Vuosi ja kuukausi	Päi- vä		Asetuksen	
			nu- mero	sivu
1940				
Heinäkuu	26	Laki hevosten ja ajoneuvojen ottamisesta sota- voiman tarpeisiin annetun lain muuttamisesta	44	57
Elokuu	2	Laki asemakaavalain 19 ja 63 §:n muuttami- sesta	36	47
»	»	Laki lisäyksestä jakolaitoksesta, tontinmittauk- sesta ja kiinteistöjen rekisteröimisestä kau- pungissa annettuun lakiin	37	48
»	»	Asetus rakennustoiminnan väliaikaisesta järjes- telystä kaupungeissa ja kauppaloissa sekä eräillä rakennustarkastuksen alaisilla maa- seudun alueilla	38	48
»	9	Laki sotasiirtolaisten yhteiskunnallisesta huol- lostä	70	89
»	»	Asetus sotasiirtolaisten yhteiskunnallisesta huol- lostä	71	91
»	12	Ratsastushallin käytöstä suoritettavat maksut; kiinteistölautakunnan vahvistamat	55	82
»	13	Helsingin kaupungin väestönsuojelulautakun- nan ohjesääntö; Uudenmaan lääninhallituk- sen vahvistama	46	62
»	15	Asetus hevosten ja ajoneuvojen ottamisesta sotavoiman tarpeisiin annetun lain sovelta- misesta	45	58
»	16	Asemakaava XIV kaupunginosan tehdaskortte- lille n:o 472; sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle	151	177
»	21	II kaupunginosan korttelia n:o 41 koskeva ase- makaavanmuutos asemakaavamääräyksineen; sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle	152	177
»	22	Ratsastusharjoittelu- ja kilpailupaikkojen viral- liset nimet; kaupunginhallituksen päätös ..	54	82
»	28	Helsingin kaupungin työntekijäin ja viranhalti- jain kalliinajanlisäykset; kaupunginvaltuus- ton päätös	47	64
»	»	Helsingin kaupungin erinäisten viranomaisten antamista jäljennöksistä ja todistuksista kan- nettavien maksujen taksan noudattaminen; kaupunginvaltuuston päätös	60	84

Vuosi ja kuukausi	Päivä		Asetuksen	
			numero	sivu
1940				
Elokuu	30	Asetus sotainvalidiiden huollon väliaikaisesta järjestämisestä annetun asetuksen muuttamisesta	52	68
Syyskuu	5	Väestönsuojelun yleissuunnitelma; valtioneuvoston vahvistama	53	69
»	»	Helsingin kaupungin erinäisten viranomaisten antamista jäljennöksistä ja todistuksista kannettavien maksujen taksan noudattaminen; kaupunginhallituksen päätös	60	84
»	6	Helsingin kaupungin työntekijäin ja viranhaltijain kalliinajanlisäysten suorittaminen; kaupunginhallituksen päätös	47	65
»	»	Helsingin kaupungin huoltolautakunnan alaisen työtupien C-osaston järjestyssäännön muutos; työtupien johtokunnan päätös	81	99
»	18	Palomiesten työaika; kaupunginvaltuuston päätös	58	83
»	»	Veden toimittamiseen kaupungin ulkopuolella oleville yksityisten alueille asetettavat ehdot; kaupunginvaltuuston päätös	59	84
»	20	Asetus tullisäännön muuttamisesta	77	97
»	27	Palokuntien järjestelyn ja koulutuksen perusteet; sisäasiainministeriön päätös	76	96
Lokakuu	1	Muutos taksaan kaupungin vaakamestareille tulevista palkkioista, kun he pyynnöstä suorittavat punnitsemisia ja mittauksia tullipakahuoneen ulkopuolella; satamalautakunnan vahvistama	78	98
»	2	Ohjeet liikennemerkkien sijoittamisesta; tie- ja vesirakennushallituksen vahvistamat	80	98
»	4	Asetus alkoholistin määräämisestä yleiseen alkoholistihuoltolaan	72	95
»	9	Helsingin kaupungin kaupunginkanslian johtosäännön muutos; kaupunginvaltuuston vahvistama	73	95
»	»	Helsingin kaupungin teknillisten laitosten hallituksen ohjesäännön muutos; kaupunginvaltuuston vahvistama	74	95

Vuosi ja kuukausi	Päivä		Asetuksen	
			numero	sivu
1940				
Lokakuu	9	Helsingin kaupungin puhtaanapitolaitoksen johtosäännön muutos; kaupunginvaltuuston vahvistama	75	96
»	»	Kansakouluoppilaiden maksuton hoito kaupungin sairaalain poliklinikoilla; kaupunginvaltuuston päätös	83	99
»	»	Kaasutariffi; kaupunginvaltuuston vahvistama	84	100
»	»	Muutos taksaan maksujen laskemiseksi suolipesimön ja navetan käyttämisestä sekä elävän karjan ja lihan punnituksesta Helsingin kaupungin teurastamolla; kaupunginvaltuuston vahvistama	93	113
»	»	Taksa maksujen laskemiseksi Helsingin kaupungin teurastamon jäädytyslaitoksen käyttämisestä; kaupunginvaltuuston vahvistama	94	114
»	»	Taksaan Helsingin kaupungin teurastamon lihan tukkumyyntihallin halli-, punnitus- y. m. maksujen laskemiseksi liittyvän lisäyksen muutos; kaupunginvaltuuston vahvistama	95	115
»	12	III kaupunginosan korttelia n:o 51 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen; sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle	153	178
»	»	IV kaupunginosan korttelia n:o 162 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen; sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle	154	178
»	»	IX kaupunginosan korttelien n:ot 199 ja 204 asemakaavanmuutos; sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle	155	179
»	15	XXII kaupunginosan korttelia n:o 690 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen; sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle	156	180
»	17	Viransijaisuuspalkkioita koskevien määräysten muuttaminen; kaupunginhallituksen päätös	66	87
»	»	Kuukausipalkan laskeminen hautausapua maksettaessa työntekijän kuolinpesälle; kaupunginhallituksen päätös	67	88
»	25	Laki vuoden 1940 varsinaisten kunnanvaltuutettujen ja kaupunginvaltuutettujen vaalien siirtämisestä vuoteen 1942	61	85

Vuosi ja kuukausi	Päivä		Asetuksen	
			numero	sivu
1940				
Lokakuu	25	Asetus moottoriajoneuvoliikenteestä annetun asetuksen muuttamisesta	97	116
»	28	Ratsastushallin tallien vuokramaksut; kiinteistölautakunnan vahvistamat	109	142
»	30	Kaupungin eläkkeennauttijain kalliinajanlisäykset; kaupunginvaltuuston päätös	68	88
»	»	Sairaalan lääkärien oikeus harjoittaa yksityistä vastaanottoa virka-asunnoissaan; kaupunginvaltuuston päätös	69	88
»	»	Sähköenergian hinta; kaupunginvaltuuston päätös	88	104
»	»	Desinfioimislaitoksessa annetusta syyhelmähoidosta suoritettavat maksut; kaupunginvaltuuston päätös	108	142
»	»	Väliläiset lisäykset ja muutokset kaupungin omistamien vahvistettuun asemakaavaan merkittyjen rakennettaviksi tarkoitettujen tonttien myynnissä noudatettaviin periaatteisiin; kaupunginvaltuuston päätös	110	143
»	»	Marttilan omakotialueen perustaminen ja sen tonttien luovutusehdot; kaupunginvaltuuston päätös	111	143
Marraskuu	1	Laki tietojen antamisesta eräitä yleisiä, virallisia tilastoja varten	96	115
»	7	Reserviläisten ja nostomiesten huoneenvuokravelkojen järjestely; valtioneuvoston päätös	135	165
»	»	Betoni- ja rautabetonirakenteista annettujen määräysten muuttaminen; valtioneuvoston päätös	136	166
»	15	Asetus läänien palohallinnon järjestämisestä erikseen suurpalojen varalta	86	102
»	»	Laki työväenopistojen valtionavusta annetun lain väliaikaisesta muuttamisesta	130	163
»	»	Laki elinkeinoliikkeen verotuspaikan määrittämisestä vuonna 1941 toimitettavassa kunnallisverotuksessa	131	163
»	»	Laki eräistä sotatilan aiheuttamista poikkeussäännöksistä verolakeihin annetun lain voimaoloajan pidentämisestä	132	164

XIII

Vuosi ja kuukausi	Päi- vä		Asetuksen	
			nu- mero	sivu
1940				
Marraskuu	20	Sähköenergian hinta; teknillisten laitosten hallituksen päätös	88	104
»	»	Ajomaksut Helsingin raitiotie- ja omnibusosakeyhtiön raitiotie- ja linja-autolinjoilla; kaupunginvaltuuston päätös	122	149
»	»	Helsingin kaupungin leski- ja orpokassasta eläkettä nauttivien henkilöiden kalliinajanlisäykset; kaupunginvaltuuston päätös	133	164
»	21	Helsingin makasiinosakeyhtiön laiturihuoltotariffin korotus; kaupunginhallituksen päätös	139	169
»	22	Eräissä autoissa käytettävät puu- ja hiilikääsuttimet; kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriön päätös	87	103
»	27	Muutos taksaan maksujen laskemiseksi Helsingin kaupungin teurastamon käyttämisestä; Uudenmaan lääninhallituksen vahvistama	91	112
»	»	Muutos taksaan tarkastusmaksujen laskemiseksi Helsingin kaupungin lihantarkastamolla; Uudenmaan lääninhallituksen vahvistama ..	92	113
»	29	Asetus henkikirjoituksesta annetun lain väliaikaisesta täytäntöönpanosta	85	101
Joulukuu	5	Nuohoustaksan korotus; maistraatin päätös ..	114	145
»	»	Helsingin kaupungille tulevien liikenne- ja tuulaakimaksujen kanto erinäisissä tullikamareissa; valtiovarainministeriön päätös	116	146
»	»	Kansaneläkelain säännöksistä tehtyjen väliaikaisten poikkeusten kumoaminen; valtioneuvoston päätös	125	160
»	»	Asetus sisältävä väliaikaisia määräyksiä moottoriajoneuvojen tunnusmerkeistä	128	162
»	12	Kaupunkien ja kauppalaan tonttikirjan ja maarekisterin laatiminen; valtioneuvoston päätös	112	144
»	13	Laki tuulaakimaksun laskemisen perusteesta vuosina 1941—1945	117	147
»	»	Asetus tuulaakimaksun laskemisen perusteesta vuosina 1941—1945 annetun lain soveltamisesta	118	147
»	»	XII kaupunginosan kortteleita n:ot 371 ja 381 koskeva asemakaavanmuutos asemakaava-		

Vuosi ja kuukausi	Päi- vä		Asetuksen	
			nu- mero	sivu
1940				
		määräyksineen; sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle	157	180
Joulukuu	13	XIII kaupunginosassa sijaitsevan yksityisen kreikkalaiskatolisen seurakunnan hautausmaan asemakaavanmuutos; sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle	158	181
»	18	Yksityisten väestönsuojien rakentamisesta yleisten väestönsuojien yhteyteen asetettavat ehdot; kaupunginvaltuuston päätös	113	144
»	»	Toimilupa Helsinginkadulle rakennettavaa raitiotielinjaa varten; kaupunginvaltuuston päätös	121	149
»	»	Kaasu- ja sähkölaitosten mittarinvuokria koskevat määräykset; kaupunginvaltuuston päätös	127	161
»	»	Torikauppa Töölöntorilla; kaupunginvaltuuston päätös	134	164
»	19	Laki omakotirahastosta	98	117
»	»	Asetus omakotirahastosta	99	118
»	»	Lainojen myöntäminen omakotirahastosta; sosiaaliministeriön päätös	100	121
»	»	Laki perheenasuntolainoista ja perheenasuntotakuista sekä perheenasuntoavustuksista	101	124
»	»	Asetus perheenasuntolainoista ja perheenasuntotakuista sekä perheenasuntoavustuksista	102	126
»	»	Perheenasuntolainojen ja -takuiden sekä perheenasuntoavustusten myöntäminen ja suorittaminen; sosiaaliministeriön päätös	103	130
»	»	Laki lainan tai takuun myöntämisestä erälle asunto-osakeyhtiöille	104	134
»	»	Asetus lainan tai takuun myöntämisestä erälle asunto-osakeyhtiöille	105	135
»	»	Lainan tai takuun myöntäminen erälle asunto-osakeyhtiöille; sosiaaliministeriön päätös ..	106	138
»	»	Omakoti-, perheenasunto- ja asunto-osakeyhtiölainojen korkokanta; valtioneuvoston päätös ..	107	142
»	»	Asetus valtion teknillisistä oppilaitoksista	115	145

Vuosi ja kuukausi	Päivä		Asetuksen	
			numero	sivu
1940				
Joulukuu	19	Laki eräiden lakien voimaantulon lykkäämisestä	120	148
»	23	Taksa, jonka mukaan aluksilta kannetaan satamamaksuja Helsingin kaupungissa vuosina 1941 ja 1942; sisäasiainministeriön vahvistama	119	147
»	»	Laki kansaneläkelain muuttamisesta	123	152
»	27	Anna Sara Arosinin testamenttirahaston korkovaroista suoritettavien avustusten korottaminen; kaupunginhallituksen päätös	138	168
»	28	Laki oppivelvollisuudesta annetun lain muuttamisesta	129	162
»	30	Asetus kansaneläkelain toimeenpanosta annetun asetuksen muuttamisesta	124	155
»	31	Laki köyhäinhoidollisesta kotipaikkaoikeudesta eräissä tapauksissa	126	160
—				
		XXIII, XXV ja XXVI kaupunginosien asemakaavojen yhteydessä vahvistetut katujen nimet ..	159	182
		Tonttijaon muutokset vuonna 1940	160	183
		Muutokset sääntöpalkkaisten virkojen luokitteluun vuonna 1940	162	184

Aakkosellinen hakemisto.

Helsingin kaupungin kunnalliseen asetuskokoelmaan vuodelta 1940.

	Sivu
Ajomaksut raitiotieyhtiön raitiotie- ja linja-autolinjoilla	149
Ajoneuvot , niiden ottaminen sotavoiman tarpeisiin	57, 58
Alkoholistit , heidän määräämisensä yleiseen alkoholistihuoltolaan	95
Alokaat , ks. Asevelvolliset.	
Ammattioppilaitokset , niistä annetun lain voimaantumalon lykkääminen ..	148
Arosin, Anna Sara , hänen testamenttirahastonsa korkovaroista suoritettavien avustusten korottaminen	168
Asemakaava , XIV kaupunginosan tehdaskorttelin n:o 472	177
XXII kaupunginosan	171
XXIII, XXV ja XXVI kaupunginosien, niiden yhteydessä vahvistetut katujen nimet	182
Asemakaavalaki , laki sen 19 ja 63 §:n muuttamisesta	47
Asemakaavanmuutoksia ja asemakaavamääräyksiä , jotka koskevat:	
I kaupunginosan korttelia n:o 7	173
II kaupunginosan korttelia n:o 41	177
III kaupunginosan korttelia n:o 51	178
IV kaupunginosan korttelia n:o 76	169
IV kaupunginosan korttelia n:o 162	178
IX kaupunginosan kortteleita n:ot 199—204	170, 179
X kaupunginosan tehdaskorttelia n:o 292	176
XII kaupunginosan kortteleita n:ot 371 ja 381	180
XII kaupunginosan kortteleita n:ot 384, 385, 386, 389, 391, 392, 394 ja 395	171
XIII kaupunginosassa sijaitsevaa yksityisen kreikkalaiskatolisen seurakunnan hautausmaata	181
XIV kaupunginosan korttelia n:o 498	174
XIV kaupunginosan korttelia n:o 524 sekä tämän ja korttelin n:o 525 välistä aluetta (uusi kortteli n:o 527)	174
XVIII kaupunginosan korttelia n:o 604	169
XXII kaupunginosan korttelien n:ot 694 ja 696 välistä aluetta (uusi kortteli n:o 690)	175
XXII kaupunginosan korttelia n:o 690	180
XXV kaupunginosan korttelia n:o 840	176
Asetus alkoholistin määräämisestä yleiseen alkoholistihuoltolaan	95
asevelvollisille sotatilan aikana suoritettavasta palkkauksesta ynnä eräistä muista eduista	22
henkikirjoituksesta annetun lain väliaikaisesta täytäntöönpanosta ..	101
hevosten ja ajoneuvojen ottamisesta sotavoiman tarpeisiin annetun lain soveltamisesta	58
huoneenvuokralautakunnista	41
kansaneläkelain toimeenpanosta annetun asetuksen muuttamisesta 29, 51, 155	155
lainan tai takuun myöntämisestä erälle asunto-osakeyhtiölle	135
läänien palohallinnon järjestämisestä erikoisesti suurpalojen varalta	102
moottoriajoneuvoliikenteestä annetun asetuksen muuttamisesta ..	116
omakotirahastosta	118
perheenasuntolainoista ja perheenasuntotakuista sekä perheenasuntoavustuksista	126

Asetus rakennustoiminnan väliaikaisesta järjestelystä kaupungeissa ja kauppaloissa sekä erällä rakennustarkastuksen alaisilla maaseudun alueilla	48
sisältävä väliaikaisia määräyksiä moottoriajoneuvojen tunnusmerkeistä	162
sotainvaliidien huollon väliaikaisesta järjestämisestä	51, 68
sotasiirtolaisten yhteiskunnallisesta huollosta	91
tullisäännön muuttamisesta	97
tuulaakimaksun laskemisen perusteesta vuosina 1941—1945 annetun lain soveltamisesta	147
työväenopistojen valtionavustuksen maksattamisesta vuonna 1940 annetun lain täytäntöönpanosta	36
valtion teknillisistä oppilaitoksista	145
yleisestä työvelvollisuudesta sodan aikana annetun lain soveltamisesta annetun asetuksen muuttamisesta	34
Asevelvolliset, alokkaina asevelvollisuuttaan suorittavien palkkaedut heille sotatilan aikana suoritettava palkkaus y. m. edut ..	21, 22, 27, 28
huoltorahan suorittaminen heidän omaisilleen	25
kuukausipalkan maksaminen heille	24
Asunto-osakeyhtiölainat, niiden korkokanta	142
Asunto-osakeyhtiöt, niille myönnettävät lainat tai takuut ..	134, 135, 138
Aukioloaika, leipä ja maitomyymälöiden	42
Autot, ks. Moottoriajoneuvot.	
Autotaksa, sen muutokset	20, 46
Avustukset, Anna Sara Arosinin testamenttirahastosta suoritettavat, niiden korottaminen	168
perheenasuntoja varten	124, 126, 130
Avustuslainat, postisiirtoliikkeen käyttäminen niiden suorittamisessa ..	65
Betonirakenteet, niistä annettujen määräysten muuttaminen	166
Desinfiointilaitos, annetusta syyhelmähoidosta suoritettavat maksut ..	142
Elinkeinoliike, sen verotuspaikan määrääminen kunnallisverotuksessa 32,	163
Eläkkeennauttijat, kalliinajanlisäykset heille	88
Ennakkoperintä, vuoden 1940 kunnallisverojen	44
Finanssilaitos, virallinen, tietojen antaminen sitä varten	115
Hautausapu, kuukausipalkan laskeminen sitä maksettaessa työntekijän kuolinpesälle	88
Helsingin makasiiniosakeyhtiö, sen laiturihuoltotariffin korotus ...	46, 169
Henkikirjoitus, asetus siitä annetun lain väliaikaisesta täytäntöönpanosta	101
Henkisen työn tekijät, heidän työnvälityksensä väliaikainen järjestely ..	50
Hevosottomies	57, 58
Hevosten otto sotavoiman tarpeisiin	57, 58
Hiilikaasulaitteet, eräissä autoissa käytettävät	66, 103
Huoltolautakunta, sen alaisten työtupien C-osaston järjestyssäännön muutos	99
Ks. myös Yhteiskunnallinen huolto.	
Huoltoraha, ei ole verotettavaa tuloa	33
sen suorittaminen sotapalveluksessa olevien asevelvollisten, suojeluskuntalaisten ja vapaaehtoisten omaisille	25
Huoltovelvollinen	22
Huoneenvuokralautakunta, asetus siitä	41
sen antamien pöytäkirjanotteiden lunastusmaksut	84
Huoneenvuokrat, kohtuuttomat, niiden ehkäiseminen	37
Huoneenvuokravelat, reserviläisten ja nostomiesten, niiden järjestely ..	165
Invaliidien huolto, sen väliaikainen järjestäminen	51, 68
Jakolaitos kaupungeissa, lisäys siitä annettuun lakiin	48
Johtosääntö, kassa- ja tililaitoksen	1
kaupunginkanslian, sen muutos	95
puhtaanapitolaitoksen, sen muutos	96
Ks. myös Ohjesääntö.	
Jäljennökset, niistä kannettavien maksujen taksaan noudattaminen ..	84

Järjestyssääntö, huoltolautakunnan alaisten työtupien C-osaston, muutos siihen	99
Kaasulaitos, sen mittarinvuokrat	161
Kaasutariffi	100
Kallinajanlisäykset, eläkkeennauttijain	88
Helsingin kaupungin leski- ja orpokassasta eläkettä nauttivien	164
työntekijäin ja viranhaltijain	64
Kansakoulunopettajat, heidän sijoittamisensa uusiin virkoihin ja toimiin	44
Kansakouluoppilaat, heille tuleva maksuton hoito kaupungin sairaalain poliklinikoilla	99
Kansaneläkelaki, eräät sen mukaiset maksusuoritukset sekä vakuutusmaksun palautus	50
sen muuttaminen	28, 152
sen toimeenpanosta annetun asetuksen muuttaminen	29, 51, 155
väliaikaiset poikkeukset sen säännöksistä	29, 160
Kassa- ja tillilaitoksen johtosääntö	1
Katujen nimet, vahvistetut uudet ja poistetut	82, 171, 172, 182
Kaupunginjohtajien toimialat	168
Kaupunginkanslia, sen johtosäännön muutos	95
Kaupunginmaksut, ks. Tullisääntö.	
Kaupunginvaltuutetut, niiden vaalien siirtäminen vuodesta 1940 vuoteen 1942	85
Kertausharjoitukset, tuntipalkkaa nauttiville niiden ajalta suoritettava palkka	22
Ks. myös Reserviharjoitukset ja Virkasääntö.	
Kilnteistöjen rekisteröiminen, lisäys siitä annettuun lakiin	48
Korkokanta, omakoti-, perheenasunto- ja asunto-osakeyhtiölainojen ..	142
Kotipaikkaoikeus, köyhäinhoidollinen, eräissä tapauksissa	160
Kunnallisvaalit vuonna 1940, niiden siirtäminen vuoteen 1942	85
Kunnallisverot, vuoden 1940, niiden ennakkoperintä	44
Kunnallisverotus, elinkeinoliikkeen verotuspaikan määrääminen siinä 32, 163	
poikkeuksellisten olosuhteiden aiheuttamat muutokset siihen	30, 33
Kuukausipalkka, sen laskeminen hautausapua maksettaessa työntekijän kuolinpesälle	88
Köyhäinhoidollinen kotipaikkaoikeus	160
Lainat, niiden myöntäminen erälle asunto-osakeyhtiölle	134, 135, 138
omakoti-, perheenasunto- ja asunto-osakeyhtiö-, niiden korkokanta ..	142
omakotirahastosta	117, 118, 121
perheenasuntoja varten	124, 126, 130
Laiturihuoltotariffi, Helsingin makasiiniosakeyhtiön, sen korotus ..	46, 169
Laituripaikat, ks. Venelaituripaikat.	
Laki asemakaavalain 19 ja 63 §:n muuttamisesta	47
elinkeino liikkeen verotuspaikan määräämisestä vuonna 1940 toimitettavassa kunnallisverotuksessa	32
elinkeino liikkeen verotuspaikan määräämisestä vuonna 1941 toimitettavassa kunnallisverotuksessa	163
eräiden kansakoulunopettajien sijoittamisesta uusiin virkoihin tai toimiin	44
eräiden lakien voimaantulon lykkäämisestä; m. m. sukupuolitautilaki sekä lait ammattioppilaitoksista ja yleisestä lääkärihoidosta	148
eräiden verovelvollisten vapauttamisesta veronmaksun laiminlyömissen johdosta suoritettavasta veronlisäyksestä	32
eräistä sotatilan aiheuttamista poikkeussäännöksistä verolakeihin 33, 164	
hevosten ja ajoneuvojen ottamisesta sotavoiman tarpeisiin annetun lain muuttamisesta	57
kansaneläkelain muuttamisesta	28, 152
kohtuuttomien vuokrien ehkäisemisestä	37
kunnallisille mielisairaaloille sekä tuberkuloosia sairastavien hoitolaiteksille sodan aikana annettavasta valtionavusta	20
köyhäinhoidollisesta kotipaikkaoikeudesta eräissä tapauksissa	160

Laki lainan tai takuun myöntämisestä erälle asunto-osakeyhtiöille . . .	134
lisäyksestä jakolaitoksesta, tontinmittauksesta ja kiinteistöjen rekisteröimisestä kaupungissa annettuun lakiin	48
omakotirahastosta	117
oppivelvollisuudesta annetun lain muuttamisesta	162
perheenasuntolainoista ja perheenasuntotakuista sekä perheenasuntoavustuksista	124
poikkeuksellisten olosuhteiden aiheuttamista muutoksista vuoden 1940 verotukseen	30
sotasiirtolaisten yhteiskunnallisesta huollosta	89
tietojen antamisesta eräitä yleisiä, virallisia tilastoja varten	115
tuulaakimaksun laskemisen perusteesta vuosina 1941—1945	147
työväenopistojen valtionavusta annetun lain väliaikaisesta muuttamisesta	163
työväenopistojen valtionavustuksen maksattamisesta vuonna 1940 . .	36
vuoden 1940 varsinaisten kunnanvaltuutettujen ja kaupunginvaltuutettujen vaalien siirtämisestä vuoteen 1942	85
vuoden 1940 verotuksessa noudatettavasta valitusmenettelystä . . .	33
Leipä- ja maitomyymälät, niiden aukioloaika	42
Leski- ja orpokassa, Helsingin kaupungin, siitä eläkettä nauttivien henkilöiden kalliinajanlisäykset	164
Lihantarkastamo, muutos sen tarkastusmaksuihin	113
Liikennemaksut, niiden kanto erinäisissä tullikamareissa	146
Liikennemerkkit, ohjeet niiden sijoittamisesta	98
Linja-autot, ajomaksut raitiotieyhtiön linjoilla	149
Lotat, maanpuolustustehtäviin kutsutut, heidän palkkauksensa	21
Lunastusmaksu erinäisten viranomaisten antamista todistuksista ja jäljennöksistä	84
Luovutusehdot, Marttilan omakotialueen tonttien	143
Pirkkolan omakotialueen tonttien	43
Lääkärintoimitus, yleinen, siitä annetun lain voimaantulon lykkääminen	148
Lääkärit, sairaalain, heidän oikeutensa harjoittaa yksityistä vastaanottoa virka-asunnoissaan	88
Maarekisteri, sen laatiminen	144
Maitstraatti, sen työjärjestys	53
Maitomyymälät, niiden aukioloaika	42
Makasiiniosakeyhtiö, sen laiturihuoltotariffin korotus	46, 169
Maksut desinfioimislaitoksesta annetusta syyhelmähoitosta	142
erinäisten viranomaisten antamista jäljennöksistä ja todistuksista . . .	84
Pallokentän	83
ratsastushallin käytöstä	82
soutustadionin kilpailuista	83
venelaituripaikoista	98
Ks. myös Taksa.	
Marttilan omakotialue, sen perustaminen ja sen tonttien luovutusehdot	143
Matkustussääntö, sen väliaikainen muutos	45
Mielisairaalat, niille sodan aikana annettava valtionapu	20
Mittarinvuokrat, kaasu- ja sähkölaitosten	161
Moottorijoneuvoliikenne, siitä annetun asetuksen muuttaminen	116
Moottorijoneuvot, liikenteestä niillä annetun asetuksen muuttaminen	116
niissä käytettävät puu- ja hiilikaasulaitteet	66, 103
väliaikaisia määräyksiä niiden tunnusmerkeistä	162
Muonitus, väestönsuojelumuo- dostelmien	20
Nimet, ratsastusharjoittelu- ja kilpailupaikkojen viralliset	82
katujen	171, 172, 182
Nostomiehet, heidän huoneenvuokravelkojensa järjestely	165
Nuohouspiirijako, sen muutos	99
Nuohoustaksa, sen korotus	145
Ohjesääntö, teknillisten laitosten hallituksen, sen muutos	95
väestönsuojelulautakunnan	62

Ohjesääntö, ks. myös Johtosääntö.	
Omakotialue, Marttilan, sen perustaminen ja sen tonttien luovutusehdot	143
Pirkkolan, sen tonttien luovutusehdot	43
Omakotilainat, niiden korkokanta	142
Omakotirahasto, siitä annettavat lainat	117, 118, 121
Oppivelvollisuus, siitä annettu lain muuttaminen	162
Osakeyhtiöt, niiden velvollisuus antaa tietoja virallista tilastoa varten	115
Palkanpidätys, kansaneläkelain mukainen	29, 50, 51, 152, 160
Palkka, sen maksaminen sotapalvelusta suorittaville työläisille, joille valtio maksaa kuukausipalkkaa	28
sen maksaminen viranhaltijoille, jotka ovat määrättyt maanpuolustus-	
toimiin tai sotasairaaloihin	27
Ks. myös Asevelvolliset, Sairasloma, Tuntipalkka, Työntekijät, Viran-	
haltijat ja Virkasääntö.	
Palkkiosääntö, kaupungin hallitusten, lautakuntien y. m. toimielinten, lisäykset siihen	184
Pallokenttä, sen harjoitus- ja vuokramaksut	83
Palokunta, palohallinnon järjestäminen lääneissä erikoisesti suurpalojen varalta	102
palomiesten työaika	83
sen järjestelyn ja koulutuksen perusteet	96
Perheenasuntolainat, niiden korkokanta	142
Perheenasuntolainat, -takuut ja -avustukset	124, 126, 130
Pirkkolan omakotialue, sen tonttien luovutusehdot	43
Poliklinikat, kansakouluoppilaiden maksuton hoito niissä	99
Postisiirtoliike, sen käyttäminen valtionavustusten ja avustuslainojen suorittamisessa	65
Puhtaanapitolaitos, sen johtosäännön muutos	96
Punnitustaksa, ks. Vaakamestarit.	
Puukaasulaitteet, eräissä autoissa käytettävät	66, 103
Pysäköimispaikat, ks. Liikennemerkkit.	
Rahastot, Anna Sara Arosinin, siitä suoritettavien avustusten korottaminen	168
tietojen antaminen niistä virallista tilastoa varten	115
Raitiotiet, niiden ajomaksut	149
toimilupa Helsinginkadulle rakennettavaa linjaa varten	149
Rakennustoiminta, sen väliaikainen järjestely kaupungeissa ja kauppa-	
loissa sekä eräillä rakennustarkastuksen alaisilla maaseudun alueilla	48
Ratsastushalli, sen käytöstä suoritettavat maksut	82
sen tallien vuokramaksut	142
Ratsastusharjoittelu- ja kilpailupaikat, niiden viralliset nimet	82
Rautabetonirakenteet, niistä annettujen määräysten muuttaminen ...	166
Rekisteröiminen, kiinteistöjen, lisäys siitä annettuun lakiin	48
Reserviharjoitukset, huoltorahan maksaminen niihin kutsuttujen omaisille	25
niiden ajalta maksettava palkka	21, 22, 24, 27, 28, 87
Reserviläiset, heidän huoneenvuokravelkojensa järjestely	165
Ks. myös Asevelvolliset.	
Sairaalat, kansakouluoppilaiden maksuton hoito niiden poliklinikoilla ..	99
kunnallisille mielisairaaloille ja tuberkulosia sairastavien hoitolaitok-	
sille sodan aikana aikana annettava valtionapu	20
niiden lääkärien oikeus harjoittaa yksityistä vastaanottoa virka-asun-	
noissaan	88
työaika niissä	42
valtion ja Helsingin kaupungin välinen sopimus yleisen sairaalan rak-	
kentämisestä ja käyttämisestä	107
Sairasloma, sen aikana suoritettavat palkkaedut	87
Satamamaksut, taksa, jonka mukaan niitä kannetaan vuosina 1941 ja 1942	147
Sopimus, valtion ja Helsingin kaupungin välinen, yleisen sairaalan rak-	
kentämisestä ja käyttämisestä	107

	Sivu
Sotainvaliidiin huolto , sen väliaikainen järjestäminen	51, 68
Sotapalvelus , huoltorahan maksaminen siihen kutsuttujen omaisille ..	25
sen ajalta maksettava palkka	21, 22, 24, 27, 28, 87
siihen kutsuttujen sijaisten palkkaus	86
Sotasiirtolaiset , heidän yhteiskunnallinen huoltonsa	89, 91
Soutustadion , sillä pidettävistä kilpailuista suoritettavat maksut	83
Sukupuolitautilaki , sen voimaantulon lykkääminen	148
Suojeluskuntalaiset , huoltorahan maksaminen heidän omaisilleen	25
Syyhelmähoito , desinfiomislaitoksessa annettu, siitä suoritettavat maksut	142
Sähköenergia , sen hinta	104
Sähkölaitos , sen mittarinvuokrat	161
sen urakoitsijoita koskevat määräykset	107
Sääntöpalkkalaiset virat , muutokset niiden luokitteluun	184
Taksa , desinfiomislaitoksessa annetusta syyhelmähoidosta suoritettavien maksujen	142
erinäisten viranomaisten antamista jäljennöksistä ja todistuksista kannettavien maksujen, sen noudattaminen	84
jonka mukaan aluksilta kannetaan satamamaksuja vuosina 1941 ja 1942	147
kaasu- ja sähkölaitosten mittarinvuokrien	161
kaasutariffi	100
maksujen laskemiseksi m. m. teurastamon navetan käyttämisestä, li-säys siihen	66
maksujen laskemiseksi suolipesimön ja navetan käyttämisestä sekä elävän karjan ja lihan punnituksesta teurastamolla, sen muutos ..	113
maksujen laskemiseksi teurastamon jäähdytyslaitoksen käyttämisestä	114
maksujen laskemiseksi teurastamon käyttämisestä, sen muutos	112
nuohous-, sen korotus	145
Pallokentän harjoitus- ja vuokramaksujen	83
ratsastushallin käytöstä suoritettavien maksujen	82
ratsastushallin talliin	142
soutustadionin kilpailuista suoritettavien maksujen	83
sähköenergian	104
tarkastusmaksujen laskemiseksi lihantarkastamolla, sen muutos ...	113
teurastamolle vuotien ostosta, tarkastuksesta ja leimauksesta suori-tettavien maksujen	66
teurastamon lihantukkumyyntihallin halli-, punnitus- y. m. maksujen, sen muutos	115
vaakamestareille tulevista palkkioista, punnitsemisesta ja mittauksesta tullipakkahuoneen ulkopuolella, sen muutos	98
venelaituripaikoista suoritettavien maksujen	98
vuokra-autojen, sen muutos	20, 46
Takuut , niiden myöntäminen erälle asunto-osakeyhtiöille ...	134, 135, 138
perheenasuntoja varten	124, 126, 130
Tallit , ratsastushallin, niiden vuokramaksut	142
Tarkastusmaksut , lihantarkastamon, niiden muutos	113
Teknilliset oppilaitokset , valtion, asetus niistä	145
Teknillisten laitosten hallitus , sen ohjesäännön muutos	95
Terveystieteiden järjestys , sen väliaikainen muutos	46
Testamenttirahasto , Anna Sara Arosinin, siitä suoritettavien avustusten korottaminen	168
Teurastamo , lisäys taksaan maksujen laskemiseksi sen navetan käyttämisestä	66
muutos taksaan maksujen laskemiseksi sen käyttämisestä	112
muutos taksaan maksujen laskemiseksi sen suolipesimön ja navetan käyttämisestä sekä elävän karjan ja lihan punnituksesta	113
sille vuotien ostosta, tarkastuksesta ja leimauksesta suoritettavat maksut	66
taksaan sen lihantukkumyyntihallin halli-, punnitus- y. m. maksujen laskemiseksi liittyvän lisäyksen muutos	115

Teurastamo, taksa maksujen laskemiseksi sen jäähdytyslaitoksen käyttä- misestä	114
Ks. myös Lihantarkastamo.	
Tilasto, virallinen, laki tietojen antamisesta sitä varten	115
Todistukset, niistä kannettavien maksujen taksaan noudattaminen	84
Toimilupa Helsinginkadulle rakennettavaa raitiotielinjaa varten	149
Tontinmittaus, lisäys siitä annettuun lakiin	48
Tontit, Marttilan omakotialueen, niiden luovutusehdot	143
niiden myynnissä noudatettaviin periaatteisiin tehdyt väliaikaiset lisäykset ja muutokset	143
Pirkkolan omakotialueen, niiden luovutusehdot	43
Vallilan kivitalo-, niiden vuokraehdot	43
Tonttijako, sen muutokset	183
Tonttikirja, sen laatiminen	144
Torikauppa Töölön torilla	164
Tuberkuloosia sairastavien hoitolaitokset, niille sodan aikana annettava valtionapu	20
Tullikamarit, kaupungille tulevien liikenne- ja tuulaakimaksujen kanto niissä	146
Tullisääntö, asetus sen muuttamisesta	97
Tuntipalkka, määräykset sitä nauttiville kertausharjoitusten ajalta suo- ritettavasta palkasta	22
Tuulaakimaksu, sen kanto erinäisissä tullikamareissa	146
sen laskemisen perusteet vuosina 1941—1945	147
Työaika kaupungin sairaaloissa	42
palomiesten	83
Työjärjestys, maistraatin	53
Työntekijät, alokkaina asevelvollisuuttaan suorittavat, heidän palkka- etunsa	86
heidän kalliinajanlisäyksensä	64
kuukausipalkan laskeminen hautauspua maksettaessa heidän kuo- lipesilleen	88
sotapalvelukseen kutsutut, heidän palkkaetunsa	87
tuntipalkkaa nauttivat, heille kertausharjoitusten ajalta suoritettava palkka	22
Työnvälitys, henkisen työn tekijäin, sen väliaikainen järjestely	50
Työtuvat, huoltolautakunnan alaiset, niiden C-osaston järjestyssäännön muutos	99
Työvelvollisuus, yleinen, siitä annettun asetuksen muuttaminen	34
Työväenopistot, niiden valtionapu	36, 163
Töölöntori, torikauppa sillä	164
Urakoitsijat, sähkölaitoksen, heitä koskevat määräykset	107
Vaakamestarit, muutos taksaan heille tulevista palkkioista punnitsemi- sestä ja mittauksesta tullipakkahuoneen ulkopuolella	98
Vaalit, kaupunginvaltuutettujen, niiden siirtäminen vuodesta 1940 vuo- teen 1942	85
Vakuutusmaksut, kansaneläkelain mukaiset, niiden kanto v:ltä 1939 ..	28
kansaneläkelain mukaiset, niiden palautus	50
» » pidätyserien tilitys	29, 51
» » niiden suoritus	155
Valitusmenettely, vuoden 1940 verotuksessa noudatettava	33
Vallila, sen kivitalotonttien vuokraehdot	43
Valtionavut, mielisairaaloille ja tuberkuloosia sairastavien hoitolaitoksille sodan ajalta annettavat	20
postisiirtoliikkeen käyttäminen niiden suorittamisessa	65
työväenopistojen	36, 163
Vapaaehtoiset, sotapalveluksessa olevat, huoltorahan maksaminen hei- dän omaisilleen	25
Vedenmyynti kaupungin ulkopuolella oleville yksityisten alueille	84
Venelaituripaikat, niistä suoritettavat maksut	98

	Sivu
Veroennakot, vuoden 1940 kunnallisverojen	44
Verolait, sotatilán aiheuttamat poikkeussäännökset niihin	33, 164
Veronlisäys, eräiden verovelvollisten vapauttaminen siitä	32
Veronmaksutodisteet	44
Verotus, vuoden 1940, poikkeuksellisten olosuhteiden aiheuttamat muutokset siihen	30, 33
Verotuspaikka, elinkeinoliikkeen, sen määrääminen kunnallisverotuksessa	32, 163
Vesijohtolaitos, veden toimittaminen kaupungin ulkopuolella oleville yksityisten alueille	84
Virallinen tilasto, laki tietojen antamisesta sitä varten	115
Viranhaltijat, eräiden kansakoulunopettajien sijoittaminen uusiin virkoihin ja toimiin	44
heidän kalliinajanlisäyksensä	64
maanpuolustustoimiin tai sotasairaaloihin määrätyt, heille tuleva palkka	27
palomiesten työaika	83
sotapalvelukseen tai reserviharjoituksiin kutsuttujen palkkaedut 21, 22, 24, 25, 86, 87	21, 22, 24, 25, 86, 87
Ks. myös Asevelvolliset.	
Viransijaiset, niiden palkkioita koskevien määräysten muuttaminen	87
sotapalvelukseen kutsuttujen, niiden palkkaaminen	86
Virat, sääntöpalkkaiset, muutokset niiden luokitteluun	184
Virka-asunnot, sairaalain lääkärien oikeus harjoittaa yksityistä vastaanottoa niissä	88
Virkamatkat omalla kulkuneuvolla	45
Virkasääntö, lisäys sen 28 §:ään	21
sairasloman aikana suoritettavat palkkaedut	87
sotapalvelukseen tai reserviharjoituksiin kutsuttujen palkkaedut ..	21, 87
Vuokra, ratsastushallin talleista kannettava	142
Ks. myös Huoneenvuokrat.	
Vuokra-autotaksa, sen muutos	20, 46
Vuokraehdot, Vallilan kivitälöntonntien	43
Vuotien osto, tarkastus ja leimaus, niistä teurastamolle suoritettavat maksut	66
Väestönsuojat, yksityiset, niiden rakentaminen yleisten väestönsuojien yhteyteen	144
Väestönsuojelu, sen yleissuunnitelma	69
Väestönsuojelulautakunta, sen ohjesääntö	62
Väestönsuojelumudostelmat, niiden muonitus	20
Yhteiskunnallinen huolto, sotasiirtolaisten	89, 91
Ks. myös Huoltolautakunta.	
Yleinen sairaala, valtion ja kaupungin välinen sopimus sen rakentamisesta ja käyttämisestä	107
Yleishyödylliset rahastot, tietojen antaminen niistä virallista tilastoa varten	115
Yleissuunnitelma, väestönsuojelun	69
Ympäristöalueet, veden toimittaminen kaupungin ulkopuolella oleville yksityisten alueille	84

HELSINGIN KAUPUNGIN KUNNALLINEN ASETUSKOKEELMA

JULKAISSUT

1940. HELSINGIN KAUPUNGIN TILASTOTOIMISTO. N:o 1.

Sisällys: 1. Helsingin kaupungin kassa- ja tililaitoksen johtosääntö, s. 1.
— 2. Väestönsuojelumuodostelmien muonitus, s. 20. — 3. Vuokra-
autotaksan muutos, s. 20. — 4. Laki kunnallisille mielisairaaloille sekä
tuberkulosia sairastavien hoitolaitoksille vuotuisiin kunnossapito- ja
käyttökustannuksiin sodan aikana annettavasta valtionavusta, s. 20.

1. Helsingin kaupungin kassa- ja tililaitoksen johtosääntö.

Kaupunginvaltuuston vahvistama joulukuun 17 p:nä 1918.

(Muutoksineen tammikuun 27 p:ltä 1920, lokakuun 4 p:ltä 1922, kesäkuun 11 p:ltä
1924, joulukuun 14 p:ltä 1927, helmikuun 8 p:ltä 1928, helmikuun 11 p:ltä 1931,
kesäkuun 15 p:ltä 1932, toukokuun 30 p:ltä 1934 ja tammikuun 23 p:ltä 1935)

I. Vuosirahasääntö.

1 §. Helsingin kaupungin vuosirahasääntö laaditaan kalenteri-
vuodelta. Sitä varten tulee kaupungin asettamien johto- ja lautakun-
tien ennen syyskuun 1 päivää kunakin vuonna antaa rahatoimikama-
riin [kaupunginhallitukselle] erityisarviot seuraavana vuotena olevista
menoistaan ja tuloistaan ollen kuitenkin rahatoimikamarilla [kau-
punginhallituksella] oikeus pidentää tätä määräaikaan syyskuun lop-
puun asti.

Kaupunginhallitus on velvollinen täten saamiensa tietojen perus-
teella laatimaan täydellisen vuosirahasääntöehdotuksen ja antamaan
sen ennen joulukuun 1 päivää kaupunginvaltuustolle sellaista jatku-
vaa käsittelyä varten, kuin joulukuun 8 päivänä 1873 kunnallishalli-
tuksesta kaupungissa annetun asetuksen 59 [58] §:ssä säädetään.
Kaup.valt. päätökset kesäk. 11 p:ltä 1924 ja helmik. 11 p:ltä 1931.

2 §. Kaupungin vuosirahasäännössä jakautuvat sekä menot
että tulot kahteen pääosaan siten, että menot käsittävät varsinaiset
menot ja pääomamenot, tulot varsinaiset tulot ja pääomatulot.

Pääomamenoihin, jotka ovat joko tuloa tuottavia tai tuloa tuotta-
mattomia, luetaan: a) varat, jotka käytetään kiinteän omaisuuden,
obligatioiden ja osakkeiden ostamiseen kaupungille taikka sijoite-
taan kaupungin liikeyrityksiin; b) suurehkot uudistyömäärärahat;
c) erinäiset kaupungin laitosten perushankinnat; d) sijoitukset kun-
tainvälisiin yhtymiin; e) siirrot vuosirahasäännön ulkopuolella ole-
viin rahastoihin; f) kaupungin velan kuoletus; g) lainaksi annetut
varat; sekä h) näihin verrattavat menot.

Muunlaatuiset menot kuuluvat varsinaisiin menoihin.

Pääomatuloihin luetaan: a) kaupungin omaisuuden myynnistä
kertyneet; b) arvon kuoletuksia vastaavat määrät; c) siirrot vuosi-
rahasäännön ulkopuolella olevista rahastoista ja lakkautettujen

rahastoja pääomat; d) kaupungille takaisin maksetut lainapääomat; e) kaupungin ottamat lainat; sekä f) näihin verrattavat tulot.

Muunlaatuiset tulot kuuluvat varsinaisiin tuloihin.

Vuosirahasääntöön on lisättävä erityinen laskelma, jossa ilmoitetaan varsinaisten menojen ja tulojen sekä pääomamenojen ja -tulojen kokonaismäärät. Kaup.valt. päätös toukok. 30 p:ltä 1934.

3 §. Vuosirahasääntöön merkitään menot ensin ja sitten tulot, kumpaisetkin bruttoluvuin, niin ettei saa edeltäpäin vähentää tuloja menoista eikä menoja tuloista. Kuitenkin merkitään kaupungin teknillisten laitosten menot ja tulot vuosirahasääntöön siten, että määrärahat bruttomenoja varten samoin kuin bruttotulot merkitään eriteltyinä laatunsa mukaan sarakkeen ulkopuolelle ja sarakkeeseen mainittujen tulojen ja määrärahojen yhteisten summien erotus, ylijäämä tulopuolelle ja vajaus menopuolelle. Näin sarakkeen ulkopuolelle merkityn määrärahan käytössä on noudatettava mitä muusta vuosirahasääntöön otetusta määrärahasta on säädetty. Sitäpaitsi ovat kaupungin teknilliset laitokset oikeutetut, mikäli koskee niiden yksityisille tilaajille tekemiä töitä ja muuta myyntiin liittyvää, voittoa tuottavaa satunnaista toimintaa, vähentämään menot tuloista ja vuosirahasääntöön merkitsemään tuloksi ainoastaan laskemansa voiton; samanlaisen oikeuden voi rahatoimikamari [kaupunginhallitus] poikkeustapauksessa asianomaisen viranomaisen esityksestä myöntää myös muille laitoksille tämän laatuiseen toimintaan nähden.

Helpomman yleiskatsauksen saavuttamiseksi jaetaan vuosirahasäännössä menot päälukuihin, lukuihin ja momentteihin sekä tulot osastoihin, lukuihin ja momentteihin sillä tavoin, kuin kaupunginvaltuusto kunakin vuonna rahasääntöä vahvistaessaan päättää.

Eri sarakkeessa on mainittava ne päätökset ja säännökset, joiden perusteella menot suoritetaan tai tulot kannetaan. Kaup.valt. päätös toukok. 30 p:ltä 1934.

4 §. Vuosirahasääntöön on merkittävä, mitkä määrärahat ovat siirtomäärärahoina pidettävät.

Jos määräraha on siirtomäärärahaksi merkitty, voidaan siitä jäänyt säästö, ei kuitenkaan ilman rahatoimikamarin [kaupunginhallituksen] lupaa kauemmin kuin kolmena lähimpänä vuonna, varata vastedes käytettäväksi siihen tarpeeseen, mihin määräraha on aiottu. Muun määrärahan ylijäämä on kaupunginkassan säästönä pidettävä, eikä sitä saa seuraavana vuotena käytettäväksi siirtää.

Määrärahaa ei saa ylittää, vaan on kaupunginvaltuustolta kussakin eri tapauksessa lisämäärärahaa anottava. Kiireellisissä tapauksissa, kun asiaa ei ennätetä kaupunginvaltuuston päätettäväksi alistaa, olkoon rahatoimikamari [kaupunginhallitus] oikeutettu sallimaan maksun suorittamisen, jota varten määrärahaa ei ole käytettävänä. Kuitenkin on ilmoitus tästä viipymättä kaupunginvaltuustolle tehtävä. Kaup.valt. päätös lokak. 4 p:ltä 1922.

Koska vuositilintarkastajat olivat huomauttaneet, että määrärahoja, joita ei ollut menoarvioon merkitty siirtomäärärahoiksi, oli siirretty seuraavaan vuoteen ilman kaupunginvaltuuston pää-

töstä, kaupunginhallitus ilmoitti, että se oli päättänyt luopua tästä käytännöstä. *Kaup.valt. pöytäk. huhtik. 13 p:ltä 1932.*

Rahatoimikamari [kaupunginhallitus] on oikeutettu kussakin eri tapauksessa ratkaisemaan, saako jossakin hallintokustannusten luontoisessa määrärahasa syntyneen säästön käyttää saman luvun kohdalle merkityssä toisessa samanlaatuisessa määrärahasa syntyneen vajauksen täyttämiseen. *Kaup.valt. päätös jouluk. 30 p:ltä 1920.*

Talousarvion vahvistamisen jälkeen myönnettyt työ- ja muut sijoitusmenojen luontoiset määrarahat osoitetaan kaupunginkassasta ennakkomaksuina, jotka on merkittävä seuraavan vuoden menosääntöön. Muut lisäksi tarvittavat määrarahat, milloin kaupunginvaltuuston käyttövarat, lukuunottamatta valtuuston yleisiä käyttövaroja, on loppuun käytetty, osoitetaan asianomaisten talousarviomäärärahojen tai käyttövarojen ylityksinä. *Kaup.valt. päätös syysk. 16 p:ltä 1931.*

Kaupunginvaltuuston käyttövarain tultua ylitetyiksi on lisäksi tarvittavat määrarahat myönnettävä määräenemmistöllä. *Kaup.valt. päätös syysk. 28 p:ltä 1920.*

5 §. Rahassa suoritettavien menojen ja tulojen ohessa on vuosirahasääntöön otettava sellaiset rahaksi arvioidut menot ja tulot, jotka johtuvat kaupungin virastojen ja laitosten keskinäisistä tavarantoimituksista ja työnsuorituksista, ollen arvio toimitettava sen alimman hinnan mukaan, minkä kaupungin laitokset veloittavat yksityisiltä kuluttajilta.

Vuosirahasääntöön merkitään niinkään kaupungin laitosten, lautakuntain ja virastojen käytettäväksi kaupungin omista kiinteistöistä annettujen huoneistojen vuokra. Niinkään on vuosirahasääntöön merkittävä teknillisten laitosten konttokuranttitileillä rahatoimikonttorissa [rahatoimistossa] kasvanut korko. *Kaup.valt. päätös toukok. 30 p:ltä 1934.*

Teknillisten laitosten ja maatalouskonttorin [kiinteistötoimiston maatalousosaston] kaupungin keskustilivirastossa olevan konttokuranttitilin velotuskorko on laskettava 1 % korkeampana ja sen hyvityskorko 1 % alempana kuin Suomen pankin alin diskonttokorko. *Rahat.kam. päätös lokak. 9 p:ltä 1925.*

Kyseessäoleva konttokuranttikorko on vuosineljänneksittäin lisättävä pääomaan. *Rahat.kam. päätös lokak. 21 p:ltä 1924.*

Teknillisten laitosten vuosivoitto siirretään kaupunginkassaan seuraavan vuoden huhtikuun 1 p:nä. *Kaup.valt. päätös jouluk. 30 p:nä 1910.*

6 §. Vuosirahasääntöön on merkittävä tuloksi myöskin se säästö, mikä lasketaan vuoden alussa olevan edelliseltä vuodelta käytettävänä. Tätä säästöarviolaskelmaa laadittaessa on otettava huomioon seuraavat vähennykset:

a) niiden kaupunginkassassa olevain obligatsioonien arvo, jotka eivät ole myytäviksi tarkoitettut;

b) sellaisiin tarveaineisiin sidottu rahamäärä, jotka eivät tule vuoden varrella käytäntöön ja josta seikasta rakennuskonttorin [rakennustoimiston] ja teknillisten laitosten on annettava ilmoitus;

c) se rästien määrä, joka arvioidaan vuoden kuluessa jäävän suorittamatta; sekä

d) muut mahdolliset satunnaiset vähennykset, joiden voidaan katsoa vaikuttavan käytettävänä olevaan säästöön.

Obligatioihin ja tarveaineisiin sidottua rahamäärää ei enää vähennetä arvioidusta säästöstä, koska nyttemmin käyttörahaston varoja sijoitetaan myös tällä tavoin.

II. Kassa- ja tilivirastot.

7 §. Kaupungin rahatoimen ylin johto ja silmälläpito kuuluu maistraatin ylivalvonnan alaisena rahatoimikamarille [kaupunginhallitukselle].

Kassaliikkeen ja kirjanpidon tarkastusta toimittaa kaupungin revisionikonttori [revisiotoimisto] sillä tavoin, kuin revisionikonttorin [revisiotoimiston] vahvistettu johtosääntö tarkemmin määrää.

Ks. Helsingin kaupungin revisiotoimiston ohjesääntö lokak. 28 p:ltä 1936.

8 §. Kaupungin hallinnolliset johto- ja lautakunnat luetaan kolmeen ryhmään:

- 1) ne, joilla on sekä oma tilivirasto itsenäisin maksumääräysoikeuksin että oma kassavirasto;
- 2) ne, joilla on oma tilivirasto itsenäisin maksumääräysoikeuksin, mutta ei omaa kassavirastoa; sekä
- 3) ne, joilla ei ole omaa tilivirastoa itsenäisin maksumääräysoikeuksin eikä omaa kassavirastoa.

9 §. Kaupungin kassa- ja tilivirastoina ovat:

- rahatoimikonttori [rahatoimisto], joka on kaupungin keskuskassa ja keskustilivirasto;
- vaivaihoidon kassavirasto [huoltoviraston kassa- ja tilitoimisto], joka sen ohessa on kasvatyslautakunnan [lastensuojelulautakunnan] ja sen alaisten laitosten kassa- ja tilivirasto;
- sähkölaitoksen kassavirasto;
- kaasulaitoksen kassavirasto; ja
- vesijohtolaitoksen kassavirasto.

Näistä ovat rahatoimikonttori [rahatoimisto] rahatoimikamarin [kaupunginhallituksen], vaivaihoidon kassavirasto [huoltoviraston kassa- ja tilitoimisto] vaivaihoitohallituksen [huoltolautakunnan] sekä sähkö-, kaasu- ja vesijohtolaitosten kassavirastot teknillisten laitosten hallituksen alaisia. Kaup.valt. päätös tammik. 27 p:ltä 1920.

10 §. Kaupungin tilivirastot itsenäisin maksumääräysoikeuksin mutta ilman omaa kassavirastoa ovat:

- sairaalan tilivirasto;
- rakennuskonttorin [rakennustoimiston] tilivirasto;
- puhtaanapitolaitoksen tilivirasto; sekä
- maatalouskonttori.

Näistä on sairaalan tilivirasto kaupungin sairaalahallituksen, rakennuskonttorin [rakennustoimiston] tilivirasto kaupungin yleisten töiden hallituksen [yleisten töiden lautakunnan], puhtaanapitolaitoksen tilivirasto puhtaanapitohallituksen [puhtaanapitolautakunnan] ja maatalouskonttori maatalouslautakunnan alainen.

Kaikkien näiden tilivirastojen kassavirastona on rahatoimikonttori [rahatoimisto]. Kaup.valt. päätös helmik. 8 p:ltä 1928.

11 §. Kaikkien muiden kuin 9 ja 10 §:ssä lueteltujen johto- ja lautakuntain puolesta antaa maksumääräykset rahatoimikonttori [rahatoimisto], joka on niiden kassa- ja tilivirastona.

12 §. Rahatoimikonttorin [rahatoimiston] asiana on kaupungin yleispääkirjan ja yleisinventtaarion pitäminen sekä yleistilin-päätöksen tekeminen.

Rahatoimikonttori [rahatoimisto] on niinkään velvollinen varustamaan muut kassavirastot rahavaroilla.

13 §. Kassa- ja tilivirastoissa palvelee se määrä virkamiehiä niine oikeuksineen ja velvollisuuksineen, kuin erityiset niitä varten annetut johtosäännöt tarkemmin määräävät.

Täytettäessä virkoja, joiden haltijat ovat tilinpitovelvolliset, tai tehdessä virkaehdotuksia niihin on hakijain tiedot ja kokemus kirjanpidossa otettava huomioon. *Kaup.valt. päätös syysk. 7 p:ltä 1921.*

14 §. Rahatoimikonttori [rahatoimisto] ja muut kassavirastot pidetään maksujen vastaanottamista ja maksamista varten avoimna niinä aikoina päivästä, kuin rahatoimikamari [kaupunginhallitus] tai se johtokunta, jonka alainen kassavirasto on, määräävät.

Kaupunginhallituksen asiana on antaa tarkempia määräyksiä siitä ajasta, jolloin virastot pidetään avoimna. *Virkasääntö toukok. 27 p:ltä 1931, 15 §.*

III. Kassahallinto.

15 §. Kun rahoja kaupungin kassavirastoihin maksetaan, on maksajan saatavissa sitä varten pidettävä joko verolippu tai lasku, varustettuna irroitettavalla kupongilla, tahi reversaali kaksin kappalein. Tapahtuneesta maksusuorituksesta kaupunkia velvoittavana kuittauksena pidettäköön joko kuittausta, jonka kassanhoitaja on tehnyt ja kontrollikirjaaja varmentanut, tai kassarekisterikoneen kuittausta, josta käy selville, mikä kaupungin kassavirasto sen on antanut, ja jossa sen ohella tulee olla kassanhoitajan nimikirjoitus näköispainoksena (faksimile). Maksajaa on näistä kuittaustavoista huomautettava sekä kaavakkeisiin painetulla ilmoituksella että näkyvällä paikalla olevalla ilmoituksella siinä huoneessa, missä suoritukset toimitetaan. Verolipun tai laskun irroituslippu (kuponki) taikka reversaalin kaksoiskappale jää kassaan tilitodisteeksi. Kaupunginhallituksella on kuitenkin oikeus erikoistapauksissa kuittauksesta muuta määrätä, samoin kuin siitakin, mitkä kassavirastot ovat oikeutettuja kassaliikkeessään käyttämään kassarekisterikonetta.

Kaup.valt. päätös helmik. 11 p:ltä 1931.

Hallitusten, lauta- ja johtokuntien on entistä suuremmassa määrässä kiinnitettävä huomiota alaisensa kassa- ja tiliviraston tai tiliviraston toimesta kannettavien kaupungin tulojen kantokontrolliin, niinhyvin tulojen maksuunpanoon kuin suoritettujen tulojen tosittamiseen (verifiointiin) nähden, ja on tässä suhteessa järjestettävä,

1) että kassa- ja tilivirastossa jokainen sellainen yleistulosite (reversaali), joka ei perustu edeltäkäypään maksuunpanoon (esim.

irtolippujärjestelmän mukaan) ja jossa varojen luovuttajana on viraston omaan henkilökuntaan kuuluva virkailija, ennen rahojen luovutusta asianmukaisesti tarkastetaan, minkä tarkastuksen suorittavat asianomaisen hallituksen, lauta- tai johtokunnan määräämä viranhaltija sekä kamreeri, joiden on tehtävä tarkastuksensa suorittamisesta merkintä tositteeseen;

2) että ne yleistulositteet, joita viraston ulkopuoliset henkilöt varainluovutuksistaan jättävät, viimeistään suoritusta seuraavana päivänä edellisessä mainitulla tavalla tarkastetaan; ja

3) että kukin kassa- ja tilivirasto sekä tilivirasto kohdaltaan järjestää alitilittäjiensä ja kantomiestensä tulojen kannannan, mikäli mahdollista samanmukaisesti ja yleensä siis niin, että tulojen kantajille jätetyssä tulotositteessa on, paitsi veloitattajan, myöskin tulon oikeellisuutta kontrolloimaan määrätyn henkilön merkintä. *Kaup.hall. kiertokirje jouluk. 23 p:ltä 1931.*

Kaupungin virastojen ja laitosten tulee maksuunpanoissa pyriä epätasaiset pennimäärät ylöspäin lähimpään viiteen- tai kymmeneen penniin. *Rahat.kam. päätös kesäk. 3 p:ltä 1927.*

Kunnallisverojen kanto on toimitettava vuosittain elo-, syys-, loka- ja marraskuussa. *Kaup.vall. päätös kesäk. 11 p:ltä 1930.*

16 §. Rahatoimikamarin [rahatoimiston] määräyksestä saakoot kassavirastot erikoistapauksissa toimittaa varojen kannantaa toistensa puolesta. Tässä tapauksessa on kassaviraston viipymättä annettava kantamainsa varain luettelo sille kassavirastolle, jonka puolesta kannanta on toimitettu.

Kaupungin kaikkien yksityispankkien kanssa on sovittu siitä, että nämä määrättyinä ilmoitettuina päivinä kantavat kunnallisveroja sitä vastaan että kertyneet varat saavat olla pankissa juoksevalla tilillä tahi talletuksina, kunnes kaupunki niitä tarvitsee. *Rahat.kam. päätös jouluk. 1 p:ltä 1910.*

Puhtaanapitomaksujen suoritus voi tapahtua myöskin pankeissa, mikäli sopimusta näiden kanssa aikaansaadaan. *Rahat.kam. päätös elok. 31 p:ltä 1926.*

Vesijohtolaitoksen velottamat maksut saadaan suorittaa myös yksityis- ja säästöpankkeihin kuten kunnallisveroista on sovittu. *Rahat.kam. päätös tammik. 4 p:ltä 1927.*

Sähkö- ja kaasulaskujen suoritus saa tapahtua myöskin rahatoimistoon. *Kaup.hall. päätös syysk. 23 p:ltä 1937.*

Satamakannantakonttorin [satamahallintotoimiston satamakannantaosaston] IV ja V haaraosastossa kannanta on uskottu Helsingin makasiiniosakeyhtiölle. Hyvityksekseen yhtiö saa 8 % sen toimesta IV haaraosastossa kertyneistä kaupungille tulevista maksuista, kuitenkin siten, että viittä miljoonaa ylittävästä kannosta suoritetaan vain 5 %, sekä 5 % sen toimesta V haaraosastossa kannetuista kaupungin varoista. *Sopimukset marrask. 10 p:ltä 1925, lisäyksineen marrask. 26 p:ltä 1926, ja helmik. 29 p:ltä 1928 (kaup.vall. päätökset lokak. 28 p:ltä 1925 ja helmik. 8 p:ltä 1928); molemmat sopimukset uudistetut lokak. 20 p:nä 1932.*

17 §. Rahavaroja tai osotuksia sisältävät postilähetykset kuittaa vastaanotetuiksi kassanhoitaja. Jos saapunutta rahalähetystä on seurannut reversaali, on sen kaksoiskappale 15 §:ssä määrättyllä tavalla kuitattuna lähettäjälle palautettava. Ellei reversaalia ole käytetty, liitetään saapunut kirje reversaalin asemesta katsatodisteisiin, ja rahalähettyksen saapumisesta toimitetaan lähettäjälle kirjeellinen, kassaviraston kamreerin allekirjoittama ilmoitus.

Rahatoimistossa kaupunginkamreeri avaa toimistolle saapuneen postin. *Rahatoim. johtosääntö syysk. 17 p:ltä 1930, 5 § 2).*

18 §. Jos veloitettu tulo ei tule määrääjällä suoritetuksi eikä virasto tai kannantamies saa sitä mielisuosioin perityksi, on verolippu tai lasku, jonka käsittämä maksu voimassa olevan asetuksen mukaan on heti ulosotettavaksi erääntynyt, rahatoimikonttorin [rahatoimiston] toimesta lähetettävä kaupunginvoudinkonttoriin. Muut veroliput ja laskut toimitetaan perittäviksi rahatoimikonttoriin [rahatoimistoon], joka määrää asiamiehensä [kaupunginlakimiehen] ryhtymään tarpeellisiin toimenpiteisiin. Mitä asiamiehen [kaupunginlakimiehen] toimesta siten saadaan perityksi, on rahatoimikonttorin [rahatoimiston] kassaan maksettava vastaavan viraston tai laitoksen tilille merkittäväksi, ja on tästä mahdollisimman pian ilmoitettava asianomaiselle virastolle tai laitokselle.

Veroliput ja laskut, joiden määrää varattomuuden tai olemattomuuden tähden tai muista syistä ei voida periä, lähetetään kassavirasto, revisionikonttorin [revisiotoimiston] toimitettua tarkastuksen, rahatoimikamariin [kaupunginhallitukselle] varustettavaksi poistomääräyksellä, siinä tapauksessa että kamari [kaupunginhallitus] katsoo syytä siihen olevan, ja on tästä myös ilmoitettava virastolle tai laitokselle.

Köyhäinhoitokorvausten tileistä poistoa koskevat asiat ratkaisee köyhäinhoitolautakunta [huoltolautakunta]. *Kaup.vall. päätös kesäk. 15 p:ttä 1932.*

Jos jotakin [kunnallisessa] verolipussa velotettua maksuerää ei ole suoritettu ylöskantokokouksessa taikka ennen sitä, on verolipun koko määrä, kuten se olisi maksettavaksi langennut, rästitueltelon vietävä ja ilman rästitueltokokousta maksuvelvolliselta ulosotettava, josta kaikesta verolippuun on painettava tiedonanto. *Kaup.vall. päätös helmik. 1 p:ltä 1876.*

Joka laiminlyö valtiolle tai kunnalle suoritettavan veron maksamisen määräaikana, olkoon velvollinen suorittamaan veronlisäystä kultakin maksamatta jätetyn veromäärän täydeltä sadalta markalta 70 penniä siltä kuukaudelta, jonka kuluessa maksuaika on päättynyt, sekä saman verran kultakin seuraavalta kalenterikuukaudelta, paitsi siltä, jonka aikana vero suoritetaan. Veronlisäystä ei kanneta kolmea vuotta pitemmältä ajalta eikä veromäärästä, joka on sataa markkaa pienempi. Jos veroa määrätyn maksuajan päätyttyä yhden tai useamman kerran lyhennetään, lasketaan veronlisäys määrääjän jälkeen seuranneilta kalenterikuukausilta sen veromäärän perusteella, joka kulloinkin kuukauden alussa oli maksamatta, ei kuitenkaan siltä kuukaudelta, jonka kuluessa vero suoritetaan lopullisesti. Maksuvelvollisilta perityillä varoilla suoritetaan ensi sijassa vero ja sen jälkeen, mikäli varoja riittää, laskettu veronlisäys. Jos veromäärä on maksettava takaisin, palautetaan samalla ehkä kannettu veronlisäys. *Laki huhtik. 6 p:ltä 1934.*

Tulo- ja omaisuusveron erän viimeisenä maksupäivänä pidetään sitä päivää, jona sen erän kanto kunnassa päättyy. *Valtioneuv. päätös huhtik. 11 p:ltä 1934.*

Veronlisäystä on suoritettava myös siinä tapauksessa, että vero maksetaan myöhemmin sen kuukauden aikana, jonka kuluessa maksun määräaika päättyy. *Kaup.hall. päätös elok. 16 p:ltä 1934.*

Rahatoimikonttori [rahatoimisto] on oikeutettu ottamaan vas-

taan erääntyneitä veromääriä kahden päivän kuluessa erääntymispäivästä vaatimatta verovelvolliselta rangaistuskorkoa sekä sen jälkeen niin kauan kuin verolippu on rahatoimikonttorissa [rahatoimistossa] ottamaan vastaan veromäärä ynnä asetuksenmukainen lisävero erääntyneelle veroerälle. Jos verolippu on jätetty ulosottolaitokselle pakkoperintää varten, rahatoimikonttorilla [rahatoimistolla] edelleen on oikeus suorituksen vastaanottamiseen ollen mainitussa tapauksessa veronmaksajalta kannettava myös ulosottomiehen toimituspalkkiota vastaava lisämaksu; ne veronmaksajat, jotka kieltäytyvät näitä maksuja suorittamasta, on osoitettava tekemään suorituksensa kaupunginvoudinkonttorissa. *Rahat.kam. päätökset kesäk. 1 p:ltä 1926 ja marrask. 4 p:ltä 1927.*

Myöskin pankit ovat oikeutetut ottamaan vastaan kunnalliservoja ilman veronlisäystä kaksi päivää määräpäivän jälkeen. *Kaup.hall. päätös elok. 24 p:ltä 1933.*

Kaupungin laitosten tulee tehdessään yksityisoikeudellisia sopimuksia, joiden perusteella maksuja kaupungille on suoritettava, ottaa sopimuksiin sakkokoron ja perimispalkkion suorittamista koskeva määräys samoinkuin määräys siitä, koska maksu on suoritettava. Sakkokorko on 8 %, jota korkoa on sovellettava myöskin kaupunginhallituksen myöntäessä maksuajan lykkäystä. Milloin ei ole tehty sopimusta sakkokoron suorittamisesta, on maksuvelvolliselta vaadittava 6 %:n viivästyskorko, edellyttäen, että on kysymys määräaikana suoritettavaksi erääntyneestä maksusta. Perimispalkkio on 20 markkaa, sekä milloin laiminlyöty maksu ei ylitä 200 markkaa, 10 markkaa. *Kaup.hall. päätös jouluk. 23 p:ltä 1936.*

Niiden kaupungin laitosten, jotka suorittavat töitä yksityisten laskuun, tulee sopimus- ja tilauskaavakkeihinsa ottaa velallista sitova sitoumus sakkokoron maksamisesta maksun myöhästyessä. *Kaup.hall. päätös huhtik. 14 p:ltä 1932.*

Sakkokorkoa ei kanneta kaasun- ja sähkönkulutuslaskuista, mutta vedenkulutuslaskun suorituksen viivästyessä on perittävä 6 %:n viivästyskorko. Milloin maksuvelvollinen laiminlyö työtä tavaralaskun suorittamisen määräaikana, on perittävä 8 %:n sakkokorko. Teknilliset laitokset ovat oikeutetut olemaan soveltamatta sakkokorkoa sellaisissa erikoistapauksissa, joissa laitokset katsovat pakottavan aiheen siihen olevan. *Kaup.hall. päätös helmik. 11 p:ltä 1937.*

Vesijohtolaitos on oikeutettu veloittamaan korkoa maksamattomista laskuista vasta kantokuukauden 15 päivästä alkaen. *Kaup.hall. päätös huhtik. 29 p:ltä 1937.*

Määräystä sakkokoron ja perimispalkkion vaatimisesta ei ole sovellettava kaupungille tuleviin huoneenvuokramaksuihin nähdessä. *Kaup.hall. päätös maalisk. 4 p:ltä 1937.*

Rahatoimikonttorista [rahatoimistosta] järjestetyn rahastamisen jälkeen tulee konttorin [rahatoimiston], milloin rahastaminen ei ole johtanut tulokseen, kirjallisesti velkoa perittävää määrää ilmoituksella velalliselle, että jollei maksu tapahdu kirjeessä lähemmin ilmoitettavana määräpäivänä, asia viipymättä jätetään rahatoimikamarin asiamiehelle [kaupunginlakimiehelle] oikeudellisia toimenpiteitä varten. Velallisen laiminlyödessä maksun suorittamisen näin määrättyinä aikana, tulee rahatoimikonttorin [rahatoimiston] heti lähettää asia oikeudellisia toimenpiteitä varten asiamiehelle [kaupunginlakimiehelle], jonka näin ollen tulee, säännönmukaisessa tapauksessa, ryhtyä heti toimenpiteisiin asianomaisen haastattamiseksi ilman uudistettua kirjeellistä maksuhoitusta. *Rahat.kam. päätös maalisk. 19 p:ltä 1929.*

Rahatoimiston tulee n. 4 viikon kuluessa kannantapäivän jälkeen ilmoittaa kiinteistötoimistolle, ketkä vuokraajat ovat lai-

minlyöneet maksunsa suorittamisen, kuitenkin niin, että kiinteistötoimiston talo-osaston perittävistä on ilmoitus tehtävä 1 viikon kuluessa, niin myös ilmoittaa tämän jälkeen tapahtuvista maksujen suorituksista. *Kaup.hall. päätös marrask. 30 p:ltä 1939.*

19 §. Ne kaupungin laitokset, lautakunnat ja yksityiset henkilöt, jotka näille vahvistettujen johtosääntöjen mukaan hoitavat kaupungin varojen kannantaa, ovat velvolliset viimeistään seuraavana päivänä maksamaan kantamansa varat sen kassaviraston kassaan, jonka alaisia ne kannantaan ja tilitykseen nähden ovat. Jos päivittäinen kannanta on verraten pieni, voi rahatoimikamari [kaupunginhallitus] asianomaisen laitoksen, lautakunnan tai virkamiehen esityksestä harkinnan mukaan määrätä kannantavarojen suorittamisen harvemmin tapahtuvaksi.

Asianomaisen kassaviraston antaman osotuksen mukaan voidaan edellisessä kohdassa mainitut kannantavarat suorittaa pankkilaitokseenkin Helsingin kaupungille avatulle tilille. Suorituksen näin tapahduttua on pankin antama kuitti viipymättä kassavirastolle toimitettava.

Kiinteistötoimiston maatalousosaston hallinnassa olevien maatilojen kassojen hoito on järjestetty siten, että kullakin maatilalla pidetään oma kassansa asianomaisen työnjohtajan vastuulla;

että maatilojen keskuksessa Pukinmäellä pidetään oma kassansa apulaisagronoomin vastuulla;

että mainittujen kassojen hoitajilla on oikeus myös varojen kannantaan;

että keeskuskassasta saadaan maksaa myös palkat;

että tilojen rahaliike käy keskuksassan kautta;

että keskuksassalla pidetään oma pankkitilinsä;

että varojen tilitys rahatoimistoon saa tapahtua vain kerran kuussa; sekä

että eri tilojen on kunkin lähetettävä tilityksensä keskuksassaan, joka niistä laatii kaupunginagronoomin hyväksymän kuukautisen tilityksen tarpeen vaatimine tilijaotteluineen. *Kaup.hall. päätös heinäk. 16 p:ltä 1931.*

20 §. Niiden kaupungin laitosten ja lautakuntain, joilla ei ole omaa kassavirastoa, tulee suorittaa menonsa rahatoimikonttorin [rahatoimiston] kautta.

Kuitenkin ovat ne laitokset ja lautakunnat, joiden toiminnan laadun harkitaan sitä vaativan, oikeutetut rahatoimikamarin [kaupunginhallituksen] päättämässä rajoissa asianomaisesta kassavirastosta tilitystä vastaan saamaan ennakkovaroja käteisostosten y. m. tilapäisten pienempien menojensa suorittamiseksi sekä palkkainkin maksamiseksi ellei se ole vältettävissä.

Viimeistään kunkin kuukauden viidentenä päivänä on edelliseltä kuukaudesta annettava toisessa kohdassa mainittujen ennakkovarojen käyttämisestä asianomaisen kassaviraston määräämään muotoon laadittu tili, johon on liitettävä asianmukaisesti maksettaviksi hyväksytyt ja kuitatut laskut, kuitit tai muut asiakirjat, ja tulee tilin olla tilitäjän ja hänen lähimmän esimiehensä allekirjoittama.

Jos ennakkovarojen hoitaja samalla toimittaa kaupunginvarojen kannantaa, riippukoon rahatoimikamarin [kaupunginhallituksen] harkinnasta, saako kannantavaroja poikkeustapauksessa menojen suorittamiseksi käyttää vai ovatko ne vähentämättä asianomaiseen kassavirastoon maksettavat.

Ellei kolmannessa kohdassa mainittua tiliä ole määräjalla annettu, ryhtyköön asianomainen kassavirasto laiminlyönnistä aiheutuviin toimenpiteisiin.

Kaupungin laitokset eivät saa antaa ulkomaisia vekselitoumuksia hankkimatta siihen valtuuston lupaa kussakin eri tapauksessa. *Kaup.valt. päätös syysk. 7 p:ltä 1921.*

Kaupungin laitosten, jotka tarvitsevat ulkomaan rahaa, tulee hyvissä ajoin etukäteen ilmoittaa ulkomaan valuutan tarpeestaan rahatoimistolle. Hankintasopimuksiin ei saa kaupunginhallituksen suostumuksetta ottaa n. s. kultaklausulia. *Kaup.hall. päätös lokak. 15 p:ltä 1931.*

21 §. Ennenkuin 11 §:ssä mainitun johto- tai lautakunnan vuosirahasääntöön kuuluva määräraha maksetaan, on, ellei meno kuulu 20 §:ssä mainittuihin ennakkovaroihin, asiakirja, johon maksusuoritus perustuu, johto- tai lautakunnan hyväksyttävä ja tilimerkinnällä varustettava, minkä jälkeen rahatoimikonttori [rahatoimisto] saa osottaa rahamäärän konttorin [toimiston] kassasta maksettavaksi. Kuitattu maksumääräys jää tässä tapauksessa rahatoimikonttorin [rahatoimiston] haltuun.

Tilivirastolla ja itsenäisellä maksumääräysoikeudella varustetussa hallituksessa, josta 10 §:ssä puhutaan, on asiakirja, johon maksusuoritus perustuu, asianomaisen kamreerin oikeaksi todistettava ja tilimerkinnällä varustettava sekä asianomaisen hallituksen osotettava rahamäärä maksettavaksi sillä tavoin, kuin sen johtosäännössä määrätään, minkä jälkeen rahatoimikonttori [rahatoimisto] sen maksaa. Kuitattu maksumääräys on tilivirastolle palautettava.

Semmoisessa kaupungin kassa- ja tilivirastossa, josta 9 §:ssä puhutaan, on asiakirja, johon maksusuoritus perustuu, asianomaisen kamreerin oikeaksi todistettava ja tilimerkinnällä varustettava, ja on maksumääräys allekirjoitettava sillä tavoin, kuin asianomaisen viraston johtosäännössä määrätään, minkä jälkeen summa maksetaan. Kuitattu maksumääräys jää viraston haltuun.

Niistä henkilöistä, jotka kaupungin laitosten ja lautakuntain puolesta ovat oikeutetut hyväksymään laskut ja muut asiakirjat, joihin maksumääräys perustuu, on luettelot vuosittain annettava sille kassavirastolle, joka suorittaa maksut kysymyksessä olevan laitoksen tahi lautakunnan puolesta; samoin myös revisionikonttorille [revisiotoimistolle].

Laskujen hyväksyminen on siihen oikeutetun henkilön suoritettava omakätisellä allekirjoituksella tai omakätisillä nimimerkeillä. Asianmukaisesti hyväksytyt laskut y. m. sellaiset asiakirjat ovat toimitettavat suoraan asianomaiseen kassavirastoon kaupungin omien elimien välityksellä. Milloin tästä säännöstä on jostain

syystä välttämätöntä poiketa, on laskun hyväksymiseen kirjoitettava maksettavaksi hyväksyty summa kirjaimin ja numeroin sekä sen lisäksi puhelimitse ilmoitettava asiasta asianomaiselle kassavirastolle. Ellei tällaista ilmoitusta olisi tehty, on kassaviraston ennen laskun maksamista tiedusteltava laskun hyväksymisestä sen hyväksyjältä. *Rahat.kam. päätös marrask. 21 p:ltä 1930.*

Painatustöiden valvojan tulee tarkastaa painatus- ja kirjansidontatöistä annetut laskut. *Kaup.kanslian johtosääntö syysk. 17 p:ltä 1930, 7 § 2 mom. 4).*

Kaupungin hallitusten ja lautakuntien tulee valvoa, että kaupunki saa kaikki ne alennukset, joita eri liikkeet myöntävät asiakkailleen. *Rahat.kam. päätös marrask. 14 p:ltä 1930.*

Kun laitos jonkun toisen laitoksen puolesta suorittaa työtä, jota varten määräraha löytyy talousarviossa sen päaluokan kohdalla, johon kysymyksessä olevan työn kustannukset kuuluvat, tätä määrärahaa saa käyttää yksinomaan se laitos, joka työn suorittaa, ja jonka myös tulee vastata määrärahan käyttämisestä ja tilittämisestä. *Rahat.kam. päätös lokak. 5 p:ltä 1923.*

Kaupungin hallituksilla ja lautakunnilla ei ole oikeutta rahatoimikamarin [kaupunginhallituksen] luvatta panna kaupungin menosäännössä olevasta yleisestä, kaupungin erinaisten talojen kaluston ostoon, korjaukseen ja täydennykseen varatusta määrärahasta maksettavaksi tarvittavan kaluston ostosta, korjauksesta ja täydennyksestä johtuvia menoja. *Kaup.valt. päätös helmik. 16 p:ltä 1915.*

Mainittu päätös koskee myös uusien puhelimien ja sivujohtojen hankkimista. *Rahat.kam. päätös toukok. 27 p:ltä 1925.*

22 §. Maksu kassasta suoritetaan ainoastaan kuitattua maksu-määräystä vastaan. Kuitenkin on kassanhoitaja, kysymyksen ollessa kaupungin töissä käytettyjen työntekijäin palkkain maksamisesta, oikeutettu asianmukaisesti kirjoitetun maksu-määräyksen perusteella väliaikaista kuittia vastaan maksamaan palkkauslistan osottaman rahamäärän sille henkilölle, jonka toimenä palkkain maksaminen on, ja on palkkauslista, varustettuna työnjohtajan todistuksella palkkain maksamisesta, kuittina maksun suorittamisesta pantava maksu-määräyksen ohien.

Vakuutetussa kirjeessä tai postiosotuksena lähetetty maksu katsottakoon määrällen oikeaksi todistetuksi kuitilla, jonka asianomainen postitoimisto on kirjeen vastaanottamisesta antanut. Jos lähetys on toimitettu postilaitoksen kirjoihin merkityssä kirjeessä, on postilaitoksen kuittiin liitettävä vastaanottajan lähettämä tunnustuskirje heti sen saavuttua.

Rahoja maksettaessa pankkilaitokseen kaupungille avatulle tilille taikka rahatoimikonttoriin [rahatoimistoon] kassaviraston konttokuranttitilille on pankkilaitoksen tai rahatoimikonttorin [rahatoimiston] antama kuitti tilitodisteena käytettävä. Tällaisia maksuja saadaan ilman eri määräystä toimittaa.

Erääntyneet obligatsioonit ja kupongit ynnä muut velkasitoumukset saatakoon niinkään ilman maksu-määräystä suorittaa ja ovat sopivalla tavalla mitättömiksi tehtävät sekä kassatodisteina säilytettävät.

Työntekijäin palkat ovat suoritettavat työpaikoilla ja kaupungin varastopihalla viikottain. *Kaup.valt. päätös syysk. 26 p:ltä 1899.*

Työntekijäin palkat ovat suoritettavat työaikana, kuitenkin eri aikoina. Palkat ovat edeltäpäin pantavat pusseihin, jotka varustetaan asianomaisen työntekijän nimellä tai vastaavalla numerolla. *Rahat.kam. päätös syysk. 13 p:ltä 1906.*

23 §. Kaupungin virka- ja palvelusmiesten sekä eläkkeen- ja apurahansaajain vahvistettuun menosääntöön otetut tai kassavirastolle asianmukaisessa järjestyksessä maksettaviksi ilmoitetut palkat, eläkkeet ja apurahat maksetaan siten, että sittenkun määräpäivänä erääntyväin palkkain, eläkkeiden tai apurahain täydellinen luettelo on laadittu, sen mukaisesti kutakin palkan- tai eläkkeensaajaa varten täytetään kuittilomake, jossa on hänen nimensä ynnä palkan, eläkkeen tai apurahan määrä, jotka kuittilomakkeet sen virkamiehen varustamina sopivalla kontrollimerkillä, jonka asiana menojen maksettavaksi määrääminen on, annetaan kassanhoitajalle, jonka tulee maksaa rahamäärät kuittien allekirjoittamista vastaan. Kassaliikkeen päätyttyä annetaan maksumääräys näiden kuittien päivänään osottamalle rahamäärälle ja kuitit pannaan todisteina maksumääräyksen oheen. Kuitenkin olkoon yhteisten palkkauslistojen laatiminen sallittu, jos samaan laitokseen kuuluvat palkansaajat samana päivänä nostavat palkkansa.

24 §. Maksut kassavirastoista ovat, kun se haitatta voi käydä päinsä, tai kun kassassa olevat käteisvarat eivät rahalliseen suoritukseen riitä, toimitettavat shekeillä, jotka rahatoimikonttori [rahatoimisto] asettaa sen pankkilaitoksen maksettaviksi, missä kaupungille tili pidetään, mutta kassavirasto rahatoimikonttorin [rahatoimiston] maksettaviksi kassaviraston konttokuranttitililtä.

25 §. Rahatoimikonttorissa [rahatoimistossa] alköön päivästä päivään säilytettäkö viittäkymmentätuhatta markkaa suurempaa kassaa. Jos kassa päivän kuluessa on noussut mainittua määrää suuremmaksi, on ylijäämä kassaliikkeen päätyttyä pantava pankkilaitokseen Helsingin kaupungille avatulle tilille. Kuitenkin voi kassa sen virkamiehen suostumuksella, jonka asiana kassan valvonta on, olla suurempi. Otot pankkitililtä tehdään shekeillä, jotka rahatoimikonttorin [rahatoimiston] puolesta se virkamies, joka on oikeutettu maksumääräykset allekirjoittamaan, ja rahatoimikamarin [kaupunginhallituksen] määräämä kassanhoitaja yhdessä allekirjoittavat.

Kassavirastossa alköön päivästä päivään säilytettäkö kymmentätuhatta markkaa suurempaa kassaa. Jos kassa päivän kuluessa on noussut mainittua määrää suuremmaksi, on ylijäämä kassaliikkeen päätyttyä pantava kullekin kassavirastolle rahatoimikonttorissa [rahatoimistossa] avatulle konttokuranttitilille taikka rahatoimikonttorin [rahatoimiston] osotuksen mukaan pankkilaitokseen Helsingin kaupungille avatulle tilille. Jälkimäisessä tapauksessa on ilmoitus suorituksesta viipymättä rahatoimikonttoriin [rahatoimiston] toimitettava.

Kassavirasto on oikeutettu rahatoimikonttorissa [rahatoimistossa] avatulta konttokuranttitililtään nostamaan varoja shekeillä,

jotka kassaviraston kamreeri ja kassanhoitaja yhdessä allekirjoittavat. Kaup.vall. päätös jouluk. 14 p:ltä 1927.

26 §. Kassa- ja tilivirastot ovat velvolliset ennen kunkin kuukauden viidettätoista päivää rahatoimikonttoriin [rahatoimistoon] lähettämään edelliseltä kuukaudelta rahatoimikonttorin [rahatoimiston] ohjeitten mukaan laaditut tiliraportit kuukauden kirjoihin merkityistä menoista ja tuloista.

27 §. Rahatoimikonttorin [rahatoimiston] ja kassakonttorien kassa ynnä näiden virastojen huostassa olevat arvopaperit, velkakirjat ja muut tärkeämmät asiakirjat on säilytettävä tulenkestävässä, tiirikattomassa holvissa tai kassakaapissa kahden lukon takana. Toisen avaimen säilyttää kamreeri, toisen kassanhoitaja.

20 §:n 2 kohdassa mainittujen alitilittäjän huostassa olevat varat ovat säilytettävät lukitussa kassakaapissa, eikä tilittäjä missään tapauksessa saa niitä yksityisiin varoihinsa sekottaa.

Alitilittäjä tallettakoon huostassaan olevat varat, sikäli kuin niitä ei tarvita juoksevien menojen suorittamiseen, pankkilaitokseen tilille, joka avataan asianomaisen laitoksen tai lautakunnan nimelle. Otot tältä tililtä toimitetaan shekeillä, jotka ovat allekirjoitetut sillä tavoin kuin tilittäjän lähin esimies määrää. Korke, jonka pankki sellaiselta tililtä maksaa, on kaupungin hyväksi luettava.

Kaikkien kaupungin laitosten tulee kuittia vastaan luovuttaa kassakaappivaimensa kaksoiskappale rahatoimikonttorin [rahatoimiston] holviin säilytettäväksi. *Rahat.kam. päätös helmik. 18 p:ltä 1930.*

28 §. Maksettavaksi hyväksytyjä laskuja tai muita maksu-määräyksiä, joitten määrät on kassasta maksettava, älköön kassaviraston kassanhoitajalle annettako, ennenkuin se henkilö, jonka on rahat nostettava, sitä varten on virastoon saapunut.

29 §. Revisionikonttorin [revisiotoimiston] toimittamista kassatarkastuksista riippumatta ovat 9 §:ssä lueteltujen kassavirastojen rahavarat vähintään kerran kuukaudessa laskettavat. Laskemisen toimittaa se virkamies, joka allekirjoittaa maksu-määräykset, ja tulee tilaisuudessa olla saapuvilla kassaviraston kassanhoitajan ja kamreerin. Samalla on katsottava, onko kassan tila yhtäpitävä sen säästön kanssa, jonka kassakirjan mukaan olisi toimituksen tapahtuessa pitänyt olla olemassa. Kassatarkastuksesta ei saa kassanhoitajalle edeltäkäsän antaa tietoa.

Jos tässä määrätty kassantarkastus jää toimittamatta, on se henkilö, jonka olisi pitänyt se toimittaa, jos kassavajausta huomataan, yhdessä kassanhoitajan kanssa kaupungille vastuunalainen vajauksen täyttämistä.

Alitilittäjän huostassa olevat rahavarat tulee sen virkamiehen lähimmän esimiehen, jonka hoidossa rahat ovat, niinkään tarkastaa vähintään kerran kuukaudessa samalla uhalla kuin 2 kohdassa on säädetty.

Ensimmäisessä ja kolmannessa kohdassa säädetyistä kassatar-

kastuksista on pöytäkirja joka kerta laadittava ja revisionikonttoriin [revisiotoimistolle] lähetettävä.

IV. Kirjanpito.

30 §. Kussakin kassavirastossa on kassanhoitajan pidettävä kassakirjaa, johon tulot ja menot merkitään. Jos on olemassa erilaatuisia varoja, on kirjassa oleva eri sarakkeet kaupungin varoja, erinäisrahastojen varoja sekä kruunun y. m. varoja varten.

Kassakirja on päivittäin kassatunnin päätyttyä päätettävä ja rahasaästö merkittävä, jolloin kassanhoitajan samalla on katsottava, onko kassassa sanottua säästöä vastaava käteinen rahamäärä.

Jokaiselta päivältä on kassanhoitajan päivän kassaliikkeen päätyttyä annettava viraston kamreerille laskelma, joka sisältää kassasaästön kassa-ajan alussa, tulojen ja menojen summat sekä kassasaästön kassa-ajan päättyessä, ynnä kaikki sen päivän kassaerien todisteet.

31 §. Tuloista on toinen virkamies velvollinen pitämään kontrollikirjaa, johon jokainen päivän tuloerä heti suoritusten tapahduttua merkitään. Kirja on päivittäin yhteen laskettava ja verrattava, että sama tulomäärä on kassanhoitajan kassakirjaan merkittynä.

32 §. Kaupungin kirjanpito on, paitsi mitä 44 §:ssä on määrätty teknillisistä laitoksista, muuten pidettävä kameraalista kirjanpitojärjestelmää seuraten käyttämällä kaikkia niitä kirjoja, jotka kukin virasto revisionikonttorin [revisiotoimiston] kanssa neuvoteltuaan saattaa kirjanpidon laatuun ja laajuuteen nähden katsoa tarpeelliseksi.

Kirjoihin on avattava tili kullekin vuosirahasääntöön merkitylle meno- ja tulomomentille siten järjestettynä, että siitä nähdään, paljonko vuosirahasäännössä olevasta määrärahasta on osotettu maksettavaksi tai kertynyt. Näiden tilien lisäksi avataan kirjoihin tilit vuosirahasäännön ulkopuolella olevia tuloja ja menoja, kaupungin laitosten keskisiä välityksiä y. m. tarpeita varten, siinä määrin kuin tämä kussakin virastossa saattaa käydä tarpeelliseksi.

Kirjanpito on päivälleen toimitettava, jotta maksumääräyksiä annettaessa aina voidaan nähdä, onko tarkoitukseen myönnettyjä määrärahoja käytettävänä. *Kaup.valt. päätös tammik. 23 p:ltä 1935.*

Pakkohuutokaupoissa kaupungin saatavista huudettujen vuokra- y. m. tonttien rakennuksineen menot ja tulot kirjataan talousarvion ulkopuolella. *Kaup.valt. päätös jouluk. 21 p:ltä 1932.*

Poistot, mutta myöhemmin kertyneet saatavat merkitään talousarvion ulkopuolella kertyviksi tuloiksi. *Kaup.hall. päätös jouluk. 29 p:ltä 1933.*

33 §. Siinä kaupungin yleispääkirjassa, jonka rahatoimikonttori [rahatoimisto] tämän johtosäännön 12 §:ssä olevan säännöksen mukaan on velvollinen pitämään, on oleva tilit kutakin vuosirahasäännön meno- ja tuloluokkaa varten siten järjestettyinä, että voi-

daan nähdä, paljonko luokkaa kohti vahvistetusta määrärahasta on käytetty tai kertynyt, sekä ne muut tilit, jotka saattavat olla tarpeellisia kaupungin kokonaisrahaliikkeen osottamiseksi.

Tämä pääkirja laaditaan kuukausittain rahatoimikonttorin [raha-toimiston] kirjanpidon sekä niiden tiliraporttien nojalla, mitkä eri virastot 26 §:n mukaan ovat velvolliset rahatoimikonttoriin [raha-toimistolle] antamaan.

34 §. Niiden kaupungin laitosten, joilla tavaranhankintojen tai työsuoritusten perusteella on saamia muilta kaupungin laitoksilta, tulee kuukausittain asianomaisille virastoille antaa asianmukaisesti hyväksytyt ja kirjanpitotiliä osottavalla merkinnällä varustetut laskut.

35 §. Kukin kassa- ja tilivirasto on velvollinen ennen jokaisen kuukauden viidettätoista päivää edelliseltä kuukaudelta pääkirjastaan laatimaan sekä rahatoimikonttoriin [rahatoimistoon] ja revisionikonttoriin [revisiotoimistoon] antamaan sellaisen bilanssin, joka osottaa ei ainoastaan kutakin vuosirahasääntömomenttia kohti vahvistetun määrärahan, vaan myös mitä kuukauden loppuun asti on määrärahoista käytetty tai kertynyt sekä niinkään pääkirjan muilla tileillä olleen rahaliikkeen määrän.

Rahatoimikonttori [rahatoimisto] on velvollinen vuoden kolmelta ensimmäiseltä neljännekseltä seuraavan kuukauden kuluessa antamaan maistraatille, kaupunginvaltuustolle, rahatoimikamarille [kaupunginhallitukselle] ja revisionikonttorille [revisiotoimistolle] kaikkia kaupungin tuloja ja menoja osottavan bilanssin siihen kuuluvine selityksineen.

36 §. Jos kassaviraston hoidossa on vahvistetun rahasäännön ulkopuolella olevia kaupungille kuuluvia erinäisrahastoja, on näistä pidettävä erityinen kirjanpito, joka on niin järjestettävä, että siitä aina käy selville kunkin rahaston menot ja tulot sekä sen pääomamäärä.

Kaupungin lahjoitusrahastoja varten on perustettu erikoinen kirjanpito. *Kaup.valt. päätös tammik. 24 p:ltä 1882.*

Kaupungin erinäisrahastot, joiden säännöt valtioneuvosto on vahvistanut, ovat seuraavat:

Käyttörahasasto. *Säännöt tammik. 29 p:ltä 1935.*

Verotasausrahasasto. *Säännöt tammik. 29 p:ltä 1935.*

Autovakuutusrahasto. *Säännöt toukok. 7 p:ltä 1935.*

Sitä paitsi on olemassa seuraavat rahastot:
Yleishyödyllisen rakennustoiminnan edistämisrahasto. *Kaup.-valt. päätökset jouluk. 30 p:ltä 1911, huhtik. 29 p:ltä 1913 ja huhtik. 15 p:ltä 1919.*

Kulosaaren siltarahasto. *Kaup.valt. päätös lokak. 12 p:ltä 1932.*

37 §. Kassaviraston hoidossa olevista kruunun ynnä muista vieraista varoista on pidettävä erityinen kirjanpito, josta aina nähdään, mitä on kannettu ja asianomaisille maksettu, sekä paljonko näitä varoja on tilittämättöminä.

38 §. Laitokset, lautakunnat ja yksityiset henkilöt, jotka 19 §:n mukaan ovat velvolliset tekemään tilin kaupungin varojen kannannasta, pitäkoot sellaista kirjaa, kuin se kassavirasto, jonka alai-

sia ne tilitykseen nähden ovat, revisionikonttorin [revisiotoimiston] kanssa neuvoteltuaan, kussakin tapauksessa määrää.

39 §. Laitokset ja lautakunnat, jotka 20 §:n 2 kohdan mukaan ovat kaupungin kassavirastosta tilityksen ehdolla saaneet ennakkovaroja käytettäväkseen, ovat velvolliset pitämään kassakirjaa ja siihen joka päivä kirjoittamaan menot sillä tavoin, että käypi selville, mihin rahasäännön menomomenttiin suoritukset kuuluvat ja, edellyttäen rahatoimikamarin [kaupunginhallituksen] myöntäneen luvan tulojen kantamiseen, merkitsemään nekin samalla tavalla. Kassakirja on joka kuukaudelta päätettävä ja rahasäästö siihen merkittävä.

40 §. Laitokset ja lautakunnat, jotka jonkun kaupungin kassaviraston kautta maksavat menonsa, ovat velvolliset kaikista hyväksymistään laskuista ja muista asiakirjoista pitämään sellaista kirjaa, että siitä aina voidaan nähdä, paljonko laitosta tai lautakuntaa varten vuosirasahasäännössä myönnetystä määrärahasta on käytetty.

41 §. Kalenterivuoden umpeen kuluttua on jokaisen kassa- ja tiliviraston laadittava tilinpäätös, jonka tulee valmistua niin ajoissa että tilit joutuvat joulukuun 8 päivänä 1873 annetun kunnallissasetuksen 67 [69] §:n määräämässä järjestyksessä yleisen raastuvankokouksen [kaupunginvaltuuston] valitsemien tilintarkastajien tarkastettaviksi.

Tilinpäätöstä varten on kaikkien laitosten ja lautakuntien sille kassa- tai tilivirastolle, jonka alaisia ne tilintekoon nähden ovat, annettava ennen tammikuun 15 päivää tilivuoden jälkeisenä vuonna maksamatta olevien laskujen ja perimättä olevien saamisten luetelo sekä kaikki muut tiedot ja ilmoitukset, jotka tilinpäätöstä tehtäessä voivat olla tarpeellisia.

Kassa- ja tilivirastot ovat niinkään velvolliset hyvissä ajoin ja viimeistään ennen helmikuun 1 päivää rahatoimikonttorille [rahatoimistolle] antamaan kaikki tiedot ja ilmoitukset, jotka rahatoimikonttori [rahatoimisto] kaupungin yleistilinpäätöstä tehdessään saattaa tarvita.

42 §. Tilinpäätöksiä tehtäessä on otettava huomioon mitä 4 §:n 2 kohdassa on siirtomäärärahojen siirtämisestä seuraavaan vuoteen säädetty.

Niinkään on katsottava, että ne tulot ja menot, jotka kohdistuvat tilivuoteen, mutta vasta joulukuun 31 päivän jälkeen suuruudeltaan määrätään, tilinpäätöksessä siirretään tulo- tai menorästeinä seuraavaan vuoteen.

Kaikki ne summat, joilla eri talousarviotilit ylittävät tai alittavat vastaavan talousarviossa mainitun määrän, ovat vietävät kirjoihin ylimääräisten menojen ja tulojen tilille, joka näin ollen tilinpäätöksessä tulee jättämään yksityiskohtaiset tiedot kaikista määrärahoista, joita on ylitetty tai jotka ovat jättäneet säästöä.
Kaup.vall. päätös tammik. 31 p:ltä 1888.

43 §. Tilinpäätöksen valmistuttua on kassa- ja tilivirasto velvollinen rahatoimikonttoriin [rahatoimistoon] antamaan pääkirjansa

johdolla laaditun taulukon, joka sisältää yksityiskohtaisen vertia-
lun tilien ja kunkin meno- ja tulomomentin välillä, sekä kunkin
tilin kohdalla eri sarakkeessa laskelman, millä määrällä meno kenties
on ylitetty tai alitettu ja tulo osottaa vajausta tai ylijäämää. Tä-
män lisäksi tulee kassa- ja tilivirastojen rahatoimikonttorille [raha-
toimistolle] antaa kaikki ne muut tiedot, jotka konttori [toimisto]
saattaa tarvita laatiessaan sitä tilinpäätöskertomusta, jonka se joh-
tosääntönsä mukaan on velvollinen kaupunginvaltuustolle ja vuosi-
tilintarkastajille antamaan.

Tilinpäätöskertomukselle on suuntaviivat vahvistettu. *Kaup.
hall. päätös lokak. 29 p:ltä 1936.*

44 §. Kaupungin teknillisissä laitoksissa on kirjanpito suori-
tettava soveltamalla tämänkaltaisille laitoksille tavanomaista liike-
kirjanpitoa, kuitenkin niin, että sen tilijako semmoisenaan soveltuu
yhdistettäväksi vahvistetussa talousarviossa esitetyn momenttijaon
mukaisesti. Tästä kirjanpidosta on kuukausittain annettava tämän
johtosäännön 35 §:n määräämä bilanssi sekä tilinpäätökseen nähden
noudatettava soveltuvilta kohdin mitä tässä johtosäännössä kassa-
ja tilivirastojen tilinpäätöksen suorittamisesta yleensä on sanottu.
Kaup.valt. päätös tammik. 23 p:ltä 1935.

Kaasun ja sähköenergian hintoja laskettaessa on otettava huo-
mioon seuraavat seikat:

- a) käyttö ja hallintokustannukset;
- b) laitosten kunnossapitoa tarkoittavain korjausten kustan-
nuukset;
- c) niiden varain korko, jotka kaupunki on antanut sekä seisoi-
vina että tilapäislainoina;
- d) erityisen vahvistetun suunnitelman mukainen poistomäärä;
sekä
- e) yksityiskulutuksen tuottama myyntivoitto.

Säännölliseen käyttöön tarvittavain tarveaineiden varasto on
lueteltava ja kirjaan pantava todellisen ostohinnan mukaan.

Kaupungin teknillisten laitosten kirjanpidosta on poistettava
laitosten kirjaanpantua arvoa osottava siirtotili, mutta vuosikerto-
muksissa on annettava täydelliset sen laatuiset tiedot, kuin tässä
edellä on sanottu.

Samoja määräyksiä, jotka kunnassa tulevat noudatettaviksi
kaasun ja sähköenergian hinnoitukseen nähden, on myös sovellet-
tava kulutetun veden hinnoitukseen. *Kaup.valt. päätös marrask.
9 p:ltä 1909.*

Teknillisten laitosten hallitus on velvollinen pitämään sellaista
kirjaa, että siitä käyvät selville sekä laitoksiin käytetty pääoma-
arvo että niiden vuotuinen laskettu korko ja kuoletusmäärä ynnä
laitosten sen lisäksi antama voitto. *Kaup.valt. päätös jouluk. 10
p:ltä 1912.*

45 §. Kirjoista älköön sattuneita virheitä ja erehdyksiä raappi-
malla älköönkä syövyttävillä aineilla poistettako, vaan oikaistakoon
ne rivin yläpuolelle tehdyllä kirjoituksella tahi erityisillä kirjan-
pitoerillä siten, että menettelytapa siinä selvästi käy ilmi.

V. Inventtaus ja omaisuusluettelot.

46 §. Rahatoimikamarin [kaupunginhallituksen] vahvistaman kaavakkeen mukaan tulee niiden laitosten ja lautakuntain, joiden hoitoon kaupungin kiinteää omaisuutta on uskottu, pitää joulukuun 8 päivänä 1873 annetun kunnallisasetuksen 72 [67] §:n määräämiä kiinteistöluetteloita. Näiden luetteloiden tulee sisältää, paitsi muuta, kiinteistön hankinta- tai rakennusarvo, palovakuutusarvo, jos kiinteistö on vakuutettu, sekä kirjanpitoarvo, joka on määrättävä joulukuun 8 päivänä 1873 annetun kunnallisasetuksen 72 §:n 3 [70 §:n 2] kohdassa olevan säännöksen nojalla pidettävissä katselmuksissa. Kuitenkin on kaupungin teknillisten laitosten käytössä olevien kiinteistöjen kirjanpitoarvo vuosittain määrättävä noudattamalla kaupunginvaltuuston teknillisiä laitoksia varten vahvistamaa kuoletussuunnitelmaa.

Kiinteistöluetteloista on vuosittain ennen helmikuun 15 päivää annettava jäljennös rahatoimikonttoriin [rahatoimistoon] otettavaksi huomioon kaupungin yleisinventtaariota laadittaessa.

Vrt. teknillisten laitosten kuoletussuunnitelmat. *Kaup.vall. päätökset jouluk. 10 p:ltä 1912, elok. 31 p:ltä 1920, helmik. 23 p:ltä 1927 ja tammik. 28 p:ltä 1931.*

47 §. Laitokset ja lautakunnat, joiden huostassa on kaupungille kuuluvaa irtaimistoa, ovat velvolliset pitämään tarkkaa irtaimistoluetteloita, joka sisältää esineen nimen, kappalemäärän, hankinta-arvon ja säilytyspaikan.

Irtaimistoluetteloita on vuoden kuluessa täydennettävä sitä myöten kuin uutta irtaimistoa hankitaan. Jokainen tilivirasto on sitä paitsi velvollinen pitämään vuoden kuluessa maksamiensa laskujen perusteella tarkkaa kontrolliluetteloita hankitusta uudesta irtaimistosta.

Kalenterivuoden lopulla on irtain omaisuus asianomaisen laitoksen tai lautakunnan toimesta inventattava ja irtaimistoluettelo tarkistettava, jolloin samalla on merkittävä, mitkä esineet iän ja kulumisen johdosta ovat siinä määrin menettäneet arvoaan, että ne olisivat luettelosta poistettavat. Tällainen poistaminen ei kuitenkaan saa tapahtua, ennenkuin kaupungin irtaimen omaisuuden inventtaajat revisionikonttorin [revisiotoimiston] ehdotuksesta ovat toimenpiteen hyväksyneet.

Inventtauksen tapahduttua on irtaimistoluettelosta asianomaiselle kassa- tai tilivirastolle annettava jäljennös, jonka tulee olla niiden henkilöiden allekirjoittama, jotka 21 §:n 4 kohdan mukaan ovat oikeutetut laitoksen tai lautakunnan puolesta hyväksymään maksettaviksi esitetyt laskut tai muut asiakirjat.

Sittenkun revisionikonttori [revisiotoimisto] ja kaupungin irtaimen omaisuuden inventtaajat ovat irtaimistoluettelot tarkastaneet ja revisionikonttorin [revisiotoimiston] pitämiin kontrolliluetteloihin verranneet, ovat luettelot ennen helmikuun 15 päivää saatettavat rahatoimikonttorin [rahatoimiston] tiedoksi huomioon otettaviksi kaupungin yleisinventtaariota laadittaessa.

Jos kaupungin laitoksissa työläiset kaupungille kuuluvien työkalujen ohella käyttävät myös omiaan, on kaupungille kuuluvat työvälineet varustettava sopivalla merkinnällä. *Kaup.hall. päätös huhtik. 28 p:ltä 1938.*

Kalustoluetteloista poistettu käyttökelvoton kalusto on lähetettävä rakennuskonttorin [rakennustoimiston] varasto-osastolle säilytettäväksi. *Rahat.kam. kiertokirje toukok. 9 p:ltä 1922.*

48 §. Laitokset, jotka tarvettaan varten hankkivat raaka-aineita, rakennustarpeita tai muita tarveaineita, ovat velvolliset näistä tavaroista pitämään kirjaa, joka osoittaa, paljonko ja mihin hintaan kutakin tavaraa on hankittu sekä mihin ja minkä verran sitä on käytetty, jotta joka aika voidaan kirjasta nähdä, paljonko eri tavaroita on varastossa.

Samanlaista kirjaa on pidettävä myytäväksi hankitusta tai valmistetusta tavarasta.

Jäljellä olevia varastoja vuoden lopussa inventatessa ovat raaka-aineet, rakennustarpeet, tarveaineet ja myytäväksi ostetut tavarat arvioitavat viimeiseen hankintahintaansa, mutta myytäväksi valmistettu tavara valmistushintaansa.

Jäljellä olevain varastojen luettelot ovat niiden henkilöiden allekirjoittamina, jotka 21 § 4 kohdan mukaan ovat oikeutetut hyväksymään maksettaviksi esitetyt laskut tai muut asiakirjat, hyvissä ajoin lähetettävät asianomaisille kassa- tai tilivirastoille, joista ne revisionikonttorin [revisiotoimiston] ja kaupungin irtaimen omaisuuden inventtaajain tarkastamina ovat ennen helmikuun 15 päivää saatettavat rahatoimikonttorin [rahatoimiston] tiedoksi yleisinventtaarioon ottamista varten.

49 §. Rahatoimikonttorin [rahatoimiston] tulee pitää tarkat tilit ynnä erääntymiskirjaa kaupungin obligatsioneista sekä velkakirjoista ja muista saamisista ynnä veloista. Obligatsioonit ovat kirjaan pantavat niiden hintojen mukaan, joista ne on ostettu.

Näiden tilien sekä 46, 47 ja 48 §:ssä mainittujen luetteloiden perusteella tulee rahatoimikonttorin [rahatoimiston] laatia vuositilintarkastajille kaupungin tilien keralla annettavaksi yksityiskohdainen yleisinventtaario sekä omaisuusbilanssi, joka osoittaa kaupungin taloudellisen tilan vuoden vaihteessa, sisältäen pääryhmin toisella puolella kaikki kaupungin varat ja toisella puolella kaikki kaupungin velat ja netto-omaisuuden.

Sekä yleisinventtaario että omaisuusbilanssi ovat kaupunginkamreerin allekirjoitettavat.

VI. Yleinen säännös.

50 §. Edellä oleva johtosääntö on, painettuna molemmilla kotimaisilla kielillä, aina oleva saatavana kaikissa kaupungin kassa- ja tilivirastoissa.

2. Väestönsuojelumuodostelmien muonitus.

Kaupunginhallituksen päätös helmikuun 9 p:itä 1940.

Kaupunginhallitus päätti mainittuna päivänä, että kaikki väestönsuojelumuodostelmiin kuuluvat henkilöt, joiden pakollisesti vuorokauden umpeen tulee olla määrättyissä majoituspaikoissa, saavat niinä päivinä, jolloin he ovat tällaisen velvollisuuden alaisia, kaupungilta vapaan muonituksen, laskien 12 mk:n mukaan päivältä. Tämä ei koske sellaisia viran- tai toimenhaltijoita, joiden varsinaisen virantoimituksensa vuoksi tulee olla määrättyihin majoituspaikkoihin sijoitettuina niinä aikoina, joita sanottu virantoimitus edellyttää.

3. Vuokra-autotaksan muutos.

Maistraatin päätös helmikuun 11 p:itä 1940.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1925 : 43, 1932 : 41 ja 1939 : 106)

Maistraatti päätti mainittuna päivänä, että vuokra-autoliikenteessä on helmikuun 13 p:stä lukien toistaiseksi klo 22 ja klo 6 välisenä aikana suoritetusta ajosta suoritettava mittarin näyttämä hinta kaksinkertaisena, ja tulee poliisimestarin tässä tarkoituksessa määrätä neljä vuokra-autoasemaa.

4. Laki kunnallisille mielisairaaloille sekä tuberkulosia sairastavien hoitolaitoksille vuotuisiin kunnossapito- ja käyttökustannuksiin sodan aikana annettavasta valtionavusta.

Annettu maaliskuun 16 p:nä 1940.

(Suomen as.-kok. 1940 : 92)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1929 : 18 ja 1932 : 3)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §. Sodan aikana voidaan, poiketen kunnallisille mielisairaaloille sekä tuberkulosia sairastavien hoitolaitoksille ja tuberkulosin vastustamistyön edistämiseksi annettavasta valtionavusta 31 päivänä toukokuuta 1929 annetun lain 4 §:stä, sellaisena kuin se on 15 päivänä tammikuuta 1932 annetussa laissa, mielisairaalalle sekä tuberkulosisairaalalle tai -parantolalle valtionapua vuotuisiin kunnossapito- ja käyttökustannuksiin valtioneuvoston harkinnan mukaan, tulo- ja menoarviossa osoitettujen määrärahojen puitteissa, antaa muidenkin kuin sanotussa pykälässä säädettyjen perusteiden mukaan.

2 §. Tätä lakia on sovellettava 1 §:ssä mainittuihin valtionapuihin, jotka suoritetaan vuosina 1940 ja 1941.

HELSINGIN KAUPUNGIN KUNNALLINEN ASETUSKOKOELMA

JULKAISSUT

1940. HELSINGIN KAUPUNGIN TILASTOTOIMISTO. N:o 2.

Sisällys: 5. Lisäys Helsingin kaupungin virkasäännön 28 §:ään, s. 21. — 6. Määräykset tuntipalkkaa nauttiville kertausharjoitusten ajalta suoritettavasta palkasta, s. 22. — 7. Asetus asevelvollisille sotatilan aikana suoritettavasta palkkauksesta ynnä eräistä muista eduista, s. 22. — 8. Asevelvollisten kuukausipalkan maksaminen, s. 24. — 9. Huoltorahan suorittaminen sotapalveluksessa olevien asevelvollisten, suojeluskuntalaisten ja vapaaehtoisten omaisille, s. 25. — 10. Palkan maksaminen viranhaltijoille, jotka ovat määrättyt maanpuolustustoimiin tai sotasairaaloihin, s. 27. — 11. Palkan maksaminen sotapalvelusta suorittaville työläisille, joille valtio maksaa kuukausipalkkaa, s. 28. — 12. Laki kansaneläkelain väliaikaisesta muuttamisesta, s. 28. — 13. Asetus kansaneläkelain toimeenpanosta annetun asetuksen väliaikaisesta muuttamisesta, s. 29. — 14. Väliaikaiset poikkeukset kansaneläkelain säännöksistä, s. 29. — 15. Laki poikkeuksellisten olosuhteiden aiheuttamista muutoksista vuoden 1940 verotukseen, s. 30. — 16. Vuonna 1940 toimitettavassa verotuksessa noudatettavat menettelytavat, s. 30. — 17. Laki eräiden verovelvollisten vapauttamisesta veronmaksun laiminlyömisestä johdosta suoritettavasta veronlisäyksestä, s. 32. — 18. Laki elinkeinoliikkeen verotuspaikan määrittämisestä vuonna 1940 toimitettavassa kunnallisverotuksessa, s. 32. — 19. Laki eräistä sotatilan aiheuttamista poikkeussäännöksistä verolakeihin, s. 33. — 20. Laki vuoden 1940 verotuksessa noudatettavasta valitusmenettelystä, s. 33. — 21. Asetus yleisestä työvelvollisuudesta sodan aikana annetun lain soveltamisesta annetun asetuksen muuttamisesta, s. 34. — 22. Laki työväenopistojen valtionavustuksen maksattamisesta vuonna 1940, s. 36. — 23. Asetus työväenopistojen valtionavustuksen maksattamisesta vuonna 1940 annetun lain täytäntöönpanosta, s. 36.

5. Lisäys Helsingin kaupungin virkasäännön 28 §:ään.

Kaupunginvaltuuston vahvistama tammikuun 17 p:nä 1940.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1939 : 22 ja 138)

Kaupunginvaltuusto hyväksyi mainittuna päivänä Helsingin kaupungin virkasäännön 28 §:ään viimeisiksi momenteiksi näin kuuluvan lisäyksen:

Sääntöpalkkaiselta viranhaltijalta, joka kutsutaan asevelvollisuuttaan suorittamaan sodan tai reserviharjoitusten aikana, pidätetään, mikäli sijainen tarvitaan, tänä aikana puolet hänen palkastaan. Jos hänellä on yksi huollettava, pidätetään palkasta vain neljännes. Huollettavia ollessa useampia suoritetaan palkka lyhentämättömänä.

Muille kaupungin palveluksessa oleville kuukausipalkkaisille viranhaltijoille, jotka välittömästi ennen reservi- tai sotapalvelukseen joutumista ovat jatkuvasti olleet kaupungin palveluksessa vähintään 3 kuukauden ajan, suoritetaan vastaavasti puolet tai kolme-

N:o 5 (jatk).

neljännestä palkasta tahi täysi palkka riippuen huoltovelvollisuudesta.

Lisäys on astunut voimaan tammikuun 1 p:stä 1940 lukien.

Huoltovelvolliseksi katsotaan henkilö, jolla on huollettavanaan puoliso, joka ei ole ansiotyössä, lapsi tai kasvattilapsi.

Jos huollettavana on varaton läheinen muu omainen, on kysymys huoltovelvollisuuden ulottamisesta häneen alistettava kussakin tapauksessa kaupunginhallituksen ratkaistavaksi. *Kaup.-hall. päätös tammik. 26 p:ltä 1940.*

Niihin kaupungin viranhaltijoihin nähden, jotka on kutsuttu suojeluskunnan, palokunnan tai Lotta Svärd-järjestön palvelukseen, on vuoden 1940 alusta lukien sovellettava samoja palkkausmääräyksiä jotka on vahvistettu reserviharjoituksiin kutsuttujen viranhaltijain palkoista. *Kaup.-hall. päätös tammik. 3 p:ltä 1940.*

6. Määräykset tuntipalkkaa nauttiville kertausharjoitusten ajalta suoritettavasta palkasta.

Kaupunginvaltuuston päätös tammikuun 17 p:ltä 1940.

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä, että kaupungin palveluksessa oleville tuntipalkkaa nauttiville, kertausharjoituksiin kutsutuille henkilöille, on suoritettava palkkaa samoja periaatteita sovelluttamalla kuin Helsingin kaupungin virkasäännön 28 §:ään samana päivänä vahvistetun lisäyksen mukaan on noudatettava muihin kuin sääntöpalkkaisiin viranhaltijoihin nähden.

Määräykset ovat astuneet voimaan tammikuun 1 p:stä 1940 lukien.

7. Asetus asevelvollisille sotatilan aikana suoritettavasta palkkauksesta ynnä eräistä muista eduista.

Annettu helmikuun 9 p:nä 1940. (Lyhennysote)

(*Suomen as.-kok. 1940 : 51*)

Puolustusministerin esittelystä säädetään:

1 §. Sotatilan aikana suoritetaan asevelvollisille erikseen määrättyjen luontoisetujen ohella päivärahaa, kuukausipalkkaa ynnä eräitä muita etuja sen mukaan kuin tässä asetuksessa säädetään.

Asevelvollisiksi luetaan ne, jotka asevelvollisuuslain säännöksiin nojalla on sotapalvelukseen kutsuttu.

2 §. —————

3 §. Kuukausipalkkaa suoritetaan asevelvolliselle, jolla on vaimo tai 17 vuotta nuorempi lapsi, ja sen suuruus määräytyy osaksi mainittujen perheenjäsenten luvun, osaksi asevelvollisen sotilasarvon mukaan. Tähän nähden ryhmitetään asevelvolliset seuraavasti:

Ensimmäiseen ryhmään luetaan miehistö, alikersantti, kersantti, ylikersantti, reserviupseerikokelas ja sotilasalivirkamies.

Toiseen ryhmään luetaan vääpeli ja pursimies.

Kolmanteen ryhmään luetaan vänrikki, kornetti ja aliluutnantti, luutnantti ja sotilasvirkamies sekä sotilasmestari.

Neljänteen ryhmään luetaan kapteeni, ratsumestari ja kapteeniluutnantti sekä majuri ja komentajakapteeni.

Viidenteen ryhmään luetaan everstiluutnantti, komentaja, eversti ja kommodori.

Kuudenteen ryhmään luetaan divisioonakomentajaksi määrätty eversti, kenraalimajuri ja kontra-amiraali sekä näitä ylemmät upseerit.

Insinööri-, lääkintä- ja eläinlääkintäupseeri luetaan samaan ryhmään kuin vastaavassa sotilasarvossa oleva upseeri. Insinöörin, lääkärin, hammaslääkärin tai eläinlääkärin tehtäviin määrätty insinööri, lääkäri, hammaslääkäri tai eläinlääkäri, jolla ei ole insinööri-, lääkintä- tai eläinlääkintäupseerin arvoa, luetaan kolmanteen ryhmään. Jos lääketieteen-, odontologian- tai eläinlääketieteenkandidaatti, jolla ei ole lääkintä- tai eläinlääkintäupseerin arvoa, on määrätty lääkärin, hammaslääkärin tai eläinlääkärin tehtäviin, luetaan hänet samoin kolmanteen ryhmään.

Kuukausipalkka on, milloin 1 momentissa mainittuja perheenjäseniä on vain yksi, ensimmäisessä ryhmässä 500, toisessa 750, kolmannessa 1,000, neljännessä 1,400, viidennessä 1,800 ja kuudennessa ryhmässä 2,500 markkaa. Jos näitä perheenjäseniä on enemmän, lisätään kuukausipalkkaan toisen jäsenen osalta 150 markkaa ja jokaisen seuraavan perheenjäsenen osalta 100 markkaa.

Jos asevelvollinen saa palkkausta valtion, kunnan tai seurakunnan virasta tai toimesta taikka valtion työntekijänä ja sellainen palkkaus on yhtä suuri tai suurempi kuin asevelvolliselle tässä pykälässä vahvistettu kuukausipalkka, älköön sanottua kuukausipalkkaa maksettavaksi määrättävä. Muussa tapauksessa kuukausipalkasta on vähennettävä puheenalainen palkkaus.

Kuukausipalkka maksetaan jälkikäteen kultakin kalenterikuukaudelta, jona asevelvollinen on ollut sotapalveluksessa.

4 §. Jos asevelvollinen sodanaikaisessa palveluksessa on kuollut palveluksen aiheuttaman sairauden tai vamman johdosta ja hänen jälkeensä on jäänyt vaimo tai 17 vuotta nuorempi lapsi, on asevelvolliselle 3 §:ssä vahvistettu kuukausipalkka maksettava jatkuvasti, kunnes kysymys vainajan jälkeen suoritettavasta huoltoeläkkeestä on ratkaistu.

Kadonneen asevelvollisen oikeus päivärahaan kadoksissaolon ajalta jätetään vastaisen selvityksen varaan. Jos kadonneella on

N:o 7 (jatk.)

vaimo tai 17 vuotta nuorempi lapsi eikä ole syytä epäillä, että asevelvollinen on aiheettomasti poissa palveluksesta, saadaan 3 §:n mukainen kuukausipalkka määrätä maksettavaksi mainittujen perheenjäsenien huoltoa varten myös kadoksissaolon ajalta.

5 §. Päivärahaa ja kuukausipalkkaa älköön asevelvolliselle suoritettako siltä ajalta, jona hän on: 1) ilman pätevää syytä poissa palveluksesta, 2) tahallisesti itse aiheuttamansa vamman tai sairauden vuoksi palvelukseen kykenemätön, 3) rikoksesta epäiltyinä vangittuna, mikäli asevelvollinen rikoksesta rangaistukseen tuomitaan, tai 4) kärsimässä muuta vapausrangaistusta kuin arestirangaistusta.

Jos asevelvolliselle on myönnetty lomaa neljätoista vuorokautta pitemmäksi ajaksi, ei hän ole oikeutettu päivärahaan lomapäiviltä.

6—7 §§. — — — — —

8 §. Tämän asetuksen säännöksiä sovelletaan myös niihin miehiin nähden, jotka vapaaehtoisina ovat astuneet sotapalvelukseen.

9 §. Tarkempia määräyksiä tämän asetuksen soveltamisesta antaa puolustusministeriö, jolla myös on valta määrätä, että asevelvollisen kuukausipalkka on maksettava suoraan asetuksen 3 §:ssä mainituille asevelvollisen perheenjäsenille kunnallisten viranomaisen toimesta.

10 §. Tätä asetusta, jolla kumotaan asevelvollisille sodan aikaisessa palveluksessa suoritettavasta palkkauksesta ynnä eräistä muista eduista 30 päivänä joulukuuta 1939 annettu asetusta, on sovellettava 1 päivästä helmikuuta 1940 alkaen.

8. Asevelvollisten kuukausipalkan maksaminen.

Puolustusministeriön päätös helmikuun 14 p:ltä 1940.

(Suomen as.-kok. 1940 : 52)

Asevelvollisille sotatilan aikana suoritettavasta palkkauksesta ynnä eräistä muista eduista 9 päivänä helmikuuta 1940 annetun asetuksen 9 §:n nojalla puolustusministeriö on määrännyt, että sanottu asetuksen 3 §:n mukainen kuukausipalkka maksetaan samassa pykälässä mainituille asevelvollisen perheenjäsenille ja että kuukausipalkan maksaminen tapahtuu maalla kunnallislautakunnan, kaupungissa kaupunginhallituksen ja kauppalassa kauppalanhallituksen tai näiden asettaman jaoston toimesta.

Tarkemmat ohjeet kuukausipalkan maksamista varten antaa puolustusministeriö erikseen.

9. Huoltorahan suorittaminen sotapalveluksessa olevien asevelvollisten, suojeluskuntalaisten ja vapaaehtoisten omaisille.

Valtioneuvoston päätös helmikuun 9 p:ltä 1940.

(Suomen as.-kok. 1940 : 53)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1939 : 134 ja 135)

Valtioneuvosto on avustuksen suorittamisesta erälle vakinaisessa palveluksessa olevien asevelvollisten omaisille annetun lain muuttamisesta 4 päivänä marraskuuta 1939 annetun lain nojalla puolustusministeriön esittelystä päättänyt:

1 §. Huoltorahaa, joksi tässä päätöksessä sanotaan erälle vakinaisessa palveluksessa olevain asevelvollisten omaisille 23 päivänä syyskuuta 1919 annetun lain nojalla suoritettavaa avustusta, suoritetaan sillä tavoin ja siinä järjestyksessä kuin edellä mainitussa laissa ja tässä päätöksessä määrätään asevelvollisena, suojeluskuntajärjestön jäsenenä tai vapaaehtoisena sotapalvelukseen kutsutun henkilön vaimolle ja turvattomille avioliitossa tai sen ulkopuolella syntyneille lapsille, jos heiltä puuttuu varoja elatukseen, niin myös työhön kykenemättömille vanhemmille, isä- ja äitipuolelle, kasvatustavanhemmille, isän ja äidin vanhemmille sekä veljille ja sisarille, jotka elatukseensa nähden ovat riippuvaisia palvelukseen kutsutun työansioista.

Huoltorahaa ei kuitenkaan suoriteta sellaisen suojeluskuntajärjestön jäsenen omaisille, joka sotapalveluksen johdosta ei ole estynyt suorittamasta tavallista ansiotyötään.

Huoltorahaa ei myöskään suoriteta sen henkilön omaisille, jolle valtio, kunta tai seurakunta hänen sotapalveluksessa ollessaan suorittaa palkkausta siinä määrin, että hänen omaistensa toimeentulo sen kautta on katsottava turvatuksi.

2 §. Huoltorahan saamista tarkoittavan hakemuksen, joka on annettava, lähetettävä tai muulla sopivalla tavalla toimitettava maalla kunnallislautakunnalle, kaupungissa kaupunginhallitukselle ja kauppalassa kauppalanhallitukselle, käsittelee ja ratkaisee kunnallislautakunta, kaupunginhallitus tai kauppalanhallitus taikka näiden asettama jaosto lääninhallituksen määräämän edustajan saapuvilla ollessa, lääninhallituksen hyväksymien perusteiden mukaan.

Huoltorahan saamista tarkoittavaksi hakemukseksi on katsottava myös joukko-osaston tai sotilasviraston ilmoitus siitä, että sen hankkimien tietojen mukaan siinä palvelevan henkilön omaisten toimeentuloa varten huoltorahan saaminen on välttämätön. Tällaiset ilmoitukset mahdollisine selvityksineen tulee joukko-osaston tai sotilasviraston toimittaa sen kunnan edellä mainitulle viranomaiselle, jossa huoltorahaan oikeutetun omaiset vakinaisesti asuvat tai johon he ovat siirtyneet tai heidät siirretty.

3 §. Edellä 2 §:ssä tarkoitettun hakemuksen tulee sisältää tarpeelliset tiedot palveluksessa olevan ja sen henkilön varallisuussuhteista, työkyvystä ja toimeentulomahdollisuuksista, jolle huolto-

rahaa haetaan. Siihen on myös liitettävä papin- tai siviilirekisteri-
viranomaisen antama todistus hakijan iästä, perhesuhteista ja suh-
teesta asevelvolliseen tai suojeluskuntalaiseen tai vapaaehtoiseen
sekä sotilas-, poliisi- tai kunnallisviranomaisen todistus palveluk-
seenastumispäivästä, niin myös suojeluskuntalaiseen tai vapaaehtoi-
seen nähden, komppanianpäällikön tai vastaavan esimiehen todis-
tus siitä, että asianomainen suorittaa edellä 1 §:n 2 momentissa tar-
koitettua sotapalvelusta. Lisäksi on hakemuksessa, mikäli mahdol-
lista, mainittava asevelvollisen tai sotapalvelukseen osallistuvan
suojeluskuntalaisen tai vapaaehtoisen kenttäpostiosoite ja joukko-
osasto.

Mikäli hakemus ei sisällä riittävää selvitystä huoltorahan saa-
miseen vaikuttavista asianhaaroista, tulee 2 §:ssä mainitun viran-
omaisen viipymättä omasta aloitteestaan, olosuhteista riippuen joko
itsensä tai hakijan tai hänen omaisensa välityksellä, se hankkia.

4 §. Huoltorahan saamista tarkoittava hakemus, voidaan, jos
siihen oikeutettu omainen on siirretty tai siirtynyt muualle, antaa
sen kunnan asianomaiselle viranomaiselle, johon siirtyminen on ta-
pahtunut. Sanotun viranomaisen asiana on käsitellä ja ratkaista
hakemus, kuten oman kunnan alueella vakinaisesti asuvien ase-
velvollisten omaisten huoltorahahakemusten käsittelystä on mää-
rätty, sekä suorittaa näin myönnetty huoltorahat.

Ennen ratkaisua on hakemuksesta hankittava sen kunnan asian-
omaisen viranomaisen lausunto, jonka alueella huoltorahan hakija
vakinaisesti asuu, sekä annettava sanotulle viranomaiselle tiedoksi
hakemuksesta tehty päätös. Milloin tämä ei ole mahdollista, tulee
viranomaisen muulla sopivalla tavalla varmistautua siitä, ettei
huoltorahaa ole myös muulla paikkakunnalla haettu tai myönnetty.

Milloin huoltoraha on myönnetty siihen oikeutetun vakinaisen
asuinpaikkakunnan viranomaisen toimesta tai tälle on annettu hake-
mus, jota ei vielä ole ratkaistu, tulee huoltorahan saajan, jos hän
haluaa nostaa huoltorahan toisella paikkakunnalla, tässä tarkoi-
tuksessa ilmoittaa muuttunut osoitteen saajalle viranomaiselle, jolta
sitä jo on nostettu tai haettu. Viimeksimainitun viranomaisen, jonka
hallussa huoltorahaa koskeva päätös on, tulee lähettää päätös huolto-
rahan saajalle sen nostamista varten hänen nykyisen asuinpaikkansa
kunnalta.

Ennen päätöksen lähettämistä on siitä siinä olevine kuittauksi-
neen otettava tarpeellinen jäljennös, jolla jo nostetut huoltorahat
voidaan periä valtiolta. Asianomaiselle lähetettävään päätökseen
on merkittävä selvästi, miltä ajalta huoltorahaa jo on maksettu,
jottei epäselvyyttä jo suoritettuihin eriin nähden synny.

Toiselta paikkakunnalta oleville annettavan huoltorahan maksa-
mista varten voivat kunnat etukäteen tilata varoja valtiovarain-
ministeriöltä.

5 §. Huoltorahaa myöntäneen viranomaisen on ilmoitettava
asevelvollisen, suojeluskuntalaisen tai vapaaehtoisen omaiselle myön-
tämästään huoltorahasta sen sotilaspiiriin (suojeluskuntapiiriin) esi-

kunnalle, johon asianomainen kuuluu, ja on esikunnan saatettava ilmoitus asianomaisen joukko-osaston tai sotilasviraston tiedoksi. Joukko-osaston on puolestaan ilmoitettava palveluksessa olleen vapautumisesta sotilaspöytäkirjaan (suojeluskuntapiiriin) esikunnalle, ja on tämän siitä ilmoitettava asianomaiselle kunnan viranomaiselle.

Suorittaessaan tässä päätöksessä mainittua huoltorahaa on kunnallisen viranomaisen varmistuttava siitä, ettei sen suorittamiseen vaikuttavissa olosuhteissa ole tapahtunut muutosta.

6 §. Huoltorahan saamista koskevat asiat tulee asianomaisten viranomaisten kiireellisesti käsitellä.

7 §. Huoltorahan myöntämistä koskevasta kunnallislautakunnan, kaupunginhallituksen ja kauppalanhallituksen taikka näiden asettaman jaoston päätöksestä saa valittaa lääninhallitukselle niin kuin kunnanvaltuuston, kaupunginvaltuuston ja kauppalanvaltuuston päätöksestä valittamisesta on säädetty.

Lääninhallituksen asiaa koskevasta päätöksestä saa valittaa, niinkuin 1 §:ssä mainitussa laissa on säädetty, korkeimmalle hallinto-oikeudelle, mutta voidaan valitus antaa myös lääninhallitukselle, sieltä korkeimmalle hallinto-oikeudelle toimitettavaksi. Milloin valitus on toimitettu postitse suoraan korkeimmalle hallinto-oikeudelle, on sellainenkin valitus tutkittava.

8 §. Ohjeita tämän päätöksen soveltamisesta antaa tarpeen vaatiessa puolustusministeriö.

9 §. Tämä päätös on voimassa toistaiseksi ja kunnes toisin määrätään 30 päivänä marraskuuta 1939 julistetun sotatilan aikana. Sillä kumotaan valtioneuvoston 9 päivänä marraskuuta ja 5 päivänä joulukuuta 1939 tekemät päätökset avustuksen suorittamisesta erälle palvelukseen kutsuttujen asevelvollisten sekä sotapalvelukseen osallistuvien suojeluskuntalaisten tai vapaaehtoisten omaisille.

10. Palkan maksaminen viranhaltijoille, jotka ovat määrättyt maanpuolustustoimiin tai sotasairaaloihin.

Kaupunginhallituksen päätös helmikuun 9 p:itä 1940.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1939 : 138)

Kaupunginhallitus päätti mainittuna päivänä, että niille kaupungin palveluksessa oleville sääntöpalkkaisille viranhaltijoille, jotka ovat määrättyt maanpuolustustoimiin tai valtion sotasairaaloihin ja joille siitä maksetaan kuukausipalkkaa valtion varoista, ei kaupunki helmikuun 1 p:stä alkaen suorita palkkaa. Myöhemmän hake-
muksen perusteella voidaan heille kuitenkin osittain tai kokonaan, huoltovelvollisuudesta riippuen, korvata se tulojen menetys, jonka he sen kautta joutuvat kärsimään, että heidän puolustuslaitokselta saamansa palkkio, päivärahat ja luontoisedut yhteenlaskettuina alittavat heidän kaupungilta saamansa palkkaedut. Erityisten syi-

N:o 10 (jatk.)

den perusteella voidaan osa tästä korvauksesta suorittaa enakkona.

Edelläolevaa on sovellettava myös muihin kuukausipalkkaa nauttiviin viran- tai toimenhaltijoihin, jos he ennenkuin ovat saaneet määräyksen ryhtyä maanpuolustustoimiin ovat jatkuvasti olleet kaupungin palveluksessa vähintään kolme kuukautta. Sen sijaan se ei koske niitä, jotka ovat kutsutut suorittamaan asevelvollisuuttaan nykyisen sodan aikana, eikä suojeluskunta- ja lottapalvelukseen kutsuttuja, joihin nähden aikaisemmat päätökset jäävät voimaan.

11. Palkan maksaminen sotapalvelusta suorittaville työläisille, joille valtio maksaa kuukausipalkkaa.

Kaupunginhallituksen päätös helmikuun 16 p:itä 1940.

Kaupunginhallitus päätti mainittuna päivänä, että sotapalvelusta suorittavalle kaupungin työläiselle, milloin hänelle valtion varoista tosiasiallisesti suoritetaan kuukausipalkkaa sotapalvelusajalta, kaupungin puolesta maksetaan tämän palkan lisäystä siten, että palkka nousee siihen määrään, minkä kaupungin tehtyjen päätösten mukaan tulee hänelle suorittaa.

12. Laki kansaneläkelain väliaikaisesta muuttamisesta.

Annettu tammikuun 19 p:nä 1940.

(Suomen as.-kok. 1940 : 32)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1937 : 33)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §. Kansaneläkelain mukaan toimitettava vuoteen 1939 kohdistuvien vakuutusmaksujen määrääminen ja kanto siirretään suoritettavaksi kunnallisverojen taksoituksen ja kannon yhteydessä vuonna 1941.

Vakuutetulla, jolle vuoden 1939 aikana on annettu todiste palkanpidätyksestä ja joka ei ole liittänyt sitä vuodelta 1939 kunnallisverotusta varten tekemäänsä tuloilmoitukseen, on oikeus tammikuun kuluessa 1941 toimittaa sanottu todiste tai palkanpidätyksestä annettu muu selvitys asuinpaikkansa taksoituslautakunnalle.

2 §. Valtioneuvostolla on valta määrätä muissakin kohdin väliaikaisesti poikettavaksi kansaneläkelain säännöksistä, mikäli se 1 §:ssä tarkoitetuissa olosuhteissa on tarpeellista.

3 §. Tarkemmat määräykset tämän lain soveltamisesta ja täytäntöönpanosta antaa valtioneuvosto.

13. Asetus kansaneläkelain toimeenpanosta annetun asetuksen väliaikaisesta muuttamisesta.

Annettu tammikuun 12 p:nä 1940.

(Suomen as.-kok. 1940 : 19)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1938 : 28)

Sosiaaliministerin esittelystä säädetään 31 päivänä toukokuuta 1937 annetun kansaneläkelain 113 §:n nojalla:

1 §. Jos työnantaja oleskelee sota-aikana tai sinä aikana, jolloin sotatilasta annetun lain säännökset ovat osittain noudatettavana, vakinaisen asuinpaikkakuntansa ulkopuolella, on hänellä oikeus, kansaneläkelain toimeenpanosta 1 päivänä huhtikuuta 1938 annetun asetuksen 16, 17 ja 18 §:n määräysten estämättä, toimittaa pidätyserien tilitys ynnä muut mainituissa pykälissä määrätyt posti-toimipaikkojen välityksellä suoritettavat tehtävät oleskelupaikansa lähimmässä tai hänelle muutoin sopivassa postitoimipaikassa. Sama oikeus on hänellä myös silloin, kun edellä mainituissa pykälissä tarkoitettu postitoimipaikka ei ole toiminnassa.

2 §. Työnantajalla on oikeus 1 §:ssä mainituissa tapauksissa tehdä kansaneläkelain toimeenpanosta annetun asetuksen 18 §:n 1 ja 2 momentissa tarkoitettu ilmoitus todistevihon tai todisteen kaksoiskappaleen häviämisestä myös sen vakuutuspiirin piiriasiamiehelle, jossa työnantaja oleskelee tai jossa asianomaisen työpaikka on sijainnut.

14. Väliaikaiset poikkeukset kansaneläkelain säännöksistä.

Valtioneuvoston päätös helmikuun 8 p:itä 1940.

(Suomen as.-kok. 1940 : 78)

Valtioneuvosto on kansaneläkelain väliaikaisesta muuttamisesta 19 päivänä tammikuuta 1940 annetun lain 2 §:n nojalla sosiaaliministeriön esittelystä päättänyt:

1 §. Poiketen 31 päivänä toukokuuta 1937 annetun kansaneläkelain 8 ja 12 §:n säännöksistä on laskettaessa työpalkkaa, josta osa on vakuutusmaksuna pidättävä, otettava huomioon ainoastaan rahapalkka.

2 §. Palkanpidätystä koskevia kansaneläkelain säännöksiä ei ole sovellettava palkkoihin seuraavissa töissä:

1) valtion maanpuolustusta varten teettämässä tilapäisissä rakennus- ja ulkotöissä; sekä

2) metsä- ja uiittotöissä, maatalouden yhteydessä kuitenkin vain, jos työntekijä on otettu erityisesti mainittuja töitä varten.

Kansaneläkelaitoksen asiana on epätietoisissa tapauksissa ratkaista, onko jotakin työtä pidettävä edellä 1 momentissa tarkoitettuna työnä.

3 §. Jos työnantaja kotipaikkakunnalta siirtymisen tai muiden vallitsevan sotatilan aiheuttamien olosuhteiden vuoksi ei ole

voinut toimittaa kansaneläkelaiissa mainittua palkanpidätystä sanotun lain 9 §:ssä säädettyssä ajassa, on hänen toimitettava tämä pidätys myöhemmin niin pian kuin se on mahdollista, kuitenkin viimeistään kunkin kalenterivuoden aikana vakuutetulle viimeksi toimitettavan palkanmaksun yhteydessä tai, jos työsuhte päättyy ennen kalenterivuoden loppua, viimeisen palkanmaksun yhteydessä.

Työnantaja, joka edellä 1 momentissa tarkoitettujen olosuhteiden vuoksi ei ole voinut määräaikana tilittää kansaneläkelaiissa mainittua pidätyserää ja vakuutusmaksuosuuttaan, on vapautettu kansaneläkelain 24 §:ssä säädetyn maksulisäyksen suorittamisesta.

4 §. Sen estämättä, mitä kansaneläkelain 89 §:ssä säädetään, voidaan kansaneläkelaitokselle kertyvät varat valtioneuvoston harkinnan mukaan osaksi tai kokonaisuudessaan sijoittaa valtion obligatioihin ja muihin valtion velkasitoumuksiin.

15. Laki poikkeuksellisten olosuhteiden aiheuttamista muutoksista vuoden 1940 verotukseen.

Annettu tammikuun 19 p:nä 1940.

(Suomen as.-kok. 1940 : 29)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

Ilmoitusvelvolliset ovat oikeutetut ilman niitä seuraamuksia, jotka voimassa olevan lainsäädännön mukaan johtuvat vero- tai tuloilmoituksen laiminlyömisestä, jättämään vuonna 1940 toimitettavaa tulo- ja omaisuusverotusta sekä sanottuna vuonna toimitettavaa kunnallisverotusta varten annettavat vero- ja tuloilmoitukset asianmukaisessa järjestyksessä ennen vuoden 1940 maaliskuun 1 päivää. Samalla oikeutetaan valtiovarainministeriö antamaan vuonna 1940 toimitettavan tulo- ja omaisuusverotuksen sekä sanottuna vuonna toimitettavan kunnallisverotuksen suhteen voimassaolevasta lainsäädännöstä poikkeavia määräyksiä vero- ja tuloilmoitusten jättämisjärjestyksestä, verotustyön toimittamisesta ja loppuunsaattamisesta sekä verojen kannon teknillisestä järjestämisestä.

16. Vuonna 1940 toimitettavassa verotuksessa noudatettavat menettelytavat.

Valtiovarainministeriön päätös helmikuun 3 p:ltä 1940. (Lyhennysote)

(Suomen as.-kok. 1940 : 48)

Poikkeuksellisten olosuhteiden aiheuttamista muutoksista vuoden 1940 verotukseen 19 päivänä tammikuuta 1940 vahvistetun lain nojalla valtiovarainministeriö on tänään antanut seuraavat määräykset vuonna 1940 toimitettavaa verotusta varten:

1 §. Verovelvolliset, jotka Suomessa oleskelevat muulla kuin verotuspaikkakunnallaan, ovat oikeutetut oleskelupaikkakuntansa verotusviranomaisilta maksuttomasti saamaan sekä tulo- ja omaisuusverotuksessa että kunnallisverotuksessa käytettäviä ilmoituslomakkeita. Tuloilmoituslomakkeita, joita tähän tarkoitukseen on saatavana valtioneuvoston julkaisuvarastosta, on kunnan toimesta pidettävä ilmoitusvelvollisten saatavina. Tulo- ja omaisuusverotuksessa käytettävien veroilmoituslomakkeiden jakelusta huolehtivat asianomaisten verotuslautakuntien puheenjohtajat.

2 §. Mitä on säädetty verotusviranomaisten oikeuksista ja velvollisuuksista ilmoitusvelvollisiin nähden, olkoon soveltuvin kohdin voimassa myöskin niihin ilmoitusvelvollisiin, joiden verotuspaikka on toisella paikkakunnalla.

3 §. Muulla kuin verotuspaikkakunnallaan Suomessa oleskelevat verovelvolliset ovat oikeutetut jättämään vuodelta 1939 maksuunpantavan tulo- ja omaisuusveron sekä kunnallisveron määräämisen perusteeksi annettavan vero- tai tuloilmoituksen säädettyssä ajassa sen paikkakunnan asianomaiselle verotusviranomaiselle, jolla he oleskelevat. Vero- tai tuloilmoitusta jätettäessä tulee ilmoituksen vastaanottajan tehdä vero- ja tuloilmoituksen nimellään varmennettu merkintä siitä, kuka on veroilmoituksen jättänyt ja mikä on verovelvollisen lainmukainen verotuspaikkakunta, sekä milloin vero- tai tuloilmoitus on jätetty. Näin annetun vero- tai tuloilmoituksen toimittakoon lautakunnan puheenjohtaja kiireellisesti sen läänin lääninhallitukseen, jonka alueella verovelvollisen verotuspaikka on; ja tulee lääninhallituksen viipymättä edelleen toimittaa vero- ja tuloilmoitukset asianomaisten verotuspaikkakuntien verotuslautakunnille lainmukaisen verotuksen toimittamista varten. Näin tapahtuneella vero- tai tuloilmoituksen jättämisellä on verovelvolliseen nähden sama vaikutus kuin jos ilmoitus olisi jätetty verotuspaikkakunnan asianomaiselle verotusviranomaiselle.

Ilmoitusvelvollinen, joka sotapalveluksen tai toiselle paikkakunnalle siirtymisen tahi muun pätevän syyn tähden on estynyt täytämästä ilmoitusvelvollisuuttaan, on oikeutettu asettamaan toisen henkilön puolestansa ilmoituksen antamaan.

Vero- ja tuloilmoitus sekä muu tieto, joka verotusviranomaiselle annetaan kirjallisesti, saadaan lainmukaisen verotuspaikkakunnan asianomaiselle verotuslautakunnalle toimittaa määräajan kuluessa myöskin yleisen postin välityksellä.

4 §. —————

5 §. Verotus on toimitettava säädettyssä järjestyksessä. Verotuslautakuntien on verotustyötä suorittaessaan meneteltävä joustavasti sekä otettava tarpeellisessa määrin huomioon poikkeuksellisten olosuhteiden verovelvollisille tuottamat vaikeudet. Turhia vaatimuksia ja veloituksia on vältettävä. Verolakien suomia rangaistusseuraamuksia on varoen sovellettava ja yleensä vain sellaisissa tapauksissa, joissa ilmeisesti on kysymyksessä tahallinen teko.

Rangaistusseuraamuksia ei ole sovellettava silloin, kun laiminlyönti voidaan todeta olleen seurauksena joko rintamalla olosta taikka tapahtuneesta väestönsiirrosta. Omaisuuden arvioimisessa on otettava huomioon sotatilan aiheuttamat olosuhteet ja lähinnä edellisen vuoden omaisuusarvot. Arvio- ja harkintaverotusta on käytettävä kohtuudella ottamalla perusteeksi lähinnä edellisten vuosien vero- tai tuloilmoitukset sekä muun saatavissa olevan selvityksen.

6—7 §§. — — — — —

8 §. Sotapalveluksessa olevien sekä pakollisen väestönsiirron tapahtuessa toiselle paikkakunnalle siirtyneiden henkilöiden verotuksesta annetaan erikseen tarkemmat määräykset.

17. Laki eräiden verovelvollisten vapauttamisesta veronmaksun laiminlyömisin johdosta suoritettavasta veronlisäyksestä.

Annettu tammikuun 19 p:nä 1940.

(Suomen as.-kok. 1940 : 28)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1934 : 20)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

Verovelvolliset, jotka määräajan jälkeen ovat suorittaneet heidän vuodelta 1938 valtiolle tai kunnalle maksettavakseen pannun, vuoden 1939 loka-, marras- tai joulukuun aikana maksettavaksi langettuneen veron tai veroerän, vapautetaan näille veromäärille veronmaksun laiminlyömisin johdosta suoritettavasta veronlisäyksestä 6 päivänä huhtikuuta 1934 annetussa laissa säädetyistä seuraamuksista. Samalla oikeutetaan verovelvolliset, jotka eivät vielä ole suorittaneet heidän vuodelta 1938 valtiolle tai kunnalle maksettavakseen pantua veroa tai veroerää, suorittamaan nämä ilman edellämainittuja seuraamuksia vielä vuoden 1940 kolmen ensimmäisen kalenterikuukauden kuluessa.

18. Laki elinkeinoliikkeen verotuspaikan määrittämisestä vuonna 1940 toimitettavassa kunnallisverotuksessa.

Annettu maaliskuun 16 p:nä 1940.

(Suomen as.-kok. 1940 : 101)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

Kunta, jonka alueelle elinkeinoliike taikka sen laitos, johto, konttori tai myyntipaikka on sotatilasta johtuneiden poikkeuksellisten olosuhteiden takia tilapäisesti siirretty, ei tällä perusteella ole oikeutettu verottamaan liikettä elinkeinotuloista vuodelta 1939,

vaan on edellä tarkoitettussa tapauksessa verotuspaikkana pidettävä sitä kuntaa, joka säännöllisissä oloissa olisi jäänyt liikkeen oikeaksi verotuspaikaksi.

19. Laki eräistä sotatilan aiheuttamista poikkeussäännöksistä verolakeihin.

Annettu maaliskuun 16 p:nä 1940.

(Suomen as.-kok. 1940 : 104)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

Vuonna 1940 toimitettavassa tulo- ja omaisuusverotuksessa sekä kunnallisverotuksessa on voimassa olevasta verolainsäädännöstä poiketen noudatettava seuraavia säännöksiä:

1 §. Verotettavana tulona ei ole pidettävä sellaista rahana tai muuna etuutena saatua avustusta, joka on annettu asevelvollisten tahi sotapalvelukseen osallistuvien suojeluskuntalaisten tai vapaaehtoisten omaisille taikka väestönsiirron tapahtuessa toiselle paikkakunnalle siirtyneille tahi muuhun sellaiseen sotatilasta johtuvaan henkilökohtaiseen huoltoon käytettäväksi.

Verotettavana tulona ei myöskään ole pidettävä asevelvollisuuslain nojalla sotapalvelukseen kutsutuille tai vapaaehtoisina sotapalveluksessa oleville valtionvaroista suoritettavaa päivärahaa.

2 §. Milloin verovelvollisen veronmaksukyky oman tai läheisen henkilön sairauden, viallisuuden tai vanhuuden taikka tapaturman tai onnettomuuden tähden, viran tai työpaikan menettämisen johdosta taikka muusta sellaisesta syystä on olennaisesti vähentynyt, voidaan tuloa, sen jälkeen kuin muut lain sallimat vähennykset on toimitettu, harkinnan mukaan vähentää enintään viidelläkymmenellä tuhannella markalla.

3 §. Jos verovelvollinen on kuollut ja häneltä on jäänyt leski, turvattomia lapsia tai muita perillisiä, joiden elatus on ollut hänen ansionsa tai työnsä varassa, voidaan vainajan tuloa harkinnan mukaan kohtuullisesti vähentää tai se kokonaan vapauttaa verosta.

20. Laki vuoden 1940 verotuksessa noudatettavasta valitusmenettelystä.

Annettu maaliskuun 16 p:nä 1940.

(Suomen as.-kok. 1940 : 102)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

Verovelvollinen, joka sotapalveluksessa, työvelvollisena tai vapaaehtoisena puolustusvoimien työssä olemisen takia taikka sotatilan vuoksi toiselle Suomen paikkakunnalle siirtymisen johdosta on ollut

estynyt säädetyssä järjestyksessä valittamasta häntä vuonna 1940 kohdanneesta tulo- ja omaisuusverotuksesta, suhdanneverotuksesta tai kunnallisverotuksesta, on oikeutettu hakemaan muutosta mainittuun verotukseen valittamalla määrääjasta riippumatta sen läänin lääninhallitukseen, jossa vero on maksuunpantu.

21. Asetus yleisestä työvelvollisuudesta sodan aikana annetun lain soveltamisesta annetun asetuksen muuttamisesta.

Annettu helmikuun 16 p:nä 1940.

(Suomen as.-kok. 1940 : 56)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1939 : 73)

Kansanhuoltoministerin esittelystä muutetaan yleisestä työvelvollisuudesta sodan aikana annetun lain soveltamisesta 13 päivänä lokakuuta 1939 annetun asetuksen 8 ja 17 § näin kuuluviksi:

8 §. Työvelvollisuuslautakunnan tulee:

1) huolehtia työvoiman asianmukaisesta jakautumisesta lautakunnan toimialueen eri yritysten ja työalojen kesken;

2) hankkia, mikäli vapaaehtoista työvoimaa ei ole saatavissa, työvelvollisuutta soveltamalla annettujen ohjeiden mukaisesti työvoimaa sellaisiin lautakunnan toimialueella suoritettaviin töihin, joissa työvelvollisia saadaan käyttää;

3) tehdä piiritoimistolle esityksiä työvoiman määräämisestä ja siirtämisestä lautakunnan toimialueelle, milloin siellä saatavissa oleva työvoima ei riitä;

4) tarvittaessa kutsua työvelvolliset työhön yleisellä kuulutuksella;

5) määrätä yksityinen työvelvollinen työhön ja, milloin työvelvollisia on lautakunnan toimialueelta siirrettävä, antaa hänelle siirtoa koskeva määräys, noudattaen, mikäli mahdollista, työpaikkakuntaan nähden työvelvollisen toivomuksia;

6) huolehtia yksissä neuvoin kansanhuoltolautakunnan kanssa työvelvollisten majoituksen ja muonituksen järjestämisestä, mikäli olosuhteet sitä vaativat, eikä se ole valtion viranomaisen toimesta tapahtunut;

7) pitää yksissä neuvoin kansanhuoltolautakunnan kanssa huolta, milloin työvelvollisia on lautakunnan toimialueelta siirrettävä, siirron toimeenpanemisesta;

8) pitää kunnassa olevista työvelvollisista luetteloja ja antaa piiritoimistolle tarpeelliset tiedot toimialueensa työvoimaoloista;

9) määrätä lautakunnan toimialueella tapahtuvaan työhön kutsutulle työvelvolliselle suoritettava palkka, jolleivät työnantaja ja työntekijä siitä sovi;

10) ratkaista ne muut yleisestä työvelvollisuudesta sodan aikana 16 päivänä kesäkuuta 1939 annetun lain 11 §:n 2 momentissa mainitut, työ- ja palkkasuhteita koskevat asiat, jotka eivät kuulu tuomioistuimen tai muun viranomaisen toimivaltaan; sekä

11) avustaa työnvälitysviranomaisia sijoitettaessa vapaaehtoisia työhön pyrkijöitä heille soveltuvaan työhön.

Milloin työvelvollinen on valtion tai kunnan virassa tai toimessa, voi viranomainen, joka on hänet nimittänyt tai ottanut virkaan tai toimeen, ilman työvelvollisuuslautakunnan toimenpidettäkin määrätä hänet tarvittaessa tässä asetuksessa tarkoitettuun, hänelle soveltuvaan työhön.

Lääkärit, hammaslääkärit, lääketieteenkandidaatit, apteekkarit, proviisorit, farmaseutit, apteekkioppilaat, koulutetut sairaanhoitajat, mielisairaanhoitajat ja kättilöt sekä sairaanhoitajatar-, mielisairaanhoitaja- ja kättilöoppilaat määrää työhön lääkintöhallitus. Mikäli tällä tavoin työhön määrätty henkilö joutuu hoitamaan valtion virkaa tai tointa, on lääkintöhallituksella oikeus määrätä hänelle maksettavaksi enintään virkaa tai tointa seuraava peruspalkka tai menosääntöön otettu palkkio.

17 §. Työhön määrätylle työvelvolliselle on työvelvollisuuslautakunnan toimesta annettava työkirja, johon merkitään työntekijän ja työnantajan nimet, sovittu tai määrätty palkka sekä työvelvollisen tekemän työn tai työajan määrä, mikä kullakin palkanmaksukaudelta on työnantajan toimesta oikeaksi todettava. Työkirjaa ei kuitenkaan anneta sellaiseen valtion työhön määrätylle työvelvolliselle, jota valtion viranomainen tai valtion palveluksessa oleva henkilö välittömästi johtaa.

Palkka on työvelvolliselle maksettava, mikäli ei laissa toisin ole säädetty, seitsemän päivän väliajoin tai, jos työn toimittaminen kestää neljätoista päivää pitemmän ajan, vähintään kaksi kertaa kuukaudessa. Työvelvollisen on kuitattava saamansa palkka myös työkirjaansa.

Työvelvollinen, jolle tulevaa palkkaa ei ole maksettu viimeistään kuuden päivän kuluessa palkanmaksupäivästä lukien, on esittämällä selvityksen suorittamastaan työstä ja maksamatta jääneestä palkasta oikeutettu saamaan lain mukaisen palkan työvelvollisuuslautakunnalta. Maksamansa palkan periköön lautakunta työnantajalta viipymättä laskulla, jonka sisältö saadaan ulosottaa häneltä ilman tuomiota tai päätöstä. Jolleivät palkka ja ulosotosta aiheutuneet kulut täten tule suoritetuiksi, korvataan ne kunnalle valtion varoista.

22. Laki työväenopistojen valtionavustuksen maksattamisesta vuonna 1940.

Annettu huhtikuun 19 p:nä 1940.

(Suom. as.-kok. 1940 : 151)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1938 : 34 ja 1939 : 101)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

Poiketen siitä, mitä on säädetty työväenopistojen valtionavusta 28 päivänä huhtikuuta 1938 annetussa laissa, sellaisena kuin se on 18 päivänä joulukuuta 1939 annetussa laissa, oikeutetaan työväenopisto, joka vuodelta 1939 on saanut valtionapua, saamaan vuonna 1940 valtionapua saman määrän, mihin se edellisenä vuonna on sille hyväksytyn talousarvion palkkamenojen, opettajien eläkevakuutusmaksujen, vuokrien ja vuokra-arvon perusteella ollut oikeutettu, ja suoritetaan valtionapu riippumatta siitä, onko opisto vuonna 1940 ollut toiminnassa vai eikö.

Tarkemmat määräykset tämän lain täytäntöönpanosta annetaan asetuksella.

23. Asetus työväenopistojen valtionavustuksen maksattamisesta vuonna 1940 annetun lain täytäntöönpanosta.

Annettu huhtikuun 19 p:nä 1940. (Lyhennysote)

(Suomen as.-kok. 1940 : 152)

1 §. Työväenopistolle palkkamenojen, opettajien eläkevakuutusmaksujen, vuokrien ja vuokra-arvon perusteella maksettava valtionapu suoritetaan vuoden 1940 aikana johtokunnan tilauksesta kahdessa yhtä suuressa erässä, ensimmäinen erä aikaisintaan touku-kuussa, toinen erä aikaisintaan syyskuussa, ja tulee ensimmäisen erän tilaukseen liittyä työväenopiston ohjesäännön määräämässä järjestyksessä hyväksytty vuoden 1939 talousarvio ynnä johtokunnan laatima yksityiskohtainen ehdotus opiston kunkin vakinaisen työntekijän palkaksi kuluvana vuonna.

2 §. Jos työväenopisto on säädetyllä tavalla vakuuttanut vakinaiset opettajansa eläkkeen ja hautausavun saantia varten, suoritetaan sille valtionavustuksena puolet kunkin vuonna 1940 maksettavan vakuutusmaksun kokonaismäärästä, ei kuitenkaan enempää kuin 2,000 markkaa kutakin vakuutettua opettajaa kohti.

3 §. Työväenopiston johtokunnan tulee käyttää valtionapu ensi sijassa vakinaisten työntekijänsä palkkojen maksuun sen suuruisina, kuin kouluhallitus johtokunnan ehdotuksen pohjalla on määrännyt, sekä opistokiinteistöjen hoitoon ynnä lainojen korkoihin ja kuoletuksiin. Vuoden päätyttyä johtokunnan on viipymättä annettava kouluhallitukselle valtionavun käyttämisestä tarkka selonte-ko, josta käy selville, että edellä mainitut velvollisuudet on täytetty.

4 §. —————

HELSINGIN KAUPUNGIN KUNNALLINEN ASETUSKOKOELMA

JULKAISSUT

1940. HELSINGIN KAUPUNGIN TILASTOTOIMISTO. N:o 3.

Sisällys: 24. Laki kohtuuttomien vuokrien ehkäisemisestä, s. 37. — 25. Asetus huoneenvuokralautakunnista, s. 41. — 26. Leipä- ja maitomyymäläin aukioloaika, s. 42. — 27. Työaika kaupungin sairaaloissa, s. 42. — 28. Pirkkolan omakotialueen tonttien luovutusehdot, s. 43. — 29. Vallilan kivitälonttien vuokraehdot, s. 43. — 30. Vuoden 1940 kunnallisveroien ennakkoperintä, s. 44. — 31. Laki eräiden kansakoulunopettajien sijoittamisesta uusiin virkoihin tai toimiin, s. 44. — 32. Matkustussäännön väliaikainen muutos, s. 45. — 33. Helsingin kaupungin terveydenhoitojärjestyksen väliaikainen muutos, s. 46. — 34. Vuokra-autotaksan väliaikaiset muutokset, s. 46. — 35. Helsingin makasiini-osakeyhtiön laiturihuoltotariffin korotus, s. 46. — 36. Laki asemakaavalain 19 ja 63 §:n muuttamisesta, s. 47. — 37. Laki lisäyksestä jakolaitoksesta, tontinmittauksesta ja kiinteistöjen rekisteröimisestä kaupungissa annettuun lakiin, s. 48. — 38. Asetus rakennustoiminnan väliaikaisesta järjestelystä kaupungeissa ja kauppaloissa sekä erällä rakennustarkastuksen alaisilla maaseudun alueilla, s. 48. — 39. Henkisen työn tekijäin työnvälityksen järjestely, s. 50. — 40. Eräät kansaneläkelain mukaiset maksusuoritukset sekä vakuutusmaksun palautus, s. 50. — 41. Asetus kansaneläkelain toimeenpanosta annetun asetuksen väliaikaisesta muuttamisesta, s. 51. — 42. Asetus sotainvalidiiden huollon väliaikaisesta järjestämisestä, s. 51.

24. Laki kohtuuttomien vuokrien ehkäisemisestä.

Annettu kesäkuun 7 p:nä 1940.

(Suomen as.-kok. 1940 : 283)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1925 : 21)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti, joka on tehty valtiopäiväjärjestyksen 67 §:ssä määrättyllä tavalla, säädetään:

1 §. Jos 12 päivänä toukokuuta 1925 annetun huoneenvuokralain alaisessa huoneenvuokrasopimuksessa vastike on sovittu kohtuuttoman korkeaksi tai alhaiseksi, voidaan vastedes suoritettava vuokramaksu vuokralaisen tai vuokranantajan vaatimuksesta alentaa tai korottaa kohtuulliseksi.

Vuokramaksu voidaan vahvistaa enintään 1 päivänä kesäkuuta 1939 paikkakunnalla vallinnutta vuokratasoa vastaavaksi, kuitenkin niin, että vuokralaiselle sopimuksen mukaan kuuluvissa eduissa ja rakennuksen hoito- ja korjauskustannuksissa sekä muissa vastaavanlaisissa vuokramaksun suuruuteen vaikuttavissa seikoissa sen jälkeen tapahtuneet muutokset on otettava huomioon. Rakennuksiin nähden, jotka ovat valmistuneet edellä sanotun ajankohdan jälkeen, on otettava huomioon myös rakennuskustannuksissa tapahtuneet muutokset.

2 §. Edellä 1 §:ssä säädetyn kohtuullisen vuokramaksun vahvistamista koskevat asiat käsittelee huoneenvuokralautakunta,

milloin sellainen on paikkakunnalle asetettu. Jollei huoneenvuokralautakuntaa ole asetettu, käsittelee sanotut asiat sen paikkakunnan alioikeus, jossa vuokrattu huoneisto tai rakennus sijaitsee.

3 §. Huoneenvuokralautakunta on asetettava kaupunkeihin ja kauppaloihin. Taajaväkisiin yhdyskuntiin ja muihin suurekkoihin asutuskeskuksiin asetetaan huoneenvuokralautakunta, jos yhdyskunnan valtuusto tai, jollei erityistä valtuustoa ole, kunnanvaltuusto niin päättää.

Kun huoneenvuokralautakunta asetetaan aluetta varten, joka ei ole itsenäinen kunta, on alueen rajat tarkasti määrättävä.

4 §. Huoneenvuokralautakuntaan kuuluu puheenjohtaja ja kaksi muuta jäsentä, jotka kaupungin-, kauppalan-, taajaväkisen yhdyskunnan tai kunnan valtuusto valitsee. Lautakunnan jäsenistä tulee yhden edustaa vuokralaispiirien ja yhden vuokranantajapiirien etuja, ja yhdellä jäsenistä, lähinnä puheenjohtajalla, tulee, mikäli mahdollista, olla tuomarinvirkaan vaadittava kelpoisuus. Jokaiselle jäsenelle valitaan vähintään yksi varamies.

Valtuusto päättää siitä, otetaanko lautakunnalle erityinen sihteeri ja muita apulaisia.

5 §. Huoneenvuokralautakunnan jäsenten, sihteerin ja apulaisen palkkiot sekä muut lautakunnan toiminnasta aiheutuvat kustannukset suorittaa se kunta tai yhdyskunta, jossa lautakunta toimii.

6 §. Huoneenvuokralautakunnan jäsenet toimivat tuomarin vastuulla. Heidän kelpoisuudestaan ja esteellisyydestään on voimassa, mitä välimiesmenettelystä 4 päivänä helmikuuta 1928 annetun lain 5 ja 6 §:ssä on säädetty.

Jos jäsenten kesken ilmaantuu eri mieliä asiasta, on äänestyksen tulosta määrättäessä noudatettava, mitä oikeudenkäymiskaaren 23 luvun 3 ja 4 §:ssä on säädetty.

Huoneenvuokralautakunta on vain täysilukuisena päätösvaltainen.

7 §. Vuokralainen tai vuokranantaja, joka haluaa saada 1 §:ssä mainitun asian huoneenvuokralautakunnan käsiteltäväksi, ilmoitakoon siitä suullisesti tai kirjallisesti lautakunnan puheenjohtajalle tai sihteerille vastaanottoaikana, josta lautakunnan toimesta on yleisölle ilmoitettava.

Lautakunnalle ilmoitettu asia on, jolleivät asianosaiset ole sitä ennen ilmoittaneet tehneensä sovintoa tai ilmoitusta ole peruutettu, otettava käsiteltäväksi lautakunnan istunnossa kymmenen päivän kuluessa siitä, kuin ilmoitus on tehty. Lautakunnan puheenjohtajan tai sihteerin tulee toimittaa todisteellisesti kutsu ilmoituksen tekijän vastapuolelle lautakunnan istuntoon, kaupungissa ja kauppalassa vähintään kaksi päivää ja muualla vähintään neljä päivää ennen istuntoa.

8 §. Jos asianosainen, joka on ilmoittanut asian huoneenvuokralautakunnan käsiteltäväksi, ei saavu lautakunnan istuntoon, jätetään asia sille. Jos vastapuoli jää istuntoon saapumatta, älköön se estäkö lautakuntaa käsittelemästä ja päättämästä asiaa.

9 §. Huoneenvuokralautakunta voi, milloin syytä siihen on, itse tai jonkun jäsenensä taikka muun määräämänsä henkilön kautta toimittaa vuokratun huoneiston tai rakennuksen katselmuksen. Katselmuksen toimittamista varten tulee poliisiviranomaisen tarvittaessa antaa virka-apua.

Huoneenvuokralautakunnassa älköön otettako todistajanvalaa.

10 §. Kun asianosainen, joka on ilmoittanut asian huoneenvuokralautakunnan käsiteltäväksi, on esittänyt vaatimuksensa ja vastapuolelle on pyynnöstä varattu tilaisuus vastineen antamiseen ja kun lautakunta on saanut tarpeelliseksi katsomansa selvityksen ja tarvittaessa toimittanut 9 §:ssä mainitun katselmuksen, tulee lautakunnan julistamassaan päätöksessä vahvistaa kohtuullisena pidettävä vuokramaksu. Näin vahvistettu vuokramaksu on suoritettava päätöksen antamista lähinnä seuraavasta vuokramaksun erääntymispäivästä lukien.

Huoneenvuokralautakunta voi vaadittaessa velvoittaa asianosaisen suorittamaan kohtuullisen korvauksen niistä kuluista, jotka vastapuolelle ovat asian käsittelystä lautakunnassa aiheutuneet.

Jolleivät asianosaiset heti ilmoita tyytyvänsä huoneenvuokralautakunnan päätökseen, tulee puheenjohtajan antaa valitusosoitus.

11 §. Asianosainen, joka ei tyydy huoneenvuokralautakunnan päätökseen, ilmoittakoon tyytymättömyytensä lautakunnan puheenjohtajalle tai sihteerille seitsemän päivän kuluessa päätöksen julistamispäivästä lukien ja ottakoon viidentoista päivän kuluessa samasta päivästä lukien vastapuolelle haasteen, kaupungissa raastuvanoikeuteen ja maalla kihlakunnanoikeuteen.

Haasteesta on voimassa, mitä oikeudenkäymiskaaren 11 luvussa on säädetty, kuitenkin niin, ettei haastetulla ole haasteaikaa.

12 §. Kun asia otetaan tuomioistuimessa käsiteltäväksi, on kantajan annettava oikeuteen ote huoneenvuokralautakunnassa laaditusta pöytäkirjasta sekä lautakunnan puheenjohtajan tai sihteerin antama todistus siitä, että tyytymättömyydenilmoitus on tehty 11 §:ssä määrätyn ajan kuluessa.

13 §. Vuokralaisen tulee suorittaa huoneenvuokralautakunnan tai alioikeuden päätöksessä vahvistettu vuokramaksu, vaikka päätökseen on haettu muutosta, kunnes vuokramaksu on lopullisesti vahvistettu.

Huoneenvuokralautakunnan lainvoimainen päätös voidaan siltä osalta, joka koskee 10 §:n 2 momentin mukaan määrättyjen kulujen korvaamista, panna täytäntöön, niinkuin oikeuden lainvoimaisesta tuomiosta on säädetty.

14 §. Sen estämättä, että vuokramaksu on huoneenvuokralautakunnan tai tuomioistuimen lainvoimaisella päätöksellä vahvistettu, voi lautakunta vuokralaisen tai vuokranantajan vaatimuksesta ottaa asian uudelleen käsiteltäväksi ja määrätä siitä toisin, milloin olennaisesti muuttuneet olot sitä vaativat.

15 §. Vuokralainen ei ole velvollinen vuokranantajan toimitaman irtisanomisen johdosta, joka on tapahtunut sen jälkeen, kuin

kohtuuttoman vuokran ehkäisemistä koskeva asia on huoneenvuokralautakunnalle ilmoitettu tai saatettu sitä ensimmäisenä asteena käsittelevän alioikeuden ratkaistavaksi, muuttamaan vuokraamastaan huoneistosta tai rakennuksesta sinä aikana, jona asia on vireillä huoneenvuokralautakunnassa tai alioikeudessa, eikä myöskään, ennenkuin sen kuukauden päättyessä, joka ensiksi alkaa kuuden kuukauden kuluttua siitä lukien, jolloin mainitut viranomaiset ovat asian ratkaisseet.

16 §. Mitä 9 ja 14 §:ssä on huoneenvuokralautakunnasta säädetty, on vastaavasti voimassa alioikeudesta, milloin se 2 tai 19 §:n nojalla ensimmäisenä asteena käsittelee kohtuullisen vuokramaksun vahvistamista koskevaa asiaa.

17 §. Huoneenvuokrasopimusta tehtäessä tai sen yhteydessä älköön vuokralaiselta vaadittako välityspalkkiota taikka muuta siihen verrattavaa hyvitystä. Jos vuokralainen on suorittanut vuokranantajalle, tämän edustajalle taikka välittäjälle tällaisen hyvityksen, on sen määrä vuokralaiselle palautettava.

18 §. Joka luovuttaessaan vuokranantajana tai tämän toimeksiannosta rakennuksen tai sen osan toisen käytettäväksi, ottaa tai itselleen tai toiselle varaa olosuhteisiin nähden ilmeisesti kohtuuttoman vuokramaksun, välityspalkkion tai muuta taloudellista etua, rangaistakoon, jollei muualla laissa ole säädetty ankarampaa rangaistusta, sakolla tai enintään kahden vuoden vankeudella.

Mitä I momentissa on säädetty, on sovellettava myös välittäjään, joka välityspalkkiona tai muulla tavoin on varannut itselleen tai toiselle ilmeisesti kohtuutonta taloudellista etua.

19 §. Tuomioistuimen tulee, tuomitessaan vuokranantajan tai hänen edustajansa tämän lain nojalla rangaistukseen kohtuuttoman vuokramaksun ottamisesta, samalla vahvistaa vuokralaisen suoritettava kohtuullinen vuokramaksu.

Joka rangaistaan tämän lain rikkomisesta, tuomittakoon myös menettämään rikoksen tuottama taloudellinen hyöty, niinkuin rikoslaissa on säädetty.

20 §. Tämän lain nojalla käsiteltävissä asioissa tulee oikeuden, vapaasti harkittuaan kaikki ilmitulleet seikat, päättää, mitä asiassa on katsottava todeksi.

21 §. Hovioikeuden tuomioon kohtuullisen vuokramaksun vahvistamista koskevissa jutuissa älköön haettako muutosta.

22 §. Tarkempia määräyksiä huoneenvuokralautakunnasta annetaan asetuksella.

23 §. Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 1940 ja on voimassa vuoden 1942 loppuun. Asetuksella voidaan kuitenkin määrätä, että lain soveltaminen on jo sitä ennen lakkaava. Rikokseen, joka on tehty lain voimassaoloaikana, on sen jälkeenkin tätä lakia sovellettava.

Kohtuullisen vuokramaksun vahvistamista koskeva oikeudenkäynti, joka tämän lain tullessa voimaan on tuomioistuimessa vireillä, on käsiteltävä loppuun tuomioistuimessa.

25. Asetus huoneenvuokralautakunnista.

Annettu kesäkuun 7 p:nä 1940.

(*Suomen as.-kok. 1940: 284*)

Kansanhuoltoministerin esittelystä säädetään kohtuuttomien vuokrien ehkäisemisestä 7 päivänä kesäkuuta 1940 annetun lain 22 §:n nojalla:

1 §. Kun huoneenvuokralautakunta asetetaan, on siitä viipymättä tehtävä ilmoitus paikkakunnan alioikeudelle. Ilmoituksessa on mainittava, ketkä on valittu lautakunnan puheenjohtajaksi ja hänen varamieheekseen. Jos lautakunnalle on otettu sihteeri, tulee lautakunnan siitä antaa tieto alioikeudelle.

2 §. Huoneenvuokralautakunnan puheenjohtajan tai sihteerin tulee olla yleisön tavattavissa vähintään kahtena päivänä viikossa aikana ja paikassa, joista on ilmoitettava niin kuin kunnallisten ilmoitusten tiedoksiantamisesta on säädetty. Niinkään tulee lautakunnan puheenjohtajan tai sihteerin, milloin lautakunta on käsittelemässään asiassa tehnyt lopullisen päätöksen, olla tavattavissa sinä päivänä, jolloin tyytymättömyyden ilmoittamisen aika päättyy.

3 §. Jos asian käsittely huoneenvuokralautakunnassa siirretään, on asia, jollei erityisiä syitä pitempään lykkäykseen ole, otettava edelleen käsiteltäväksi 14 päivän kuluessa pidettävässä istunnossa.

4 §. Huoneenvuokralautakunta kokoontuu puheenjohtajan kutsusta.

Lautakunnan istunnossa pidetään pöytäkirjaa, jossa on mainittava saapuvilla olleet jäsenet, sekä kussakin käsitellyssä asiassa asianosaisten esittämät vaatimukset, mahdollisesti kuultujen todistajien kertomukset ja lautakunnan päätös.

Pöytäkirjaan on myöskin otettava katselmuspöytäkirja, jos katselmus on pidetty, sekä tarpeellisin osin muut asiakirjat.

Pöytäkirjan allekirjoittaa puheenjohtaja.

5 §. Huoneenvuokralautakunnan pöytäkirjan tulee olla valmiina 15 päivän kuluessa istuntopäivän jälkeen. Pöytäkirjasta on annettava pyydettyä oteita. Kuitenkin on, milloin asian käsittely on siirretty, pöytäkirja valmistettava niin joutuisasti, että siitä voidaan asianosaiselle pyynnöstä antaa ote ennen asian seuraavaa käsittelyä. Milloin lautakunnan lopulliseen päätökseen on ilmoitettu tyytymättömyyttä, on tyytymättömyyden ilmoittajan saatava ote pöytäkirjasta viimeistään 12 päivänä päätöksen julistamispäivästä.

Otteesta, jonka todistaa oikeaksi viran puolesta lautakunnan puheenjohtaja tai sihteeri, peritään kunnan tai yhdyskunnan valtuuston vahvistaman perusteen mukainen, kunnalle tai yhdyskunnalle tuleva lunastus.

6 §. Huoneenvuokralautakunnan tulee pitää luetteloa käsittelemistään asioista. Luettelossa on mainittava vuokranantajan ja vuokralaisen nimet, vuokratun huoneiston tai rakennuksen osoite ja

N:o 25 (jatk.)

suuruus sekä lautakunnan toimenpiteet asiassa. Luetteloon on myöskin tehtävä merkintä tyytymättömyyden ilmoittamisesta sekä pöytäkirjanotteiden lunastuksista.

7 §. Vahvistamistaan vuokramaksuista tulee huoneenvuokralautakunnan pitää talottain järjestettyä luetteloa, jossa on mainittava vuokratun rakennuksen tai huoneiston tarkka osoite ja suuruus, vuokranantajan nimi, päätöksen antamispäivä, vahvistetun vuokramaksun suuruus sekä, jos päätökseen on ilmoitettu tyytymättömyyttä, ilmoittajan täydellinen nimi.

Mainittu luettelo on julkinen ja tulee sen olla huoneenvuokralautakunnan vastaanottohuoneessa vastaanottoaikoina yleisön nähtävissä.

8 §. Edellä 6 ja 7 §:ssä mainitut luettelot on huoneenvuokralautakuntien toiminnan päätyttyä säilytettävä kunnan tai yhdyshenkilön arkistossa.

9 §. Huoneenvuokralautakunnan alkuperäiset pöytäkirjat on kultakin kalenterivuodelta seuraavan kalenterivuoden kuluessa lähetettävä paikkakunnan alioikeudelle sen arkistossa säilytettäväksi.

10 §. Kansanhuoltoministeriö antaa tarvittaessa huoneenvuokralautakunnille tarkempia ohjeita.

11 §. Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 1940.

26. Leipä- ja maitomyymäläin aukioloaika.

Kaupunginvaltuuston päätös toukokuun 29 p:ltä 1940.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1935 : 11)

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä:
määrätä leipä- ja maitomyymäläin sulkemisajan lauantaisin kaikkina vuoden aikoina klo 17:ksi; sekä
määrätä mainittujen myymäläin sunnuntaisen aukioloajan kaikkina vuoden aikoina klo 8—10.30 väliseksi ajaksi.

Tämä päätös on selitetty koskevan myös muita pyhäpäiviä ja niiden aattoja. *Kaup.hall. päätös kesäk. 6 p:ltä 1940.*

27. Työaika kaupungin sairaaloissa.

Kaupunginvaltuuston päätös toukokuun 8 p:ltä 1940.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1935 : 27)

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä, että kaupungin sairaaloissa on ompelijoihin, pesuapulaisiin ja lämmittäjiin nähden otettava käytäntöön vuoden 1941 alusta kahdeksan tunnin työpäivä.

28. Pirkkolan omakotialueen tonttien luovutusehdot.

Kaupunginvaltuuston päätös toukokuun 8 p:ltä 1940.

Kaupunginvaltuuston päätettyä toukokuun 18 p:nä 1938, että Oulunkylään on perustettava omakotialue pääasiallisesti pienrakennuksia varten, valtuusto yllämainittuna päivänä päätti:

a) määrätä Oulunkylään perustettavan uuden omakotialueen nimeksi Pirkkolan omakotialue — Britas egnahemsområde;

b) —————

c) määrätä, että tontteja rakennettaessa on noudatettava kiinteistölautakunnan lopullisesti vahvistettavia tyyppipiirustuksia sekä pihamaiden järjestelyssä lautakunnan annettavia ohjeita;

d) määrätä, että tontteja uudelta omakotialueelta luovutettaessa on käytettävä vuokrausmenetelmää, määräämällä vuokra samansuuruiseksi koko vuokratkaudelta ja käyttämällä sen määräämisperusteena 5 % tonttien arviostinnasta, kuitenkin niin, että viiden ensimmäisen vuoden vuokra lasketaan 3 %:n mukaan;

e) määrätä alueelta luovutettavien tonttien vuokra riippuvaiseksi virallisesta elinkustannusindeksistä kaupunginvaltuuston Herttoniemen öljysataman varastoalueiden vuokrauksessa päättämällä tavalla, kuitenkin siten, että vuokran tarkistus toimitetaan vasta silloin, kun indeksi on noussut tai laskenut vähintään 20 % perusindeksistä;

f) määrätä, että alueen katujen kunnossa- ja puhtaanapito on jäävä vuokraajien huoleksi ja että katujen kunnossapidosta on kaupungin ja vuokraajain välillä tehtävä eri sopimus, jossa kaupungille tuleva korvaus tontin katuosuuksien kunnossapidosta vuokratkauden kuluessa erikseen sovitaan;

g) oikeuttaa kiinteistölautakunnan vuokraamaan omakotialueen tontit 50—60 vuodeksi, huomioonottaen, että kaikkien tonttien vuokra-aika päättyy samanaikaisesti ja noudattamalla kaupungin omakotialueita varten vahvistettua vuokrasopimuskaavaketta;

h) oikeuttaa kiinteistölautakunnan lopullisesti määräämään vuokran suuruuden kussakin yksityistapauksessa; sekä

i) —————

29. Vallilan kivilatonttien vuokraehdot.

Kaupunginvaltuuston päätös kesäkuun 19 p:ltä 1940.

(Vrt. Helsingin kaupunkia koskevat asetukset, siv. 528 sekä kunn. as.-kok. 1935 : 30 ja 1939 : 76)

Kaupunginvaltuuston päätettyä tammikuun 25 p:nä 1939 kehoittaa kiinteistölautakuntaa laadittamaan ehdotuksen Vallilan asuntonttien vuokrauksessa noudatettaviksi vuokraehdoiksi kiinnittämällä huomiota m. m. siihen, että vuokra on määrättävä samansuuruiseksi koko vuokratkautena, määräämisperusteen ollessa

N:o 29 (jatk.)

5 % vuokratonttien arviohinnasta, jolloin katujen kunnossa- ja puhtaanapito jää vuokraajien huoleksi, valtuusto yllämainittuna päivänä päätti:

että Vallilan kivitalotonttien uusissa vuokrasopimuksissa vuokran perusteeksi on asetettava 20 %:lla alennettu tontin myyntihinta;

että puheenaolevien tonttien vuokra on määrättävä riippuvaksi virallisesta elinkustannusindeksistä kaupunginvaltuuston Herttoniemen öljysataman varastoalueiden vuokrauksesta päättämällä tavalla, kuitenkin siten, että vuokran tarkistus toimitetaan vasta silloin, kun indeksi on noussut tai laskenut vähintään 20 %:lla perusindeksistä;

että vuokraehtojen muissa suhteissa on oltava tavanmukaiset;

30. Vuoden 1940 kunnallisverojen ennakkoperintä.

Kaupunginhallituksen päätös helmikuun 16 p:ltä 1940.

Kaupunginhallitus hyväksyi mainittuna päivänä seuraavat suuntauviivat vuoden 1940 kunnallisverojen ennakkoperinnälle:

1) Verojen suorittamisesta annetaan kuitti tai muu maksua osoittava todiste, jota seuraavassa nimitetään veronmaksutodisteeksi.

2) Veronmaksutodisteet annetaan määrättyille juriidisille tai fyysillisille henkilöille, joiden nimi siis esiintyy todisteessa. Todisteiden ostajista pidetään luetteloa.

3) Todisteenostaja voi siirtää todisteen toiselle, mutta siirto, ollakseen pätevä, on ilmoitettava rahatoimistolle.

4) Veronmaksutodisteet ovat käytettävissä vain 1940 vuoden kunnallisverojen suorituksessa.

5) Veronmaksutodisteesta suoritetaan korkoa siten, että niitä myytessä annetaan alennusta, riippuen siitä, kuinka pitkän ajan ennen veronkantoa todiste ostetaan.

6) Veronmaksutodisteet kirjoitetaan 100 mk:n, 500 mk:n ja 1,000 mk:n määrille. Ne numeroidaan kukin sarja erikseen.

31. Laki eräiden kansakoulunopettajien sijoittamisesta uusiin virkoihin tai toimiin.

Annettu kesäkuun 21 p:nä 1940.

(Suomen as.-kok. 1940 : 316)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §. Suomen tasavallan ja Sosialististen neuvostotasavaltain liiton välillä 12 päivänä maaliskuuta 1940 solmitun rauhansopimuk-

sen mukaan viimeksi mainitulle valtakunnalle luovutetulla tai vuokratulla alueella sijainneen kaupunkikunnan kansakoulun valtakirjan saaneelle tai koetteeksi otetulle opettajanviran haltijalle tai tällaisesta virasta lakkautuspalkalle asetetulle opettajalle suoritetaan valtionvaroista korvausta, jos hänelle kysymyksessä olevasta virasta maksettava palkka tai lakkautuspalkka jää saamatta.

2 §. Kansakoululaitoksen kustannuksista 8 päivänä kesäkuuta 1926 annetun lain 23 §:ssä, sellaisena kuin se on 17 päivänä huhtikuuta 1931 annetussa laissa, mainitun oikeuden lakkautuspalkan saamiseen menettää tämän lain 1 §:ssä mainitulla alueella sijainneen kansakoulun opettaja, paitsi sanotussa 23 §:ssä mainituissa tapauksissa, myös, milloin opettaja tämän lain tultua voimaan ei suostu ottamaan vastaan hänelle tarjottua vastaavanlaista opettajanvirkaa muualla maassa tai hänelle soveltuvaa valtion virkaa tai tointa taikka väliaikaisesti, kunnes sellainen virka tai toimi voidaan tarjota, tällaisen viran tai toimen sijaisuutta. Kaikissa edellä mainituissa tapauksissa menettää kaupunkikunnan opettaja myös 1 §:ssä tarkoitettua korvauksen.

3 §. Kansakoulunopettajan viran jouduttua avoimeksi on kansakoulun johtokunnan, jollei virkaan siirretä saman kunnan lakkautuspalkalla olevaa opettajaa, asiasta viipymättä ilmoitettava kouluhallitukselle, joka määrää, onko virkaan otettava joku tämän lain 1 §:ssä mainituilla alueilla sijainneiden kansakoulujen opettajanviran haltija tai sellaisesta virasta lakkautuspalkalle asetettu opettaja ja kuka heistä, vai saadaanko virka täyttää tavallisessa järjestyksessä.

4 §. Tarkemmat määräykset tämän lain täytäntöönpanosta ja siitä, miten lakkautuspalkka maksetaan tämän lain 1 §:ssä mainituilla alueilla sijainneiden kansakoulujen opettajille, säädetään asetuksella.

Tämän lain 3 §:n säännökset ovat voimassa vuoden 1943 loppuun.

32. Matkustussäännön väliaikainen muutos.

Kaupunginvaltuuston päätös kesäkuun 19 p:itä 1940.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1929 : 12)

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä muuttaa väliaikaisesti maaliskuun 13 p:nä 1929 vahvistetun Helsingin kaupungin matkustussäännön 3 §:n 2 mom. määräystä siten, että jos virkamatka tehdään viranhaltijan tai luottamusmiehen omalla kulkuneuvolla matkakulujen korvauksena suoritetaan 4 markkaa kilometriltä.

33. Helsingin kaupungin terveydenhoitojärjestyksen väliaikainen muutos.

Uudenmaan lääninhallituksen vahvistama kesäkuun 19 p:nä 1940.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1933 : 1)

Uudenmaan lääninhallitus on mainittuna päivänä vahvistanut seuraavan Helsingin kaupungin toukokuun 29 p:nä 1931 vahvistetun terveydenhoitojärjestyksen 131 §:n väliaikaisen muutoksen olemaan voimassa vuoden 1941 loppuun:

131 §. Asemakaavaan ja rakennussuunnitelmaan otetuilla tonteilla älköön pidettävä nautakarjaa, lampaita, vuohia, sikoja tai kanoja ja muuta siipikarjaa. Terveydenhoitolautakunta voi kuitenkin määräämillään ehdoilla antaa luvan tällaisten eläinten pitämiseen.

34. Vuokra-autotaksan väliaikaiset muutokset.

Malstraatin päätökset helmikuun 11 p:ltä ja kesäkuun 19 p:ltä 1940.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1925 : 43, 1932 : 41 ja 1939 : 106)

Vuokra-autoliikenteessä on helmikuun 11 p:stä 1940 lukien toistaiseksi kello 22 ja kello 6 välisenä vuorokauden aikana suoritettusta ajosta suoritettava mittarin näyttämä määrä kaksinkertaisena. Malstraatin päätös helmik. 11 p:ltä 1940.

Voimassa oleva vuokra-autotaksa on väliaikaisesti heinäkuun 1 p:stä 1940 lukien muutettava siten, että taksamittarin määrää korotetaan 50 %:lla Helsingin kaupungin alueella sekä Lauttasaareen, Munkkiniemeen, Haagaan ja Kulosaareen suoritettavista ajoista. Helmikuun 11 p:nä 1940 vahvistettua n. s. yötaksaa on noudatettava kello 23 ja kello 6 välisenä vuorokauden aikana. Malstraatin päätös kesäk. 19 p:ltä 1940.

35. Helsingin makasiinosakeyhtiön laiturihuoltotariffin korotus.

Kaupunginhallituksen päätös toukokuun 23 p:ltä 1940.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1937 : 8)

Kaupunginhallitus päätti mainittuna päivänä, että Helsingin makasiinosakeyhtiön laiturihuoltotariffiin sisältyvien maihinotto- ja erikoistariffien maksut on korotettava 7 %:lla.

36. Laki asemakaavalain 19 ja 63 §:n muuttamisesta.

Annettu elokuun 2 p:nä 1940.

(Suomen as.-kok. 1940 : 414)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1931 : 20 ja 1938 : 44)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 24 päivänä huhtikuuta 1931 annetun asemakaavalain 19 ja 63 §, viimeksi mainittu sellaisena kuin se on 16 päivänä kesäkuuta 1938 annetussa laissa, näin kuuluviksi:

19 §. Valtioneuvostolla on valta kaupunginvaltuustoa kuuluttuaan myöntää määrättyyn alueeseen nähden taikka yksityistapauksissa poikkeuksia niistä uudisrakennuskielloista, jotka mainitaan 13 §:n a), b) ja g) kohdassa sekä 16 §:n toisessa momentissa ja 17 §:ssä, milloin rakentamisen ei havaita huomattavasti haittaavan asemakaavan toteuttamista tai estävän sopivaa tonttijakoa taikka vaikuttavan siten, että kaupungin oikeus saada korvausta katumaasta tai kadun rakentamisesta taikka viemärijohdosta tulee tehottomaksi tai lykkääntyy.

Jos tämän pykälän mukaisesti lupa uudisrakennukseen on myönnetty osalle tonttia, josta muu osa kuuluu toiselle omistajalle, älköön tontinosalla kuitenkaan ryhdyttävä uudisrakennukseen, ennenkuin on kulunut vuosi tonttijaon vahvistamisesta, taikka, jos kanne tontinosan lunastamisesta on nostettu, ennenkuin on käynyt selville, onko siitä oleva seurauksena tontinosan lunastaminen.

63 §. Maaherran tulee määrätä sopiva henkilö rakennustarkastajana valvomaan kauppalassa tai yhdyskunnassa, jotka mainitaan 57 §:n 1 momentissa, tai alueella, jolle on sanotun pykälän 3 ja 5 momentin nojalla vahvistettu rakennussuunnitelma tai rakennussuunnitelmantakaisia määräyksiä, rakennussuunnitelman ja siihen kuuluvien määräysten sekä muiden rakennustoimintaa koskevien säännösten noudattamista. Nämä tehtävät voidaan myös määrätä paikallisen viranomaisen rakennustarkastajana hoidettaviksi.

Jo ennenkuin rakennussuunnitelma tai rakennussuunnitelmantakaisia määräyksiä on vahvistettu, voi maaherra, milloin katsotaan tarpeelliseksi, määrätä rakennustarkastajan valvomaan voimassa olevan rakennuskiellon noudattamista.

Jos paikallisten olosuhteiden vuoksi katsotaan sopivaksi, voi maaherra yksissä neuvoin asianomaisten kunnallisten viranomaisten kanssa asettaa rakennustarkastajan tilalle rakennuslautakunnan, johon kuuluu kolme rakennustoimeen perehtynyttä jäsentä. Näistä valitsee maaherra puheenjohtajan ja kunnan tai yhdyskunnan valtuusto muut jäsenet. Sellaiseen rakennuslautakuntaan sovellettaisiin, mitä rakennustarkastajan tehtävistä on säädetty.

Rakennustoiminnan valvomisesta alueella, joka on luovutettu siirtöväen pika-asutukseen, voidaan antaa tarkempia määräyksiä asetuksella.

37. Laki lisäyksestä jakolaitoksesta, tontinmittauksesta ja kiinteistöjen rekisteröimisestä kaupungissa annettuun lakiin.

Annettu elokuun 2 p:nä 1940.

(*Suomen as.-kok. 1940 : 412*)

(*Vrt. kunn. as.-kok. 1931 : 23*)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti lisätään jakolaitoksesta, tontinmittauksesta ja kiinteistöjen rekisteröimisestä 17 päivänä heinäkuuta 1931 annettuun lakiin näin kuuluva 9 a §:

9 a §. Tämän luvun 1 ja 3—9 §:ssä olevia säännöksiä ei sovelleta lohkomistoimitukseen, jossa erotetaan 28 päivänä kesäkuuta 1940 annetun siirtoväen pika-asutuslain nojalla tilaksi muodostettavaksi määrätty alue.

Muodostettaessa 28 päivänä kesäkuuta 1940 annetun siirtoväen pika-asutuslain nojalla tiloja alueelle, jolle on vahvistettu asemakaava tai asemakaavantakaiset määräykset, älköön muodostettavien tilojen palstoja siten sijoitettako, että sen kautta vaikeutetaan asemakaavan toteuttamista, sopivaa tonttijakoa tai mainittujen määräysten noudattamista.

38. Asetus rakennustoiminnan väliaikaisesta järjestelystä kaupungeissa ja kauppaloissa sekä erällä rakennustarkastuksen alaisilla maaseudun alueilla.

Annettu elokuun 2 p:nä 1940.

(*Suomen as.-kok. 1940 : 415*)

Poiketen voimassa olevista säännöksistä, jotka koskevat rakennustoiminnan järjestämistä ja valvontaa kaupungeissa ja kauppaloissa sekä rakennustarkastuksen alaisilla maaseudun alueilla, on sisäasiainministerin esittelystä vahvistettu noudatettaviksi seuraavat väliaikaiset määräykset siirtoväen pika-asutuksen helpottamiseksi ja yksinkertaistamiseksi:

1 §. Milloin kaupungin tai kauppalan alueelta taikka maaseudulla alueelta, jolle rakennussuunnitelma tai rakennussuunnitelman takaiset määräykset on vahvistettu tai määrätty laadittaviksi, on varattu tai lain mukaan luovutettu maata käytettäväksi pika-asutuksessa rakennuspaikkoina, valvoo rakennustoiminnan suunnitelmallista järjestämistä ja rakennustoimesta voimassa olevien määräysten noudattamista sisäasiainministeriön alaisena rakennushallitus tai ministeriön tehtävään määräämä erityinen henkilö, jolla on tietoja ja kokemusta asemakaava- ja rakennustoimen alalta. Tarvittaessa voidaan tehtävä uskoa kahdelle tai useammalle henkilölle, joiden noudatettavaksi ministeriö vahvistaa työnjaon.

Paikallisten rakennustarkastusviranomaisten ja tontinmittaajan

tai hänen tehtäviään hoitavan henkilön tulee avustaa erityistä valvontaviranomaista rakennustyön valvonnassa.

Alueen asettamisesta erityisen valvonnan alaiseksi päättää sisäasiainministeriö lääninhallituksen, kunnan, yhdyskunnan, maanomistajan tai pika-asutustoimikunnan tehtyä siitä esityksen.

2 §. Säännöksiä, jotka ovat voimassa maistraatin, järjestys-oikeuden ja rakennustarkastajan tehtävistä rakennustointa valvovana sekä rakennustarkastusviranomaisena, ei ole sovellettava rakennustoimintaan, joka sen mukaan, mitä 1 §:ssä säädetään, on sisäasiainministeriön erityisen valvonnan ja siihen liittyvän tarkastuksen alaista.

Mitä rakennussäännössä ja muissa säännöksissä on määrätty kunnallisille viranomaisille kaupunkien ja kauppala-ain asemakaava- ja rakennustoimen alalla kuuluvista tehtävistä, olkoon kuitenkin tämän asetuksen estämättä noudatettavana.

3 §. Maata voidaan tässä asetuksessa tarkoitettuun pika-asutukseen luovuttaa ilman edeltävää asemakaavamittausta kaupunkien ja kauppala-ain alueilta; kuitenkin on rakennuspaikat kaupungeissa ja kauppala-ain tontinmittaajan sekä muualla maanmittaukseen perehtyneen henkilön toimesta maalle paalutettava.

Laissa ja asetuksissa määrättyt mittaus- ja jakotoimitukset on kysymyksessä olevilla alueilla suoritettava ennen vuoden 1944 loppua, jollei sisäasiainministeriö myönnä pitempää lykkäystä.

4 §. Asuinrakennuksen rakentamiseen alueelle, joka on tämän asetuksen nojalla asetettu erityisen valvonnan alaiseksi, ei vaadita erityistä rakennuslupaa; asemapiirrosta, rakennuspiirustuksia ja rakennuspaikan tontti- tai muuta karttaa ei myöskään tarvitse esittää, jollei 1 §:ssä mainittu valvontaviranomainen katso sellaista selvitystä ehdottomasti tarpeelliseksi.

Ennenkuin rakennustyö aloitetaan, on siitä tehtävä ilmoitus erityiselle valvontaviranomaiselle.

5 §. Järjestettäessä tilapäistä rakennustoimintaa, josta nyt on kysymys, tulee erityisen valvontaviranomaisen valvoa, että käytökelpoinen ulospääsytie on olemassa tai järjestettävissä; että talousveden tarve voidaan rakennuspaikalla tai sen läheisyydessä tyydyttää; että pintaveden poistamiseksi ja juoksevan lian kokoamiseksi ryhdytään tarpeellisiin toimenpiteisiin; sekä että rakennukset lujuuteen, terveellisyyteen ja paloturvallisuuteen nähden tyydyttävät kohtuulliset vaatimukset. Valvontaviranomaisella on valta myöntää rakentamista koskevista järjestysmääräyksistä sellaisia lievennyksiä, jotka vallitsevien poikkeusolojen vuoksi harkitaan kohtuullisiksi ja voidaan sallia vaarantamatta terveellisyyttä tai paloturvallisuutta.

6 §. Valitukseen, joka voidaan tehdä edellä mainitun erityisen valvontaviranomaisen päätöksestä, on vastaavasti sovellettava voimassa olevan rakennussäännön rakennustarkastajaa koskevia määräyksiä.

7 §. Sisäasiainministeriö antaa tarvittaessa tarkempia määräyksiä ja ohjeita tämän asetuksen soveltamisesta.

Lääninhallituksen valvontavaltaan nähden on soveltuvilta osin noudatettava rakennussäännön 112 §:n määräyksiä.

8 §. Tämä asetus on voimassa vuoden 1944 loppuun saakka.

39. Henkisen työn tekijäin työnvälityksen järjestely.

Kaupunginvaltuuston päätös toukokuun 8 p:itä 1940.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1936 : 69)

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä suostua työnvälitystoimiston henkisen työn tekijäin osaston muodostamiseen koko maan käsittäväksi henkisen työn välityksen keskuselimeksi.

40. Eräät kansaneläkelain mukaiset maksun suoritukset sekä vakuutusmaksun palautus.

Valtioneuvoston päätös toukokuun 9 p:itä 1940.

(Suomen as.-kok. 1940 : 196)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1937 : 33 ja 1940 : 12)

Valtioneuvosto on kansaneläkelain väliaikaisesta muuttamisesta 19 päivänä tammikuuta 1940 annetun lain 2 §:n nojalla sosiaaliministeriön esittelystä päättänyt:

1 §. Jos kansaneläkelain mukaan vakuutetulta toimitettavassa palkanpidätyksessä jokin erä on jäänyt pidättämättä ilmeisen laskuvirheen tai muun siihen verrattavan erehdyksen takia, ja jos tällainen erä on niin pieni, että erehdyksen oikaisemisesta voidaan katsoa aiheutuvan suhteettoman paljon työtä ja kustannusta oikaisulla saavutettavaan etuun verrattuna, olkoon kansaneläkelaitoksella valta kussakin tapauksessa harkintansa mukaan päättää, että asia saa jäädä sillensä.

2 §. Mitä 1 §:ssä on määrätty siinä tarkoitetun erehdyksen oikaisematta jäämisestä ja sen edellytyksistä, olkoon voimassa myös sellaisesta erehdyksestä, josta on johtunut liian suuri palkanpidätys, sekä erehdyksestä, joka on tehty työnantajan vakuutusmaksuosuuden laskemisessa tai pidätyserien tai työnantajan osuuksien tilityksissä.

3 §. Kansaneläkelain 39 §:ssä säädetty vakuutusmaksun palautus voidaan vuosina 1939 ja 1940 kuolleiden vakuutettujen osalta toimittaa siten, että palautuksena suoritetaan sanotussa lainkohdassa mainittu viidensadan markan määrä vähennettynä sillä vakuutusmaksusaamisella, joka eläkelaitoksella, arvion mukaan, vakuutuksesta todennäköisesti on. Taksoituslautakunnan on jätettävä

vakuutusmaksu määräämättä, milloin eläkelaitos on ilmoittanut sen tulleen suoritetuksi vakuutusmaksun palautuksen yhteydessä.

Jos on syytä varoa, että 1 momentissa mainittu vakuutusmaksusaaminen on arvioitu liian suureksi, tarkistettakoon palautusmäärä niin pian kuin vakuutusmaksun määräämiseksi tarpeelliset tiedot on saatu.

4 §. Vuoden 1939 aikana kuolleen vakuutetun vakuutusmaksun palautusta saadaan hakea kansaneläkelain 56 §:n säännöksen estämättä vuoden 1940 kuluessa.

41. Asetus kansaneläkelain toimeenpanosta annetun asetuksen väliaikaisesta muuttamisesta.

Annettu heinäkuun 19 p:nä 1940.

(Suomen as.-kok. 1940 : 386)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1938. : 28)

Sosiaaliministerin esittelystä säädetään 31 päivänä toukokuuta 1937 annetun kansaneläkelain 113 §:n nojalla:

1 §. Työnantajalla on oikeus kansaneläkelain toimeenpanosta 1 päivänä huhtikuuta 1938 annetun asetuksen 16 §:n määräysten estämättä maksaa vuoden 1940 ensimmäisen vuosipuoliskon aikana vakuutusmaksuna palkasta pidättämänsä erät sekä niitä vastaavat vakuutusmaksuosuutensa oleskelupaikkansa lähimmässä tai muutoin hänelle sopivassa postitoimipaikassa.

42. Asetus sotainvaliidien huollon väliaikaisesta järjestämisestä.

Annettu heinäkuun 26 p:nä 1940.

(Suomen as.-kok. 1940 : 404)

Eduskunnan osotettua tarkoitukseen tarvittavat varat säädetään sosiaaliministerin esittelystä:

1 §. Sotainvaliidilla tarkoitetaan tässä asetuksessa henkilöä, joka Suomen ja Sosialististen neuvostotasavaltain liiton välillä vuosina 1939 ja 1940 käydyin sodan aikana Suomen puolustusvoimissa sotapalvelusta suorittaessaan on saanut palveluksesta aiheutuneen ruumiinvamman tai sairauden.

Sotainvaliidille, joka 1 momentissa mainitun ruumiinvamman tai sairauden johdosta on täydellisesti menettänyt työkykynsä tai jonka työkyky lääkärin lausunnon mukaan on huomattavasti vähentynyt, voidaan, ennen kuin valtion tapaturmatoimisto on ratkaissut kysymyksen hänelle valtion varoista lain mukaan suoritettavasta tapaturmakorvauksesta, tämän asetuksen nojalla myöntää avustusta.

Avustus vähennetään sotainvaliidille lain nojalla suoritettavasta korvauksesta.

2 §. Avustuksena suoritetaan sotainvaliidille neljäsataa markkaa kuukaudessa. Jos hänellä on vaimo tai 17 vuotta nuorempia omia lapsia, lisätään avustukseen jokaisen tällaisen perheenjäsenen osalta sata markkaa kuukaudessa.

3 §. Avustuksen suorittaa sen kunnan kunnallislautakunta, kaupunginhallitus tai kauppalanhallitus, jonka alueella sotainvaliidi pysyväisesti oleskelee.

Avustuksen saamiseksi on erityisellä kaavakkeella annettava avustusta suorittavalle viranomaiselle asian käsittelyä varten tarpeelliset tiedot ja tarvittaessa vahvistettava ne asiakirjoilla.

4 §. Avustus suoritetaan kuukausittain jälkikäteen sen kuukauden alkuun asti, jolloin valtion tapaturmatoimisto on ratkaissut kysymyksen sotainvaliidin oikeudesta tapaturmakorvaukseen tai jolloin avustusta maksava viranomainen on jo sitä ennen todennut, ettei invaliidin työkyky enää ole huomattavasti vähentynyt.

5 §. Jos sotainvaliidi saa palkkausta valtion, kunnan tai seurakunnan virasta tai toimesta ja sellainen palkkaus on yhtä suuri tai suurempi kuin tässä asetuksessa määrätty avustus, älköön avustusta maksettako. Jos mainitunlainen palkkaus on pienempi kuin tässä asetuksessa määrätty avustus, suoritetaan avustusta vain niin paljon, että se ja palkkaus yhdessä nousevat asetuksen mukaisen avustuksen määräisiksi.

6 §. Sosiaaliministeriö antaa tarpeen vaatiessa ohjeita tämän asetuksen soveltamisesta ja vahvistaa tarvittavat kaavakkeet.

7 §. Tätä asetusta on sovellettava 1 päivästä kesäkuuta 1940.

HELSINGIN KAUPUNGIN KUNNALLINEN ASETUSKOKOELMA

JULKAISSUT

1940. HELSINGIN KAUPUNGIN TILASTOTOIMISTO. N:o 4.

Sisällitys: 43. Helsingin kaupungin maistraatin työjärjestys, s. 53. — 44. Laki hevosten ja ajoneuvojen ottamisesta sotavoiman tarpeisiin annetun lain muuttamisesta, s. 57. — 45. Asetus hevosten ja ajoneuvojen ottamisesta sotavoiman tarpeisiin annetun lain soveltamisesta, s. 58. — 46. Helsingin kaupungin väestönsuojelulautakunnan ohjesääntö, s. 62. — 47. Helsingin kaupungin työntekijäin ja viranhaltijain kalliin-ajanlisäykset, s. 64. — 48. Postisiirtoliikkeen käyttäminen valtionavustusten ja avustuslainojen suorittamisessa, s. 65. — 49. Helsingin kaupungin teurastamolle vuotien ostosta, tarkastuksesta ja leimauksesta suoritettavat maksut, s. 66. — 50. Lisäys taksaan maksujen laskemiseksi m. m. Helsingin kaupungin teurastamon navetan käyttämisestä, s. 66. — 51. Määräykset mootoriajoneuvoissa käytettävien puu- ja puuhiilikaasulaitteiden rakenteesta, asennuksesta ja käytöstä, s. 66. — 52. Asetus sotainvaliidien huollon väliaikaisesta järjestämisestä annetun asetuksen muuttamisesta, s. 68.

43. Helsingin kaupungin maistraatin työjärjestys.

Uudenmaan lääninhallituksen vahvistama kesäkuun 12 p:nä 1940.

1 §. Maistraatti kokoontuu joka tiistai, torstai ja lauantai kello kymmenen ja on koolla kello kahteentoista.

Puheenjohtajan kutsusta pidetään ylimääräisiä istuntoja, milloin tarpeelliseksi katsotaan.

2 §. Maistraatti on päätösvaltainen kolmen jäsenen läsnäollessa, paitsi asemakaava- ja rakennusasiain käsittelyssä, jolloin maistraatissa tulee olla saapuvilla asiantuntijana lisäjäsen, kuten laissa lähemmin on säädetty.

3 §. Kunnallispuormestarin tulee, paitsi mitä hänellä maistraatin jäsenenä ja puheenjohtajana on velvollisuutena:

valvoa maistraatin töiden hoitamista;

johtaa maistraatin kansliaa ja valvoa, että maistraatissa toimivat virka- ja palvelusmiehet täyttävät velvollisuutensa;

valmistella ja maistraatissa esitellä ne asiat, jotka sinne saapuvat ja ovat maistraatin ratkaistavat, paitsi niitä asioita, joiden esittely kuuluu oikeusraatimiehelle;

valvoa, että kaikkiin niihin virka-aputoimiin ryhdytään, joita maistraatilta pyydetään ja jotka ilman maistraatissa tapahtunutta esittelyä sen puolesta voidaan suorittaa, paitsi niitä toimenpiteitä, joiden suorittamisesta oikeusraatimiehen on huolehdittava; ja on puormestarin kerran viikossa ilmoitettava näistä toimenpiteistä maistraatille, jolloin myös maistraatin kirjediari on tarkastettava; sekä

olla joka arkipäivä tavattavissa maistraatin kansliassa kello 12—13.

4 §. Oikeusraatimiehen tulee, paitsi mitä hänellä maistraatin jäsenenä ja varapuheenjohtajana on velvollisuutena:

valmistella ja esitellä ulosottoasiat, pitää pöytäkirjaa näissä asioissa sekä laatia ja allekirjoittaa niistä syntyneet toimituskirjat; valvoa kaupunginvoutien ja ulosottolaitoksen palveluskunnan työskentelyä;

valvoa, että maistraatille kuuluva rangaistusten täytäntöönpano tulee toimitetuksi;

pitää maistraatin sakkoluetteloa ja luetteloa rangaistusmääräyksistä;

olla joka arkipäivä tavattavissa maistraatin kansliassa kello 11—12 ja 13—14; sekä

hoitaa pormestarin tehtäviä hänen ollessa estettynä.

Jos pormestari ja oikeusraatimies edellämaituissa asioissa ovat eri mieltä, on asia esiteltävä maistraatin ratkaistavaksi.

Oikeusraatimies huolehtii ja kustantaa niiden toimituskirjain puhtaaksikirjoittamisen, joista hän saa lunastuksen, jota vastoin muiden toimituskirjain puhtaaksikirjoittaminen suoritetaan maistraatin kansliassa tai kustannetaan maistraatin tarverahoilla.

5 §. Kunnallisraatimiesten tulee sen lisäksi mitä heillä maistraatin jäsenenä on velvollisuutena:

suorittaa kaikki ne katselmukset ja arvioimiset valtion, kaupungin, yleisen laitoksen tai yksityisen henkilön puolesta, jotka maistraatin jäsenen on toimitettava tai joita maistraatti erityisissä tapauksissa määrää toimitettaviksi;

yhdessä muiden katselmusmiesten kanssa suorittaa merilaissa ja rakennussäännössä sekä kaupungin rakennusjärjestyksessä ja poliisijärjestyksessä ynnä muissa kunnallisissa asetuksissa tarkemmin määrätyt katselmukset ja toimitukset.

6 §. Maistraatissa on maistraatinsihteeri, ensimmäinen ja toinen julkinen notari, ulosottolaitoksen tarkastaja, arkistonhoitaja ja kaksi avustavaa arkistonhoitajaa maistraatin ja raastuvanoikeuden yhteisessä arkistossa, kirjaaja, avustava kirjaaja sekä tarpeellinen määrä toimistoapulaisia ja palvelusmiehiä.

Rikostuomioiden toimeenpanijan ominaisuudessa avustaa maistraattia rikostuomioiden toimeenpanija ja rikostuomioiden toimeenpanijan konttorin henkilökunta.

Maistraatinsihteeri nimitetään virkaan kuten siitä on erikseen säädetty, jota vastoin muut virka- ja palvelusmiehet nimittää maistraatti, arkiston virkamiehet kuitenkin raastuvanoikeutta kuultaan.

7 §. Maistraatinsihteerin velvollisuutena on:

laatia ja varmentaa kaikki maistraatin toimituskirjat, jotka eivät ole oikeusraatimiehen tai notarien huolehdittavina sekä valvoa, että ne tulevat lähetetyiksi;

esitellä hakemukset sellaisten todistusten saamisesta, jotka maistraatin puheenjohtaja voi ilman maistraatin päätöstä antaa sekä laatia ja lähettää ne;

pitää pöytäkirjaa maistraatin istunnoissa niissä asioissa, joissa pöytäkirjanpito ei kuulu oikeusraatimiehelle;

laatia viimeistään viikon kuluessa pöytäkirja ja jättää se tarkistettavaksi;

viimeistään viikon kuluessa tarkistuksesta toimittaa toimituskirjat;

pitää kaikista maistraatissa käsitellyistä asioista diaria ja tehdä siihen tarpeelliset merkinnät;

laatia diarin ja luettelon nojalla ne tiedot, jotka tilastollista tai muuta tarkoitusta varten ovat maistraatista annettavat;

laatia ja lähettää maistraatin antamat valtakirjat, virkanimityskirjat ja virkaerokirjat;

laatia ja edelleen toimittaa maistraatin kuulutukset;

pitää laivankiinnitys- ja laivanrekisteriasiainpöytäkirja ja hoitaa laivarekisteriä siihen kuuluvine asiakirjoineen sekä antaa toimituskirjat;

pitää erityisiä luetteloita: a) lykätyistä asioista; b) niistä, jotka ovat saaneet luvan harjoittaa taikka ilmoittaneet harjoittavansa elinkeinoa tai lakanneet sitä harjoittamasta; c) päätöksistä, joilla maistraatti on määrännyt määräajan kuluessa ja määrättyllä uhalla jotain tehtäväksi tai kieltänyt jotain toimittamasta.

Maistraatinsihteeri kustantaa niiden toimituskirjain puhtaaksikirjoittamisen, joista hän saa lunastuksen. Korvaus muitten toimituskirjain puhtaaksikirjoittamisesta suoritetaan maistraatin määräyksestä maistraatin tarverahoista.

Pöytäkirjanotteet maistraatin lopullisesti ratkaisemissa asioissa sekä kirjeet, jotka on laadittava maistraatin kokouksessa käsiteltyjen asiain johdosta, kuin myöskin laivarekisteriä koskevat kirjeet allekirjoittaa pormestari ja varmentaa maistraatinsihteeri. Kaikki muut tässä pykälässä ylempänä mainitut toimituskirjat ja kirjeet allekirjoittaa maistraatinsihteeri.

8 §. Ensimmäisen ja toisen julkisen notarin tulee: vuoroonsa maistraatin määräyksen mukaan virkahuoneessa toimittaa ne alempana mainitut notarintehtävät, jotka voidaan virkahuoneessa toimittaa, ja samoin vuoronsa mukaan toimittaa ne virkatehtävät, jotka ovat viraston ulkopuolella suoritettavat.

Notareista on ensimmäinen julkinen notari toisen julkisen notarin ja alempana mainitun toimistoapulaisen lähin esimies, kuitenkin siten, että notareitten ollessa erimielisiä jostakin menettelystä asian ratkaisee maistraatti. Virkahuoneessa tapahtuviin tehtäviin luetaan nimikirjoitusten oikeaksi todistamiset, täysivaraisuus- ja muitten yleisön haluamien todistusten antamiset sekä kaupanvahvistukset.

Viraston ulkopuolella kuuluviin tehtäviin luetaan vekseli-, meri- ja muut protestit sekä obligatioiden arvonnat ja läsnäoleminen muissa arvontatilaisuuksissa. Milloin notaria pyydetään vahvistamaan kauppaa viraston ulkopuolella, on tämä sen notarin tehtävä, joka vuorossaan toimii viraston ulkopuolella.

Molempien julkisten notarien tulee pitää eri diarioita protes-

teista, erilaisista todistuksista ja kaupanvahvistuksista sekä diareihin, lukuunottamatta kaupanvahvistusdiaria, merkitä kantamansa lunastukset. Molemmat notarit ovat velvolliset viimeistään kutakin kuukautta seuranneen kuukauden viidentenä päivänä rahatoimistoon tilittämään kantamansa lunastukset, lukuunottamatta kaupanvahvistuksesta suoritettut lunastukset, jotka notarit saavat pitää itselleen.

9 §. Ulosottolaitoksen tarkastajan tulee jatkuvasti tarkastaa kaupunginvoudinkonttorien ja avustavan rikostuomioiden toimeenpanijan konttorin kirjanpitoa ja kassahallintoa.

10 §. Avustavan rikostuomioiden toimeenpanijan tulee maistraatin määräyksestä toimittaa kaikki rangaistusten täytäntöönpanoa koskevat tehtävät, jota tarkoitusta varten hänen tulee ainakin maanantaisin, keskiviikkoisin ja lauantaisin noutaa maistraatin kansliasta täytäntöönpanokäskyt, sekä tehdä sakkorahojen ja muiden rangaistusten täytäntöönpanon tilit niin hyvissä ajoin, että ne voidaan määrääaikoinaan lähettää asianomaisille.

Avustavan rikostuomioiden toimeenpanijan virkahuoneen tulee olla yleisölle avoinna kello 12—14.

11 §. Kirjaajan tulee:

vastaanottaa ja tarpeellisella merkinnällä varustaa sekä merkitä diariin niin maistraattiin saapuvat virkakirjelmät, kuin myös kaikki maistraatille osoitetut, kirjaajankonttoriin jätetyt kirjoitukset;

pitää kaupparekisteriä ja antaa siitä otteita;

pitää luetteloa yhdistys- ja osuuskuntailmoituksista;

pitää maistraatin päiväkirjaa rangaistusten täytäntöönpanoja tiedonantoasioista sekä toimittaa siitä tarpeelliset otteet;

pitää huolta julkipanoista ja laatia ulosottoasioita käsiteltäessä tarvittavat luettelot;

antaa asianomaisille oikeusraatimiehen ja maistraatinsihteerin laatimat päätökset, välipäätökset, kirjelmät ja pöytäkirjat sekä kantaa niistä lunastus ja tilittää ne.

Kirjaajan, joka saa lunastukset viran puolesta antamistaan todistuksista, tulee olla tavattavissa kansliassa jälempänä mainittuna aikana, älköönkä hän poistuko sieltä maistraatin koolla ollessa tai niin kauan kuin hänen läsnäolonsa on välttämätön hänelle ulosottoasioissa kuuluvain tehtävain toimittamiseen.

12 §. Avustavan kirjaajan tulee edellä 11 §:ssä mainittujen virantoimitusten ja siinä mainittuna aikana olla kirjaajan apuna.

13 §. Arkistonhoitajan tulee hoitaa maistraatin arkistoa sekä antaa jäljennöksiä arkistoon säilytettäväksi jätetyistä pöytä- ja asiakirjoista.

14 §. Avustavat arkistonhoitajat, joista toinen on korkeammassa ja toinen alemmassa palkkaluokassa, ovat velvolliset avustamaan arkistonhoitajaa hänen virkatehtävissään sekä arkistonhoitajan ollessa estettynä hoitamaan hänen virkatehtäviään.

Arkistossa palveleva toimistoapulainen, jonka myös tulee avustaa arkiston hoitamisessa, tulee sen lisäksi maistraatin määräyksestä

avustaa maistraatin kirjaajankonttorissa sekä suorittaa puhtaaksikirjoittamista maistraatin kansliassa.

15 §. Kanslistin tulee puhtaaksikirjoittaa kaikki maistraatin kansliasta annettavat toimituskirjat ja kirjeet. Lisäksi tulee kanslistin maistraatin määräyksestä puhtaaksikirjoittaa myös ne toimituskirjat, joista oikeusraatimies saa lunastuksen. Tällaisesta puhtaaksikirjoittamisesta saa kanslisti asianomaiselta virkamieheltä korvauksen maistraatin vahvistaman taksan mukaan.

16 §. Erinäisiä puhtaaksikirjoittamistöitä varten on maistraatissa toimistoapulainen korkeammassa palkkaluokassa. Sanotun toimistoapulaisen tulee puhtaaksikirjoittaa kaikki ne pöytäkirjat ja todistukset, joitten lunastukset notarit ovat velvolliset rahatoimistolle tilittämään, sekä avustaa notareja kannetun lunastuksen tilityksessä. Lisäksi tulee toimistoapulaisen puhtaaksikirjoittaa kaupanvahvistamista koskevat todistukset sekä oikeusraatimiehen toimituskirjat, joista puhtaaksikirjoitustöistä toimistoapulainen saa asianomaiselta virkamieheltä korvauksen maistraatin vahvistaman taksan mukaan.

17 §. Maistraatin kaupunginpalvelijat ja vahtimestarit ovat velvolliset maistraatin määräyksen mukaan toimimaan todistajina kaikissa julkisten notareitten virkatoimituksissa.

18 §. Maistraatin virka- ja palvelusmiesten, pormestaria ja raatimiehiä lukuunottamatta, virka-aika on kello kymmenestä viiteentoista, paitsi lauantaisin kello kymmenestä neljääntoista.

44. Laki hevosten ja ajoneuvojen ottamisesta sotavoiman tarpeisiin annetun lain muuttamisesta.

Annettu heinäkuun 26 p:nä 1940. (Lyhennysote)

(Suomen as.-kok. 1940 : 407)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1939 : 71)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti, joka on tehty valtiopäiväjärjestyksen 67 §:ssä määrättyllä tavalla, muutetaan hevosten ja ajoneuvojen ottamisesta sotavoiman tarpeisiin 17 päivänä lokakuuta 1939 annetun lain 2, 9, 17 ja 18 §, 17 ja 18 § sellaisina kuin ne ovat 12 päivänä joulukuuta 1939 annetussa laissa, näin kuuluviksi:

2 §. Hevosten ja ajoneuvojen ottamisesta puolustusvoimain sodanaikaista tarvetta varten sekä sitä varten tarpeellisia rauhan-aikaisia suunnittelu- ja järjestelyitä johtavat ja valvovat puolustusministeriö sekä, toimialueillaan, paikalliset sotilasviranomaiset.

Käytännöllisistä toimenpiteistä huolehtivana viranomaisena toimii piirissään valtionvaroilla palkattu hevosottomies, jonka, samoin kuin hänelle määrättävän varamiehen, tulee olla paikkakunnalla asuva ja sen olot tunteva sekä hevoskasvatukseen ja maatalouteen perehtynyt henkilö. Hevosottomiehen ja hänen varamiehensä pii-

rinä on kunta. Mikäli paikalliset olosuhteet siihen antavat aihetta, puolustusministeriö voi kuitenkin määrätä, että kunta yhdistetään toisen kunnan hevosottomiehen piiriin, niin myös että kunta jaetaan kahteen tai useampaan hevosottomiespiiriin.

Hevosottomiehen ja hänen varamiehensä määräävät toimeensa sotilasviranomaiset saatuaan lausunnon asianomaisilta kunnallisilta viranomaisilta.

Kunnallisten viranomaisten tehtävistä hevosten ja ajoneuvojen ottamista rauhan aikana järjestettäessä on jäljempänä säädetty.

Hevosten ja ajoneuvojen ottamisen toimittavat paikallisten sotilasviranomaisten alaisina toimivat, sitä varten asetetut hevosottolautakunnat.

9 §. Kunnalliset viranomaiset jakavat puolustusministeriön määräämän hevosten ja ajoneuvojen luovutusvelvollisuuden kunnan hevosten ja ajoneuvojen omistajien kesken, määräten, mitkä sotakelpoiset hevoset ja ajoneuvot kultakin omistajalta varataan otettavaksi puolustusvoimain sodanaikaista tarvetta varten.

Hevosten ja ajoneuvojen varaus on toimitettava siten, että hevosten luovuttamisvelvollisuus jakaantuu, maatalouden sodanaikaista vetovoiman tarvetta silmälläpitäen, tarkoituksenmukaisesti ja kunkin luovuttajan omistamien käyttöhevosten määrän mukaan mahdollisimman suhteellisesti kunnan hevostenomistajien kesken ja että ainoat hevoset tulevat yleensä vasta viimeksi kysymykseen sekä että ajoneuvoja varataan otettavaksi yleensä vain niiltä omistajilta, jotka joutuvat luovuttamaan hevosia.

Valtion hevoskantakirjaan merkittyä hevosta, jota todistettavasti käytetään ja tarvitaan siitokseen, alköön varattako otettavaksi. Jos kuitenkin samalla omistajalla on hevosottoalueella kolme tai useampia sellaisia hevosia, voidaan niistä enintään kolmannes varata luovutettavaksi.

17—18 §§. — — — — —

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä elokuuta 1940 — — — — —

45. Asetus hevosten ja ajoneuvojen ottamisesta sotavoiman tarpeisiin annetun lain soveltamisesta.

Annettu elokuun 15 p:nä 1940. (Lyhennysote)

(Suomen as.-kok. 1940 : 432)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1939 : 99)

Sen johdosta, että hevosten ja ajoneuvojen ottamisesta sota-voiman tarpeisiin 17 päivänä lokakuuta 1939 annettua lakia on muutettu 26 päivänä heinäkuuta 1940 annetulla lailla, säädetään puolustusministerin esittelystä ensiksi mainitun lain 26 §:n nojalla:

1 L u k u.

Yleiset säännökset.

1 §. Hevosten ja ajoneuvojen ottamisesta sotavoiman tarpeisiin annetun, jäljempänä tässä asetuksessa hevosottolaiksi kutsutun, lain 2 §:n 1 momentissa mainittuina paikallisina sotilasviranomaisina toimivat sotilasläänien ja sotilaspiirien esikunnat.

2 §. Puolustusministeriö määrää, mitkä kunnat yhdistetään saman hevosottomiehen toimipiiriksi ja mitkä kunnat jaetaan kahteen tai useampaan hevosottomiespiiriin.

Hevosottomiehen määrää kuhunkin hevosottomiespiiriin sotilasläänin komentaja. Ennen hevosottomiehen määräämistä sotilasläänin komentajan tulee hankkia asianomaisen hevosjalostusliiton ehdotus ja kunnallisen viranomaisen lausunto.

Hevosottomiehelle suoritetaan puolustusministeriön määräämä palkkio sekä toimituksia varten tehdyistä matkoista päivärahaa ja matkakulujen korvausta puolustusministeriön määräämien perusteiden mukaan.

Sotilaspiirin esikunta johtaa ja valvoo sotilaspiirin alueelle määrättyjen hevosottomiesten toimintaa.

3 §. Kullekin hevosottomiehelle määrää sotilasläänin komentaja varamiehen, joka hevosottomiehen estyneenä ollessa on velvollinen huolehtimaan hevosottomiehelle kuuluvista tehtävistä.

Varamiehestä olkoon voimassa, mitä hevosottomiehestä 2 §:ssä on säädetty.

2 L u k u.

Rauhanaikaiset toimenpiteet.

4 §. Hevosten ja ajoneuvojen katsastusta varten kunnallisten viranomaisten on laadittava alustava luettelo kaikista kunnan alueella olevien hevosten ja ajoneuvojen omistajista sekä näiden asuinpaikoista.

Tämän luettelon perusteella hevosottomiehen on laadittava katsastussuunnitelma, joka hänen on esitettävä sotilaspiirin päällikön hyväksyttäväksi.

Hevosottomiehen on hyvissä ajoin paikallisissa sanomalehdissä sekä puhelimitse tai muulla sopivalla tavalla saatettava hevosten ja ajoneuvojen omistajien tietoon, minä päivänä katsastustoimitukset missäkin osassa hänen piiriään pidetään.

5 §. Jollei hevosia tai ajoneuvoja omistajan niskoittelun vuoksi taikka muusta syystä saada katsastetuiksi hänen kotonaan tai sovituksessa paikassa, on hevosottomiehen ilmoitettava tästä sotilaspiirin esikunnalle, joka määrää minne ja milloin kyseessäolevat hevoset ja ajoneuvot on tuotava katsastuksen toimittamista varten.

6 §. Katsastuksessa hevosottomiehen on huolellisesti tarkastettava jokainen hevonen ja ajoneuvo sekä otettava selville kaikki ne seikat, mitkä vaikuttavat kunkin hevosten ja ajoneuvojen omis-

tajan luovutuskykyyn, kuten tilojen viljelyspinta-alat, viljelysten laatu ja sijoitus sekä moottorivoiman käyttö niillä.

Katsastuksen tulokset hevosottomiehen on merkittävä hevos- ja ajoneuvoluetteloon. Hevos- ja ajoneuvoluettelosta hevosottomiehen on laadittava yhteenveto. Yhteenvedosta tulee käydä selville:

1) hevosottomiespiirissä olevien hevosten kokonaislukumäärä, jaoiteltuna a) varaamatta jätettäviin nim. kolmea vuotta nuorempiin, 3—4 vuotiaisiin, varaamatta jätettäviin kantakirjahevosiin, yli-ikäisiin ja muuten sotakelvottomiin, sekä b) varauskelpoisiin, joista omistajansa ainoat ja kantakirjahevokset on erikseen lukumääriltään mainittava;

2) piirissä olevien ajoneuvojen kokonaislukumäärä sekä kuinka paljon niistä on sotakelpoisia ja sotakelvottomia;

3) ne muut tarpeelliset seikat, mitkä vaikuttavat piirin hevosten ja ajoneuvojen omistajien kykyyn luovuttaa hevosia ja ajoneuvoja.

Hevos- ja ajoneuvoluettelo sekä siitä laadittu yhteenveto hevosottomiehen on jätettävä kunnallisten viranomaisten tarkastettavaksi.

7 §. Kunnallisten viranomaisten on viipymättä lähetettävä 6 §:n 3 momentissa mainittu yhteenveto sotilaspiirin esikunnalle ja liitettävä siihen lausuntonsa siitä, mitkä seikat viranomaisten mielestä piiristä otettavien hevosten ja ajoneuvojen lukumäärää määrättäessä olisi otettava huomioon.

Yhteenvedot ja kunnallisten viranomaisten lausunnot sotilaspiirin esikunnan on toimitettava puolustusministeriölle ja liitettävä niihin oma lausuntonsa sekä, tarpeen vaatiessa, paikallisen maanviljelys- tai maatalousseuran lausunto.

8 §. Puolustusministeriö määrittelee ne muut vaatimukset, mitkä sotakelpoiselle hevoselle ja ajoneuvolle, hevosottolain 8 §:n 2 momentissa mainittujen vaatimusten lisäksi, asetetaan.

9 §. Kunnallisten viranomaisten on toimitettava hevosten ja ajoneuvojen varaus heti kun puolustusministeriön määräämä luovutusvelvollisuus on saatettu niiden tietoon.

Hevosottomies on velvollinen avustamaan kunnallisia viranomaisia hevosten ja ajoneuvojen varausta toimitettaessa ja antamaan näiden käytettäväksi kaikki ne tiedot, mitkä viranomaiset hevos- ja ajoneuvoluettelosta ilmenevien tietojen lisäksi tarvitsevat varauksen toimittamiseksi.

Sellaisina kantakirjahevosina, joita hevosottolain 9 §:n 3 momentin mukaisesti ei ole varattava otettavaksi, pidettäköön siitoskykyisiä oriita ja alle kahdeksan vuoden ikäisiä tammoja sekä niitä kahdeksan vuotta täyttäneitä tammoja, jotka ovat kantavia tai viimeksi kuluneiden kolmen vuoden aikana ainakin kerran ovat varsooneet ja joita edelleen käytetään siitokseen.

Ainoaksi katsotaan hevonen, jonka omistajalla ei sen lisäksi ole muuta, vähintään kolme vuotta täyttäneitä hevosta.

Kun tässä asetuksessa mainitaan hevosen ikä vuosissa, niin tarkoitetaan hevosta, joka sinä kalenterivuonna, josta on kysymys, täyttää sanotun vuosimäärän.

10 §. Varauksen tulokset hevosottomiehen on merkittävä hevos- ja ajoneuvoluetteloon sekä laadittava otettavaksi varatuista hevosta ja ajoneuvoista varausluettelo. Varausluettelo on laadittava kahtena kappaleena.

Hevos- ja ajoneuvoluetteloja sekä varausluettelon toista kappaletta säilyttää hevosottomies. Toinen kappale varausluetteloja hevosottomiehen on toimitettava sotilspiirin esikunnalle.

11 §. Heti kun hevosten ja ajoneuvojen varaus on suoritettu, on hevosottomiehen lähetettävä kullekin otettavaksi varatun hevosen ja ajoneuvon omistajalle kirjallinen varausilmoitus. Varausilmoitus on kirjoitettava vahvistetulle kaavakkeelle, ja on hevosottomiehen allekirjoitettava se. Kuhunkin varausilmoitukseen on liitettävä hevosottolain 10 §:ssä mainitut ohjeet.

12 §. Hevosottomiehen on vuosittain suoritettava hevos- ja ajoneuvoluettelon tarkistus. Kunnalliset viranomaiset ovat velvolliset antamaan hevosottomiehelle ne tiedot, mitkä tämä tarkistuksen suorittamista varten tarvitsee.

Hevos- ja ajoneuvoluetteloon aikaisemmin merkitsemättömät hevoset ja ajoneuvot on hevosottomiehen tarkistuksen yhteydessä katsastettava 4, 5 ja 6 §:n säännöksiä noudattaen.

Kun tarkistus on suoritettu, on hevosottomiehen tehtävä varausluetteloon tarkistuksen aiheuttamat korjaukset ja jätettävä tämä luettelo kunnallisille viranomaisille hevosottolain 11 §:ssä mainitun täydennysvarauksen toimitamista varten.

13 §. Sotilspiirin esikunnan on valvottava, että kunnalliset viranomaiset määräaikoina ja annettujen määräysten mukaisesti toimittavat niille kuuluvat hevosten ja ajoneuvojen varausta koskevat tehtävät. Jos kunnalliset viranomaiset uudistetusta kehoituksesta huolimatta laiminlyövät sanotut tehtävänsä tai eivät noudata annettuja määräyksiä, on nämä tehtävät suoritettava sotilspiirin esikunnan toimesta ja on esikunnan ilmoitettava laiminlyönti viralliselle syyttäjälle asianomaisen syytteen nostamista varten.

3 L u k u.

Hevosten ja ajoneuvojen ottaminen.

14 §. Jos useampia hevosottomiehiä toimii samalla hevosottoalueella, määrätköön sotilasläänin komentaja jonkun heistä hevosottolautakunnan puheenjohtajaksi. Jos taas hevosottoalueella on muodostettu siten, että jokaisen hevosottolautakunnan puheenjohtajaksi ei riitä paikallista hevosottomiestä, määrätköön sotilasläänin komentaja, minkä hevosottolautakunnan puheenjohtajana kukin paikallinen hevosottomies tulee toimimaan, sekä kuhunkin jäljellä olevaan hevosottolautakuntaan hevosottolain 14 §:n 3 momentissa mainitun muun henkilön puheenjohtajaksi. Tällaisen erikseen määrättävän puheenjohtajan tulee olla paikkakunnalla asuva ja hevoskasvatukseen perehtynyt.

Lääninhallituksen määräämän hevosottolautakunnan jäsenen tulee olla eläinlääkäri, hevoskonsulentti tai muu hevoskasvatukseen perehtynyt henkilö. Kunnallisten viranomaisten määrättävälle jäsenelle asetettavista kelpoisuusvaatimuksista olkoon voimassa, mitä edellisessä momentissa on sanottu erikseen määrättävästä lautakunnan puheenjohtajasta.

Jos hevosottolautakunnan jäsen kuolee tai eroaa hänelle määrättyinä toimikautena, on hänen sijalleen jäljellä olevaksi ajaksi määrättävä uusi.

Hevosottolautakunnan jäsenelle suoritetaan toimituksista ja niitä varten tehdystä matkoista valtion varoista päivärahaa ja matkakulujen korvausta puolustusministeriön määräämien perusteiden mukaan.

Sotilaspiirin esikunta johtaa ja valvoo sotilaspiirin alueeseen kuuluviin hevosottoalueisiin määrättyjen hevosottolautakuntien toimintaa.

15 §. Lääninhallitus ja kunnalliset viranomaiset sekä sotilasläännin komentaja määräävät kullekin hevosottolautakunnan jäsenelle ja erikseen määrättylle puheenjohtajalle varamiehen, joka asianomaisen jäsenen tai puheenjohtajan estyneenä ollessa on velvollinen huolehtimaan tälle kuuluvista tehtävistä.

Varamiehestä olkoon voimassa, mitä jäsenestä 14 §:ssä on säädetty.

16—25 §. —————

4 L u k u.

Erinäiset säännökset.

26—27 §. —————

28 §. Toimituskirjoista asioissa, jotka koskevat hevosten ja ajoneuvojen ottamista sotavoiman tarpeisiin, ei suoriteta lunastusta.

29 §. Tämän asetuksen soveltamiseksi tarvittavat määräykset antaa puolustusministeriö, joka myös vahvistaa kaavat tässä asetuksessa mainittuja luetteloja, ilmoituksia ja muita asiakirjoja varten.

Tällä asetuksella kumotaan 10 päivänä marraskuuta 1939 annettu asetus hevosten ja ajoneuvojen ottamisesta sotavoiman tarpeisiin annetun lain soveltamisesta.

46. Helsingin kaupungin väestönsuojelulautakunnan ohjesääntö.

Uudenmaan lääninhallituksen vahvistama elokuun 13 p:nä 1940.

1 §. Väestönsuojelulautakuntaan kuuluu puheenjohtaja sekä kuusi varsinaista ja kolme varajäsentä, jotka valitaan niinkuin siitä on erikseen säädetty.

2 §. Jos kuntaan on määrätty väestönsuojelupäällikkö, on hänellä oikeus olla lautakunnan kokouksissa saapuvilla sekä niissä

ottaa osaa keskusteluihin, mutta ei päätöksen tekoon, ellei hän ole lautakunnan puheenjohtaja tai jäsen.

Esittelijänä lautakunnan kokouksissa toimii väestönsuojelutoimiston toimistopäällikkö. Lautakunnan sihteerinä toimii toimistopäällikön apulainen.

3 §. Lautakunnan kokouksissa on pidettävä pöytäkirjaa, johon merkitään kokouksen osanottajat, kokouksessa käsitellyt asiat ja niistä tehdyt päätökset.

Lautakunnan pöytäkirjat tarkistetaan lautakunnan päättämällä tavalla. Lautakunnan kirjelmät allekirjoittaa puheenjohtaja ja varmentaa sihteerit.

4 §. Väestönsuojelulautakunnan tulee sen lisäksi, mitä laissa ja asetuksissa on määrätty, väestönsuojelujärjestyksen mukaisesti:

1) tehdä ehdotuksia yleisluontoisten suojelutoimenpiteiden valmistelusta, mikäli koskee valaistuksen säännöstelyä sekä naamioimis- ja valelaitteiden ynnä suojasumutuksen järjestämistä;

2) laatia suunnitelma väestönsuojeluun liittyvän väestönsiirron toimeenpanemiseksi;

3) laatia ehdotus kaupungin väestönsuojelupalveluksen johtamisesta ja järjestämisestä sekä ennakkosopimuksin varata lohkoryhmiin ja lohkoihin tarpeelliset muodostelmat hälytys- ja viestipalvelusta, tiedustelu- ja varmistuspalvelusta, kaasupuhdistuspalvelusta, sortumien raivaamista sekä vaurioiden välttämätöntä korjaamista ja räjähtämättömien pommien vaarattomaksitekemistä varten;

4) huolehtia edellisessä kohdassa mainittujen muodostelmien koulutuksesta;

5) laatia ehdotukset pelastustoimintaa ja väestönsuojelulääkintää varten;

6) tehdä ehdotus sodan varalta tarpeellisten huoneistojen varausamisesta 3 kohdassa mainituille muodostelmille sekä kaasupuhdistusasemille;

7) huolehtia sodan aikana lohkoryhmien ja lohkojen sekä ensiapuasemien muodostelmien muonituksesta ja muusta huollosta;

8) laatia ehdotus palotoiminnan tarkoituksenmukaisesta järjestelystä sotatoimien aiheuttamien tulipalojen sammuttamiseksi;

9) huolehtia asunnottomiksi jääneiden ja pelastetun omaisuuden väliaikaisesta huollosta;

10) laatia ehdotukset yleisten väestönsuojien rakentamisesta;

11) laatia ehdotukset kunnan virastojen ja laitosten suojelusta;

12) antaa pyydettyä ohjeita yksityisten laitosten, yhtiöiden ja muiden yhtymäin, kiinteistöjen omistajain ja yksityisten kansalaisten heidän omaisuutensa suojeluun kuuluvista toimenpiteistä sekä henkilökohtaisesta suojelusta;

13) hankkia kulloinkin myönnettyjen määrärahojen puitteissa tarpeelliset väestönsuojeluvälineet lohkoryhmien ja lohkojen muodostelmille, ensiapuasemille sekä kaupungin virastoille ja laitoksille;

14) huolehtia rauhan aikana edellisessä kohdassa mainittujen välineiden säilytyksestä ja huollosta;

15) tehdä ehdotuksia muista kunnalle kuuluvista väestönsuojelutehtävistä;

16) talousarvioehdotuksen laadintaan, kannantavarain ja etuantien säilytykseen, tilitykseen ja kirjanpitoon, laskujen hyväksymiseen ja kirjanpitoon, inventtaukseen sekä kalustoluetteloiden laadintaan nähden valvoa kaupungin kassa- ja tililaitoksen johtosäännön määräyksien noudattamista; sekä

17) vuosittain ennen huhtikuun loppua antaa kaupunginhallitukselle kertomus omasta ja alaistensa hallintoelimien toiminnasta.

5 §. Suhteessaan kaupunginhallitukseen tulee väestönsuojelulautakunnan noudattaa mitä kaupunkien kunnallislaissa ja kaupunginhallituksen ohjesäännössä on määrätty.

6 §. Lautakunnan alaisena toimii kaupunginvaltuuston vahvistaman johtosäännön mukaan väestönsuojelutoimisto.

Lautakunnan ja väestönsuojelutoimiston kassa- ja tilivirastona on rahatoimisto.

47. Helsingin kaupungin työntekijäin ja viranhaltijain kalliinajanlisäykset.

Kaupunginvaltuuston päätös elokuun 28 p:itä 1940.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1938 : 72 ja 74 sekä 1939 : 140)

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä myöntää kaupungin työläisille ja alempipalkkaisille viranhaltijoille erityisen kalliinajanlisäyksen seuraavalla tavalla:

1) Kaupungin työntekijäin kalliinajanlisäyksenä maksetaan kaupunginvaltuuston lokakuun 26 päivänä 1938 vahvistamien alimpien tuntipalkkojen lisäksi kunkin mainitun päätöksen nimikkeen kohdalla 1: 30 mk tunnilta, seuraavin poikkeuksin:

a) korkein muutettu tuntipalkka saa nousta 15: 30 mk:aan;

b) nimikkeen »oppilaat» kohdalla on lisäys ainoastaan 1 mk tunnilta;

c) nimikkeiden »aputyöläiset» sekä »ulkotyöntekijät, apurit ja hiilenkuljettajat» kohdalla on lisäys 1: 50 mk tunnilta;

d) nimikkeen »kuorma-ajurit omalla hevosella» kohdalla on lisäys 2 mk tunnilta;

e) nimikkeen »autonkuljettajat, omin vaunuin < 2,000 kg» kohdalla on lisäys 7 mk tunnilta;

f) nimikkeen »autonkuljettajat, omin vaunuin \geq 2,000 kg» kohdalla on lisäys 9 mk tunnilta;

g) nimikkeen »autonkuljettajat, käytettäessä perävaunua lisää» kohdalla on lisäys 2 mk tunnilta;

h) täysissä viikoissa laskettavien tariffiin merkittyjen palkkojen kohdalla on lisäys 60 mk viikolta.

2) Työntekijäin kalliinajanlisäykset maksetaan elokuun ensimmäisen tiliviikon alusta lukien.

3) Sääntöpalkkaisten viranhaltijain kalliinajanlisäyksenä maksetaan palkkaluokissa 62—43 16 % pohjapalkasta, palkkaluokissa 42—38 250 mk kuukaudessa, palkkaluokissa 37—32 175 mk kuukaudessa ja palkkaluokassa 31 100 mk kuukaudessa, kuitenkin siten, ettei maksettava kokonaispalkka saa nousta yli 3,000 mk kuukaudessa ja että ne viranhaltijat, joilla on luontoisetuina joko asunto tai ruoka saavat ainoastaan $\frac{3}{4}$ ja ne, joilla luontoisetuna on sekä asunto että ruoka $\frac{1}{2}$ myönnetystä kalliinajanlisäyksestä.

4) Tilapäiselle työvoimalle maksettavista kalliinajanlisäyksistä saavat edellisen kohdan puitteissa vapaasti päättää asianomaiset lautakunnat seuraavien ohjeiden mukaisesti:

a) jos viranhaltija työskentelee jatkuvasti kaupungin palveluksessa, joten hänen tehtävänsä luonteeltaan on sääntöpalkkaiseen verrattavissa, on kalliinajanlisäys maksettava;

b) sivuviroissa ei lisäystä makseta;

c) jos viranhaltijalle on jo kuluvana vuonna pääasiallisesti kalliinajan johdosta myönnetty palkankorotus, on se kalliinajanlisäystä määrättäessä otettava huomioon.

5) Sääntöpalkkaisten viranhaltijain kalliinajanlisäykset maksetaan elokuun 1 päivästä lukien.

6) Kalliinajanlisäykset eivät vaikuta maksettavien ikälisien ja eläkkeiden suuruuteen.

7) Palkat tarkistetaan vähintään puolivuositain elinkustannusindeksiä seuraten.

Kalliinajanlisäykset on suoritettava sairasloman aikana kuten pohjapalkasta määrätään. Jos viranhaltija nauttii korkeampaa palkkaa kuin mitä maksetaan siinä palkkaluokassa, johon hänen virkansa kuuluu, on kalliinajanlisäys laskettava tosiallisen palkan mukaan, ikälisät poisluettuna. *Kaup. hall. päätös syysk. 6 p:ltä 1940.*

48. Postisiirtoliikkeen käyttäminen valtionavustusten ja avustulainojen suorittamisessa.

Valtiovarainministeriön päätös kesäkuun 28 p:ltä 1940.

(Suomen as.-kok. 1940 : 339)

Valtion tulo- ja menoarvion ja tilinpäätöksen perusteista annetun lain soveltamisesta ja täytäntöönpanosta 29 päivänä tammikuuta 1932 annetun asetuksen 26 ja 28 §:n nojalla valtiovarainministeriö on määrännyt seuraavaa:

1 §. Valtion tulo- ja menoarvioon otetusta määrärahadista myönnettävät valtionavustukset ja avustulainat kunnalle, seurakunnalle, järjestölle, yhdistykselle tai muulle yhtymälle, yhtiölle, laitokselle taikka yksityiselle henkilölle suoritetaan, ellei avustuksen tai lainan suorittava viranomainen erityisistä syistä toisin määrää, 1 päivästä syyskuuta 1940 lähtien postisiirtoliikkeen välityksellä.

2 §. Avustuksen tai lainan saajan on avattava nimiinsä postisiirtotili, jolle asianomainen viranomainen tilisiirrolla suorittaa avus-

tuksen tai lainan määrän. Avustuksen tai lainan saajan on kirjallisesti ilmoitettava avustuksen tai lainan suorittavalle viranomaiselle postisiirtotilinsä numero.

49. Helsingin kaupungin teurastamolle vuotien ostosta, tarkastuksesta ja leimauksesta suoritettavat maksut.

Kaupunginhallituksen päätökset elokuun 15 p:ltä 1935 ja kesäkuun 27 p:ltä 1940.

Vuotien ostoa teurastamon alueella harjoittavilta liikkeiltä kannetaan 300 mk kuukaudessa sekä niiltä liikkeiltä, joilla on useampia vuodan ostajia, lisäksi 200 mk kultakin seuraavalta ostajalta. Tähän maksuun sisältyy, paitsi paikanvuokra, korvaus teurastamon puolesta toimitetusta vuotien tarkastuksesta ja leimauksesta. Kaupunginhall. päätös elok. 15 p:ltä 1935.

Liikkeiltä, jotka varastoivat omaan laskuunsa täällä teurastutamiensa eläinten vuodat, kannetaan vuotien tarkastuksesta 300 mk kuukaudessa. Kaupunginhall. päätös kesäkuun 27 p:ltä 1940.

50. Lisäys taksaan maksujen laskemiseksi m. m. Helsingin kaupungin teurastamon navetan käyttämisestä.

Kaupunginvaltuuston vahvistama kesäkuun 19 p:nä 1940.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1933 : 31)

Kaupunginvaltuusto vahvisti mainittuna päivänä seuraavan lisäyksen taksaan maksujen laskemiseksi suolipesimön ja navetan käyttämisestä sekä elävän karjan ja lihan punnituksesta, maaliskuun 1 p:ltä 1933:

Siinä tapauksessa, että teurastus järjestetään tapahtuvaksi vain aamupäivisin ja teuraseläimiä sen vuoksi on säilytettävä navetassa yli yön, on teurastamon toimistolla oikeus myöntää vapautus navettamaksun suorittamisesta.

51. Määräykset moottoriajoneuvoissa käytettävien puu- ja puuhiilikaasulaitteiden rakenteesta, asennuksesta ja käytöstä.

Kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriön päätös helmäkuun 12 p:ltä 1940.

(Suomen as.-kok. 1940 : 376)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1937 : 83)

Kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriö on moottoriajoneuvo-liikenteestä 30 päivänä joulukuuta 1937 annetun asetuksen 63 §:n nojalla vahvistanut seuraavat määräykset moottoriajoneuvoissa

käytettävien puu- ja puuhiilikaasulaitteiden rakenteesta, asennuksesta ja käytöstä:

1 §. *Rakenne.* 1) Generaattorin täyttö-, tarkastus- ja puhdistusaukot on varustettava tiiviillä kansilla tai luukuilla sekä luotettavilla sulkulaitteilla, jotka estävät niitä itsestään avautumasta.

2) Generaattorin ilma-aukko on varustettava tarkoituksenmukaisella liekkisuojuksella.

3) Generaattorin vaippaan on näkyvälle paikalle kiinnitettävä seuraavansisältöinen metallikilpi:

»Generaattorin sytyttäminen tai sen kansien, luukkujen ja venttiilien avaaminen tahi tuhkan poistaminen autovajassa tai muussa rakennuksessa tahi tulenarkojen aineiden läheisyydessä on ehdottomasti kielletty.»

4) Moottorin suojaamiseksi on kaasujohtoon asetettava tiheästi metallilankaverkosta valmistettu sulkusuodatin tai muu vastaava laite.

Suodatinverkossa tulee olla vähintään 21×21 lankaa cm^2 :llä langan läpimitan ollessa vähintään 0.2 mm.

5) Käynnistystuulettimella tai kompressorilla varustetussa laitteessa on kaasun poisto järjestettävä siten, ettei se voi vapaasti purkautua auton konesuojuksen alle.

2 §. *Asennus.* 1) Ellei generaattori ole riittävästi eristetty, on se asennettava vähintään 6 cm etäisyydelle ajoneuvon puuosista, ja on tämä väli yläosastaan suojattava metalliverkolla tai muulla tavalla siten, ettei polttoainekappaleita tai muita helposti syttyviä esineitä voi siihen pudota. Generaattorin alaosaa lähinnä olevat puosat on tällöin myös suojattava rautalevyllä peitetyllä asbestilla.

Generaattori on eristettävä tavaratilasta kestäväällä väliseinällä tai suojakaiteella.

2) Generaattorista jäädyttäjään johtavien putkien ja lähellä olevien puosien väli on oleva vähintään 4 cm, ellei puosia ole asianmukaisesti suojattu. Jäädyttäjä ja putket on siten asennettava, että ne voivat vapaasti laajentua osien tai liitosten murtumatta.

3) Käynnistystuulettimen tai kompressorin varaventtiin poistojohto on johdettava kuorma-autossa kuljettajahytin taakse, auton vasemmalle puolelle, ja omnibusautossa sen katolle.

4) Kompressorikäyttöisissä laitteissa ei kaasujohtoja, joissa voi syntyä yli 0.1 kg/cm^2 ylipaine, saa yhdistää kumiliittimillä.

5) Kaasukäyttöiseksi muutetussa ajoneuvossa on polttoainesäiliö sijoitettava turvalliselle etäisyydelle generaattorista.

3 §. *Käyttö.* 1) Generaattorin sytyttäminen tai sen kansien, luukkujen ja venttiilien avaaminen tahi tuhkan poistaminen autovajassa tai muussa rakennuksessa tahi tulenarkojen aineiden läheisyydessä on ehdottomasti kielletty.

2) Auton bensiniisäiliön täyttäminen generaattorin ollessa lämmin on kielletty. Tämä määräys ei kuitenkaan koske enintään 5 litran vetoista käynnistyspolttoainesäiliötä.

N:o 51 (jatk.)

3) Täyttökantta tai luukkuja avattaessa on generaattorissa oleva kaasuheti sytytettävä.

4) Käynnistystuuletinta käytettäessä ei kuljettaja eivätkä matkustajat saa oleskella autossa, ellei kaasun poistoputki ole johdettu auton katolle.

5) Bensiiniastioita saadaan puu- tai puuhiilikäyttöisellä autolla kuljettaa vain poikkeustapauksissa asianomaisen palopäälystön luvalla. Muita tulenarkoja aineita, kuten heiniä, turvepehkuu tai muuta sellaista kuljettaessa on kuorma sopivalla tavalla suojattava syttymiseltä.

6) Generaattorin puhdistus- ja tarkastusluukkuja ei ilman pakottavaa syytä saa avata tiellä tai kadulla tahi muulla yleisellä paikalla. Samoin on puhdistajien avaamista näillä paikoilla vältettävä. Mikäli siihen kuitenkin on pakko ryhtyä, on tulenvaaran välttämiseksi noudatettava tarpeellista varovaisuutta ja tyhjennettävä tuhka ja noki välittömästi auton mukana kuljetettavaan kannelliseen peltiastiaan, jota ei saa tyhjentää muuane kuin veteen, maakuoppaan tai muuhun sellaiseen paikkaan, missä syttymismahdollisuutta ei ole.

4 §. Tämä päätös tulee heti voimaan. Kuitenkin saadaan sitä ennen asennettuja laitteita käyttää korjaamalla sellaiset puutteellisuudet, joista voi aiheutua tulipalon tai kaasumyrkytyksen vaaraa, viimeistään syyskuun loppuun 1940 mennessä.

52. Asetus sotainvaliidien huollon väliaikaisesta järjestämisestä annetun asetuksen muuttamisesta.

Annettu elokuun 30 p:nä 1940.

(*Suomen as.-kok. 1940 : 455*)

(*Vrt. kunn. as.-kok. 1940 : 42*)

Sosiaaliministerin esittelystä muutetaan sotainvaliidien huollon väliaikaisesta järjestämisestä 26 päivänä heinäkuuta 1940 annetun asetuksen 2 § näin kuuluvaksi:

2 §. Avustuksena suoritetaan sotainvaliidille kuusisataa markkaa kuukaudessa. Jos hänellä on vaimo tai 17 vuotta nuorempia omia lapsia, lisätään avustukseen jokaisen tällaisen perheenjäsenen osalta sata markkaa kuukaudessa.

Tämä asetus on voimassa 1 päivästä elokuuta 1940 lähtien.

HELSINGIN KAUPUNGIN KUNNALLINEN ASETUSKOKOELMA

JULKAISSUT

1940. HELSINGIN KAUPUNGIN TILASTOTOIMISTO. N:o 5.

Sisällys: 53. Väestönsuojelun yleissuunnitelma, s. 69. — 54. Ratsastus-harjoittelu- ja kilpailupaikkojen viralliset nimet, s. 82. — 55. Ratsastushallin käytöstä suoritettavat maksut, s. 82. — 56. Soutustadionin kilpailuista suoritettavat maksut, s. 83. — 57. Pallokentän harjoitus- ja vuokramaksut, s. 83. — 58. Palomiesten työaika, s. 83. — 59. Veden toimittamiseen kaupungin ulkopuolella oleville yksityisten alueille asetettavat ehdot, s. 84. — 60. Helsingin kaupungin erinäisten viranomaisten antamista jäljennöksistä ja todistuksista kannettavien maksujen taksan noudattaminen, s. 84.

53. Väestönsuojelun yleissuunnitelma.

Valtioneuvoston vahvistama syyskuun 5 p:nä 1940.

(Suomen as.-kok. 1940 : 481)

Valtioneuvosto on sisäasiainministeriön esittelystä 30 päivänä lokakuuta 1939 annetun väestönsuojelulain 10 §:n ja samana päivänä yksityisten suoritettavista väestönsuojelutoimenpiteistä ja niiden kustannuksista annetun lain 1 §:n nojalla vahvistanut väestönsuojelun yleissuunnitelman näin kuuluvana:

Yleisiä säännöksiä.

1 §. Väestönsuojelu on pantava toimeen koko valtakunnan alueella tämän yleissuunnitelman mukaisesti, kullakin paikkakunnalla siinä laajuudessa kuin sen maanpuolustuksellinen, hallinnollinen ja taloudellinen merkitys sekä paikkakuntaan sen maantieteellisestä asemasta johtuen kohdistuva vaara vaativat.

2 §. Väestönsuojelulain 10 §:ssä ja yksityisten suoritettavista väestönsuojelutoimenpiteistä ja niiden kustannuksista annetun lain 1 §:ssä tarkoitettuja suojeltavia ja uhanalaisessa asemassa olevia paikkakuntia sanotaan kohteiksi.

3 §. Kohteisiin kohdistuvaa vaaraa ja suojelutoimenpiteiden johtamis- ja suorittamistapaa silmälläpitäen jaetaan kohteet 1, 2 ja 3 luokan kohteisiin. Kohteiden luokitusluettelo annetaan erillisenä valtioneuvoston päätöksenä.

1 luokan kohteet jaetaan lohkoryhmiin ja lohkoryhmät sekä 2 luokan kohteet lohkoihin.

Kohteiden samoin kuin niissä olevien lohkoryhmien ja lohkojen rajat määrätään väestönsuojelujärjestyksissä.

4 §. Ne kunnat, joissa ei ole kohteita, ja ne osat kunnan alueesta, jotka eivät kuulu kohteisiin eivätkä valtion laitosten tai yksityisten rautateiden alueisiin, muodostavat valvontaosan.

5 §. Väestönsuojelulain 11 §:n 1 momentissa tarkoitettu väestönsuojelujärjestys on laadittava jokaista kuntaa sekä rautatiehallituksen, posti- ja lennätinhallituksen, tie- ja vesirakennushallituksen, lääkintähallituksen, tullihallituksen ja vankeinhoitoviraston alaisia hallinnonhaaroja varten.

Valtioneuvosto voi tarpeen vaatiessa määrätä, että väestönsuojelujärjestys on laadittava muitakin hallinnonhaaroja kuin 1 momentissa mainittuja varten.

Puolustuslaitos suunnittelee ja toteuttaa oman ilmasuojelunsa vaatimat toimenpiteet.

6 §. Väestönsuojelu jakaantuu yleiseen väestönsuojeluun, virasto- ja laitossuojeluun sekä väestön omakohtaiseen suojeluun.

7 §. Yleinen väestönsuojelu käsittää:

1) yleisluontoisina suojelutoimenpiteinä julkisen valaistuksen säännöstelyn, naamioimis- ja valelaitteiden sekä suojausmutuksen järjestämisen ynnä väestönsuojeluun liittyvät väestönsiirrot;

2) yleisenä väestönsuojelupalveluksena hälytys- ja viestipalveluksen, tiedustelu- ja varmistuspalveluksen, kaasunpuhdistuspalveluksen, pelastustoiminnan ja lääkintäpalveluksen, sotatoimien vaatiman palontorjunnan, yleistä vaaraa tuottavien tai liikennettä haittaavien sortumien raivaamisen ja vaurioiden korjaamisen, räjähtämättömien pommien vaarattomaksi tekemisen ja poistamisen, väestönsuojelutoimenpiteitä suorittavien muodostelmien järjestämisen ja sodanaikaisen huollon, suojelupalvelukseen tarvittavien välineiden ja tarvikkeiden hankkimisen ja kunnossapidon sekä asunnottomiksi jääneiden ja pelastetun omaisuuden väliaikaisen huollon;

3) rakenteellisina ilmasuojelutoimenpiteinä ilmasuojelunäkökohdient huomioon ottamisen asemakaavajärjestelyssä ja rakennusten rakennustavassa sekä yleisten johtoelimien ja muodostelmien sekä väestönsuojelun lääkintäpalveluksen suojien rakentamisen ynnä julkisten muistomerkkien suojaamisen;

4) paloturvallisuutta tehostavana toimenpiteenä vesijohtoverkostosta riippumattomien vedenottopaikkojen järjestämisen.

8 §. Virasto- ja laitossuojelu käsittää:

1) yleisluontoisina suojelutoimenpiteinä viraston tai laitoksen valaistuksen säännöstelyn, naamioimis- ja valelaitteiden ynnä suojausmutuksen järjestämisen, viraston tai laitoksen siirto- ja hajasijoitustoimenpiteet sekä muut toimenpiteet viraston tai laitoksen jatkuvan toiminnan turvaamiseksi;

2) viraston tai laitoksen suojelupalveluksena, viraston tai laitoksen laadusta ja suuruudesta riippuen, soveltuvilta osin viraston tai laitoksen puitteissa 7 §:n 2 kohdassa mainitut toimenpiteet;

3) rakenteellisina ilmasuojelutoimenpiteinä suojarakennusten rakentamisen viraston tai laitoksen suojeluhenkilöstöä ja virastossa tai laitoksessa työskenteleviä henkilöitä ynnä siinä olevaa suojattavaa materiaalia varten sekä paloturvallisuutta tehostavat toimenpiteet.

9 §. Väestön omakohtainen suojelelu käsittää:

- 1) henkilökohtaisten väestönsuojeluvälineiden hankkimisen ja muut henkilökohtaiset suojelelutoimenpiteet;
- 2) asuintalossa tarpeellista suojelelupalvelua varten välttämättömyyden suojelelu- ja toimintavälineiden hankkimisen ja kunnossapidon;
- 3) yksityisten hallinnassa olevien asuin- ja muiden huoneistojen sekä ajoneuvojen ja muun yksityisen valaistuksen säännöstely;
- 4) talon väestönsuojajan rakentamisen;
- 5) rakennuksen tai huoneiston haltijan suorittavat paloturvallisuutta tehostavat toimenpiteet;

6) osallistumisen suojelelupalvelukseen korttelissa tai talossa.

10 §. Yleinen väestönsuojelu on toimeenpantava kaikissa kohteissa seuraavasti:

1) julkinen valaistus on säännösteltävä sisäasiainministeriön antamien ohjeiden mukaan;

2) naamioimis- ja valelaitteet sekä suojelelusuojutus on järjestettävä, missä se katsotaan edulliseksi;

3) väestönsiirrot on tarvittaessa toimeenpantava siinä laajuudessa, että se osa väestöstä, jonka olo kohteessa ei ole tarpeellinen, siirretään pois kohteesta;

4) yleistä väestönsuojelupalvelusta varten on muodostettava kuhunkin kohteeseen, lohkokoryhmään ja lohkokoon sen vaatimat johtoelementit ja muodostelmat, joiden suuruus määrätään kunnan väestönsuojelujärjestyksessä, kuitenkin niin, että lohkokoryhmää ja 2 luokan kohdetta kohti varataan vähintään komppania sekä lohkoa ja 3 luokan kohdetta kohti vähintään joukkue, ellei sanottu kohde ole erillään sijaitseva laitos; ja on muodostelmat varattava, varustettava ja koulutettava sisäasiainministeriön antamien ohjeiden mukaan;

5) rakenteellinen ilmasuojelu on toteutettava tässä yleissuunnitelmassa määrättyjen perusteiden mukaan;

6) paloturvallisuutta tehostavat toimenpiteet on toimeenpantava siinä laajuudessa kuin väestönsuojelujärjestyksessä määrätään.

11 §. Virasto- ja laitossuojelu on toimeenpantava kohteiden kaikissa sähkölaitoksissa, valtion ja kunnan virastoissa ja laitoksissa sekä sellaisissa yksityisissä liikenne- ja teollisuuslaitoksissa, virastoissa, tavarataloissa sekä tuotanto- ja liikelaitoksissa, jotka jatkavat toimintaansa sodan aikana ja joissa sodanaikainen henkilömäärä on vähintään 30, tai joiden laatu ja tärkeys vaatii ryhdyttäväksi suojelelutoimenpiteisiin vaikkakaan sodanaikainen henkilöluku ei nouse sanottuun määrään. Toimeenpano on suoritettava seuraavasti:

1) valaistus on säännösteltävä sisäasiainministeriön antamien ohjeiden mukaan;

2) naamioimis- ja valelaitteita sekä suojelelusuojutus on järjestettävä missä se katsotaan edulliseksi tai sotilasviranomaiset pitävät sitä sotilaallisten seikkojen vuoksi välttämättömänä;

3) viraston tai laitoksen siirto- ja hajasijoitustoimenpiteet sekä muut toimenpiteet viraston tai laitoksen jatkuvan toiminnan tur-

vaamiseksi on toimeenpantava valtion virastoissa ja laitoksissa siinä laajuudessa kuin asianomaisen hallinnonhaaran ja kunnan virastoissa ja laitoksissa kunnan väestönsuojelujärjestyksessä määrätään, sodan aikana puolustuslaitoksen tarpeita varten työskentelevissä laitoksissa siinä laajuudessa kuin puolustusvoimien taholta omistajan kanssa tehdyn sopimuksen perusteella määrätään ja muissa laitoksissa niiden oman harkinnan mukaan;

4) viraston tai laitoksen suojelupalvelusta varten on muodostettava sen vaatimat johtoelementit ja muodostelmat, joiden suuruus määrätään asianomaisen hallinnonhaaran tai kunnan väestönsuojelujärjestyksessä tai teollisuus- tai siihen verrattavan laitoksen väestönsuojelun täytäntöönpanosuunnitelmassa; ja on muodostelmat varattava, varustettava ja koulutettava sisäasiainministeriön määrittelemällä tavalla;

5) rakenteelliset ja paloturvallisuutta tehostavat toimenpiteet on toteutettava tässä yleissuunnitelmassa määrättyjen perusteiden mukaan.

12 §. Väestön omakohtainen suojeleminen on toimeenpantava kaikissa kohteissa sijaitsevilla asuintaloilla ja niissä virastoissa ja laitoksissa, joissa virasto- ja laitossuojelua ei ole määrätty toimeenpantavaksi, seuraavasti:

1) henkilökohtaiset väestönsuojeluvälineet on hankittava sisäasiainministeriön ohjeiden mukaisesti;

2) valaistuksen säännöstely on toimeenpantava sisäasiainministeriön antamien ohjeiden mukaan;

3) talon väestönsuojan rakentaminen, paloturvallisuutta tehostavien toimenpiteiden suorittaminen ja asuinrakennuksessa tarpeellista suojelupalvelua varten välttämättömien suojele- ja toimintavälineiden hankkiminen on tapahtuva yksityisten suoritettavista väestönsuojelutoimenpiteistä ja niiden kustannuksista annetun lain 1 §:ssä mainituissa rajoissa tässä yleissuunnitelmassa määrättyjen perusteiden mukaan;

4) on osallistuttava korttelin tai talon suojelupalvelukseen väestönsuojelujärjestyksessä määrättyin tavoin.

13 §. Valvontaosalla on toimeenpantava:

1) julkisen ja yksityisen valaistuksen säännöstely sekä hälytys- ja viestipalvelus sisäasiainministeriön antamien ohjeiden mukaisesti;

2) yleistä väestönsuojelupalvelusta varten tarpeellisten johtoelementtien ja muodostelmien muodostaminen sekä rakenteellisia suojele- ja paloturvallisuutta tehostavia toimenpiteitä kuin myös, olosuhteista riippuen, muitakin suojelelutoimenpiteitä siinä laajuudessa kuin asianomaisessa kunnan väestönsuojelujärjestyksessä yksityisten suoritettavista väestönsuojelutoimenpiteistä ja niiden kustannuksista annetun lain 2 §:n 2 momentin mukaisesti määrätään.

14 §. Kohteiden, valvontaosan ja rautatielaitoksen kesken on väestönsuojelupalveluksen tehostamista varten järjestettävä keskinäinen avunanto sisäasiainministeriön antamien ohjeiden mukaan.

Rakenteelliset suojelutoimenpiteet.

15 §. Väestön suojaamiseksi tarkoitetut suojarakennukset ovat sijoituspaikastaan ja tärkeydestään riippuen rakennettavat osumankestäviksi, kevytrakenteisiksi, tilapäissuojiksi tai sirpalesuojiksi. Samojen perusteiden mukaan ovat teollisuus- ja muiden laitosten suojaamiseksi tarkoitetut suojarakennukset rakennettavat lujuusasteeltaan erilaisiksi.

Osumankestävän väestönsuojan tulee suojata niissä olevat räjähdyspommien täysosumilta ja taistelukaasuilta kuin myös tarpeen vaatiessa tykistötulelta. Ne rakennetaan osumankestäviksi joko keveitä, keskiraskaita tai raskaita miinapommeja vastaan.

Kevytrakenteisten väestönsuojien tulee suojata niissä olevat räjähdyspommien välillisiltä vaikutuksilta, varsinkin ilmanpaineelta, pommisirpaleilta, lohkareilta ja rakennussortumilta sekä taistelukaasuilta.

Tilapäissuojien tulee suojata niissä olevat lähinnä kuten kevytrakenteisten väestönsuojien, ei kuitenkaan taistelukaasuilta. Tilapäissuojat rakennetaan ensi sijassa rakennusten ulkopuolelle ja vasta tarpeen vaatiessa.

Sirpalesuojien, joilla ensi sijassa tarkoitetaan yhtä henkilöä tai pientä henkilöryhmää varten rakennettuja suojapaikkoja, tulee suojata ainakin pommisirpaleilta ja ilmanpaineelta, mahdollisuuksien mukaan myöskin lohkareilta ja rakennussortumilta.

Tarkemmat määräykset eri lujuusastetta olevien väestönsuojien teknillisestä rakenteesta antaa sisäasiainministeriö.

16 §. Väestönsuojan vaaranalaisuutta kohteessa arvioitaessa on kiinnitettävä huomiota sijoituspaikan sotilaalliseen ja taloudelliseen merkitykseen, sen läheisyyteen todennäköisestä pommitusmaalista ja sen asemaan liikennereitteihin nähden sekä sen henkilökunnan tärkeyteen teollisuuden, liikenteen, hallinnon ja väestönsuojelun johtoelinten ja muodostelmien jatkuvalle toiminnalle, jota varten väestönsuoja on rakennettu.

Pommitusmaaleina pidetään tärkeitä tehtaita, sähkö-, kaasua ja vesijohtolaitoksia, suuria muuntajia, isoja varastoja, tärkeitä rautatieasemia, satamia, siltoja ja niihin verrattavia. Pommitusmaalin ympärillä olevaa aluetta on pidettävä vaaravyöhykkeenä ainakin 300 metrin leveydeltä.

17 §. Alueella, jossa vaara on yhtäläinen, tulee samaa tärkeysastetta olevien väestönsuojien olla lujuusasteeltaan suurin piirtein samanlaisia. Niiden eri osia älköön rakennettako eri lujuusasteisiksi.

18 §. Sodan ajaksi puolustuslaitoksen käyttöön siirtyvien kuntien tai yksityisten omistamien talojen ja laitosten samoin kuin sodan aikana sotamateriaalitehtaina toimivien yksityisten teollisuuslaitosten työpaikkojen väestönsuojista antaa määräykset puolustusministeriö sovittuaan omistajien kanssa valtion osuudesta kustannuksiin.

Valtion rautateiden rakenteellisesta ilmasuojelusta määrätään erikseen, noudattamalla soveltuvin kohdin tässä yleissuunnitelmassa määrättyjä vaatimuksia väestönsuojien sijoitukseen, kokoon ja lujuteen nähden.

Yksityisten rautateiden rakenteellisessa ilmasuojelussa noudattakoon soveltuvilta osin mitä valtionrautateiden ilmasuojelusta on määrätty.

Määräykset vankiloiden rakenteellisesta ilmasuojelusta otettakoon asianomaisen hallinnonhaaran väestönsuojelujärjestykseen, soveltuvilta osin noudattaen, mitä tässä yleissuunnitelmassa on määrätty.

19 §. Sen jälkeen kun väestönsuoja on virallisesti tarkastettu, ei siihen ilman tarkastavan viranomaisen lupaa saa tehdä mitään sen rakennetta heikentäviä tai sen käyttöturvallisuutta vähentäviä muutoksia. Rauhan aikana saatakoon väestönsuojaa käyttää muuhunkin tarkoitukseen, kuitenkin siten, että se viipymättä käskyn antamisesta voidaan kunnostaa väestönsuojana käytettäväksi.

Talojen väestönsuojat.

20 §. Talojen väestönsuojilla tarkoitetaan yksityisten suoritettavista väestönsuojelutoimenpiteistä ja niiden kustannuksista annetun lain 1 §:n 1 momentin 2 kohdassa tarkoitettuja väestönsuojia, vastaavia väestönsuojia valtion ja kuntien omistamissa taloissa sekä väestönsuojia virastoja ja liikelaitoksia varten.

21 §. Asuintaloissa tulee talojen väestönsuojien olla niin suuret, että niihin on varattuna tilaa jo rakennetuissa taloissa vähintään 40 prosentille ja vastarakennettavissa taloissa vähintään 60 prosentille talon rauhanaikaisesta keskimääräisestä asukasluvusta. Ellei yksityisten suoritettavista väestönsuojelutoimenpiteistä ja niiden kustannuksista annetun lain 1 §:n 2 momentissa mainittu kustannusten ylin määrä tähän riitä, voidaan väestönsuojan kokoa vastaavasti vähentää.

Jos asuintalossa on liike-, konttori- tai virastohuoneistoja, on väestönsuojiiin varattava tilaa, 1 momentissa mainitun lisäksi, niissä sodan aikana työskenteleviä varten.

Varsinaisessa virasto-, konttori- tai liiketalossa tulee väestönsuojien olla niin suuret, että niissä on tilaa kaikille talossa sodan aikana jatkuvasti työskenteleville.

Hotellien, ravintoloiden, ruokaloiden, matkustajakotien, yömajojen tai niihin verrattavien huoneistojen asiakkaita varten rakennettavista väestönsuojista säädetään erikseen.

22 §. Talojen väestönsuojat on rakennettava kevytrakenteisiksi väestönsuojiksi. Kaikkien tärkeimpien valtion virastojen väestönsuojien tulee kuitenkin olla osumankestäviä ainakin keveitä miinapommeja vastaan.

Työpaikkojen väestönsuojat.

23 §. Työpaikkojen väestönsuojilla tarkoitetaan yksityisten suoritettavista väestönsuojelutoimenpiteistä ja niiden kustannuksista annetun lain 1 §:n 1 momentin 1 kohdassa mainittuja sekä niitä vastaavia valtion ja kunnan rakennettavia väestönsuojarakennuksia sodan aikana tehtaissa, varastoissa, teknillisissä laitoksissa, satamissa, kanavilla, rautateillä ja lentoasemilla tai niihin verrattavissa paikoissa työskentelevien suojaamiseksi.

24 §. Työpaikkojen väestönsuojat on, mikäli mahdollista, rakennettava työpaikkojen yhteyteen, ellei niissä ole erityisen suurta tulipalo-, räjähdys- tai kaasuvaaraa, kuitenkin huomioon ottaen, ettei erillisiä tilapäissuojia, varsinkaan jos ne ovat rakennettaan heikkoja, ole rakennettava rakennusten välittömään läheisyyteen. Väestönsuoja ei yleensä saa olla 100 metriä kauempana työpaikasta.

25 §. Työpaikkojen väestönsuojien tulee olla niin suuret, että niissä on tilaa jokaiselle työpaikalla sodan aikana samanaikaisesti työskentelevälle.

26 §. Pommitusmaalin muodostavissa sotatalouden kannalta tärkeissä tehtaissa, suurissa sähkö-, kaasua- ja vesijohtolaitoksissa, suurilla muuntoasemilla, sodan aikana käytännössä olevilla liikennelentoasemilla ja tärkeimmissä satamissa on työpaikkojen väestönsuojat rakennettava osumankestäviksi ainakin keskiraskaita miinapommeja vastaan.

Muut kuin 1 momentissa mainitut pommitusmaalin muodostavat samoin kuin tärkeät vaaravyöhykkeellä olevat työpaikkojen väestönsuojat on rakennettava osumankestäviksi keveitä miinapommeja vastaan.

Muut kuin 1 ja 2 sekä alempana 4 momentissa mainitut työpaikkojen väestönsuojat on rakennettava kevytrakenteisiksi.

Pienissä, sotatalouden kannalta merkityksettömissä tehtaissa ja teknillisissä laitoksissa, tilapäisesti sodan aikana toimivissa teollisuus- ja muissa niihin verrattavissa teollisuuslaitoksissa, toisarvoisissa satamissa ja muissa niihin verrattavissa paikoissa saattavat väestönsuojat olla tilapäissuojia.

Niille työntekijöille, jotka ilmahyökkäyksienkin aikana ovat työpaikallaan, on työpaikalle rakennettava sirpalesuojat.

Yleiset väestönsuojat.

27 §. Yleisillä väestönsuojilla tarkoitetaan väestönsuojia, joita valtion tai kunnan on rakennettava kohteessa asuinpaikkansa ulkopuolella olevien suojaamiseksi.

28 §. Yleisiä väestönsuojia on kunnan toimesta rakennettava ulkona liikkuvan yleisön suojaamiseksi vilkkaimmin liikennöityjen katujen varsille sekä valtion toimesta matkustavan yleisön ja liikennöitsijäin suojaamiseksi rautatieasemille, lentoasemille, satamiin

ja linja-autoasemille, joilla sodan aikana on huomattavaa liikennettä, sekä posti- ja lennätinhallituksen alaisiin tärkeimpiin toimipaikkoihin postia, lennätintä ja puhelinta käyttävän yleisön suojaamiseksi.

Ulkona liikkuvan yleisön suojaamiseksi tarkoitettut, kunnan rakennettavat yleiset väestönsuojat eivät vilkkaimmin liikennöidyillä asutuskeskusten osilla yleensä saa olla 500 metriä pitemmän matkan päässä toisistaan ja on niitä rakennettava kernaammin pieniä tiheään kuin suuria harvaan. Matkustavaa yleisöä ja liikennöitsijöitä varten on rakennettava väestönsuojat rautatieaseman, sataman, lentoaseman ja linja-autoaseman yhteyteen tai mahdollisimman lähelle sitä.

29 §. Yleisten väestönsuojien koko on väestönsuojelujärjestyksissä määrättävä kussakin tapauksessa erikseen sodanaikaisen liikenteen perusteella.

30 §. I luokan kohteissa tulee yleisten väestönsuojien pommitusmaaleissa ja vaaravyöhykkeillä olla osumankestäviä keveitä miinapommeja vastaan elleivät ne ole korkean, lujarakenteisen kivirakennuksen alla, jolloin ne saattavat olla kevytrakenteisia. Vaaravyöhykkeen ulkopuolella ja 2 luokan kohteissa tulee yleisten väestönsuojien olla kevytrakenteisia. 3 luokan kohteissa saattavat yleiset väestönsuojat olla tilapäissuojia. Satamiin rakennettavat yleiset väestönsuojat saattavat olla tilapäissuojia.

1 ja 2 luokan kohteissa linja-autoasemilla rakennettavien väestönsuojien tulee olla ainakin kevytrakenteisia.

Lentoasemien yleisten väestönsuojien tulee olla osumankestäviä keskiraskaita miinapommeja vastaan.

Rautatieasemien sekä posti- ja lennätinhallituksen alaisien toimipaikkojen yleisten väestönsuojien tulee sijoituksestaan riippuen vastaavasti täyttää 1 momentissa mainitut vaatimukset.

Johtielinten ja muodostelmien väestönsuojat.

31 §. Johtielinten väestönsuojilla tarkoitetaan niitä väestönsuojia, joista käsin johdetaan kohteiden, lohkokryhmien, lohkojen ja laitosten suojelutoimintaa.

Muodostelmien väestönsuojilla tarkoitetaan väestönsuojelutoiminnan johtielinten käskynalaisuudessa olevien, yleistä väestönsuojelupalvelusta tai laitosten suojelupalvelusta suorittavien henkilöiden suojaamiseksi rakennettavia väestönsuojia.

32 §. Väestönsuojelujärjestyksissä on määrättävä johtielinten ja muodostelmien väestönsuojien sijoituspaikat, huomioon ottaen, että ne ovat riittävän lähellä johtielinten ja muodostelmien majoituspaiikkoja ja että muodostelmat voidaan sijoittaa kalustojensa välittömään läheisyyteen.

Kullekin johtielimelle alistetusta muodostelmasta on mikäli mahdollista ainakin osa sijoitettava johtielimensä yhteyteen.

33 §. Johtuelinten ja muodostelmien väestönsuojien tulee olla niin suuret, että asianomaiset johtuelimet voivat niissä työskennellä ja muodostelmat oleskella ilmahälytysten aikana.

34 §. Johtuelinten väestönsuojat on rakennettava:

1) osumankestäviksi raskaita miinapommeja vastaan niissä tapauksissa, joissa 18 §:n mukaisesti talojen ja työpaikkojen väestönsuojat on määrätty rakennettaviksi tätä lujuusastetta vastavasti;

2) osumankestäviksi keskiraskaita miinapommeja vastaan 1 ja sotilaallisesti tärkeiden 2 luokan kohteiden keskusjohtuelimille ja niille lohkokoryhmän toimistoille, jotka sijaitsevat pommitusmaaleissa tai vaaravyöhykkeillä, sekä niille johtuelimille, jotka ovat sijoitetut 26 §:n 1 momentissa mainittuihin laitoksiin;

3) osumankestäviksi keveitä miinapommeja vastaan 1 luokan kohteiden pommitusmaaleissa tai vaaravyöhykkeillä olevien lohkojen toimistoille, 2 luokan kohteiden keskusjohtuelimille ja niille johtuelimille, jotka ovat sijoitetut 26 §:n 2 momentissa mainittuihin laitoksiin;

4) kevytrakenteisiksi kaikkia muita kohteissa toimivia johtuelimiä varten, lukuunottamatta syrjäisessä asemassa olevissa, pienikokoisissa ja harvaanasutuissa 3 luokan kohteissa ja pienissä erillään olevissa laitoksissa toimivia, joita varten on rakennettava ainakin tilapäissuojat.

35 §. Muodostelman väestönsuoja on rakennettava yhtä lujaksi kuin kohteen, lohkokoryhmän tai lohkon johtuelimen väestönsuoja, jos se rakennetaan tällaisen johtuelimen väestönsuojan yhteyteen. Muutoin tulee sen olla osumankestävä keveitä miinapommeja vastaan, jos se on pommitusmaalissa tai vaaravyöhykkeellä, sekä muissa tapauksissa, lukuunottamatta kuitenkin 34 §:n 1 momentin 4 kohdassa mainittuja, kevytrakenteinen.

Laitosten muodostelmille on yleensä rakennettava lujuusasteeltaan samanlaiset suojat kuin niiden johtuelimille.

Tähystyspaikat kohteissa on varustettava suojuksilla pommin- sirpaleita ja konekivääriin luoteja vastaan.

Väestönsuojelun lääkintäpalveluksen suojat ja sairaalain väestönsuojat.

36 §. Väestönsuojelun lääkintäpalveluksen suojilla tarkoitetaan suojarakennuksia, joissa voidaan antaa tarvittava ensiapu ilmahyökkäyksessä loukkaantuneille ja kaasupotilaille. Tällaisia suojarakennuksia ovat ensiapupaikat, kaasunpuhdistusasemat ja lääkärin johdolla toimivat sairaala-asemat.

37 §. Ensiapupaikka on rakennettava pieniin kohteisiin ja lohkoihin sekä suuriin erillään oleviin laitoksiin väestönsuojien yhteyteen.

Kaasunpuhdistusasema on rakennettava jokaiseen kohteeseen ja lohkoon, jossa asukasluku on vähintään 1,000, huomioon ottaen, että kaasunpuhdistusasemien etäisyydet toisistaan eivät yleensä

saa olla yli 1,500 metriä. Kaasunpuhdistusaseman yhteyteen on rakennettava pieni ensiapupaikka.

Sairaala-asema on perustettava kirurgista toimintaa harjoittavan sairaalan yhteyteen niinkuin siitä väestönsuojelujärjestyksissä sisäasiainministeriön antamien erikoisohjeiden mukaisesti määrätään.

38 §. Väestönsuojelun lääkintäpalveluksen suojien koko määrätään väestönsuojelujärjestyksissä sisäasiainministeriön antamien erikoisohjeiden mukaan.

39 §. Ensiapupaikan lujuusaste määräytyy sen väestönsuojan lujuuden mukaisesti, jonka yhteyteen se rakennetaan.

Kaasunpuhdistusasema, joka sijaitsee pommitusmaalissa taikka vaaravyöhykkeellä, on rakennettava osumankestäväksi ainakin keveitä miinapommeja vastaan. Muualla on kaasunpuhdistusaseman täytettävä kevytrakenteisen väestönsuojan lujuusvaatimukset.

Jos sairaala-asema sijaitsee vaaravyöhykkeellä, on se rakennettava osumankestäväksi ainakin keveitä miinapommeja vastaan. Muualla on sairaala-aseman täytettävä kevytrakenteisen väestönsuojan lujuusvaatimukset, lukuunottamatta leikkausosastoa, jonka tulee olla osumankestävä keveitä miinapommeja vastaan.

40 §. Sodan aikana toimintaansa jatkavassa valtion tai kunnan sairaalassa tai laitoksessa, jota sellaisena käytetään, tulee olla niin suuret kevytrakenteiset väestönsuojat, että niissä on tilaa koko hoitohenkilökuntaa, pystyssä olevia potilaita ja pienempiä hoituhuoneita varten leikkausten suorittamiseksi. Makaavia potilaita varten on rakennettava sirpalesuojat.

Jos uusi sairaala rakennetaan vaaravyöhykkeelle, on sen väestönsuojien oltava osumankestäviä ainakin keveitä miinapommeja vastaan.

Viestikeskuksien suojarakennukset.

41 §. Lennätinlaitoksen pääasemien, kaukopuheluja välittävien valtion keskuspuhelinasemien ja radioasemien tai niiden tärkeimpien osien samoin kuin 1 ja sotilaallisesti tärkeiden 2 luokan suojelukohteiden väestönsuojelutoiminnan paikallista viestitystä välittävien puhelinkeskusten tai niiden tärkeimpien osien, niin myös näiden laitteiden käyttämiseen välttämättömän henkilökunnan suojaamiseksi on rakennettava osumankestävät suojarakennukset ainakin keskiraskaita miinapommeja vastaan.

Yksityisten keskuspuhelinasemien, sikäli kun niitä sodan aikana käytetään puolustuslaitoksen tarpeisiin, suojaamiseksi tarvittavista suojista antaa määräykset puolustusministeriö; ja on näissä tapauksissa kustannuksista sovittava asianomaisen aseman omistajan kanssa.

Kaikissa niissä 2 ja 3 luokan kohteissa sekä tärkeissä laitoksissa, joissa paikallisen väestönsuojelun kannalta välttämättömiä viestikeskuksia ei ole sijoitettu suojarakennuksiin, on viestikeskuksien tärkeimmät osat suojattava ainakin pommin sirpaleilta ja tarvittavaa henkilökuntaa varten rakennettava sirpalesuojat.

Arkistojen ja kokoelmien sekä julkisten muistomerkkien suojarakennukset.

42 §. Ellei valtion arkistoja tai valtion hallinnassa olevia tieteellisiä, historiallisia ja taidekokoelmia voida kuljettaa pois vaaranalaisilta paikoilta, on niiden suojaamiseksi ryhdyttävä seuraaviin toimenpiteisiin:

a) merkityksellisin ja korvaamaton osa arkistojen ja kokoelmien esineistä on suojattava osumankestävästi ainakin keveitä miinapommeja vastaan;

b) arvokas, mutta ei korvaamaton osa on säilytettävä huoneissa, jotka suojaavat esineet tulipalolta, pommisirpaleilta ja lohkareilta ja joiden katto kestää ainakin sortuma- tai lohkarekuorman;

c) ellei b) kohdassa mainittuja kokoelmaesineitä, niiden koon ja laadun vuoksi, voida siinä määrättyllä tavalla suojata, on ne suojattava ainakin sirpaleilta joko yksittäin tai esineryhmin taikka varustamalla säilytys huoneiden ikkunat ja ovet sirpalesuojilla sekä tehostettava kokoelmarakennuksen paloturvallisuutta.

Arvokkaimmat historialliset muistomerkit ja julkiset kuvanveistokset on suojattava räjähdyspommien sirpaleilta.

Paloturvallisuutta tehostavat toimenpiteet.

43 §. Paloturvallisuuden tehostamiseksi on samanaikaisesti ryhdyttävä rakennusten syttyväisyyden vähentämistä ja palon leviämisen estämistä tarkoittaviin toimenpiteisiin ja on väestönsuojelujärjestyksissä määrättävä toimenpiteiden keskinäinen suhde niin, että tarkoitettu turvallisuus käytettävissä olevin mahdollisuuksin tehokkaimmalla tavalla saavutetaan.

44 §. Rakennusten syttyväisyyden vähentämistä tarkoittaviin toimenpiteisiin on ryhdyttävä tulisijallisessa rakennuksessa, jonka kuutiolavuus on yli 400 m³ ja tulisijattomassa, välikatolla varustetussa ja paloa hidastavasta rakennusaineesta rakennetussa rakennuksessa, jonka kuutiolavuus on yli 600 m³.

45 §. Puurakennusten tulee täyttää seuraavat paloturvallisuusvaatimukset:

1) 3 luokan kohteissa sekä 1 ja 2 luokan kohteiden laitaosissa:

a) rakennuksen ullakko-osasto ei suuruudeltaan saa olla sisäasiainministeriön päätöksessä rakennusten ja rakennusosien palonkestävyyden luokittelumisesta (paloluokittelupäätöksessä) mainittua suurempi. Ullakko-osastojen välisten seinien tulee olla paloa hidastavia sen mukaan kuin paloluokittelupäätöksessä on määrätty. Ovien tulee myöskin olla paloa hidastavia ja vastapainon avulla itsestään ja tiiviisti sulkeutuvia sekä molemmin puolin avattavalla salpalaitteella varustettuja;

b) ullakon tulee olla ainakin paloa hidastavasti erotettu allaolevasta kerroksesta tai porrashuoneesta.

2) 1 ja 2 luokan kohteiden keskiosissa sekä tämän pykälän 1 kohdassa mainituilla alueilla pommitusmaalissa ja vaaravyöhyk-

keellä tulee sen lisäksi, mitä sanotussa kohdassa on määrätty, käytöullakolla, jonka välitäyte on syttyvää ainetta, olla välittömästi välitäytteen päälle levitetynä, mutta siitä vuoraushuovalla tai muulla eristeellä eristettynä 5 sentimetrin vahvuinen hiekka- tai muu palamaton painotäyte. Jos välipohjan rakenne ei kestä tämän painotäytteen painoa, voidaan painotäytettä vähentää, ei kuitenkaan enempään kuin puoleen.

3) 1 ja 2 luokan kohteissa pommitusmaalissa tai vaaravyöhykkeellä vaaditaan sen lisäksi, mitä tämän pykälän 1 ja 2 kohdissa on määrätty, että ullakon komeroiden rakenteen tulee vastata paloluokittelupäätöksen määräyksiä.

46 §. Kivirakennusten tulee täyttää seuraavat paloturvallisuusvaatimukset:

1) 3 luokan kohteissa sekä 1 ja 2 luokan kohteiden laitaosissa:

a) ullakon, joka on 480 m³ suurempi, tulee olla jaettu enintään edellämainitun suuruisiin osastoihin. Osastojen välisten seinien tulee olla ainakin paloa pidättäviä;

b) porrashuoneesta ullakolle johtavan oven tulee olla paloluokittelupäätöksen määräysten mukainen;

c) ullakon välipohjan välitäytteen tulee olla suojattu siten kuin edellä 45 §:n 2 kohdassa on sanottu;

d) jos ullakkoa käytetään varastotilana tulee sen olla rakennettu ullakon varastosuojien rakenteesta paloluokittelupäätöksessä olevien määräysten mukaisesti.

2) 1 ja 2 luokan kohteiden keskiosissa sekä tämän pykälän 1 kohdassa mainituilla alueilla pommitusmaaleissa ja vaaravyöhykkeillä sen lisäksi mitä sanotussa kohdassa on määrätty:

a) ullakon tulee täyttää 45 §:n 3 kohdassa mainitut vaatimukset;

b) rakennuksissa tulee kolmelta ylimmältä porrastasolta huoneistoihin johtavien, ainakin porrashuoneen puoleisten ovien olla paloa hidastavia.

3) 1 ja 2 luokan kohteissa pommitusmaalissa tai vaaravyöhykkeellä sen lisäksi, mitä tämän pykälän 1 ja 2 kohdissa on määrätty, tulee rakennuksissa tämän pykälän 1 c) kohdassa mainitun välipohjan välitäytteen sijasta olla joko vahvistettu palolattia tahi tulee kahdelta ylimmältä porrastasolta huoneistoihin johtavien, ainakin porrashuoneen puolisten ovien olla paloapidättäviä. Lähemät ohjeet palolattian vahvistamisesta antaa sisäasiainministeriö.

Sellaisten rakennusten palolattioiden vahvistamisesta, joissa palolattia on tiilestä, antavat paikalliset rakennusviranomaiset määräyksen.

47 §. Jos edellä 45 ja 46 §:ssä määrättyjen vaatimusten toteuttamisesta aiheutuvat kustannukset yhdessä niiden kustannusten kanssa, joihin palon leviämisen estämiseksi, sen mukaan kuin alempana säädetään, on ryhdyttävä, ylittävät yksityisten suorittavista väestönsuojelutoimenpiteistä ja niiden kustannuksista annetun lain 1 §:n 2 momentin edellyttämän määrän tai jos rakenteelliset seikat asettavat esteitä palolattian rakentamiselle edellä olevien määräys-

ten mukaisesti, voidaan vaatimuksista asteettaisesti luopua, 46 §:n 3 kohdassa mainitun palolattian lujuusvaatimuksiin nähden siten kuin siinä mainitussa sisäasiainministeriön ohjeessa tarkemmin sanotaan.

48 §. Sammutusmahdollisuuksien tehostamiseksi on ryhdyttävä seuraaviin toimenpiteisiin:

1) 3 luokan kohteissa sekä 1 ja 2 luokan kohteiden laitaosissa:

a) jokaista ullakko-osastoa kohti on varattava 2 sankoa ja kirves sijoitettavaksi suojeluvalvojan sopivimmaksi katsomaan suojaiseen paikkaan, yleensä ei kuitenkaan ullakolle. Viisikerroksisissa ja sitä korkeammissa rakennuksissa on kalusto sijoitettava, mikäli mahdollista, johonkin keskikerrosten porrashuoneista;

b) jokaiseen ullakko-osastoon ja viisikerroksisissa ja sitä korkeammissa rakennuksissa johonkin keskikerroksista on varattava näkyvälle paikalle asetettavaksi 50 kilon vetoinen, kuivalla hiekalla täytetty laatikko, josta on helppo ottaa hiekkaa, sekä lapio;

c) ullakolle tai talvella jäätymisvaarattomaan paikkaan, lähelle ullakolle johtavia ovia asetettavaksi on varattava sammutusveden säilytykseen sopivia astioita yhteistilavuudeltaan vähintään 200 litraa kutakin ullakko-osastoa kohti. Lisäksi on lämmitettyjen huoneistojen kylpyammeet ja muut suurikokoiset vesiasiat varattava veden säilytystä varten.

2) 1 ja 2 luokan kohteiden keskiosissa sekä tämän pykälän 1 kohdassa mainituilla alueilla pommitusmaaleissa ja vaaravyöhykkeillä on, sen lisäksi mitä sanotussa kohdassa on määrätty, palojärjestyksen tai muiden määräysten mukaisen taloon kuuluvan palokaluston lisäksi jokaista ullakko-osastoa kohti varattava sankoruisku.

3) 1 ja 2 luokan kohteissa pommitusmaaleissa ja vaaravyöhykkeillä, sen lisäksi mitä tämän pykälän 1 ja 2 kohdissa on sanottu tulee vanhoissakin rakennuksissa, joihin on johdettu vähintään 2—3 ilmakehän paineinen vesijohto, palopostien ja niiden varusteiden vastata sen paloluokitteluluokan vaatimuksia, johon rakennus kuuluu.

Edellä 1 kohdassa mainitut varusteet on asetettava paikoilleen ja astiat täytettävä vedellä vuorokauden kuluessa siitä kuin asianmukainen käsky on annettu.

Erityisiä määräyksiä.

49 §. Tässä yleissuunnitelmassa tarkoitettujen väestönsuojelutoimenpiteiden tulee, sodan aikana suoritettaviksi tarkoitettuja toimenpiteitä lukuunottamatta, olla toteutetut viimeistään ennen vuoden 1945 päättymistä.

Yksityiskohtaiset määräykset väestönsuojelun järjestelystä, suojelutoimenpiteistä ja niiden toteuttamisesta annetaan väestönsuojelujärjestyksiin nojautuen laadittavissa täytäntöönpanosuunnitelmissa.

N:o 53 (jatk.)

Asemakaavajärjestelystä ja rakennusten rakennustavasta säädetään erikseen.

50 §. Tarkemmat määräykset väestönsuojelun toteuttamisesta antaa sisäasiainministeriö, joka myös voi myöntää poikkeuksia tämän yleissuunnitelman sekä kohteiden luokitusluettelon määräyksistä.

54. Ratsastusharjoittelu- ja kilpailupaikkojen viralliset nimet.

Kaupunginhallituksen päätös elokuun 22 p:ltä 1940.

Kaupunginhallitus vahvisti mainittuna päivänä kaupungin ratsastusharjoittelu- ja kilpailupaikoille seuraavat viralliset nimet:

Helsingin ratsastushalli — Helsingfors ridhall.

Laakson ratsastuskenttä — Ridfältet i Dal.

Talin laukkakenttä — Galoppfältet i Tali.

Seurasaaren ratsastustie — Fölisö ridväg.

55. Ratsastushallin käytöstä suoritettavat maksut.

Kilintelstölautakunnan vahvistamat toukokuun 14 p:nä ja elokuun 12 p:nä 1940.

Karsinan vuokra	150 mk	kuukaudelta
Pilttuun »	75 »	»

Tilapäisesti majoitettujen hevosten omistajilta peritään 15 mk vuorokaudelta.

Kilintelstölautak. päätös toukok. 14 p:ltä 1940.

Kaviourien tuntimaksut:

1 henkilö	12 mk	tunnilta
2—3 henkilöä	à 8 mk	tunnilta
4 tai useampia henkilöitä	à 5 mk	tunnilta

Kaviourien valaistusmaksut:

I valaistus	14 mk	tunnilta
II »	9 »	»
III »	5 »	»

Kilintelstölautak. päätös elok. 12 p:ltä 1940.

56. Soutustadionin kilpailuista suoritettavat maksut.

Kaupunginhallituksen päätös kesäkuun 13 p:ltä 1940.

Kaupunginhallitus päätti mainittuna päivänä oikeuttaa kiinteistötoimiston kansanpuisto-osaston luovuttamaan soutustadionin kilpailuja varten vuokrasta, joka on 10 % bruttotuloista, jos nämä nousevat vähintään 5,000 markkaan, mutta muissa tapauksissa perusvuokrasta, joka kansallisista kilpailuista on 200 markkaa ja kansainvälisistä kilpailuista 500 markkaa, ollen kilpailuluvat myönnettävä ehdolla, että kilpailujen järjestäjät huolehtivat kaikista kilpailujen aiheuttamista menoista, kuten kilpailureitin laitteista, pääsylippujen painatuksesta, järjestyksenpidosta j. n. e.

57. Pallokentän harjoitus- ja vuokramaksut.

Kiinteistölautakunnan vahvistamat kesäkuun 17 p:nä 1940.

H a r j o i t u s m a k s u t.

Kertamaksu harjoituksiin 1 mk. Harjoituskortti 15 mk.

O t t e l u m a k s u t.

I. Pääsymaksullisista otteluista vuokraa 20 % bruttotuloista. Vähin eli perusvuokra: ykköskenttä 400 mk, kakkoskenttä 1,000 mk, kolmoskenttä 250 mk.

II. Pääsymaksuttomista otteluista: ykköskenttä 300 mk, kakkoskenttä 1,000 mk, kolmoskenttä 100 mk; viimeksimainittu luovutetaan Suomen palloliiton ja Työväen urheiluliiton virallisia maksuttomia otteluja varten 50 mk:n vuokrasta.

Muut kenttäalueet luovutetaan harjoituksia ja otteluja varten osanottajien maksaessa yllämainitun 1 mk:n suuruisen kertamaksun tai näyttäessä harjoituskorttia.

Vapaalippuja saadaan antaa ottelua kohden korkeintaan 100 kappaletta.

58. Palomiesten työaika.

Kaupunginvaltuuston päätös syyskuun 18 p:ltä 1940.

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä, että palomiesten työaika on lokakuun 1 p:stä lukien järjestettävä siten, että jokainen palomies kahdeksan vuorokauden aikana on viisi vuorokautta työssä ja kolme vuorokautta vapaana.

59. Veden toimittamiseen kaupungin ulkopuolella oleville yksityisten alueille asetettavat ehdot.

Kaupunginvaltuuston päätös syyskuun 18 p:ltä 1940.

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä:
että ennenkuin kaupunki ryhtyy toimittamaan vettä yksityisille alueille kaupungin ulkopuolella, tulee rakennusoikeuden laajuuden olla täysin määrätty; sekä
että myöskin vedenannosta johtuvat viemäriolot on tällöin järjestettävä.

60. Helsingin kaupungin erinäisten viranomaisten antamista jäljennöksistä ja todistuksista kannettavien maksujen taksan noudattaminen.

Kaupunginvaltuuston päätös elokuun 28 p:ltä 1940.

(*Vrt. kunn. as.-kok. 1938 : 62*)

Kaupunginvaltuusto oikeutti mainittuna päivänä kaupunginhallitusta kussakin yksityistapauksessa päättämään milloin loka-kuun 26 p:nä 1938 vahvistettua Helsingin kaupungin erinäisten viranomaisten antamista jäljennöksistä ja todistuksista kannettavien lunastusmaksujen taksa on kaupungin eri virastoissa noudatettava.

Mainitun taksan määräyksiä on sovellettava huoneenvuokralautakunnan annettaviin pöytäkirjanotteisiin. *Kaup. hall. päätös syysk. 5 p:ltä 1940.*

HELSINGIN KAUPUNGIN KUNNALLINEN ASETUSKOKOELMA

JULKAISUT

1940. HELSINGIN KAUPUNGIN TILASTOTOIMISTO. N:o 6.

Sis ä lly s: 61. Laki vuoden 1940 varsinaisten kunnanvaltuutettujen ja kaupunginvaltuutettujen vaalien siirtämisestä vuoteen 1942, s. 85. — 62. Sotapalvelukseen kutsuttujen viranhaltijain sijaisten palkkaaminen, s. 86. — 63. Alokkaista asevelvollisuuttaan suorittavien palkkaedut, s. 86. — 64. Sotapalvelukseen kutsuttujen viranhaltijain ja työntekijäin palkkaedut, s. 87. — 65. Virkasäännön sairaslomien aikana suoritettavia palkkaeduja koskevien määräysten soveltaminen, s. 87. — 66. Viransijaisuuspalkkioita koskevien määräysten muuttaminen, s. 87. — 67. Kuukausipalkan laskeminen hautausapua maksettaessa työntekijän kuolinpesälle, s. 88. — 68. Kaupungin eläkkeennauttijain kalliinajanlisäykset, s. 88. — 69. Sairaalan lääkärin oikeus harjoittaa yksityistä vastaanottoa virka-asunnoissaan, s. 88. — 70. Laki sotasiirtolaisten yhteiskunnallisesta huollosta, s. 89. — 71. Asetus sotasiirtolaisten yhteiskunnallisesta huollosta, s. 91. — 72. Asetus alkoholistin määräämisestä yleiseen alkoholistihuoltolaan, s. 95. — 73. Helsingin kaupungin kaupunginkanslian johtosäännön muutos, s. 95. — 74. Helsingin kaupungin teknillisten laitosten hallituksen ohjesäännön muutos, s. 95. — 75. Helsingin kaupungin puhtaanapitolaitoksen johtosäännön muutos, s. 96. — 76. Palokuntien järjestelyn ja koulutuksen perusteet, s. 96. — 77. Asetus tullisäännön muuttamisesta, s. 97. — 78. Muutos taksaan kaupungin vaakamestareille tulevista palkkioista, kun he pyynnöstä suorittavat punnitsemisia ja mittauksia tullipakkahuoneen ulkopuolella, s. 98. — 79. Venelaituripaikoista suoritettavat maksut, s. 98. — 80. Ohjeet liikennemerkkien sijoittamisesta, s. 98. — 81. Helsingin kaupungin huoltolautakunnan alaisten työtupien C-osaston järjestysäännön muutos, s. 99. — 82. Kaupungin nuohouspiirijaon muutos, s. 99. — 83. Kansakouluoppilaiden maksuton hoito kaupungin sairaalain poliklinikoilla, s. 99. — 84. Kaasutariffi, s. 100.

61. Laki vuoden 1940 varsinaisten kunnanvaltuutettujen ja kaupunginvaltuutettujen vaalien siirtämisestä vuoteen 1942.

Annettu lokakuun 25 p:nä 1940.

(Suomen as.-kok. 1940 : 579)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §. Maalaiskuntain kunnallislain, kaupunkien kunnallislain ja kunnallisen vaalilain edellyttämät varsinaiset valtuutettujen vaalit, mitkä 10 päivänä marraskuuta 1939 vuoden 1939 varsinaisten kunnanvaltuutettujen ja kaupunginvaltuutettujen vaalien siirtämisestä vuoteen 1940 annetun lain mukaisesti olisi toimitettava 4 tai 4 ja 5 päivänä joulukuuta 1940, toimitetaan 4 tai 4 ja 5 päivänä joulukuuta 1942, niinkuin kunnallisessa vaalilaissa on säädetty.

2 §. Valtuutettujen ja varajäsenten velvollisuudesta pysyä toimessaan, kunnes vaalit on 1 §:n mukaisesti toimitettu, olkoon voimassa, mitä kunnallisen vaalilain 47 §:ssä on säädetty.

Jollei soveltamalla kunnallisen vaalilain 43 §:n 1 ja 2 momentin säännöksiä saada kaikkia avoimeksi joutuneita valtuutettujen paikkoja täytetyiksi, tulee viimeksi toimitetun valtuutettujen vaalin keskuslautakunnan vaalilain 38 §:ssä säädettyä järjestystä noudattaen määrätä vaalissa käytetyistä ehdokaslistoista uusia varajäseniä valtuutettujen paikkojen täyttämiseksi. Jollei kaikkia valtuutettujen paikkoja näin menetellen saada täytetyiksi, toimikoon valtuusto toistaiseksi vajanaisena.

3 §. Jos ennen 1 §:n mukaisesti toimitettavia valtuutettujen vaaleja kunnan aluetta kunnallisen jaoituksen muutoksella laajennetaan, voi valtioneuvosto, milloin olosuhteet siihen aiheutta antavat, määrätä, että laajennetun kunnan valtuutettujen luku on lisättävä laissa edellytettyyn määrään. Valtuutettujen lisäpaikat täytetään sellaisilla supistetussa kunnassa viimeksi valituilla valtuutetuilla tai heidän varajäsenillään, jotka ovat siirretyllä alueella hengillekirjoitettuja, ja siirtyvät nämä valtuutetut tai heidän varajäsenensä kukin aikaisemmin vahvistetun järjestyksensä mukaan laajennetun kunnan valtuustoon. Jollei kaikkia valtuutettujen lisäpaikkoja tällä tavoin voida täyttää, edustaa valtuusto toistaiseksi vajanaisena laajennettua kuntaa.

Jos edellä mainitulla jaoituksen muutoksella laajennettuun kuntaan on liitetty alueita kahdesta tai useammasta kunnasta, määrää valtioneuvosto, ottaen huomioon eri alueiden väkiluvun, missä suhteessa valtuutettujen lisäpaikat on niiden kesken jaettava.

62. Sotapalvelukseen kutsuttujen viranhaltijain sijaisten palkkaaminen.

Kaupunginhallituksen päätös tammikuun 19 p:itä 1940.

Kaupunginhallitus päätti mainittuna päivänä, että sotapalvelukseen kutsuttujen viranhaltijain sijaisille maksettavat palkat on toistaiseksi suoritettava niiltä tileiltä, joilta palkka maksetaan asianomaiselle sotapalvelukseen kutsutulle, sekä että kunkin vuosineljänneksen lopussa on pyydetävä kaupunginhallitukselta määrärahaa viransijaisten palkkaamista varten.

63. Alokkaista asevelvollisuuttaan suorittavien palkkaedut.

Kaupunginhallituksen päätös helmikuun 6 p:itä 1940.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1940 : 5)

Kaupunginhallitus päätti mainittuna päivänä, että alokkaista asevelvollisuuttaan suorittaville kaupungin palveluksessa oleville henkilöille on joulukuulta 1939 maksettava täysi palkka sekä vuonna 1940 kaupunginvalluuston tammikuun 17 p:nä 1940 tekemän päätöksen mukaisesti.

65. Virkasäännön sairasloman aikana suoritettavia palkkaetuja koskevien määräysten soveltaminen.

Kaupunginhallituksen päätös tammikuun 15 p:itä 1940.

Kaupunginhallitus päätti tammikuun 15 p:nä 1940, että virkasäännön 29 §:n I momenttia sovellettaessa on otettava huomioon viranhaltijain mahdollisesti nauttimat sairaslomat, jos saman sairauden vuoksi loma on ollut yhtäjaksoinen sekä että samalla sairaudella on ymmärrettävä diagnoosiin nähden samaa tai sen yhteydessä olevaa sairautta.

64. Sotapalvelukseen kutsuttujen viranhaltijain ja työntekijäin palkkaedut.

Kaupunginvaltuuston päätös kesäkuun 19 p:itä 1940.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1940 : 5)

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä oikeuttaa kaupunginhallitusta sovelluttamaan kaupunginvaltuuston tammikuun 17 päivänä 1940 hyväksymää lisäystä virkasäännön 28 §:ään nykyisissä olosuhteissa edelleen toistaiseksi, kuitenkin korkeintaan niin kauan aikaa kuin valtio maksaa sotilaspalkkaa helmikuun 9 päivänä 1940 annetun asetuksen mukaisesti.

65. Virkasäännön sairasloman aikana suoritettavia palkkajätköitä koskevien määräysten soveltaminen.

Kaupunginhallituksen päätökset tammikuun 15 p:itä ja lokakuun 10 p:itä 1940.

Kaupunginhallitus päätti tammikuun 15 p:nä 1940, että virkasäännön 29 §:n 1 momenttia sovellettaessa on otettava huomioon viranhaltijain mahdollisesti nauttimat sairaslomat, jos saman sairauden vuoksi loma on ollut yhtäjaksoinen sekä että samalla sairaudella on ymmärrettävä diagnoosiin nähden samaa tai sen yhteydessä olevaa sairautta.

Kaupunginhallitus päätti lokakuun 10 p:nä 1940, että virkasäännön 29 §:ssä mainittuna saman sairauden johdosta myönnettynä jatkettuna sairaslomana on pidettävä myös sellaista sairaslomaa, joka ei jatku välittömästi edellisen loman päättymisen jälkeen.

66. Viransijaisuuspalkkioita koskevien määräysten muuttaminen.

Kaupunginhallituksen päätös lokakuun 17 p:itä 1940.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1933 : 48 ja 1936 : 38)

Kaupunginhallitus päätti mainittuna päivänä, että tilapäisesti kaupungin palveluksessa oleville, viransijaisina toimiville henkilöille, joille maksettavan palkan suuruus määrätään kussakin yksityisessä tapauksessa viransijaista otettaessa, saadaan vastedes harkinnan mukaan suorittaa hoidettavan viran pohjapalkka ja sen vakinaiselle hoitajalle myönnetyn kalliinajanlisäys täyteen määrään.

67. Kuukausipalkan laskeminen hautausapua maksettaessa työntekijän kuolinpesälle.

§ Kaupunginhallituksen päätös lokakuun 17 p:ltä 1940.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1939 : 23)

Kaupunginhallitus päätti mainittuna päivänä, että työläisen perikunnalle myönnettävää hautausapua määrättäessä kuukausipalkka on laskettava kertomalla asianomaisen tuntipalkka työtuntien keskimääräisellä luvulla kuukaudessa eli 200:lla ja että mikäli on kysymys urakalla työskennelleistä työläisistä kuukausipalkka on laskettava kolmen edellisen kuukauden keskimääräisen kuukausiansion perusteella, siihen kuitenkin lukematta ylityötä.

68. Kaupungin eläkkeennauttijain kalliinajanlisäykset.

Kaupunginvaltuuston päätös lokakuun 30 p:ltä 1940.

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä, että kaupungin eläkkeennauttijoille suoritetaan marraskuun 1 p:stä lukien kalliinajanlisäystä seuraavalla tavalla:

a) Eläkkeen ollessa enintään 1,000 markkaa kuukaudessa on kalliinajanlisäys 25 % eläkkeen määrästä, kuitenkin vähintään 100 markkaa.

b) Eläkkeen ollessa yli 1,000 markkaa kuukaudessa on kalliinajanlisäys 250 markkaa kuukaudessa, kuitenkin siten rajoitettuna, ettei eläke yhdessä kalliinajanlisäyksen kanssa saa ylittää 3,000 markkaa kuukaudessa.

c) Eläkkeennauttijan kalliinajanlisäystä määrättäessä on perusteeksi otettava kaikkien hänelle myönnettyjen eläkkeiden yhteissumma.

69. Sairaalan lääkärin oikeus harjoittaa yksityistä vastaanottoa virka-asunnoissaan.

Kaupunginvaltuuston päätös lokakuun 30 p:ltä 1940.

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä, että kaupungin sairaalan lääkärit saavat harjoittaa yksityistä vastaanottoa virka-asunnoissaan vain sairaalahallituksen kussakin tapauksessa erikseen antamalla luvalla, kuitenkin siten, ettei tällaisessa vastaanotossa saa käyttää sairaalan apuneuvoja.

70. Laki sotasiirtolaisten yhteiskunnallisesta huollosta.

Annettu elokuun 9 p:nä 1940.

(Suomen as.-kok. 1940 : 423)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §. Sotasiirtolaisella tarkoitetaan tässä laissa henkilöä, myös alaikäistä:

1) joka on asunut Suomen tasavallan ja Sosialististen neuvostotasavaltain liiton kesken 12 päivänä maaliskuuta 1940 tehdyn rauhansopimuksen mukaisesti viimeksi mainitulle valtakunnalle luovutetulla tai vuokratulla alueella ja sodanvaaran, sodan tai mainitun rauhanteon johdosta siirtynyt tai siirretty Suomen nykyiselle alueelle;

2) joka on asunut 1 kohdassa mainitulla alueella ja sieltä huoltolautakunnan tai muun asianomaisen kunnallisen viranomaisen toimesta sijoitettu Suomen tasavallan nykyiselle alueelle yksityisessä perheessä hoidettavaksi taikka ensiksi mainitulta alueelta joutunut tänne laitoksessa hoidettavaksi, jos hän laitoksesta päästettynä on 1 kohdassa mainitusta syystä tänne jäänyt; tai

3) joka on asunut sellaisella Suomen alueella, jolla asuminen on toistaiseksi kielletty, ja sieltä toiselle paikkakunnalle siirtynyt, siirretty tai sijoitettu 1 tai 2 kohdassa mainitusta syystä, kuitenkin vain, kunnes palaaminen hänen entiselle asuinpaikalleen on sallittu.

Sotasiirtolaisiksi katsotaan myös edellä mainitun rauhanteon jälkeen syntynyt sotasiirtolaisen lapsi.

2 §. Sosiaaliministeriö on oikeutettu siinä järjestyksessä, kuin asetuksella tarkemmin säädetään, määräämään yhteiskunnan huollossa tai sellaisen huollon tarpeessa olevia sotasiirtolaisia köyhäinhoito-, lastensuojelu-, irtolais- tai alkoholistilain taikka avioliiton ulkopuolella syntyneistä lapsista annetun lain mukaista huoltoa varten sellaisen kunnan huollettavaksi, jolla harkitaan olevan mahdollisuutta huollon tarkoituksenmukaiseen järjestämiseen, seuraavissa tapauksissa:

1) kun sotasiirtolainen on huoltolautakunnan huostassa oleva tai oikeuden päätöksellä kasvatuslaitokseen määrätty lapsi taikka nuori henkilö; tai

2) kun sotasiirtolainen köyhäinhuoltolain nojalla on sijoitettu yksityiskodissa tai kunnalliskodissa hoidettavaksi.

Sama olkoon lakina sotasiirtolaiseen nähden, joka 1 momentissa mainitun lain nojalla on pysyvästi huollettavana muussa kuin sanotussa momentissa mainitussa, saman lain edellyttämässä laitoksessa.

3 §. Sen kunnan huoltolautakunta tai muu asianomainen lautakunta tai viranomainen, mistä sotasiirtolainen on huoltoa varten toiseen kuntaan siirrettävä, on velvollinen sosiaaliministeriön määräyksestä, Suomen entisellä alueella kokonaan sijainneen asianomaisen kunnan hoitokunnan avustuksella, huolehtimaan hänen siirtämisestään ja suorittamaan tästä aiheutuvat kustannukset, niin myös toimittamaan uuden huoltajakunnan huoltolautakunnalle

sotasiirtolaisesta ja hänen huollontarpeestaan asianmukaisen selvityksen.

4 §. Sotasiirtolaisen yhteiskunnalliseen huoltoon ja sen kustannuksiin nähden olkoon 2 §:n nojalla määrätyn kunnan ja sen asianomaisen lautakunnan tai muun viranomaisen oikeuksista ja velvollisuuksista, soveltuvin osin ja tässä laissa säädetyn poikkeuksien, voimassa, mitä samassa pykälässä mainituissa laeissa on säädetty.

Lapsi tai nuori henkilö, joka on ollut Sosialististen neuvostotasavaltain liitolle luovutetulla tai vuokratulla alueella sijainneen kunnan huoltolautakunnan huostassa, siirtyy ilman uutta päätöstä sosiaaliministeriön 2 §:n nojalla määräämän kunnan huoltolautakunnan huostaan.

5 §. Jos henkilö, joka 2 §:n nojalla annetun määräyksen mukaisesti on siirrettävä tai siirretty määrätyn kunnan huollettavaksi, kieltäytyy määräystä noudattamasta tai omavaltaisesti poistuu sanotusta kunnasta, on asianomaisen kunnan huoltolautakunnan asiana ryhtyä sellaiseen toimenpiteeseen, että määräys tulee noudatetuksi tai että kysymyksessä oleva henkilö palautetaan asianomaisen kunnan huoltoon. Huoltolautakunnalla on oikeus pyynnöstä saada tähän poliisipäälliköltä tarpeellista virka-apua.

6 §. Kunnalle 3, 4, 5 tai 8 §:n säännösten mukaisista toimenpiteistä aiheutuneet kustannukset valtio korvaa sosiaaliministeriölle tehdystä hakemuksesta ja muuten siinä järjestyksessä ja sellaisin ehdoin ja määrääjain, kuin asetuksella tarkemmin säädetään.

Sosiaaliministeriön korvausta koskevaan päätökseen tyytymättömällä on oikeus hakea siihen muutosta korkeimmalta hallinto-oikeudelta kirjallisella valituksella viimeistään ennen kello kahta-toista kolmantenakymmenentenä päivänä tiedoksisaamisesta.

7 §. Siitä huolimatta, että kunta on 6 §:n nojalla oikeutettu saamaan tai jo on saanut valtiolta korvauksen 2 §:ssä tarkoitettun henkilön huoltokustannuksista, kunta on siinä tapauksessa, että annettu huolto on perustunut köyhäinhuitolain 1 §:n 1 momentin tai avioliiton ulkopuolella syntyneistä lapsista annetun lain 38 c §:n säännökseen, oikeutettu ja velvollinen köyhäinhuitolain 51—57 §:n mukaisesti siitä hakemaan korvausta sellaiselta yksityiseltä korvausvelvolliselta, joka mainitaan köyhäinhuitolain 2 §:ssä, tai avioliiton ulkopuolella syntyneistä lapsista annetussa laissa mainitulta makaajalta sekä velvollinen suorittamaan näin saamansa korvauksen valtiolle. Muilta köyhäinhuoloissa määrättyiltä korvausvelvollisilta älköön edellä tarkoitettua korvausta perittäkö.

8 §. Tässä laissa säädetty oikeus sotasiirtolaisen siirtämiseen määrätyn kunnan huollettavaksi ja valtion velvollisuus kustannusten korvaamiseen lakkaavat, niin pian kuin siirretty on saavuttanut köyhäinhoidollisen kotipaikkaoikeuden Suomen tasavallan alueelle rauhansopimuksessa kokonaan tai osaksi jääneessä kunnassa tai kun hänellä havaitaan olevan tämä oikeus ja hänet, mikäli huolto tai sen tarve jatkuu tai uudistuu, on sosiaaliministeriön määräyksestä toimitettu kotipaikkakuntaansa huollettavaksi.

Kotipaikkakuntaan toimittaminen pantakoon täytäntöön köyhäinhoitolain 48 §:ssä ja muiden 2 §:ssä mainittujen lakien siihen verrattavissa säännöksissä määrättyjen edellytysten sitä estämättä.

9 §. Tässä laissa tarkoitettulla, köyhäinhoitolain 1 §:n 1 momentin mukaisella tai siihen verrattavalla yhteiskunnallisella huollolla on köyhäinhoidollisen kotipaikkaoikeuden saavuttamiseen sama vaikutus, kuin mainitun lainkohdan mukaan annetusta köyhäinhoidosta on säädetty.

10 §. Sosiaaliministeriön ja sen alaisten huoltotoimen piiritarkastajien asiana on valvoa tämän lain ja sen nojalla annetun asetuksen toimeenpanoa.

11 §. Tarkemmat määräykset tämän lain täytäntöönpanosta ja soveltamisesta annetaan asetuksella.

12 §. Tämä laki tulee voimaan 15 päivänä elokuuta 1940.

71. Asetus sotasiirtolaisten yhteiskunnallisesta huollosta.

Annettu elokuun 9 p:nä 1940.

(Suomen as.-kok. 1940 : 424)

Sosiaaliministerin esittelystä säädetään sotasiirtolaisten yhteiskunnallisesta huollosta 9 päivänä elokuuta 1940 annetun lain 11 §:n nojalla:

1 §. Kunnassa, missä on sotasiirtolaisten yhteiskunnallisesta huollosta annetun lain 2 §:ssä mainittuja sotasiirtolaisia, tulee huoltolautakunnan, hankittuaan asiaan kunnassa toimivan siirtoväen huoltojohtajan sekä sotasiirtolaisten entisen kotikunnan hoitokunnan lausunnot ja ehdotukset selvittää, onko kunnalla mahdollisuutta sanotun lain 6 §:ssä säädettyä korvausta vastaan järjestää näille sotasiirtolaisille sellaista tarkoituksenmukaista huoltoa, mistä säädetään köyhäinhoito-, lastensuojelu-, irtolais- ja alkoholista laissa, sekä avioliiton ulkopuolella syntyneistä lapsista annetussa laissa, vai onko puheena olevat sotasiirtolaiset tai osa heistä ehdotettava määrättäväksi toisen kunnan huollettaviksi, jolla on mahdollisuus sellaisen huollon järjestämiseen.

Edellä 1 momentissa mainitussa selvityksessä on myöskin annettava tietoja niistä sotasiirtolaisista, joiden entisen kotikunnan hoitokunnalla on toimipaikkansa samassa kunnassa kuin huoltolautakunta ja jotka kotikunnan huoltolautakunnan tai hoitokunnan toimesta ja vastuulla ovat laitoshoidossa tai yksityiskodin huollossa muussa kunnassa.

Selvityksen tulee sisältää tiedot kunkin siinä kysymyksessä olevan sotasiirtolaisen

- 1) nimestä ja syntymäajasta;
- 2) entisestä kotikunnasta;
- 3) kotikunnalta saamasta huollosta; ja
- 4) ilmeisestä huollon tarpeesta selvityksen aikana; sekä

kunnan taloudellisista ja laitoshoidollisista mahdollisuuksista järjestää heille tarpeenmukaista huoltoa.

Selvitys on laadittava sosiaaliministeriön vahvistamalle kaavakkeelle.

Jollei asianomainen huoltolautakunta ajoissa ryhdy 1 momentissa tarkoitettuihin toimenpiteisiin, voi siinä mainittu siirtoväen huoltojohtaja tai hoitokunta sosiaaliministeriölle tästä ilmoittaa asian ehkä aiheuttamaa toimenpidettä varten.

2 §. Asianomaisen huoltolautakunnan on, toimitettuaan 1 §:ssä mainitun selvityksen, ensi tilassa lähetettävä hankkimansa selvitys siihen kuuluvine, 1 §:n 1 momentissa mainittuine lausuntoineen ja ehdotuksineen sekä näihin perustuva oma ehdotuksensa sotasiirtolaisten yhteiskunnallisen huollon järjestämiseksi sosiaaliministeriölle. Jos vastedes ilmenee aiheutta sanotun huollon uuteen järjestelyyn, voidaan sosiaaliministeriölle siitä samoin tehdä ehdotus, mihin on liitettävä samanlainen selvitys, kuin 1 §:ssä on sanottu.

3 §. Saatuaan 2 §:ssä mainitun ehdotuksen siihen kuuluvine selvityksineen tai hankittuaan, milloin siihen on erityistä aiheutta, asiasta muun tarpeellisen selvityksen, sosiaaliministeriö päättää, onko ja missä laajuudessa 1 §:n 1 ja 2 momentissa mainittuja sotasiirtolaisia siirrettävä ministeriön määräämän soveliaan kunnan, yhden tai useamman, huollettaviksi siten, kuin 1 §:ssä mainituissa laeissa ja sotasiirtolaisten yhteiskunnallisesta huollosta annetussa laissa säädetään. Ne sotasiirtolaiset, joita sosiaaliministeriö ei määrää toisen kunnan huollettaviksi, määrätään samalla väliaikaisen oleskelukuntansa huollettaviksi sotasiirtolaisten yhteiskunnallisesta huollosta annetussa laissa säädetyin ehdoin toistaiseksi ja kunnes toisin määrätään.

Sosiaaliministeriön päätös on viipymättä toimitettava siinä mainittujen sotasiirtolaisten väliaikaisen oleskelukunnan ja uuden huoltajakunnan huoltolautakunnalle tiedoksi ja noudatettavaksi sekä ensinmainitun lautakunnan toimitettavaksi asianomaisen siirtoväen huoltojohtajan ja entisen kotikunnan hoitokunnan tietoon.

4 §. Sotasiirtolaisten väliaikaisen oleskelukunnan huoltolautakunnan tulee, saatuaan sosiaaliministeriön 3 §:ssä mainitun päätöksen, yksin neuvoin sotasiirtolaisten entisen kotikunnan hoitokunnan kanssa huolehtia ministeriön joko ryhmittäin tai henkilöittäin määräämien sotasiirtolaisten siirtämisestä ministeriön osoittaman kunnan huollettaviksi, suorittaen sekä heidän matkastaan että heidän tarpeenmukaisesta elatuksestaan ja hoidostaan matkalla aiheutuvat kustannukset.

5 §. Huoltolautakunnan on ennen sotasiirtolaisen lähtöä uuteen huoltajakuntaan tämän huoltolautakunnalle toimitettava hänestä sellaiset tiedot, kuin 1 §:n 3 momentissa sanotaan.

Kun 1 §:n 2 momentissa mainittu sotasiirtolainen sosiaaliministeriön päätöksen nojalla siirtyy ministeriön määräämän kunnan huollettavaksi, tulee asianomaisen hoitokunnan toimittaa uuden huolta-

jakunnan huoltolautakunnalle huollonsaajasta sellainen selvitys, kuin 1 §:n 3 momentissa sanotaan.

Edellä mainittuun selvitykseen on oheistettava huollon saajaa ja hänen aikaisempaa huoltoaan koskevat asiakirjat.

6 §. Sosiaaliministeriön määräämän huoltajakunnan huoltolautakunnan tulee, saatuaan sotasiirtolaisen huollettavakseen, huolehtia hänen tarpeenmukaisesta huollostaan 1 §:n 1 momentissa mainittujen lakien sekä sotasiirtolaisten yhteiskunnallisesta huollosta annetun lain mukaisesti ja, mikäli 1 §:n 2 momentissa mainittu sotasiirtolainen jatkuvasti tarvitsee samassa momentissa sanottua huoltoa laitoksessa tai yksityisessä hoitokodissa, sellaisesta hoidosta antaa uusi maksusitoumus.

7 §. Kunnalle sotasiirtolaisten yhteiskunnallisesta huollosta annetun lain 4 §:n säännösten mukaisista huoltotoimenpiteistä aiheutuneista kustannuksista kunta on oikeutettu puolivuositain hakemaan valtiolta korvausta sosiaaliministeriölle tehdyllä hakemuksella, mikä hakemus on ministeriölle toimitettava ennen seuraavan vuosineljänneksen päättymistä, uhalla että oikeus korvaukseen muuten voidaan katsoa menetetyksi.

Hakemukseen on oheistettava oikeaksi todistettu tilitys sanotun lain nojalla edellisellä vuosipuoliskolla kunnan huollettavana olleen sotasiirtolaisen saaman huollon kustannuksista.

Edellä mainittu hakemus ja tilitys on tehtävä sosiaaliministeriön hyväksymälle kaavakkeelle siten, että ne osoittavat, minkä lain ja lainkohdan nojalla huoltoa on annettu ja minkälaatuista se on ollut.

8 §. Sosiaaliministeriön tulee tarkastaa 7 §:ssä mainitussa hakemuksessa ja tilityksessä esiintyvien huoltomenojen lainmukaisuus sekä niiden kohtuullisuus verrattuna vastaavien menojen yleistasoon kunnassa tai niissä huolto- tai hoitolaitoksissa, joihin kunnallisen huollon tarpeessa olevia sijoitetaan, sekä maksattaa oikeaksi katsomansa korvaus kunnalle.

Valtion varoista korvattaviin sotasiirtolaishuollon menoihin voidaan elatus- ja hoitokustannusten lisäksi lukea myöskin kohtuullinen korvaus kunnan omistaman huoltolaitoksen perustamiskustannusten kuoleuksesta ja koroista sekä kunnalle erityisesti sotasiirtolaisten huollosta aiheutuneista uusista palkkausmenoista. Tarkempia ohjeita näitä erityiskorvauksia haettaessa ja myönnettäessä noudatettavista perusteista antaa sosiaaliministeriö.

9 §. Sotasiirtolaisten yhteiskunnallisesta huollosta annetun lain 3, 5 ja 8 §:ssä mainittujen toimenpiteiden kunnalle aiheuttamista kustannuksista on asianomaisen huoltolautakunnan kirjallisesti haettava sosiaaliministeriöltä korvausta toimenpiteen päättymistä lähinnä seuraavan vuosineljänneksen kuluessa, uhalla että oikeus korvaukseen muuten voidaan katsoa menetetyksi. Hakemukseen on oheistettava virallisesti oikeaksi todistettu, puheenaolevia menoja koskeva tilitys sekä niitä koskevat tositteet virallisesti oikeiksi todistettuina jäljennösinä.

10 §. Jos sosiaaliministeriön määrämän huoltajakunnan rahallinen tila sitä vaatii, sosiaaliministeriö voi hakemuksesta ja harkintansa mukaan myöntää kunnalle tilapäistä ennakkomaksua 7 ja 9 §:ssä mainitusta kustannusten korvauksesta. Sellainen ennakkomaksu on kunnan otettava huomioon seuraavissa, 7 ja 9 §:n mukaisissa tilityksissään.

11 §. Perittyään sotasiirtolaisten yhteiskunnallisesta huollosta annetun lain 7 §:n nojalla yksityiseltä korvausvelvolliselta valtion korvaamien huoltokustannusten korvauksen, huoltolautakunta on velvollinen sen kalenterikuukauden aikana, joka seuraa sen jälkeen, kun korvauserä on kunnan rahastoon maksettu, suorittamaan sen asianomaiseen lääninrahastoon.

12 §. Jos asianomainen huoltolautakunta saa tietoonsa, että sen huollettavaksi määrättyllä sotasiirtolaisella on köyhäinhuollollinen kotipaikkaoikeus Sosialististen neuvostotasavaltain liiton kanssa 12 päivänä maaliskuuta 1940 tehdyn rauhansopimuksen jälkeen Suomen alueelle kokonaan tai osaksi jääneessä kunnassa, ja jos puheena oleva huolto jatkuu tai uudistuu, huoltolautakunta on velvollinen siitä viipymättä ilmoittamaan sosiaaliministeriölle.

Sellaisen ilmoituksen saatuaan ja hankittuaan asiasta tarpeelliseksi katsomansa lisäselvityksen, sosiaaliministeriö harkitkoon, onko annettava määräys sotasiirtolaisen toimittamisesta kotipaikkakuntansa huollettavaksi vai onko asia inhimillisyyss- tai muusta syystä toistaiseksi jätettävä raukeamaan.

Jos sosiaaliministeriö 1 momentissa mainitussa tapauksessa määrää sotasiirtolaisen toimitettavaksi kotipaikkakuntaansa, huolehtikoon kotipaikkakuntaan toimittamisesta asianomaisen huoltajakunnan huoltolautakunta.

13 §. Tässä asetuksessa mainituista sotasiirtolaisen kuljetuksista aiheutuviksi kustannuksiksi katsotaan matkakustannusten korvauksesta ja päivärahasta annetussa asetuksessa määrätyn kolmannen luokan mukainen maksu kuljetuksesta rautatiellä tai muulla kulkuvälineellä. Niinikään luetaan sellaisiksi kustannuksiksi matkalla tarvittava ruoka, josta suoritetaan korvausta viisitoista markkaa vuorokaudelta tai enemmän kuin kuusi tuntia kestäneeltä vuorokauden osalta. Jos yösiä matkalla on välttämätön, on siitä suoritettava ainoastaan todellisten, kohtuullisina pidettävien kustannusten korvaus.

Milloin sotasiirtolaisen siirtämiseen saattaja on tarpeen, tulee hänelle matkakustannusten korvausta ja päivärahaa matkakustannusten korvauksesta ja päivärahasta annetussa asetuksessa määrätyn kolmannen luokan mukaan.

14 §. Tarkemmat ohjeet sotasiirtolaisten yhteiskunnallisesta huollosta annetun lain ja tämän asetuksen soveltamisesta antaa sosiaaliministeriö.

15 §. Tämä asetus tulee voimaan 15 päivänä elokuuta 1940.

72. Asetus alkoholistin määräämisestä yleiseen alkoholisti-huoltolaan.

Annettu lokakuun 4 p:nä 1940.

(*Suomen as.-kok. 1940 : 532*)

Sosiaaliministerin esittelystä säädetään 17 päivänä tammikuuta 1936 annetun alkoholistolain 7 §:n nojalla, sellaisena kuin se on 14 päivänä joulukuuta 1939 annetussa laissa:

1 §. Jos raittiusvalvonta havaitaan riittämättömäksi palauttamaan alkoholistin raittiiseen ja säännölliseen elämäntapaan sekä jos sosiaaliministeriö on osoittanut hoitopaikan häntä varten, määrätäköön hänet hoidettavaksi yleisessä alkoholistihuoltolassa.

Ennen asian ratkaisemista tulee lääninhallituksen kirjallisesti sekä mukaan liittäen kertyneet asiakirjat sosiaaliministeriöltä tiedustella 1 momentissa tarkoitettua hoitopaikkaa.

2 §. Tämä asetus on voimassa vuoden 1941 loppuun.

73. Helsingin kaupungin kaupunginkanslian johtosäännön muutos.

Kaupunginvaltuuston vahvistama lokakuun 9 p:nä 1940.

(*Vrt. kunn. as.-kok. 1933 : 24*)

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä muuttaa Helsingin kaupungin kaupunginkanslialle syyskuun 17 p:nä 1930 vahvistamansa johtosäännön 2 §:n, sellaisena kuin se on valtuuston toukokuun 23 p:nä 1933 tekemän päätöksen mukaan, näin kuuluvaksi:

2 §. Kaupunginkanslian palveluksessa on kaupunginsihteeriksi sekä tarpeellinen luku kansliashteereja, notaareja, kirjajia, kanslia-apulaisia, painatustöiden valvoja ja painatustöiden apulaisvalvoja ynnä palveluskunta. Tarpeen mukaan voidaan kansliaan ottaa myös ylimääräistä henkilökuntaa.

74. Helsingin kaupungin teknillisten laitosten hallituksen ohjesäännön muutos.

Kaupunginvaltuuston vahvistama lokakuun 9 p:nä 1940.

(*Vrt. Helsingin kaupunkia koskevat asetukset, s. 813*)

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä muuttaa Helsingin kaupungin teknillisten laitosten hallitukselle huhtikuun 13 p:nä 1921 vahvistamansa ohjesäännön 3 §:n 4 mom:n näin kuuluvaksi:

Hallituksen sihteerinä toimii kaupunginkanslian notaari; muut tarpeelliset apulaiset ottaa hallitus.

75. Helsingin kaupungin puhtaanapitolaitoksen johtosäännön muutos.

Kaupunginvaltuuston vahvistama lokakuun 9 p:nä 1940.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1932 : 54)

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä muuttaa Helsingin kaupungin puhtaanapitolaitokselle lokakuun 26 p:nä 1932 vahvistamansa johtosäännön 7 §:n siten, että siihen lisättiin uusi näin kuuluva 3 mom.:

Sihteerinä toimii kaupunginkanslian notaari.

76. Palokuntien järjestelyn ja koulutuksen perusteet.

Sisäasiainministeriön päätös syyskuun 27 p:ltä 1940.

(Suomen as.-kok. 1940 : 522)

Sisäasiainministeriö on 30 päivänä joulukuuta 1933 annetun palo-
säännön 32 §:n nojalla määrännyt:

1 §. Mitä jäljempänä määrätään, koskee kunnallisia ja kunnalliseen palotoimeen kuuluvia sekä valtion laitosten palokuntia.

2 §. Palokunnan järjestelyn, koulutuksen ja työskentelyn perusyksikkönä on työryhmä, johon kuuluu kolme miestä.

3 §. Ruisku miehistöineen, varusteineen ja kuljetusneuvoineen sekä siihen ehkä kuuluvine vesivaunuineen muodostaa sammutusyksikön, joka on niin järjestettävä, että se pystyy omin avuin suorittamaan tavallisia sammutus-, raivaus- ja pelastustehtäviä.

Autoruiskuun ehkä kuuluva irrallinen moottoriruisku katsotaan osaksi autoruiskun varusteista.

Sammutusyksikköön kuuluu esimies, 1—3 konemiestä sekä tarpeen mukaan 1—5 työryhmää palomiehiä.

Vakiovahvuus on esimies, konemies ja 2 työryhmää eli yhteensä 8 miestä.

4 §. Sammutusjoukkueen muodostaa 2—3 sammutusyksikköä. Siihen saattaa kuulua myös varus- tai erikoisvaunuja.

Vakiovahvuus on joukkueenjohtaja, 2 ruiskun esimestä, 3 kone-
miestä sekä 6 työryhmää eli yhteensä 24 miestä.

5 §. Sammutuskomppanian muodostaa 2—4 sammutusjoukkuetta sekä avustustehtäviä varten ehkä järjestetty toimitusjoukkue henkilö-, kuorma- ja erikoisvaunuineen.

Sammutuskomppaniaan saattaa kuulua myös erillisiä sammutusyksiköitä.

Vakiovahvuus on komppanian päällikkö, 3 sammutusjoukkuetta ja 1 toimitusjoukkue eli yhteensä 97 miestä.

6 §. Vakiovahvuuksilla tarkoitetaan niitä miesmääriä, joihin palokuntien on suuren tulipalon tai muun erikoisen vaaratilanteen varalta sekä myös naapuri- ja kaukoavustusta koskevissa järjestelyissä pyrittävä.

Palokuntien ja asianomaisten osastojen kokonaisvahvuudet on palokunnan laadusta ja sen hälytysvalmiusasteesta sekä vallitsevista olosuhteista riippuen koetettava järjestää sellaisiksi, että ainakin tässä päätöksessä mainitut vakiovahvuudet työssä palopaikalla tarvittaessa saavutetaan.

7 §. Koulutuksen ja kaukoavustuksen edistämiseksi voidaan sammutusjoukkueita ja -komppanioita muodostaa myöskin yhdistämällä samassa tai eri kunnissa toimivia eri palokuntia, jolloin yhteisenä päällikkönä, ellei toisin määrätä, on koneruiskujensa mukaan laskettuna vahvimman palokunnan päällikkö.

Palokuntien sisäisiin asioihin ja palolaisa säädettyihin komentosuhteisiin palopaikalla ei edellä mainittu järjestely vaikuta.

8 §. Palokuntien koulutuksen pohjana on käytettävä Suomen yleisen palokuntaliiton harjoitusohjesääntöä.

Jokainen palokuntalainen on koulutettava toimimaan tarvittaessa ryhmänjohtajana.

9 §. Tarkempia ohjeita tämän päätöksen soveltamisesta antaa paloylitarkastaja.

77. Asetus tullisäännön muuttamisesta.

Annettu syyskuun 20 p:nä 1940.

(Suomen as.-kok. 1940 : 487)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1939 : 42)

Valtiovarainministeriöön määrätyn ministerin esittelystä muutetaan 8 päivänä syyskuuta 1939 annetun tullisäännön 11 § näin kuuluvaksi:

11 §. *Kaupunginmaksujen kanto.* Kaupunki, joka haluaa tavarasta tai aluksesta ulkomaanliikenteessä tulevat kaupunginmaksut kannettavaksi tullilaitoksen toimesta, tehköön siitä esitys valtiovarainministeriölle. Jos valtiovarainministeriö katsoo, että esitykseen voidaan suostua, sopikoon asianomaisen kaupunginviranomaisen kanssa kaupunginmaksujen kannosta valtiolle tulevasta korvauksesta.

Siinä tapauksessa, että kaupunki itse kantaa sanotut maksut, on asianomaisen tullitoimipaikan asiana valvoa, ettei tavaraa lasketa vapaaseen liikkeeseen tai aluksen sallita selvittämispaikasta lähteä, ennenkuin maksut on suoritettu tai vakuus niiden maksamisesta on annettu.

78. Muutos taksaan kaupungin vaakamestareille tulevista palkkioista, kun he pyynnöstä suorittavat punnitsemisia ja mittauksia tullipakkahuoneen ulkopuolella.

Satamalautakunnan vahvistama lokakuun 1 p:nä 1940.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1935 : 37)

Satamalautakunta päätti mainittuna päivänä että sen joulukuun 13 p:nä 1935 vahvistama taksa kaupungin vaakamestareille tulevista palkkioista, kun he pyynnöstä suorittavat punnitsemisia ja mittauksia tullipakkahuoneen ulkopuolella, muutetaan siten, että sen ensimmäinen kappale tulee kuulumaan seuraavasti:

Palkkiota suoritetaan 22 markkaa jokaiselta alkavalta tunnilta; vähin maksu on 30 markkaa. Odotuksesta suoritetaan sama palkkio.

79. Venelaituripaikoista suoritettavat maksut.

Satamalautakunnan päätös huhtikuun 30 p:itä 1940.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1927 : 55, 1937 : 11 ja 1938 : 21)

Satamalautakunta päätti mainittuna päivänä, että venelaituripaikoista vuoden 1940 aikana kannetaan venettä kohden 80 markkaa peräkiinnikkeisiltä paikoilta ja 60 markkaa peräkiinnikettömiltä paikoilta.

80. Ohjeet liikennemerkkien sijoittamisesta.

Tie- ja vesirakennushallituksen vahvistamat lokakuun 2 p:nä 1940.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1938 : 134)

Sen johdosta, että on ilmennyt epätietoisuutta siitä, miten pysäköimismerkki on eri tapauksissa asetettava, tie- ja vesirakennushallitus on, täydennyksenä heinäkuun 1 päivänä 1938 kirjelmällä n:o T. 2392 lähettämiinsä liikennemerkkien pystyttämistä koskeviin ohjeisiin sekä noudattaen periaatetta, että liikennemerkkit yleensä on asetettava siten, että se kohta, alue t. m. s., johon merkin vaikutus kohdistuu, sijaitsee liikenteen suunnassa merkin takana, tänään tapahtuneessa esittelyssä päättänyt, että pysäköimispaikan merkin sijoittamiseen nähden on noudatettava seuraavaa:

1) Milloin osa tien tai kadun reunaa on varattu pysäköimisalueeksi, voidaan se merkitä:

a) pysäköimispaikan alkukohtaan sijoitetulla pysäköimispaikan merkillä ja tarpeen mukaan sen pylvääseen kiinnitetyllä pysäköimispaikan pituutta osoittavalla lisäkilvellä; tai

b) pysäköimispaikan alkukohtaan sijoitetulla pysäköimispaikan merkillä ynnä pysäköimispaikan päatekohtaan pystytetyllä toisella samanlaisella pysäköimispaikan merkillä, jonka pylvääseen on kiin-

nitetty pysäköimisalueen päättymistä osoittava lisäkilpi, jolloin tämän merkin takana pysäköiminen ei enää ole sallittu.

2) Milloin pysäköimispaikka on sijoitettu tien tai kadun keskelle, merkitään se tien keskiviivan kohdalle pysäköimispaikan kumppaan-kin päähän sijoitetuilla pysäköimispaikan merkeillä, joiden takasivu on pysäköimispaikkaan päin.

3) Aukeilla paikoilla, toreilla y. m., missä pysäköimispaikat on mieluummin erikseen osoitettava katu- tai tiepäällysteeseen maala-
tuilla rajoilla, nastoilla tai muulla sopivalla tavalla, pysäköimis-
merkki tai -merkit on sijoitettava edellämainitun yleisen ohjeen
mukaisesti siten, että merkin takasivu on pysäköimisalueeseen päin,
ja että merkki hyvin näkyy pysäköimispaikalle ajettaessa, kuitenkin
huomioiden, ettei pysäköimismerkki vaikeuta pysäköimispaikalle
ajoa tai muuten aiheuta haittaa tai hankaluutta liikenteelle.

81. Helsingin kaupungin huoltolautakunnan alaisten työtupien C-osaston järjestyssäännön muutos.

Työtupien johtokunnan päätös syyskuun 6 p:itä 1940.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1939 : 96)

Työtupien johtokunta päätti mainittuna päivänä muuttaa maa-
liskuun 17 p:nä 1939 vahvistamansa työtupien C-osaston järjestyssäännön 7 §:ää siten, että uusille työntekijöille voidaan maksaa oppiaikana tuntipalkkaa kuuden viikon aikana.

82. Kaupungin nuohouspiirijaon muutos.

Palolautakunnan päätös kesäkuun 19 p:itä 1940.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1939 : 105)

Palolautakunta päätti mainittuna päivänä, että Stenbäckin-
kadun, Topeliuksenkadun, Mechelininkadun ja Rajasaarentien ra-
joittama alue XIV kaupunginosassa sekä Rajasaari heinäkuun 1
p:stä 1940 lukien siirretään kymmenenteen nuohouspiiriin.

83. Kansakouluoppilaiden maksuton hoito kaupungin sairaalain poliklinikoilla.

Kaupunginvaltuuston päätös lokakuun 9 p:itä 1940.

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä, että niille kau-
pungin kansakoulujen oppilaille, jotka koululääkärin läheteellä va-
rustettuina tulevat kaupungin sairaalain poliklinikoille tutkitta-

N:o 83 (jatk.)

viksi ja saamaan erikoishoitoa, on tutkimus ja hoito, vahvistetuista taksoista ja niiden yhteydessä määrättyistä vastaanottoedellytyksistä riippumatta, oleva sallittu ja maksuton.

84. Kaasutariffi.

Kaupunginvaltuuston vahvistama lokakuun 9 p:nä 1940.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1937 : 1)

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä vahvistaa alla olevan uuden kaasutariffin:

1— 300 m ³ kaasua n. 2 kuukauden mittarilukemakautena 1: 50 mk m ³ :ltä			
301— 900 » » » » » »	1: 35 » »		
901—3,000 » » » » » »	1: 20 » »		
3,001—6,000 » » » » » »	1: 05 » »		
yli 6,001 » » » » » »	—: 90 » »		

Tariffia on rahakemittareihin nähden sovellettava heti, mutta laskumittareihin nähden vuoden neljännen (ajan 16/9—11/11 käsitettävän) lukemisjakson jälkeen kulutettua kaasua laskutettaessa.

Kaasulaitoksen omiin tarpeisiin sekä katu- ja satamavalaistukseen käytetystä kaasusta on maksu 1 mk m³:ltä.

HELSINGIN KAUPUNGIN KUNNALLINEN ASETUSKOKOELMA

JULKAISUT

1940. HELSINGIN KAUPUNGIN TILASTOTOIMISTO. N:o 7.

Sisällys: 85. Asetus henkikirjoituksesta annetun lain väliaikaisesta täytäntöönpanosta, s. 101. — 86. Asetus läänien palohallinnon järjestämisestä erikoisesti suurpalojen varalta, s. 102. — 87. Eräissä autoissa käytettävät puu- ja hiilikaasuttimet, s. 103. — 88. Sähköenergian hinta, s. 104. — 89. Helsingin kaupungin sähkölaitoksen urakoitsijoita koskevat määräykset, s. 107. — 90. Valtion ja Helsingin kaupungin välinen sopimus Helsingin yleisen sairaalan rakentamisesta ja käyttämisestä, s. 107. — 91. Muutos taksaan maksujen laskemiseksi Helsingin kaupungin teurastamon käyttämisestä, s. 112. — 92. Muutos taksaan tarkastusmaksujen laskemiseksi Helsingin kaupungin lihantarkastamolla, s. 113. — 93. Muutos taksaan maksujen laskemiseksi suolipesimön ja navetan käyttämisestä sekä elävän karjan ja lihan punnituksesta Helsingin kaupungin teurastamolla, s. 113. — 94. Taksa maksujen laskemiseksi Helsingin kaupungin teurastamon jäähdytyslaitoksen käyttämisestä, s. 114. — 95. Taksaan Helsingin kaupungin teurastamon lihantukkumyyntihallin halli-, punnitus- y. m. maksujen laskemiseksi liittyvän lisäyksen muutos, s. 115. — 96. Laki tietojen antamisesta eräitä yleisiä, virallisia tilastoja varten, s. 115. — 97. Asetus moottoriajoneuvoliikenteestä annetun asetuksen muuttamisesta, s. 116.

85. Asetus henkikirjoituksesta annetun lain väliaikaisesta täytäntöönpanosta.

Annettu marraskuun 29 p:nä 1940.

(Suomen as.-kok. 1940 : 681)

Sisäasiainministerin esittelystä säädetään henkikirjoituksesta 1 päivänä syyskuuta 1939 annetun lain 9 §:n nojalla:

1 §. Henkikirjoitusmenettelyssä noudatettakoon toistaiseksi soveltuvin osin henkikirjoituksesta 10 päivänä huhtikuuta 1894 annettua asetusta siihen myöhemmin tehtyine muutoksineen jäljempänä mainituin poikkeuksin ja lisäyksin.

2 §. Henkikirjaan merkitään:

1) kiinteistöt kyllittäin tai kaupunginosittain, niiden omistajat ja omistajain kotipaikka, jos se on toisessa kunnassa, sekä kiinteistön saantokirjan päiväys;

2) kunkin kiinteistön kohdalla kaikki ne henkilöt, jotka siellä asuvina on henkikirjoitettava, kuitenkin niin, että saman haltijan useammilla eri kiinteistöillä asuvat henkilöt voidaan henkikirjoittaa saman kiinteistön kohdalle; sekä

3) ne henkilöt, jotka kunnassa on henkikirjoitettava, mutta joita ei voida merkitä minkään kiinteistön kohdalle.

Lisäksi merkitään kunkin kiinteistön kohdalle myöskin ne henkilöt, yhdyskunnat, yhtiöt ja muut yhteisöt, laitokset ja säätiöt, jotka kiinteistöillä pitävät hallussaan huoneistoa, myymälää tai

työhuonetta, ja niiden kotipaikka tai osoite, ei kuitenkaan enää niitä henkilöitä, jotka 1 momentin 2 kohdan mukaisesti kiinteistöllä asuvina on henkikirjaan merkitty.

Sisäasiainministerön luvalla voidaan kauppalassa, taajaväkisessä yhdyskunnassa tai muussa tiheästi asutussa asutuskeskuksesta asukkaat merkitä henkikirjaan kiinteistöistä riippumatta.

Toisen maalla oleviin asuinrakennuksiin, joiden omistajalle kuuluu hallintaoikeus maahan, sekä niiden asukkaisiin nähden on soveltuville kohdin noudatettava, mitä edellä tässä pykälässä on kiinteistöistä säädetty.

3 §. Jokaisesta henkilöstä merkitään henkikirjaan täydellinen nimi, syntymäpäivä ja paikka, ammatti tai toimi ja siviilisääty.

Lisäksi merkitään:

1) jokaisesta, mihin seurakuntaan hän kuuluu tai minkä kunnan siviilirekisteriin hänet on merkitty;

2) henkilöstä, jota edellisenä vuonna ei ole kunnassa henkikirjoitettu, missä kunnassa hänet silloin on henkikirjoitettu, tai, jollei siitä ole tietoa, missä hän edellisen vuoden tammikuun 1 päivänä on vakinaisesti asunut;

3) jokaisesta, joka ei ole Suomen kansalainen, hänen kansalaisuutensa; sekä

4) paikkakunnalta poistuneesta henkilöstä hänen olinpaikkansa tahi, jos se on tuntematon, ilmoitus tästä.

4 §. Henkikirjoitus toimitetaan tammikuun 15 päivän ja kesäkuun 1 päivän välisenä aikana.

5 §. Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1941.

Samana päivänä on annettu asetus siirtoväen henkikirjoituksesta vuonna 1941. (*Suomen as.-kok. 1940 : 683*).

86. Asetus läänien palohallinnon järjestämisestä erikoisesti suurpalojen varalta.

Annettu marraskuun 15 p:nä 1940.

(*Suomen as.-kok. 1940 : 639*)

Sisäasiainministerin esittelystä säädetään 22 päivänä kesäkuuta 1933 annetun palolain 61 §:n nojalla:

1 §. Suurpalojen torjuntaa varten läänit jaetaan kaukoavustusalueisiin, joiden rajat sisäasiainministeriö lääninhallitusta kuuluttuaan määrää.

2 §. Kussakin läänissä ja kaukoavustusalueessa tulee olla kaukohälytyskeskus, jollaiseksi lääninhallitus määrää jonkin paikallisen hälytyskeskuksen tämän kanssa siitä sovittuaan.

Kaukohälytyskeskuksen määräämistä koskeva lääninhallituksen päätös sekä siihen tehdyt muutokset on viipymättä tiedoitettava läänin palo- ja poliisipäälliköille.

3 §. Lääninhallituksen tulee paloylitarkastajan kanssa neuvoteltuaan määrätä joku läänissä asuva, palotoimeen perehtynyt henkilö läänin palotarkastajaksi ja kussakin kaukoavustusalueessa joku palotoimeen perehtynyt henkilö aluepalopäälliköksi sekä näille kaikille sijaiset.

4 §. Edellä 3 §:ssä mainitut toimet ovat palkattomia luottamustoimia, joiden haltijoille kuitenkin voidaan lääninhallituksen harkinnan mukaan maksaa suoritetuista tehtävistä korvausta sen mukaan kuin sitä varten varoja on myönnetty ja lääninhallituksen käytettäväksi asetettu.

5 §. Lääninhallitus voi palotarkastajalle ja aluepalopäälliköille uskoa sellaisia palotoimen tehtäviä, jotka eivät edellytä lääninhallitukselle palolain mukaan kuuluvan määräämisvallan käyttämistä.

Palolain 43 §:ssä säädetystä sammutusavusta on lääninhallituksen ennakoilta annettava tarpeelliset määräykset läänin palotarkastajalle ja aluepalopäälliköille.

6 §. Tarkempia ohjeita tämän asetuksen soveltamisesta antaa sisäasiainministeriö.

87. Eräissä autoissa käytettävät puu- ja hiilikaasuffimef.

Kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriön päätös marraskuun 22 p:itä 1940.

(Suomen as.-kok. 1940 : 656)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1940 : 51)

Kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriö on moottoriajoneuvoliikenteestä 30 päivänä joulukuuta 1937 annetun asetuksen 63 §:n nojalla antanut seuraavat määräykset eräissä autoissa käytettävistä puu- ja hiilikaasuttimista:

1 §. Milloin bensiinikäyttöinen omnibus-, seka-, kuorma- tai pakettiauto, joka moottoriajoneuvojen luovuttamisesta puolustusvoimien käytettäväksi sota-aikana 8 päivänä kesäkuuta 1933 annetun asetuksen säännösten mukaisesti on julistettu tai voidaan julistaa sotilastarkoituksiin kelpoiseksi, varustetaan puu- tai hiilikaasuttimella, on sen lisäksi, mitä ministeriön 12 päivänä heinäkuuta 1940 antamassa, määräykset moottoriajoneuvoissa käytettävien puu- ja puuhiilikaasulaitteiden rakenteesta, asennuksesta ja käytöstä sisältävässä päätöksessä on määrätty, noudatettava seuraavia ohjeita:

a) Polttoainesäiliö, -pumppu ja -mittari sekä tarpeelliset putket ja alkuperäinen bensiinikaasutin on pysyttävä paikallaan, kuitenkin huomioon ottaen, että polttoainesäiliön tulee olla turvallisella etäisyydellä generaattorista.

b) Jos moottorin puristussuhde on muutettu, on bensiinikaasutin varustettava moottoria suojaavalla kuristinlevyllä. Mikäli muutos on tehty uusimalla tai madaltamalla alkuperäinen silinterin kansi, on puristussuhteen palauttamiseksi entiselleen tarvittava toinen tiiviste tai entinen silinterin kansi kuljetettava huolel-

N:o 87 (jatk.)

lisesti pakattuna ajoneuvossa mukana. Puristussuhdetta ei saa toisin kuin tässä on edellytetty muuttaa, jollei puolustusvoimien pääesikunnan kuljetusvälineosasto ole määrättyä menettelytapaa erikseen hyväksynyt.

c) Jos moottorin imuputkiryhmä on kokonaan uusittu, on alkuperäinen imuputkiryhmä myös kuljetettava autossa mukana.

2 §. Tämä päätös tulee heti voimaan. Kuitenkin saadaan tätä ennen puu- tai hiilikaasuttimella varustettua sotilastarkoituksiin kelpoista omnibus-, seka-, kuorma- tai pakettiautoa, joka ei täytä 1 §:n määräyksiä, käyttää korjaamattomana liikenteessä enintään kolme kuukautta tästä päivästä lukien.

88. Sähköenergian hinta.

Kaupunginvaltuuston päätös lokakuun 30 p:ltä 1940.

(Vrt. Helsingin kaupunkia koskevat asetukset, s. 844 sekä lunn. as.-kok. 1932 : 23 ja 82 sekä 1936 : 74)

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä:

että pienjännitevirran jakelua koskevassa sähkötaksassa valaistukseen kulutetun sähkövirran hinta korotetaan 2:20 mk:aan kWh:lta;

että vuosisopimuskuluttajilta kannettava valaistusmaksu korotetaan 120 mk:aan vuodessa 25 watin lampulta taikka vastaavalla liittymisarvolta;

että yleinen voimavirran kulutusmaksu korotetaan 1:50 mk:aan kWh:lta;

että kotitaloustariffin, tehotariffin ja yötariffin kulutusmaksut korotetaan 75 penniin kWh:lta, myöskin kaupungin ulkopuolella oleviin kuluttajiin nähden, mikäli sähkölaitos myy tällaista sähkövirtaa suoraan heille;

että uusia tariffeja ryhdytään rahakemittareihin nähden soveltamaan niin pian kuin kaupunginvaltuusto on hyväksynyt ne ja laskumittareihin nähden 4 lukemisjakson ($\frac{16}{9}$ — $\frac{11}{11}$ 1940) jälkeen kulutettua sähköenergiaa laskutettaessa;

että teknillisten laitosten hallitus oikeutetaan käytännössä soveltamaan näitä tariffeja ja tekemään niihin tarpeellisiksi havaittuja lisäyksiä ja täydennyksiä sekä vahvistamaan kotitaloustariffin periaatteiden mukaisia tariffeja muunlaiseen pienkulutukseen kuin kotitalouskäyttöön; sekä

että kaupunginvaltuuston maaliskuun 26 p:nä 1919 teknillisten laitosten hallitukselle antama oikeutus harkintansa mukaan ratkaista kysymyksiä suuremmille kuluttajille myönnettävistä hinnanalennuksista ja erikoishinnoista on edelleen voimassa.

Kaupunginvaltuuston yllä olevan päätöksen sekä teknillisten laitosten hallituksen marraskuun 20 p:nä 1940 tekemän päätöksen nojalla on sähkövirran kulutuksesta kannettavien maksujen suhteen voimassa seuraava:

Helsingin kaupungin sähkölaitoksen pienjännitevirran jakelua koskeva taksa.

1 §. *Valaistustariffit (A)*. 220 penniä kWh:lta (kilowattitunnilta) valaistukseen kulutetusta sähkövirrasta, joka mitataan kWh-mittarilla.

Tarvittavasta mittarista ei veloiteta vuokraa, jos vuotuinen kulutus tämän mittarin kautta ylittää 100 mk:aa; muussa tapauksessa on kuluttaja velvollinen maksamaan mittarivuokraa 50 mk vuodessa, joka määrä kuitenkin vähenee 50 pennillä jokaiselta vuoden kuluessa veloitetulta mk:lta. Mittarista, joka on ollut kuluttajalla vähemmän kuin vuoden ajan, veloitetaan vuokraa suhteellisesti mittarin käyttöajan mukaan.

Kulutusvuosi lasketaan viimeisestä kevätveloituksesta seuraavan vuoden vastaavaan veloitukseen, ja mittarivuokra peritään kerran vuodessa, viimeisen kevätveloituksen yhteydessä.

(P). 120 mk vuodessa 25 watin lampulta taikka vastaavalta liittymisarvosta, kuitenkin enintään 5:lle keskimäärin 25 watin lampulle. Maksu peritään kolmasti vuodessa etukäteen, ollen osamaksu joulukuun—helmikuun ajalta 50 mk, maaliskuun—elokuun ajalta 30 mk ja syyskuun—marraskuun ajalta 40 mk. Uusia vuosisopimuskuluttajia liitetään ainoastaan poikkeus-tapauksissa.

2 §. *Voimatariffi (C)*. 150 penniä kWh:lta moottorin käyttöön tai amatillisiin tarkoituksiin, kuten elokuvakoneisiin, näyttämötarpeisiin, valokuvaukseen, kopioimiseen, valohoitoon, silytykseen, lämmittämiseen y. m. s., ei kuitenkaan varsinaiseen valaistukseen kulutetusta virrasta.

Erikoistapauksissa, kuten mankelihuoneissa ja hisseissä y. m. s., voi sähkölaitos sallia liitettäväksi voimamittarin yhteyteen rajoitetun määrän lampuja.

Mittarivuokraa veloitetaan ainoastaan 1 §:ssä mainitussa tapauksessa mittarin suuruuden mukaan.

3 §. *Kotitaloustariffi (E & F)*. Virran hinta veloitetaan sekä perusmaksun (E) että kulutusmaksun (F) muodossa.

P e r u s m a k s u määrätään huoneiston suuruuden perusteella seuraavasti:

1 huone tai keittiö	200 mk vuodessa
1 » ja keittiö tai 2 huon.	270 » »
2 huonetta ja keittiö	400 » »
3 » » »	530 » »
4 » » »	660 » »
5 » » »	790 » »

Jokaisesta seuraavasta huoneesta suoritetaan 130 mk vuodessa.

Huonelukuun sisältyy varsinaiset asuinhuoneet ja keittiöt. Asuinhuoneeksi ei lueta 8 m² pienempiä huoneita. Tulkintatapaukset ratkaisee sähkölaitos.

Perusmaksu peritään erinä kulutusmaksujen yhteydessä.

K u l u t u s m a k s u: 75 penniä kWh:lta kaikkiin kotitaloustarkoituksiin kuten valaistukseen, keittämiseen silytykseen, pienmoottorin käyttöön, veden kuumentamiseen y. m. s. käytetystä virrasta.

Tämä tariffi on tarkoitettu kotitalouskuluttajia varten, mutta sallitaan sen soveltamista myöskin kuluttajille, jotka omassa asunnossaan ansiotarkoitukseen käyttävät pienmoottoreita tai muita kojeita, kuten hammas- y. m. lääkärin kojeita, räätälien, ompelijain ja suutarien koneita sekä silytsrautoja y. m.

4 §. *Tehotariffi (H)*. Virran hinta veloitetaan osaksi t e h o m a k s u n a (vuosimaksuna), H, joka riippuu kuluttajan suurimmasta hetkellisestä sähköteho-ohjelmasta: 140 mk vuodessa kuitakin tilatulta tai allamainitulla tavalla mitatulta 100:lta watilta, sekä sen lisäksi k u l u t u s m a k s u n a (F) 75 penniä kuitakin käytetyltä kWh:lta.

Tarvittavan tehomäärän suuruudesta ja virran laadusta riippuen asetetaan kuluttajan valinnan mukaan joko:

H a) tavallinen mittari sekä virranrajoittaja, joka estää kuluttajaa ylittämästä tilattua tehoa; tai

H b) erikoismittari, joka, paitsi kokonaiskulutusta, erikseen mittaa tilatun tehorajan yläpuolella kulutetun virran, josta talvikuukausina (lokakuu—maaliskuu) veloitetaan lisämaksuna 3 mk kWh:lta; tai

H c) maksimimittari, jonka mukaan tehomaksu veloitetaan talvikuukausina (lokakuu—maaliskuu) esiintyneiden kahden suurimman 15 minuutin kuormituskeskiarvon perusteella.

(D). Erikoismittarilaitteista veloitetaan vuokra, joka riippuu mittarin laadusta ja suuruudesta ja joka peritään virtalaskujen yhteydessä.

Tämä tariffi soveltuu kuluttajille, joilla on pitkäaikainen verrattain tasainen kulutus.

5 §. *Yötariffi (N)*. 75 penniä kWh:lta klo 23—7.30 välillä kulutetusta virrasta. Kuitenkin veloitetaan syyskuun—toukokuun ajalta vähintään 80 kWh:sta kuukaudessa vaikka kulutus olisikin tätä määrää pienempi.

Yövirtaa saadaan:

1) joko siten, että virta määräaikoina automaattisesti yhdistetään ja eroitetaan; tai

2) kaksoistariffin perusteella normaalin valaistus- tai voimatariffin yhteydessä, jolloin eri tariffien kytkentä määräaikoina niinkään tapahtuu automaattisesti.

Mittarilaitteista veloitetaan vuokrana 8 mk kuukaudessa, mikä peritään virtalaskujen yhteydessä.

6 §. *Radiotariffi (R)*. Kuluttajille, joilla normaalioloissa on 125 voltin tasavirtajännite, voidaan radiotarkoituksiin järjestää mahdollisuus käyttää rajoitettua 250 voltin jännitteistä tehoa, jolloin kulutus osittain mitataan huoneiston mittarin kautta.

Lisämaksu 10 mk kuukaudessa.

7 §. *Mittarin eroittaminen ja yhdistäminen*. Maksamattomien laskujen, aiheuttomien muuttoilmoitusten ja muiden senkaltaisten syiden takia toimitetusta mittarin eroittamisesta, yhdistämisestä tai ylimääräisestä mittarin lukemisesta veloitetaan 10 mk kerralta, ylityöaikana 30 mk.

Sähkölaskujen ylimääräisestä rahastuksesta kannetaan 10 mk kerralta.

8 §. *Mittarien tarkistus*. Kuluttajan pyynnöstä toimitetusta mittarintarkistuksesta veloitetaan mittarin laadun ja suuruuden mukaan, kuitenkin vähintään 60 mk, jos tarkistuksessa havaitaan mittarin olevan virheettömän.

9 §. *Takuumaksu*. Jokainen kuluttaja, jonka kulutus mitataan kWh-mittarilla, on velvollinen antamaan sähkölaitokselle takuun sähkölaskujensa maksamisesta.

10 §. Teknillisten laitosten hallituksella on oikeus käytännössä soveltaa edelläolevia tariffeja ja tehdä niihin tarpeelliseksi havaittuja sovellutusta koskevia lisäyksiä ja täydennyksiä sekä vahvistaa 3 §:ssä esitettyjen periaatteiden mukaisia tariffeja muunlaiseen pienkulutukseen kuin kotitalouskäyttöön.

Hallituksella on samoin oikeus harkintansa mukaan ratkaista kysymyksiä suuremmille kuluttajille myönnettävistä hinnanalennuksista ja erikoishinnoista.

Munkkiniemen yhdyskunnan alueella sovelletaan sama taksa sähkölaitoksen suoraan kuluttajille myymään pienjännitevirtaan nähden, seuraavine muutoksineen:

Valaistukseen kulutetusta sähkövirrasta kannetaan A-tariffin mukaan 300 penniä kWh:lta. P-tariffia ei käytetä.

Voimaan käytetystä sähkövirrasta kannetaan C-tariffin mukaan 200 penniä kWh:lta.

Kotitaloustariffin mukaan kannetaan perusmaksuna (E): huoneesta tai keittiöstä 234 mk, huoneesta ja keittiöstä tai 2 huoneesta 297 mk, 2 huoneesta ja keittiöstä 414 mk, 3 huoneesta ja keittiöstä 576 mk, 4 huoneesta ja keittiöstä 738 mk, 5 huoneesta ja keittiöstä 900 mk sekä joka seuraavasta huoneesta 162 mk vuodessa.

Tehomaksu H-tariffin mukaan on 150 mk kultakin 100:lta waltilta.

Radiotariffia R sovelletaan erikoissopimuksen mukaan.

89. Helsingin kaupungin sähkölaitoksen urakoitsijoita koskevat määräykset.

Teknillisten laitosten hallituksen vahvistamat buhtikuun 23 p:nä 1940.

(Vrt. Helsingin kaupunkia koskevat asetukset, s. 350)

Teknillisten laitosten hallitus päätti mainittuna päivänä, että Suomen sähkölaitosyhdistyksen vuonna 1939 hyväksymät sähkölaitoksen urakoitsijoita koskevat määräykset sähkölaitoksen laatimine lisämääräyksineen on vuoden 1944 loppuun sovellettava niihin urakoitsijoihin, joille hallitus on myöntänyt oikeuden asentaa sähkölaitoksen johtoverkkoon yhdistettäviä johtolaitteita.

90. Valtion ja Helsingin kaupungin välinen sopimus Helsingin yleisen sairaalan rakentamisesta ja käyttämisestä.

Kaupunginhallituksen ja lääkintöhallituksen allekirjoittama kesäkuun 9 p:nä 1939.

Suomen valtio ja Helsingin kaupunki ovat tänään tehneet seuraavan sopimuksen Helsingin yleisen sairaalan rakentamisesta Meilahteen ja sairaalan käyttämisestä:

1) Suomen valtio sitoutuu rakentamaan sitä varten varatulle alueelle Meilahteen Helsingin yleisen sairaalan sekä siihen kuuluvat asuin- ja muut rakennukset. Sairaalaan kuuluu kaksi kirurgista klinikkaa, kaksi sisätautien klinikkaa sekä silmätautien, korva-, nenä- ja kurkkutautien, radiologinen, hermotautien, iho- ja veneeristen tautien sekä lastentautien klinikat ynnä niihin liittyvät poliklinikat ja näiden vuodeosastot. Helsingin yleiseen sairaalaan luetaan kuuluvaksi nykyinen naistentautien ja synnytysklinikka, jota valtio edempänä mainittavalla tavalla laajentaa. Helsingin yleisessä sairaalassa tulee lopullisessa laajuudessaan olemaan 1,780 sairassijaa vastaavine poliklinikkoineen.

Valtio sisustaa Helsingin yleisen sairaalan ja varustaa sen inventaareilla.

2) Sairaalan omistusoikeus kuuluu valtiolle, joka vahvistaa sen hallinnossa noudatettavat säännökset.

3) Sairaalan sairassijoista luovutetaan Helsingin kaupungille pysyväisesti tämän sopimuksen 7 kohdassa mainitut sairassijat. Tämän vastikkeeksi kaupunki edempänä mainittavalla tavalla osallistuu sairaalan perustamis-, ylläpito- ja käyttökustannuksiin sekä luovuttaa valtiolle tänä päivänä tehdyn eri sopimuksen mukaisesti sairaalan alueeseen liitettäviksi kortteleiden n:ot 526, 645, 529 ja 603 väliin jäävät osat Lääkärintkatua ynnä Fridhäll-nimisen alueen.

4) Sairaalan rakennustöitä varten valtioneuvosto asettaa rakennustoimikunnan, jossa Helsingin kaupungilla tulee olla valitsemansa edustaja.

Rakennussuunnitelma toteutetaan viimeistään seuraavina ajanjaksoina:

I rakennusvaiheessa vuosina 1939—1941: lastentautien klinikka, jossa on 180 sairassijaa; vuonna 1939 naistentautien ja synnytysklinikkan laajennus, joten klinikkan koko sairassijaluku kohoaa 324:ään.

II vaiheessa vuosina 1942—1944: silmätautien klinikka poliklinikkoinen, korva-, nenä- ja kurkkutautien klinikka poliklinikkoinen, toinen kirurginen klinikka, kirurginen poliklinikka ja osa sen vuodeosastoja, joissa klinikoissa on yhteensä 361 sairassijaa, keittiö siihen liittyvine ruokailuhuoneineen, kattila-, pesula- ja konehuonerakennus ynnä muiden klinikkojen lousintatyöt. Viimeistään tässä vaiheessa on lisäksi rakennettava tieteellisten laitosten sairaalan varsinaiselle toiminnalle tarpeelliset osat.

III vaiheessa vuosina 1945—1947: yhteensä 419 sairassijaa käsittävät toinen sisätautien klinikka, sisätautien klinikkan poliklinikka ja sen vuodeosastot, radiologinen klinikka poliklinikkoinen, osa hermotautien klinikkaa poliklinikkoinen ja kirurgisen poliklinikkan vuodeosaston loppuosa.

IV vaiheessa vuosina 1948—1950: hermotautien klinikkan, sisätautien klinikkain ja kirurgisten klinikkain loppuosat, yhteensä 376 sairassijaa, sekä iho- ja veneeristen tautien klinikka poliklinikkoinen, 120 sairassijaa.

Klinikkoihin liittyvien henkilökunnan asuntojen tulee valmistua samanaikaisesti kuin asianomainen klinikka.

5) Siinä tapauksessa, että valtio haluaa poiketa edellä mainitusta rakennussuunnitelmasta, on siihen hankittava Helsingin kaupunginvaltuuston suostumus.

6) Rakennussuunnitelman pääpiirteisiin nähden on, mikäli mahdollista, noudatettava, mitä valtion ja kaupungin asettama neuvottelukunta on helmikuun 2 päivänä 1938 antamassaan mietinnössä esittänyt.

7) Helsingin kaupunki saa pysyväisesti käytettävikseen etuoikeutettuja sairassijoja kulloinkin kysymyksessä olevan klinikkan eli sairaalaoaston halvimman päivämaksuluokan paikoista seuraavat määrät:

kirurgisia sairassijoja	235
sisätautien sairassijoja	260
silmätautien sairassijoja	40
korva-, nenä- ja kurkkutautien sairassijoja	40
radiologisia sairassijoja	30
hermotautien sairassijoja	40
iho- ja veneeristen tautien sairassijoja	30
lastentautien sairassijoja	100
naistentautien sekä synnytyspaikkoja yhteensä	225

Yhteensä 1,000

Lääkintöhallituksella ja Helsingin kaupungin sairaalahallituksella on oikeus sopia kaupungin sairassijojen edellä olevaan jaoitukseen mahdollisesti tehtävistä muutoksista.

8) Edellä luetellut sairassijat luovutetaan Helsingin kaupungin käytettäväksi eri vaiheissa seuraavasti:

Vuoden 1939 aikana naistentautien ja synnytysklinikassa suoritettavien laajennustöiden päätyttyä luovutetaan kaupungille naistentautien sairassijat ja synnytyspaikat, edellisiä 125 ja jälkimmäisiä 100 eli yhteensä 225 sairassijaa. Vuosina 1939—1941 rakennettavasta lastentautien klinikasta luovutetaan kaupungille 100 sairassijaa.

Vuosina 1942—1944 valmistuvasta silmätautien klinikasta luovutetaan 40, korva-, nenä- ja kurkkutautien klinikasta niinkään 40 sekä tähän rakennusvaiheeseen kuuluvasta kirurgisten klinikain osasta 100 sairassijaa.

Vuosina 1945—1947 valmistuvasta radiologisesta klinikasta luovutetaan 30 sairassijaa ja tässä vaiheessa valmistuvasta hermotautien klinikan osasta 20 sairassijaa sekä samoin tähän vaiheeseen kuuluvasta sisätautien klinikain osasta 100 sairassijaa.

Vuosina 1948—1950 valmistuvasta hermotautien klinikan loppuosasta luovutetaan kaupungille 20 sairassijaa, samoin sisätautien ja kirurgisten klinikain loppuosista niin monta sairassijaa, että sisätautien klinikoissa on yhteensä 260 ja kirurgisissa klinikoissa yhteensä 235 kaupungin sairassijaa. Iho- ja veneeristen tautien klinikasta luovutetaan kaupungille tässä rakennusvaiheessa 30 sairassijaa.

9) Sairaalan sairassijoja käytettäessä sairaalan hallinnon on noudatettava kunkin sairaalaosaston kaupungin paikkojen edellä sovittua lukumäärää, jonka mukaisesti kaupungin potilaita on otettava hoidettaviksi asianomaisille sairaalaosastoille. Kun kysymykseen tulevalla osastolla ei ole paikkaa vapaana, on ensimmäinen vapautuva paikka, mikäli kaupungin etuoikeutetut paikat tuolla osastolla eivät ole täyteen määrään kaupungin käytössä, annettava kaupungin potilaalle.

10) Erikseen kunkin sairaalaosaston osalta antaa sairaala kuukausittain kaupungin määräämälle viranomaiselle kaupungin hyväksymän lomakkeen mukaisen kuukausiraportin, josta ilmenevät kaupungin etuoikeutetuilla paikoilla hoidettujen kaupungin potilaiden hoitopäivät päivittäisine vaihtumisineen ja jossa tulee olla asianomaisen päivän kohdalle potilaan järjestysnumeroin tehty merkintä hänen ottamisestaan sairaalaan tai poistamisestaan sieltä. Näitä kuukausiraportteja, joista myöskin tulee ilmetä asianomaisella sairaalaosastolla kaupungin potilaiden käytettäväksi tässä sopimuksessa varattu sairassijojen lukumäärä, tulee seurata kaupungin potilaiden saapumisilmoitukset ynnä selvitys siitä, että heidät tämän sopimuksen 15 kohdan määräysten mukaan on katsottava kaupungin potilaiksi.

11) Sairaalan poliklinikoilla hoidetaan helsinkiläisten polikliinisiä tapauksia potilasmäärään nähden rajoituksitta.

Todistetusti varattomien polikliininen käsittely ja hoito on maksuton. Muut henkilöt suorittavat maksun valtioneuvoston antamien määräysten mukaan. Opetustarkoituksiin käytetty potilas voidaan poikkeustapauksessa, asianomaisen osastonjohtajan harkinnasta, vapauttaa maksusta siinäkin tapauksessa, ettei potilas ole varaton.

Poliklinikoilta sairaalaan pyrkineistä henkilöistä pidetään lueteloa, johon merkitään, milloin kukin hakija on ilmoittautunut, milloin hänelle on luvattu paikka sekä, jos hänet on otettu sairaalaan ennen vuoroaan, mistä syystä näin on tapahtunut.

12) Kaupunki osallistuu sairaalaa varten tarpeellisten tasoitus-, kunnostamis- ja istutustöiden sekä seuraavassa lueteltujen rakennusten rakennus-, sisustus- ja inventaarikustannuksiin. Näitä ovat

a) kaikkien tämän sopimuksen 1 kohdassa mainittujen klinikain rakennukset, niihin luettuna myöskin naistentautien ja synnytysklinikka kokonaisuudessaan;

b) sairaalan talous- ja asuinrakennukset sekä sairaalan muut yleiset rakennukset ja laitteet, jotka välittömästi palvelevat sairaalan varsinaista toimintaa; näihin rakennuksiin ja laitteisiin ei lueta sairaalaan mahdollisesti perustettavaa sairaanhoitajatarkoulua eikä kättilöopistoa;

c) tieteellisten laitosten rakennukseen sijoitettavat ruumishuone-, kappeli- ja obduktio- sekä laboratoriotilat, joista lasketaan sairaalan osalle noin 16,500 m³, sekä vastaava inventaarien osa.

Kaupunki ottaa osaa a) kohdassa mainittujen rakennusten rakennus-, sisustus- ja inventaarikustannuksiin siten, että kaupunki osallistuu kunkin klinikan kustannusten puoleen määrään siinä suhteessa, kuin se kussakin rakennusvaiheessa saa etuoikeutettuja sairassijoja. Kaupungin osuus nykyisen naistentautien ja synnytysklinikan rakennus-, sisustus- ja inventaarikustannuksista vahvistetaan täten

$$\left(\frac{225 \times 29,124,679:70}{2 \times 324} = \right) 10,112,736 \text{ markaksi.}$$

Mikäli rakennussuunnitelma toteutetaan keskusklirikarakennuksen muodossa siihen kuuluvine eri sairaalaosastoineen, kaupungin II ja III rakennusvaiheessa saatavan paikkaluvun mukaan maksettavia kustannusosuuden suorituksia on pidettävä etumaksuina, jotka on otettava huomioon kaupungin hyväksi, silloin kuin koko keskusklirikarakennuksen valmistuttua voidaan tämän rakennuksen ja siihen kuuluvien inventaarien kokonaiskustannuksista esittää lopullinen selvitys.

Kaikkien b) ja c) kohdassa mainittujen rakennusten ja laitteiden perustamiskustannuksiin sekä sairaala-alueen tasoitus-, kunnostamis- ja istutustöiden kustannuksiin kaupunki osallistuu $\left(\frac{1000}{2 \times 1780} = \right)$ 25/89:osalla.

13) Rakennusaikana valtio esittää kaupungille vuosittain tilityksen sairaalan rakennus-, sisustus- ja inventaarikustannuksista.

Kaupunki suorittaa sille kuuluvan osuuden sairaalan rakennus-, sisustus- ja inventaarikustannuksista vuosittain, kolmen kuukauden kuluessa siitä lukien, kuin kaupungin maksettavaksi on esitetty näistä kustannuksista lasku tiliselvityksineen. Nykyisen naistentautien ja synnytysklinikan edellä mainittu osuus suoritetaan klinikan laajennuksesta suoritettavan maksun yhteydessä.

14) Mikäli sairaalaa laajennetaan paikkaluvultaan suuremmaksi, kuin tässä sopimuksessa on määrätty, tai sairaalan osastojen valmistumisen jälkeen näissä suoritetaan muuten laajennuksiin tai perustamiseen verrattavia uudistuksia, kaupunki ei ole velvollinen ottamaan osaa siitä aiheutuviin rakennus-, sisustus- ja inventaari-kustannuksiin ilman kaupunginvaltuustolta kulloinkin hankittavaa suostumusta, jolloin samalla myös kaupungin osanoton perusteista on sovittava.

15) Kaupunki osallistuu sairaalan vuotuiset tulot ylittävien ylläpito- ja käyttökustannusten puoleen määrään suhteellisesti niiden kaupungin potilaiden hoitopäivien mukaan, joita vuoden kuluessa on hoidettu tämän sopimuksen 7 kohdassa mainituilla paikoilla. Käyttökustannuksiin luetaan myöskin sairaalan korjauskustannukset.

Kaupungin potilaina pidetään henkilöitä, joilla sairaalaa otettaessa on Helsingin kaupungissa kotipaikkaoikeus tai jotka silloin ovat Helsingin kaupungissa hengillekirjoitetut tahi joille kaupunki muuten on velvollinen hankkimaan sairaalahoittoa.

Sairaalan vuotuisiin tuloihin kuuluviksi luetaan potilaiden suorittamat hoito- ja poliklinikka- y. m. maksut, viran- ja toimenhaltijain luontoisetukorvaukset sekä sairaalan kaikki satunnaiset tulot, joihin tuloihin vielä lisätään sairaalan vapaasijoilla hoidettujen potilaiden hoitoajalta asianomaisen sairaalaosaston halvimman maksuluokan mukaisesti laskettavat hoitomaksut.

Kustannuksiin, joihin kaupunki osallistuu, ei lueta Helsingin yliopiston tulo- ja menoarvioon merkittyjä, asianomaisille professoreille ja muille opettajille suoritettuja palkkaetuja. Sopimuskumppanit edellyttävät, että yliopisto osallistuu sairaalan palkkamenoihin yliopistoklinikoilla nykyään voimassa olevien perusteiden mukaan.

Niiden sairaalaa kuuluvien osastojen ylläpito-, käyttö- ja korjauskustannukset, jotka on perustettu tieteellisten laitosten yhteyteen ja joiden perustamiskustannuksiin kaupunki tämän sopimuksen 12 kohdan c) momentin mukaan ottaa osaa, luetaan niihin kustannuksiin, joihin kaupunki osallistuu.

Mikäli Helsingin yleiseen sairaalaan liitetään valtion sairaanhoitajatakoulu, kättilöopisto tai muita laitoksia, joiden perustamiskustannuksiin kaupunki tämän sopimuksen mukaan ei osallistu, se ei ole myöskään velvollinen osallistumaan näiden vuotuisiin ylläpito-, käyttö- ja korjauskustannuksiin, minkä vuoksi mainittujen laitosten vuotuismenoista on pidettävä eri kirjaa.

16) Helsingin kaupunki suorittaa osuutensa sairaalan ylläpito-, käyttö- ja korjauskustannuksista vuosittain kolmen kuukauden kuluessa siitä lukien, kuin kaupungin määräämälle viranomaiselle on jätetty sairaalan viralliseen vuositilinpäätökseen perustuva selvitys nettohoitopäiväkustannusten määrästä ja kaupungin etuoikeutetuilla paikoilla hoidettujen kaupungin potilaiden hoitopäivien vuotuis määrästä.

N:o 90 (jatk.)

17) Kaupunginhallitus on oikeutettu määräämään kaupungin revisiotoimiston tai muun viranomaisen yksityiskohtaisesti tarkastamaan tilejä, joiden perusteella tämän sopimuksen 13 ja 16 kohdissa mainitut kaupungin kustannusosuudet lasketaan.

18) Jos sairaalaan kuuluva omaisuus kokonaan tahi osaksi tuhoutuu tulipalossa, valtio on velvollinen omalla kustannuksellaan saattamaan sen asianmukaiseen kuntoon.

19) Vuodesta 2000 alkaen kummallakin sopimusosapuolella on oikeus sanoa irti tämä sopimus, noudattamalla viiden vuoden irtisanomisaikaa.

Sopimuksen purkautuessa valtio lunastaa kaupungilta sairaalan silloisen käyttöteknillisen arvon mukaisen osuuden, jonka 20 kohdessa mainitut välimiehet määräävät ottamalla huomioon, missä määrin kaupunki on osallistunut sairaalan perustamiskustannuksiin.

20) Tästä sopimuksesta ja sen tulkinnasta aiheutuvat riitaisuudet jätetään välimiesten ratkaistaviksi. Välimiehiin kuuluu puheenjohtaja ja neljä jäsentä, jotka valitaan siten, että valtio ja kaupunki kumpikin valitsee kaksi jäsentä ja nämä yhdessä puheenjohtajan.

Tätä sopimusta on tehty kaksi kappaletta, toinen valtiolle ja toinen kaupungille.

91. Muutos taksaan maksujen laskemiseksi Helsingin kaupungin teurastamon käyttämisestä.

Uudenmaan lääninhallituksen vahvistama marraskuun 27 p:nä 1940.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1933 : 29)

Uudenmaan lääninhallitus vahvisti mainittuna päivänä kaupunginvaltuuston päätöksen maksujen laskemiseksi Helsingin kaupungin teurastamon käyttämisestä elokuun 25 päivänä 1933 vahvistettuun taksaan sisältyvien teurastusmaksujen muuttamisesta seuraaviksi:

<i>Teurastamomaksut:</i>		Mk
Raavas, ruhopaino yli 150 kg	30:—
» » 80—150 »	24:—
» » 30— 80 »	18:—
» » alle 30 »	6:—
Lammas, vuohi, pikkuvassikka	6:—
Sika, ruhopaino yli 60 kg	28:—
» » 30—60 »	24:—
» » alle 30 »	16:—
Hevonen	22:—

92. Muutos taksaan tarkastusmaksujen laskemiseksi Helsingin kaupungin lihan tarkastamolla.

Uudenmaan lääninhallituksen vahvistama marraskuun 27 p:nä 1940.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1933 : 30)

Uudenmaan lääninhallitus vahvisti mainittuna päivänä kaupunginvaltuuston päätöksen tarkastusmaksujen laskemiseksi Helsingin kaupungin teurastamolla elokuun 25 päivänä 1933 vahvistettuun taksaan sisältyvien tarkastusmaksujen muuttamisesta seuraaviksi:

<i>Tarkastusmaksut:</i>		Mk
Raavas, ruhopaino	yli 150 kg.....	30: —
»	» 80—150 »	24: —
»	» 30—80 »	18: —
»	» alle 30 »	6: —
Lammas, vuohi, pikkuvassikka	6: —
Sika, ruhopaino	yli 60 kg	28: —
»	» 30—60 »	24: —
»	» alle 30 »	16: —
Hevonen	22: —
Suolatun, savustetun, palvutun tai muulla tavoin kestäväksi tehdyn lihan tarkastuksesta, jokaiselta 10 kg:lta tai sen osalta		2: 50

93. Muutos taksaan maksujen laskemiseksi suolipesimön ja navetan käyttämisestä sekä elävän karjan ja lihan punnituksesta Helsingin kaupungin teurastamolla.

Kaupunginvaltuuston vahvistama lokakuun 9 p:nä 1940.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1933 : 31, 1938 : 15 ja 1940 : 50)

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä muuttaa maksujen laskemiseksi suolipesimön ja navetan käyttämisestä sekä elävän karjan ja lihan punnituksesta Helsingin kaupungin teurastamolla maaliskuun 1 päivänä 1933 vahvistamansa taksan 1) kohdan, sellaisena kuin se on valtuuston maaliskuun 9 päivänä 1938 tekemän päätöksen mukaan, näin kuuluvaksi:

1) *Maksut suolien, sorkkien, mahalaukkujen ja päiden puhdistamisesta:*

	Mk
Raavas	6: —
Hevonen ja sika	3: —
Vasikka ja porsas alle 30 kg, lammas ja vuohi	1: 50

Samalla kaupunginvaltuusto päätti, että muutos astuu voimaan lokakuun 21 päivänä 1940.

94. Taksa maksujen laskemiseksi Helsingin kaupungin teurastamon jäädytyslaitoksen käyttämisestä.

Kaupunginvaltuuston vahvistama lokakuun 9 p:nä 1940.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1933 : 32 ja 1934 : 3)

Jäädyttämömaksut:

- 1) Esijäädyttämö ja osasto riippuvia ruhoja varten:
Hevonen, raavas ja sika, vuorokaudelta	3 mk
Vasikka ja porsas alle 30 kg, lammas ja vuohi, vuorokaudelta.....	1 »
Juoksukissan vuosivuokra	800 »

Vuokrattua juoksukissaa kohti saadaan jäädyttämössä säilyttää 2 ruhoyksikköä, vastaten yksi ruhoyksikkö 1 raavaan tai 1 sian tai 1 hevosen ruhoa tai 3 vasikan tai porsaan ruhoa alle 30 kg tai 3 lampaan tai 3 vuohen ruhoa.

Lihojen säilyttämisestä tukku- tai tuuletushallissa peritään sama maksu kuin jäädyttämössä säilyttämisestä.

- 2) Jäädytyskoppien vuokrat:
Lihakopit, pienet, vuosivuokra	2,500 mk
» suuret, »	5,000 »
Elinkammio, vuosivuokra	2,000 »
Suolauskopit, pienet, vuosivuokra	2,500 »
» suuret, »	3,900 »

Muut kopit ja tilapäinen jäädytystila, suuruudesta riippuen suhteessa edelläoleviin.

- 3) Syväjäädytyskoppien vuokrat:

Pienet kopit, vuosivuokra

5,000 mk

Muut kopit ja tilapäinen säilytystila, suuruudesta riippuen suhteessa edelläolevaan.

Tavaran edeltävästä syväjäädyttämisestä kannetaan maksu eri sopimuksen ja teurastamolautakunnan antamien ohjeiden mukaan.

Jäädytys- ja syväjäädytyskoppeja vuokrattaessa lyhyemmäksi ajaksi lasketaan vuokra edelläolevan perusteen mukaan suhteessa aikaan, kuitenkin enintään 50 %:n korotuksella teurastamolautakunnan vahvistaman asteikon mukaan.

Taksa astuu voimaan lokakuun 21 päivänä 1940.

95. Taksaan Helsingin kaupungin teurastamon lihantukku- myyntihallin halli-, punnitus- y. m. maksujen laskemiseksi liit- tyvän lisäyksen muutos.

Kaupunginvaltuuston vahvistama lokakuun 9 p:nä 1940.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1938 : 137)

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä vahvistaa sel-
laisen muutoksen marraskuun 22 päivänä 1933 vahvistettuun taksaan
Helsingin kaupungin teurastamon lihantukku- myyntihallin halli-,
punnitus- y. m. maksujen laskemiseksi liittyvään, toukokuun 18
päivänä 1938 hyväksytyyn lisäykseen, että tammikuun 1 päivästä
1941 maksetaan ainoastaan 50 % mainittuun lisäykseen sisältyvien
n. k. määräalennusten määristä.

96. Laki tietojen antamisesta eräitä yleisiä, virallisia tilastoja varten.

Annettu marraskuun 1 p:nä 1940.

(Suomen as.-kok. 1940 : 588)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §. Jokainen, joka harjoittaa vuoritoimintaa, teollisuutta tai
muuta siihen verrattavaa toimintaa, on velvollinen vuosittain ennen
1 päivää kesäkuuta antamaan tilastolliselle päätoimistolle yleisen,
virallisen tilaston laatimista varten tarvittavat tiedot edellisen
kalenterivuoden aikana harjoittamastaan toiminnasta vahvistettu-
jen kaavakkeiden mukaisesti.

2 §. Kuntien finanssitalaston laatimista varten tulee kau-
pungissa kaupunginhallituksen, kauppalassa kauppalanhallituksen
ja maalaiskunnassa kunnallislautakunnan huolehtia siitä, että tilas-
tolliselle päätoimistolle vuosittain ennen 1 päivää syyskuuta anne-
taan vahvistettujen kaavakkeiden mukaiset, edellistä vuotta kos-
kevat tiedot.

3 §. Osakeyhtiön, joka tilinpäätösten julkisuudesta voimassa
olevien säännösten mukaan on velvollinen tilastollisessa päätoimis-
tossa laadittavaa bilanssitalastoa varten sinne toimittamaan jäljen-
nöksen yhtiön omaisuus- sekä voitto- ja tappiotaseesta, tulee laatia
tase sellaiseen muotoon, että siitä ilmenevät tilastollisen päätoimis-
ton tilastoa varten tarvitsemat tiedot.

4 §. Kunta, seurakunta, yhdistys, säätiö sekä opetus- tai muu
laitos, joka omistaa tai hoitaa lahjoituksen tai julkisen keräyksen
avulla syntyneitä, yleishyödyllisiä tarkoituksia palvelevia rahastoja,
on velvollinen vuosittain ennen 1 päivää kesäkuuta antamaan rahas-
toista tilastollisessa päätoimistossa laadittavaa vuosikirjaa varten
tarvittavat, edellisen vuoden toimintaa koskevat tilastolliset tiedot.

N:o 96 (jatk.)

5 §. Joka ilman pätevää syytä laiminlyö tässä laissa säädetyn tietojen antamisen, rangaistakoon enintään viidelläkymmenellä päiväsakolla.

Jos joku, joka tämän lain mukaan on ilmoitusvelvollinen, on tahallaan antanut väärän ilmoituksen tai tiedon, rangaistakoon enintään sadalla päiväsakolla.

6 §. Tarkemmat määräykset tämän lain soveltamisesta annetaan asetuksella.

97. Asetus moottoriajoneuvoliikenteestä annetun asetuksen muuttamisesta.

Annettu lokakuun 25 p:nä 1940.

(Suomen as.-kok. 1940 : 574)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1937 : 83)

Kulkulaitosten ja yleisten töiden ministerin esittelystä muutetaan moottoriajoneuvoliikenteestä 30 päivänä joulukuuta 1937 annetun asetuksen 17 §:n 3 momentti näin kuuluvaksi:

17 §. — — — — —

3. Rekisteröity auto, jota ei kalenterivuoden kuluessa ilmoiteta käytäntöön otettavaksi, on rekisteristä poistettava. Ministeriö voi kuitenkin erityisistä syistä määrätä, että sellaiset autot jonakin vuonna on jätettävä rekisteristä poistamatta.

HELSINGIN KAUPUNGIN KUNNALLINEN ASETUSKOKOELMA

JULKAISUT

1940. HELSINGIN KAUPUNGIN TILASTOTOIMISTO. N:o 8.

Sisällys: 98. Laki omakotirahastosta, s. 117. — 99. Asetus omakotirahastosta, s. 118. — 100. Lainojen myöntäminen omakotirahastosta, s. 121. — 101. Laki perheenasuntolainoista ja perheenasuntotakuista sekä perheenasuntoavustuksista, s. 124. — 102. Asetus perheenasuntolainoista ja perheenasuntotakuista sekä perheenasuntoavustuksista, s. 126. — 103. Perheenasuntolainojen ja -takuiden sekä perheenasuntoavustusten myöntäminen ja suorittaminen, s. 130. — 104. Laki lainan tai takuun myöntämisestä eräille asunto-osakeyhtiöille, s. 134. — 105. Asetus lainan tai takuun myöntämisestä eräille asunto-osakeyhtiöille, s. 135. — 106. Lainan tai takuun myöntäminen eräille asunto-osakeyhtiöille, s. 138. — 107. Omakoti-, perheenasunto- ja asunto-osakeyhtiölainojen korkokanta, s. 142. 108. Desinfioimislaitoksessa annetusta syyhelimä-hoidosta suoritettavat maksut, s. 142. — 109. Ratsastushallin tallien vuokramaksut, s. 142. — 110. Väliaikaiset lisäykset ja muutokset kaupungin omistamien vahvistettuun asemakaavaan merkittyjen rakennettaviksi tarkoitettujen tonttien myynnissä noudatettaviin periaatteisiin, s. 143. — 111. Marttilan omakotialueen perustaminen ja sen tonttien luovutusehdot, s. 143. — 112. Kaupunkien ja kauppalaisten tonttikirjan ja maarekisterin laatiminen, s. 144. — 113. Yksityisten väestönsuojien rakentamisesta yleisten väestönsuojien yhteyteen asetettavat ehdot, s. 144. — 114. Nuohoustaksan korotus, s. 145. — 115. Asetus valtion teknillisistä oppilaitoksista, s. 145. — 116. Helsingin kaupungille tulevien liikenne- ja tuulaakimaksujen kanto erinäisissä tullikamareissa, s. 146. — 117. Laki tuulaakimaksun laskemisen perusteesta vuosina 1941—1945, s. 147. — 118. Asetus tuulaakimaksun laskemisen perusteesta vuosina 1941—1945 annetun lain soveltamisesta, s. 147. — 119. Taksa, jonka mukaan aluksilta kannetaan satamamaksuja Helsingin kaupungissa vuosina 1941 ja 1942, s. 147. — 120. Laki eräiden lakien voimaantulon lykkäämisestä, s. 148.

98. Laki omakotirahastosta.

Annettu joulukuun 19 p:nä 1940.

(Suomen as.-kok. 1940 : 775)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1927 : 43)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §. Omakotirahaston muodostavat 8 päivänä tammikuuta 1927 annetulla lailla perustettuun valtion omakotirahastoon kuuluvat pienten omakotitalojen rakentamista varten kaupunkeihin, kauppaloihin, kaupunkien lähiympäristöihin ja maaseudun taajaväkiin asutuskeskuksiin tarkoitettut varat sekä ne varat, jotka rahastoon vastedes siirretään.

2 §. Omakotirahastosta annetaan kunnille halpojen, pienten ja tarkoituksenmukaisten omakotitalojen rakentamista varten asutuskeskuksiin suolettavia lainoja.

Kunnan tulee käyttää rahastosta lainaksi saamansa varat joko rakennuslainoiksi yksityisille omakotitalon rakentajille taikka kun-

nan itsensä joko omalle alueelleen tai toisen kunnan alueella omistamalleen maalle yksityisille edelleen myytäväksi tarkoitettujen omakotitalojen rakentamiseen. Viimeksi mainittua tarkoitusta varten voi kunta myös antaa varat edelleen lainaksi yleishyödylliselle yhtymälle.

Rahaston vuosittain käytettäväksi tulevista varoista voidaan enintään yksi sadalta käyttää omakotitaloja koskevien mallipiirustusten, ohjeiden ja tutkimusten teettämiseen ja julkaisemiseen.

3 §. Omakotilainan suuruus on enintään neljäkymmentä sadalta sosiaaliministeriön hyväksymistä rakennuskustannuksista.

Lainan takaisin maksamisen vakuudeksi on tonttiin tai sen vuokraoikeuteen ja tontilla oleviin rakennuksiin hankittava kiinnitys.

Jos yksityiseltä rahalaitokselta ei voida saada ensisijaista kiinnityslainaa omakotitalon rakentamista varten ja jos paikkakunnalla vallitsee huomattava asuntojen puute, voidaan 1 momentissa mainitun lainan lisäksi myöntää sen edelle kiinnitettävää lainaa enintään viisikymmentä sadalta sosiaaliministeriön hyväksymistä rakennuskustannuksista.

Omakotilainaa ja sen edelle paremmalla etuoikeudella kiinnitetyt lainat saavat yhteensä nousta enintään yhdeksäänkymmeneen sadalta sosiaaliministeriön hyväksymistä rakennuskustannuksista.

Hyväksyttäviä rakennuskustannuksia määrättäessä on otettava huomioon myös rakennuksen tuottoarvo.

4 §. Tarkemmat määräykset tämän lain soveltamisesta annetaan asetuksella.

5 §. Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1941, ja sillä kumotaan 8 päivänä tammikuuta 1927 omakotirahastosta annettu laki.

99. Asetus omakotirahastosta.

Annettu joulukuun 19 p:nä 1940.

(Suomen as.-kok. 1940 : 778)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1927 : 44)

Sosiaaliministerin esittelystä säädetään omakotirahastosta 19 päivänä joulukuuta 1940 annetun lain 4 §:n nojalla:

1 §. Omakotirahastosta annetun lain 2 §:ssä mainituilla asutuskeskuksilla tarkoitetaan asemakaavoitettuja tai rakennussuunnitelmalla järjestettyjä, asemakaavan- tai rakennussuunnitelmantakaisen määräysten alaisia ja rakennuskiellon alaisia alueita kaupungeissa, kauppaloissa, taajaväkisissä yhdyskunnissa ja maaseudun taajaan asutuilla paikkakunnilla.

2 §. Omakotitalon, jota varten omakotilainaa voidaan myöntää, tulee olla uutisrakennus, joka suuruudeltaan ja tyypiltään on perheasunnoksi sopiva, terveydellisessä, kotitaloudellisessa ja rakenteellisessä mielessä täyttää kohtuulliset vaatimukset sekä suunnitte-

lunsa ja rakennustapansa puolesta on rakennuskustannuksia mahdollisimman suuressa määrässä säästävä.

Kukin omakotitalo saa sisältää yhden, omistajan omana asuntona käytettävän, kaksi tai useampia asuinhuoneita käsittävän huoneiston, joka pinta-alaltaan on vähintään kolmekymmentäkahdeksan ja enintään kahdeksankymmentä neliometriä.

Omakotilaina voidaan myöntää vain sellaista omakotitaloa varten, jonka piirustukset ja rakennusselityksen sosiaaliministeriö on hyväksynyt.

3 §. Omakotirahastosta annetussa laissa tarkoitetuksi yleishyödylliseksi yhtymäksi voi sosiaaliministeriö hyväksyä jo olemassa olevia tai perustettavia yhtiöitä, osuuskuntia, yhdistyksiä ja säätiöitä, joiden tarkoituksena on halpojen ja tarkoituksenmukaisten asuntojen rakentaminen.

Hyväksymisen edellytyksenä on:

1) että yhtymän voitonjako sen yhtiöjärjestyksen tai sääntöjen mukaan ei ylitä sosiaaliministeriön kohtuulliseksi katsomaa määrää;

2) että yhtymän osakkaille tai jäsenille, johtajille ja toimihenkilöille ei suoriteta minkäänlaisia taloudellisia etuisuuksia osakkaille tai jäsenille suoritettavan hyväksytyyn voitonjaon sekä johtajille ja toimihenkilöille työstä maksettavan kohtuullisen korvauksen lisäksi;

3) että yhtymä on sitoutunut olemaan muodostamatta varaita muita rahastoja yli sen määrän, minkä sosiaaliministeriö hyväksyy;

4) että yhtymän yhtiöjärjestyksessä tai säännöissä määrätään, että yhtymä ei ilman sosiaaliministeriön suostumusta saa kiinnittää sellaista tonttia, jolle rakennettavaa omakotitaloa varten omakotilainaan on myönnetty, eikä myöskään muille kuin rakennuttamiensa omakotitalojen ostajille myydä tai vuokrata tonttia, jolla omakotilainan avulla rakennettu talo sijaitsee;

5) että yhtymän purkautuessa sen yhtiöjärjestyksen tai sääntöjen mukaan osakkaille tai jäsenille saadaan suorittaa vain heidän yhtymään sijoittamansa pääoma ja jakamaton voitto-osuus sekä että mahdollinen ylijäämä käytetään yleishyödyllisen asuntotuotannon edistämiseen; sekä

6) että yhtymä alistuu valtion ja kunnan puolelta sillä tavoin tapahtuvaan valvontaan kuin sosiaaliministeriö, hyväksyessään yhtymän, siitä päättää.

Milloin kysymyksessä on säätiö, voi sosiaaliministeriö myöntää sellaisia poikkeuksia edellä olevista määräyksistä, kuin säätiön perustamiskirja edellyttää.

Jos sosiaaliministeriö katsoo, että hyväksytty yleishyödyllinen yhtymä ei enää täytä säädettyjä edellytyksiä tai että se muuten ei ole sopiva tässä tarkoitettua toimintaa jatkamaan, on hyväksyminen peruutettava.

4 §. Omakotilainaa myönnettäessä on otettava huomioon omankodin tarpeessa olevan varallisuus- ja perhesuhteet siten, että perheille, jotka ovat enimmäin asunnon tarpeessa ja joissa on enimmäin lapsia, annetaan etusija.

5 §. Omakotilainaa myönnetään toissijaista kiinnitysvakuutta vastaan siten, että laina etuoikeusjärjestyksessä on viidenkymmenen ja yhdeksänkymmenen välissä sadalta sosiaaliministeriön hyväksymistä rakennuskustannuksista edellyttäen, että sen edelle on kiinnitetty muuta lainaa vähintään viisikymmentä sadalta hyväksytyistä rakennuskustannuksista.

Omakotirahastosta annetun lain 3 §:n 3 momentissa säädettyin edellytyksin voidaan 1 momentissa mainitun omakotilainan lisäksi myöntää sen edelle kiinnitettävää lainaa enintään viisikymmentä sadalta hyväksytyistä rakennuskustannuksista.

6 §. Kunnan lainatessa edelleen omakotirahastosta lainaksi saamiaan varoja älköön korko-, kuole- tai muita lainaehtoja asetettako lainansaajalle epäedullisemmiksi kuin mihin kunnan itsensä on ollut valtioon nähden sitouduttava.

7 §. Jos omakotitalo rakennetaan vuokratontille, tulee vuokrasopimuksen olla sellainen, että sitä vuokrakauden kuluessa ei voida purkaa, että se maanomistajaa kuulematta on siirrettävissä kolmannelle henkilölle ja että jäljellä oleva vuokra-aika on vähintään kymmenen vuotta lainan kuoletusaikaa pitempi.

Kunnan tai yleishyödyllisen yhtymän myydessä omakotitalon, joka on rakennettu rahastosta saaduilla lainavaroilla, on tontin vuokrasopimukseen nähden, lainan siirtyessä omakotitalon asukkaalle, noudatettava mitä siitä edellä on säädetty.

8 §. Omakotilainan korko on kiinteä ja valtioneuvoston määrämän korkokannan mukainen.

Omakotilainaa voidaan myöntää vain, jos omakotilainaa paremmalla etuoikeudella myönnettyjen lainojen korot sekä muut lainaehdot harkitaan kohtuullisiksi.

9 §. Omakotilainaa on kuoletettava kahdenkymmenenviiden vuoden kuluessa.

Jos omakotirahastosta on myönnetty omakotirahastosta annetun lain 3 §:n 3 momentissa mainittu laina taikka jos kunnan tai yksityisen rahalaitoksen omakotilainaa paremmalla etuoikeudella myöntämä laina on ennakolta vahvistetun suunnitelman mukaan kuoletettava, saadaan lainojen kuole- tus järjestää siten, että lainoista kahdessakymmenessäviidessä vuodessa tulee yhteensä kuoletuksi vähintään sellainen osa, mikä vastaa omakotirahastosta annetun lain 3 §:n 1 momentissa mainitun lainan alkuperäistä määrää, kuitenkin niin, että omakotirahastosta myönnettyt lainat tulevat kuoletuiksi viimeistään neljässäkymmenessä vuodessa.

Kun omakotilainojen kuole- tus järjestetään niinkuin 2 momentissa on sanottu, on kunta velvollinen huolehtimaan siitä, että omakotilainaa paremmalla etuoikeudella myönnetyn, osittain tai kokonaan maksetun lainan vakuudeksi ehkä annettua kiinnitettyä velkakirjaa ei käytetä uuden velan vakuudeksi ennen kuin omakotilainaa on täysin maksettu.

Kuole- tusajan kuluessa voidaan omakotilainaa valtion puolelta irtisanoa ainoastaan, jos lainaehtoja ei noudateta, jos rakennus,

jota varten omakotilainaan on myönnetty, siirtyy toiselle henkilölle, jos lainasta annetun vakuuden arvo on alentunut niin paljon, ettei se enää vastaa omakotilainan maksamatta olevaa määrää tai jos lainavarojen käyttöön nähden ne edellytykset, joilla laina on myönnetty, ovat olennaisesti muuttuneet. Lainansaaja on oikeutettu ilman irtisanomista suorittamaan omakotilainasta enemmänkin kuin määrätyn vuotuisen kuoletuksen.

10 §. Korkoa ryhdytään veloittamaan kaksitoista kuukautta sen jälkeen kuin omakotilainaan tai sen ensimmäinen erä on nostettu. Lainan kuoletus alkaa sen kalenterivuoden alusta, joka lähinnä seuraa sen jälkeen kuin laina on kokonaisuudessaan nostettu. Korko ja kuoletus on sen jälkeen maksettava puolivuositain valtiokonttoriin kunkin vuoden kesä- ja joulukuun kuluessa.

11 §. Jollei omakotitaloa, jota varten omakotilainaan on myönnetty, ryhdytä rakentamaan kuuden kuukauden kuluessa siitä, kuin laina on myönnetty, katsotaan lainan myöntämistä koskeva päätös rauenneeksi.

Omakotitalon tulee, uhalla että omakotilainaan muuten raukeaa ja joutuu perittäväksi, olla asuttavassa kunnossa viimeistään vuoden kuluessa siitä, kuin rakennustyöt on aloitettu, jollei erityisistä syistä myönnetä rakennusajan pitennystä. Rakennusajan pitennystä koskeva hakemus on osoitettava sosiaaliministeriölle.

Kunnan tulee nostaa sille myönnetty omakotilainaan yhdeksän kuukauden kuluessa siitä, kuin laina on myönnetty, uhalla että lainan myöntämistä koskeva päätös muuten katsotaan rauenneeksi.

12 §. Valtioneuvosto määrää, kuinka suuri määrä vuosittain saadaan käyttää omakotirahastosta annetun lain 2 §:n 3 momentissa mainittuun tarkoitukseen.

13 §. Tarkemmat määräykset tämän asetuksen soveltamisesta antaa sosiaaliministeriö.

14 §. Tällä asetuksella kumotaan 28 päivänä toukokuuta 1927 omakotirahastosta annettu asetus sekä 12 päivänä elokuuta 1927 asuntolainojen myöntämisestä omakotirahastosta kaupunkeihin, kauppaloihin sekä maaseudun väestökeskuksiin rakennettavia omakotitaloja varten annettu valtioneuvoston päätös.

100. Lainojen myöntäminen omakotirahastosta.

Sosiaaliministeriön päätös joulukuun 19 p:ltä 1940.

(Suomen as.-kok. 1940 : 781)

Sosiaaliministeriö on 19 päivänä joulukuuta 1940 omakotirahastosta annetun asetuksen 13 §:n nojalla päättänyt:

1 §. Kunnan, joka haluaa lainaa omakotirahastosta, on tehtävä sitä tarkoittava hakemus sosiaaliministeriölle, ministeriön vahvistamalle kaavakkeelle laadittuna, ennen kuin rakennustöihin ryhdytään, ja tulee hakemuksesta käydä ilmi:

- 1) rakennusyritys, jota varten lainaa haetaan;
- 2) rakennuttajan omistus- tai vuokraoikeus tonttimaahan;
- 3) haettavan toissijaisen omakotilainan määrä;
- 4) perusteet, joilla ehkä haetaan ensisijaista omakotilainaa, ja tämän määrä;
- 5) haettavasta omakotilainasta asetettava vakuus; sekä
- 6) tarpeellinen selvitys paikkakunnan asunto-oloista yleensä ja vuokratasosta omakotialueilla erikseen.

2 §. Hakemukseen on liitettävä:

- 1) rakennuksen pohja-, leikkaus-, julkisivu- ja rakennepiirustukset ynnä asemapiirros;
- 2) rakennusselitys;
- 3) sosiaaliministeriön vahvistamalle kaavakkeelle laadittu rakennuksen kustannusarvio ja kannattavaisuuslaskelma sekä rakennusyrityksen rahoitussuunnitelma, jolloin erikseen on ilmoitettava, paljonko yrittäjä voi rakennusyritykseen käyttää omaa pääomaa tai omaa työtä sekä muualta hankittava lainamäärä ynnä muut asiaan vaikuttavat seikat; ja

4) jäljennös tonttia koskevasta kauppakirjasta tai vuokrasopimuksesta tahi muu selvitys omistus- tai hallintaoikeudesta.

Jos rakennus on suunniteltu rakennettavaksi rakennuskiellon alaiselle alueelle, on hakemukseen liitettävä jäljennös asianomaisen viranomaisen antamasta rakennuslupapäätöksestä.

3 §. Kun kunta hakee lainaa yleishyödylliselle yhtymälle, tulee hakemuksesta sen lisäksi, mitä edellä on määrätty, käydä selville, että yhtymä on omakotirahastosta annetun asetuksen 3 §:n mukaisesti hyväksytty harjoittamaan tässä tarkoitettua rakennustoimintaa.

Haettaessa lainaa yksityiselle omakotitalon rakentajalle tulee hakemukseen sisältyä myös omakotitalon rakentajaa koskevat tarpeelliset tiedot.

4 §. Omakotirahastosta myönnetty laina maksetaan valtiokonttorista asianomaiselle kunnalle sen antamaa velkakirjaa vastaan senjälkeen kuin kunta on esittänyt selvityksen siitä, että se on oikeutettu ottamaan pitkäaikaisen lainan, niin myös asianomaisen rakennustarkastusviranomaisen, taikka, missä sellaista ei ole, paikkakunnan nimismiehen, todistuksen siitä, että rakennustyöt ovat määräajassa aloitetut. Harkinnan mukaan voidaan laina suorittaa sellaisissa erissä kuin rakennushanke vaatii.

Kunta suorittakoon omakotirahastosta saamansa lainan yksityiselle omakotitalon rakentajalle tai yleishyödylliselle yhtymälle sellaisissa erissä kuin rakennustyön säännöllinen edistyminen vaatii.

5 §. Lainatessaan omakotirahastosta lainaksi saamansa varat yksityiselle omakotitalon rakentajalle tai yleishyödylliselle yhtymälle tulee kunnan lainansaajan antamaan velkakirjaan sisällyttää vahvistetut lainaehdot ja pidättää siinä kunnalle oikeus vaatia laina takaisin maksettavaksi, jos lainaehdot ei noudateta, jos lainasta annetun vakuuden arvo on alentunut niin paljon, ettei se enää vastaa

lainan maksamatta olevaa määrää, tai jos lainavarojen käyttöön nähden ne edellytykset, joilla laina on myönnetty, ovat olennaisesti muuttuneet.

Lainaehtoihin on myös otettava määräys, että jos tontti tai sillä oleva rakennus myydään tahi tontin vuokraoikeus siirretään, vähintään kolmasosa maksamattomasta lainasta voidaan vaatia heti takaisin maksettavaksi sekä samoin lainan toinen ja kolmas kolmannes, jos tontti tai sillä oleva rakennus laina-aikana uudestaan myydään tai tontin vuokraoikeus siirretään. Asianomaisen kunnan tulee kuukauden kuluessa tapahtuneesta luovutuksesta tai siirrosta tiedon saatuaan tehdä ilmoitus siitä sekä kauppahinnasta sosiaaliministeriölle mainiten samalla, onko laina lyhentämättömänä siirretty uudelle omistajalle vai onko ja kuinka suuri osa siitä määrätty heti takaisin maksettavaksi.

Lainaehdoissa määrättäköön lisäksi että lainansaaaja on velvollinen laina-aikana pitämään omakotirakennuksen palovakuutettuna kunnan hyväksymässä vakuutuslaitoksessa vähintään valtion myöntämän omakotilainan ja sen edelle paremmalla etuoikeudella kiinnitettyjen lainojen yhteistä summaa vastaavasta määrästä.

6 §. Kunta on velvollinen valvomaan, että lainaehjoja sekä rakennuspiirustuksia ja -selitystä tarkoin noudatetaan.

Kun rakennus on valmistunut, tulee kunnan siitä ilmoittaa sosiaaliministeriölle sekä samalla lähettää sosiaaliministeriön hyväksymien katselmusmiesten laatima katselmuskirja, josta selviää, että rakennus on tehty sosiaaliministeriön hyväksymien rakennuspiirustusten ja -selityksen mukaisesti, sekä lopulliset rakennuskustannukset.

Vähintään joka viides vuosi siitä lukien, kuin omakotilaina on nostettu, siihen saakka kunnes mainittu laina on täysin maksettu, tulee katselmusmiesten toimittaa rakennuksen katselus.

Katselmusmiehiä varten vahvistaa sosiaaliministeriö johtosäännön. Katselmuksista on tehtävä sosiaaliministeriön vahvistamalle kaavakkeelle laadittu katselmuspöytäkirja.

7 §. Jos lainansaaaja, jolle kunta on välittänyt omakotilainan, ei täytä lainaehjoja tahi käyttää saamansa lainan tahi osan siitä lainanantopäätöksestä poikkeavalla tavalla, on kunnan siitä sekä toimenpiteistä, joihin kunta asiassa ehkä on ryhtynyt, ilmoitettava sosiaaliministeriölle.

8 §. Omakotitalon asukas ei ole oikeutettu käyttämään omakotitalon huoneita muuhun tarkoitukseen kuin asuinhuoneiksi eikä myöskään ilman asianomaisen kunnallisen viranomaisen suostumusta vuokraamaan osaa asunnosta toiselle tahi pitämään luonaan asunnossa muita kuin läheisiä omaisiaan.

9 §. Hyväksyttäessä yleishyödyllistä yhtymää harjoittamaan tässä päätöksessä tarkoitettua toimintaa on sen lisäksi, mitä siitä omakotirahastosta annetussa asetuksessa on määrätty, otettava huomioon:

1) että yhtymän voitto-osuuden määrä ei saa nousta yli kuuden sadalta;

2) että yhtymän hallintoneuvoston tai hallituksen varsinaiseksi jäseneksi, sünäkin tapauksessa että kunta ei ole osakas yhtymässä, on valittava vähintään yksi kunnan nimeämä henkilö; ja

3) että yhtymän yhdeksi varsinaiseksi tilintarkastajaksi valitaan kunnan hyväksymä tilintarkastaja.

Sosiaaliministeriön määräämällä henkilöllä tulee olla oikeus tarkastaa yhtymän tilejä ja toimintaa.

10 §. Omakotilainaa älköön useampia kertoja myönnettäkö samalle henkilölle, ellei sosiaaliministeriö katso siihen olevan pätevää syytä.

11 §. Kunnan tai yleishyödyllisen yhtymän tulee omistusoikeudella luovuttaa rakennuttamansa omakotitalo yksityiselle asunnon tarpeessa olevalle, ensi sijassa vuosien 1939—1940 sodan johdosta asunnottomaksi joutuneelle, viimeistään kuuden kuukauden kuluessa siitä, kuin rakennus on valmistunut, ellei sosiaaliministeriö eri hakemuksesta ole myöntänyt pitempää aikaa.

12 §. Kun kunta tai yleishyödyllinen yhtymä, kunnan suostumuksella, luovuttaa rakennuttamansa omakotitalon, jota varten omakotirahastosta on myönnetty laina, on ostajan kunnalle antamaan velkakirjaan nähden noudatettava, mitä 4 §:ssä on määrätty. Luovutuksesta on kunnan viipymättä ja viimeistään kuukauden kuluessa ilmoitettava sosiaaliministeriölle.

13 §. Kunnan on ne varat, jotka sille kertyvät sen välityksin myönnettujen omakotilainojen korkoina ja kuoletuksina, niin myös perittäviksi määrätty osamaksut sekä niitä omakotilainoja vastaavat varat, jotka on katsottava rauenneiksi, mutta joita varten kunta on saanut varoja, viivytyksettä suoritettava valtiokonttoriin.

14 §. Sosiaaliministeriö antaa tarvittaessa kiertokirjeellä tai muutoin tarkempia ohjeita tämän päätöksen soveltamisesta.

101. Laki perheenasuntolainoista ja perheenasuntotakuista sekä perheenasuntoavustuksista.

Annettu joulukuun 19 p:nä 1940.

(Suomen as.-kok. 1940 : 776)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §. Halpojen ja tarkoituksenmukaisten vuokra-asuntojen hankkimiseksi asutuskeskusten vähävaraisille, monilapsisille, varsinkin vuosien 1939—1940 sodan johdosta asunnottomiksi joutuneille perheille annetaan valtionvaroista kunnille sekä näiden välityksellä ja vastuulla sellaisille yleishyödyllisille yhtymille, joista asetuksella tarkemmin määrätään, kuoletettavia perheenasuntolainoja kiinnitysvakuutta vastaan.

2 §. Perheenasuntolainan suuruus on enintään neljäkymmentä sadalta sosiaaliministeriön hyväksymistä rakennuskustannuksista. Laina saa kuitenkin yhdessä sen edelle paremmalla etuoikeudella

kiinnitettyjen lainojen kanssa nousta enintään yhdeksäänkymmeneen viiteen sadalta näistä kustannuksista. Laina, jolla on parempi etuoikeus kuin perheenasuntolainalla, saa olla vain kunnan tai julkisen tarkastuksen alaisen rahalaitoksen myöntämä, jollei sosiaaliministeriö toisin päättä. Hyväksyttäviä rakennuskustannuksia määrättäessä on otettava huomioon myös rakennuksen tuottoarvo.

3 §. Perheenasuntolainan myöntämisen edellytyksenä on, että asianomainen kunta sitoutuu:

1) antamaan rakennusta varten käytettäväksi 2 §:ssä sanottujen kiinnityslainojen lisäksi tarvittavan pääoman sosiaaliministeriön hyväksymillä ehdoilla, jos tarvittavan pääoman saantia ei muuten ole turvattu; sekä

2) luovuttamaan rakennettavaa rakennusta varten tontin ilmaiseksi käytettäväksi siksi ajaksi, jolloin sitä varten on valtion perheenasuntolaina, tai muulla tavoin huolehtimaan siitä osasta kiinteistön pääoman tarvetta, jonka tontin arvo muodostaa.

4 §. Samassa tarkoituksessa kuin perheenasuntolaina annetaan, voidaan vastaavalle, julkisen tarkastuksen alaiselta yksityiseltä rahalaitokselta saatavalle lainalle myöntää valtion perheenasuntotakuu.

Perheenasuntotakuuta voidaan antaa yhteensä siihen määrään asti, kuin eduskunta on siitä päättänyt.

Perheenasuntotakuuta vastaan annetusta lainasta on soveltuvin osin vastaavasti voimassa, mitä tässä laissa perheenasuntolainasta on säädetty.

5 §. Vähävarainen, monilapsinen perhe, joka asuu rakennuksessa, jota varten on myönnetty perheenasuntolaina tai -takuu, on oikeutettu vuokranalennuksen muodossa saamaan perheenasuntoavustusta, jonka määrä vaihtelee kolmestakymmenestä seitsemäänkymmeneen sadalta sosiaaliministeriön vahvistamasta perusvuokrasta, riippuen huollettavien lasten luvusta. Tämän lain 6 §:n 3 momentissa tarkoitetuissa tapauksissa saattaa avustus olla myös kaksikymmentä sadalta perusvuokrasta.

Jos 1 §:ssä tarkoitettua, lain voimaantulon jälkeen valmistunutta rakennusta varten ei ole annettu perheenasuntolainaa tai -takuuta, voidaan myös tällaisessa rakennuksessa asuvalle antaa perheenasuntoavustus samoilla edellytyksillä ja ehdoilla kuin 1 momentissa sanotussa rakennuksessa asuvalle, jos sosiaaliministeriö on hyväksynyt rakennuksen käytettäväksi kysymyksessä olevaan tarkoitukseen ja katsoo huoneistojen vuokrat kohtuullisiksi.

6 §. Monilapsisella perheellä tarkoitetaan tässä laissa perhettä, jossa on vähintään kolme kotona asuvaa, perheen huollettavana olevaa kuuttatoista vuotta nuorempaa lasta.

Huollettavaksi lapseksi katsotaan myös ottolapsi sekä kasvattilapsi, josta perhe ilman korvausta huolehtii. Huollettavana lapsena pidetään niin ikään kuusitoista vuotta täyttäneitä työkyvyttömiä lasta sekä koulunkäyntiä jatkavaa lasta, joka on täyttänyt kuusi-toista, mutta ei kahdeksaatoista vuotta.

N:o 101 (jatk.)

Vuosien 1939—1940 sodan johdosta asunnottomaksi joutuneelle perheelle voidaan sosiaaliministeriön harkinnan mukaan viiden vuoden aikana tämän lain voimaantulosta lukien myöntää perheenasuntoavustus, vaikka perhe ei täytäkään kaikkia 1 ja 2 momentin määräyksiä.

7 §. Vähävaraiseksi katsotaan perhe tämän lain mukaan, jos sillä ei ole omaisuusveron alaista omaisuutta eivätkä sen tulot yhteenlaskettuina perheenjäsentä kohti ole suuremmat, kuin sosiaaliministeriö paikkakunnan kalleuden huomioonottaen määrää.

8 §. Perheenasuntoavustuksina annetut vuokranalennukset korvaa sosiaaliministeriö kiinteistön omistajalle, eikä tämä ole oikeutettu vuokralaiselta perimään sitä perusvuokran osaa, joka vastaa perheenasuntoavustusta.

Korvaus maksetaan siltä ajalta, jona huoneisto on avustukseen oikeutetun perheen asuntona.

9 §. Tarkemmat määräykset tämän lain soveltamisesta annetaan asetuksella.

102. Asetus perheenasuntolainoista ja perheenasuntotakuista sekä perheenasuntoavustuksista.

Annettu joulukuun 19 p:nä 1940.

(Suomen as.-kok. 1940 : 779)

Sosiaaliministerin esittelystä säädetään perheenasuntolainoista ja perheenasuntotakuista sekä perheenasuntoavustuksista 19 päivänä joulukuuta 1940 annetun lain 9 §:n nojalla:

1 §. Perheenasuntolainoista ja perheenasuntotakuista sekä perheenasuntoavustuksista annetun lain 1 §:ssä mainituilla asutuskeskuksilla tarkoitetaan asemakaavoitettuja tai rakennussuunnitelmalla järjestettyjä, asemakaavan- tai rakennussuunnitelmantakaisten määräysten alaisia ja rakennuskiellon alaisia alueita kaupungeissa, kauppaloissa, taajaväkisissä yhdyskunnissa ja maaseudun taajaan asutuilla paikkakunnilla.

2 §. Rakennuksen, jota varten perheenasuntolaina tai -takuu myönnetään, tulee olla uutisrakennus, jossa huoneistot ovat suuruudeltaan ja tyybiltään tarkoitukseen sopivia, terveydellisessä, kotitaloudellisessa ja rakenteellisessa mielessä täyttävät perheasunnolle asetettavat kohtuulliset vaatimukset sekä suunnittelunsa ja rakennustapansa puolesta ovat rakennuskustannuksia mahdollisimman suuressa määrässä säästäviä. Kussakin rakennuksessa on huoneistoista vähintään kaksi kolmannesta varattava asunnoiksi perheille, jotka ovat oikeutettuja saamaan perheenasuntoavustusta.

Kukin asuinhuoneisto saa, kahdeksi tahi useammaksi asuinhuoneeksi jaettuna, pinta-alaltaan olla vähintään kolmekymmentäkahdeksan ja enintään kahdeksankymmentä neliometriä. Kuitenkin voi sosiaaliministeriö tarkoituksenmukaisen pohjasovituksen saa-

vuttamiseksi tai muista syistä myöntää joihinkin huoneistoihin näiden poikkeuksia näistä määräyksistä.

Perheenasuntolaina tai -takuu voidaan myöntää vain sellaista rakennusta varten, jonka piirustukset ja rakennusselityksen sosiaaliministeriö on hyväksynyt.

3 §. Perheenasuntolainoista ja perheenasuntotakuista sekä perheenasuntoavustuksista annetussa laissa tarkoitetuksi yleishyödylliseksi yhtymäksi voi sosiaaliministeriö hyväksyä jo olemassa olevia tai perustettavia yhtiöitä, osuuskuntia, yhdistyksiä ja säätiöitä, joiden tarkoituksena on halpojen ja tarkoituksenmukaisten asuntojen rakentaminen. Tällainen yhtymä voi myöskin omistaa ja hallita edellä tarkoitettuja rakennuksia.

Hyväksymisen edellytyksenä on:

1) että yhtymän voitonjako sen yhtiöjärjestyksen tai sääntöjen mukaan ei ylitä sosiaaliministeriön kohtuulliseksi katsomaa määrää;

2) että yhtymän osakkaille tai jäsenille, johtajille ja toimihenkilöille ei suoriteta minkäänlaisia taloudellisia etuisuuksia osakkaille tai jäsenille suoritettavan hyväksytyin voitonjaon sekä johtajille ja toimihenkilöille työstä maksettavan kohtuullisen korvauksen lisäksi;

3) että yhtymä on sitoutunut olemaan muodostamatta varaita tai muita rahastoja yli sen määrän, minkä sosiaaliministeriö hyväksyy;

4) että yhtymän yhtiöjärjestyksessä tai säännöissä määrätään, että se ei ilman sosiaaliministeriön suostumusta saa kiinnittyttää, myydä tai vuokrata kiinteistöä, jolle perheenasuntolaina tai -takuu on myönnetty;

5) että yhtymän purkautuessa sen yhtiöjärjestyksen tai sääntöjen mukaan osakkaille saadaan suorittaa vain heidän yhtymään sijoittamansa pääoma ja jakamaton voitto-osuus sekä että mahdollinen ylijäämä käytetään yleishyödyllisen asuntotuotannon edistämiseen; sekä

6) että yhtymä alistuu valtion ja kunnan puolelta sillä tavoin tapahtuvaan valvontaan kuin sosiaaliministeriö hyväksyessään yhtymän siitä päättää.

Milloin kysymyksessä on säätiö, voi sosiaaliministeriö myöntää sellaisia poikkeuksia edellä olevista määräyksistä kuin säätiön perustamiskirja edellyttää.

4 §. Jos sosiaaliministeriö katsoo, että hyväksytty yleishyödyllinen yhtymä ei enää täytä 3 §:ssä säädettyjä edellytyksiä tai että se muuten ei ole sopiva tässä tarkoitettua toimintaa jatkamaan, on hyväksyminen peruutettava.

Jos yhtymä, jonka hyväksyminen peruutetaan, on saanut perheenasuntolainan tai -takuun, tulee sosiaaliministeriön asianomaista kuntaa kuultuaan koettaa, jos katsoo sen tarpeelliseksi, saada yhtymä luovuttamaan kiinteistönsä kunnalle tai toiselle hyväksytylle yleishyödylliselle yhtymälle. Ellei luovutusta saada aikaan, tulee sosiaaliministeriön ryhtyä toimenpiteisiin perheenasuntolainan tai valtion takaaman lainan takaisinmaksamiseksi.

5 §. Kunta, joka omistaa tässä asetuksessa tarkoitettun rakennuksen, on velvollinen noudattamaan niitä ohjeita ja määräyksiä, jotka sosiaaliministeriö ehkä antaa rakennuksen käyttöön nähden.

Kunnan välittäessä perheenasuntolainan yleishyödylliselle yhtymälle, käytettäväksi tässä asetuksessa sanottuun tarkoitukseen, älköön korko-, kuoletus- tai muita lainaehtoja asetettako yhtymälle epäedullisemmiksi kuin mihin kunnan itsensä on ollut valtioon nähden sitouduttava.

6 §. Jos rakennus rakennetaan vuokratontille, voidaan sitä varten myöntää perheenasuntolaina tai -takuu vain edellytyksellä, että kiinnitys perheenasuntolainan tai perheenasuntotakuin saadun lainan vakuudeksi hankitaan tontin vuokraoikeuteen ja sillä oleviin rakennuksiin, että vuokrasopimus maanomistajaa kuulematta on siirrettävissä kolmannelle henkilölle, että sopimusta ei vuokrauden kuluessa voida purkaa ja että jäljellä oleva vuokra-aika on vähintään viisitoista vuotta lainan kuoletusaikaa pitempi.

7 §. Perheenasuntolainan korko on kiinteä ja valtioneuvoston määräämän korkokannan mukainen.

Perheenasuntotakuu voidaan myöntää vain lainalle, jonka korko ja muut lainaehdot harkitaan kohtuullisiksi.

Perheenasuntolaina tai -takuu voidaan myöntää vain, jos perheenasuntolainaa tai perheenasuntotakuin saatavaa lainaa paremmalla etuoikeudella myönnettyjen lainojen korot sekä muut lainaehdot harkitaan kohtuullisiksi.

8 §. Perheenasuntolaina ja perheenasuntotakuin saatu laina on kuoletettava kahdenkymmenenviiden vuoden kuluessa.

Jos perheenasuntolainaa tai perheenasuntotakuin saatua lainaa paremmalla etuoikeudella myönnetty laina on ennakolta vahvistetun kuoletussuunnitelman mukaan kuoletettava, saadaan lainojen kuoletus järjestää siten, että lainoista yhteensä kahdessakymmenessä viidessä vuodessa tulee kuoletetuksi vähintään sellainen osa, mikä vastaa perheenasuntolainan tai perheenasuntotakuin saadun lainan alkuperäistä määrää, kuitenkin niin, että viimeksimainitut lainat tulevat kuoletetuksi viimeistään neljässäkymmenessä viidessä vuodessa.

Kun lainojen kuoletus on järjestetty niinkuin 2 momentissa on määrätty, on ne perheenasuntolainaa tai perheenasuntotakuin saatua lainaa paremmalla etuoikeudella myönnettyjen lainojen vakuutena olevat kiinnitetyt velkakirjat, joita sanottujen lainojen osittaisen tai täydellisen maksamisen johdosta ei enää tarvita lainojen vakuutena, luovutettava valtiokonttoriin säilytettäväksi tai valtiokonttorille annettava sitoumus siitä, ettei sanottuja velkakirjoja ilman valtiokonttorin suostumusta käytetä uusien velkojen vakuudeksi, ennen kuin perheenasuntolaina tai perheenasuntotakuin saatu laina on täysin maksettu.

Kuoletusajan kuluessa voidaan perheenasuntolaina valtion puolelta irtisanoa ainoastaan, jos lainaehtoja ei noudateta, jos sellaisen yleishyödyllisen yhtymän, joka on saanut perheenasuntolainan,

hyväksyminen peruutetaan ja yhtymää ei saada luovuttamaan kiinteistöään kunnalle tai toiselle hyväksytylle yleishyödylliselle yhtymälle, jos lainasta annetun vakuuden arvo on alentunut niin paljon, ettei se enää vastaa perheenasuntolainan maksamatta olevaa määrää tai jos lainavarojen käyttöön nähden ne edellytykset, joilla laina on myönnetty, ovat olennaisesti muuttuneet. Lainansaaja on oikeutettu ilman irtisanomista suorittamaan perheenasuntolainasta enemmänkin kuin määrätyn vuotuisen kuoletuksen.

9 §. Perheenasuntolainan korkoa ryhdytään veloittamaan siitä luettuna, kuin perheenasuntolaina tai sen ensimmäinen erä on nostettu. Lainan kuoletus alkaa sen kalenterivuoden alusta, joka lähinnä seuraa sen jälkeen kuin laina on kokonaisuudessaan nostettu. Korko ja kuoletus on maksettava valtiokonttoriin puolivuositain kunkin vuoden kesä- ja joulukuun kuluessa.

10 §. Jollei rakennusta, jota varten perheenasuntolaina tai -takuu on myönnetty, ryhdytä rakentamaan kuuden kuukauden kuluessa siitä, kuin laina tai takuu on myönnetty, tai jollei perheenasuntolainaa tai perheenasuntotakuin saatavaa lainaa tai sen osaa ole nostettu yhdeksän kuukauden kuluessa siitä, kuin laina tai takuu on myönnetty, katsotaan lainan tai takuun myöntämistä koskeva päätös rauenneeksi.

Rakennuksen tulee, uhalla että perheenasuntolaina tai perheenasuntotakuin saatu laina joutuu perittäväksi, olla asuttavassa kunnossa viimeistään kahden vuoden kuluessa siitä, kuin rakennustyöt on aloitettu, jollei erityisistä syistä myönnetä rakennusajan pitennystä. Rakennusajan pitennystä koskeva hakemus on osoitettava sosiaaliministeriölle.

11 §. Perheenasuntoavustuksena suoritettava vuokranalennus määrätään tekemällä huoneistojen vahvistetusta perusvuokrasta seuraavat vähennykset:

- 30 sadalta, jos perheessä on 3 huollettavaa lasta,
- 40 sadalta, jos perheessä on 4 huollettavaa lasta,
- 50 sadalta, jos perheessä on 5 huollettavaa lasta,
- 60 sadalta, jos perheessä on 6—7 huollettavaa lasta, sekä
- 70 sadalta, jos perheessä on 8 tai useampia huollettavia lapsia.

Vähävaraiset perheet, jotka vuosien 1939—1940 sodan johdosta ovat joutuneet asunottomiksi, voivat saada perheenasuntoavustusta, vaikka perheessä on vain kaksi huollettavaa lasta, ja on perheenasuntoavustuksena suoritettava vuokranalennus tällöin kaksikymmentä sadalta huoneiston vahvistetusta perusvuokrasta.

Huollettavien lasten luvun lisääntyessä suurenee perheenasuntoavustus vastaavasti seuraavan kalenterikuukauden alusta lukien, ja luvun vähentyessä pienenee perheenasuntoavustus vastaavasti kolmen kuukauden kuluttua sen kalenterikuukauden alusta lukien, joka lähinnä seuraa lapsiluvun muutosta.

Perheenasuntoavustusta ei suoriteta perheelle, joka köyhäinhoidolta jatkuvasti saa pääasiallisen toimeentulonsa.

12 §. Perheenasuntoavustuksina myönnetty vuokranalennukset korvataan kiinteistön omistajalle vuosineljänneksittäin, seuraavan kalenterikuukauden kuluessa. Tätä varten on rakennuksen omistajan seitsemän päivän kuluessa vuosineljänneksen lopusta lukien sosiaaliministeriölle toimitettava ministeriön määräämät tiedot ja selvitykset. Avustukset on nostettava viimeistään seuraavan vuosineljänneksen kuluessa, uhalla että oikeus niihin muuten raukeaa.

13 §. Vuokralaisia valittaessa tässä asetuksessa tarkoitettuihin kiinteistöihin on annettava etusija vähävaraisille, lähinnä vuosien 1939—1940 sodan johdosta asunnottomiksi joutuneille perheille, joissa on suurin lapsimäärä ja joiden asunnontarve on suurin.

Milloin kiinteistön omistaa yleishyödyllinen yhtymä, on sen asiana huolehtia vuokralaisten ottamisesta, sen jälkeen kuin kunta on hyväksynyt vuokralaisiksi sen ehdottamat perheenasuntoavustukseen oikeutetut perheet.

Jos perheenasuntoavustusta on päätetty suoritettavaksi perheenasuntolainoista ja perheenasuntotakuista sekä perheenasuntoavustuksista annetun lain 5 §:n 2 momentissa mainitussa rakennuksessa asuville, on perheenasuntoavustusta saavat vuokralaiset hyväksytyihin huoneistoihin valittava kunnan ehdottamista tai hyväksymistä perheistä.

14 §. Perheenasuntoavustusta saavan kanssa tehtävään vuokrasopimukseen on otettava määräys, jonka mukaan vuokralaisella ei ole oikeutta ilman asianomaisen kunnallisen viranomaisen lupaa ottaa luokseen asumaan muita kuin läheisiä omaisiaan, uhalla että perheenasuntoavustus muussa tapauksessa lopetetaan.

15 §. Tarkemmat määräykset tämän asetuksen soveltamisesta antaa sosiaaliministeriö.

103. Perheenasuntolainojen ja -takuiden sekä perheenasuntoavustusten myöntäminen ja suorittaminen.

Sosiaaliministeriön päätös joulukuun 19 p:ltä 1940.

(Suomen as.-kok. 1940 : 782)

Sosiaaliministeriö on 19 päivänä joulukuuta 1940 perheenasuntolainoista ja perheenasuntotakuista sekä perheenasuntoavustuksista annetun asetuksen 15 §:n nojalla päättänyt:

1 §. Perheenasuntolainaa tai -takuuta koskeva hakemus, joka on osoitettava sosiaaliministeriölle, ministeriön vahvistamalle kaavakkeelle laadittuna, on asianomaisen kunnan tehtävä ennen kuin rakennustöihin ryhdytään, ja tulee hakemuksesta käydä ilmi:

- 1) rakennusyritys, jota varten lainaa tai takuuta haetaan;
- 2) haettavan perheenasuntolainan tai -takuun määrä;
- 3) haettavasta perheenasuntolainasta tai perheenasuntotakuin saatavasta lainasta asetettava vakuus;

4) huoneistojen perusvuokran määräämistä varten tarpeelliset tiedot;

5) rakennuksen arvioitu arvo sen valmistuttua; sekä

6) tarpeellinen selvitys paikkakunnan asunto-oloista yleensä ja erityisesti silmillä pitäen monilapsisia vähävaraisia perheitä.

2 §. Hakemukseen on liitettävä:

1) rakennuksen pohja-, leikkaus-, julkisivu- ja rakennepiirustukset ynnä asemapiirros;

2) rakennusselitys;

3) selvitys siitä, että rakennuksen paikka ja sen ympäristö ovat tässä tarkoitettulle rakennukselle sopivat;

4) sosiaaliministeriön vahvistamalle kaavakkeelle laadittu rakennuksen kustannusarvio ja kannattavuuslaskelma sekä rakennusyrityksen rahoitussuunnitelma, jolloin erikseen on ilmoitettava, paljonko kunnalla tai yleishyödyllisellä yhtymällä on omaa pääomaa käytettävissään, sekä muualta hankittava lainamäärä ynnä muut asiaan vaikuttavat seikat; ja

5) sitoumus, josta säädetään perheenasuntolainoista ja perheenasuntotakuista sekä perheenasuntoavustuksista annetun lain 3 §:ssä.

Jos rakennus on suunniteltu rakennettavaksi rakennuskiellon alaiselle alueelle, on hakemukseen liitettävä jäljennös asianomaisen viranomaisen antamasta rakennuslupapäätöksestä.

3 §. Kun kunta hakee lainaa tai takuuta yleishyödylliselle yhtymälle, tulee hakemuksesta, sen lisäksi, mitä 1 ja 2 §:ssä on sanottu, käydä selville, että yhtymä on hyväksytty harjoittamaan perheenasuntolainoista ja perheenasuntotakuista sekä perheenasuntoavustuksista annetun asetuksen 3 §:ssä tarkoitettua toimintaa. Hakemukseen on liitettävä kunnan oma lausunto rakennusyrityksestä.

4 §. Sen jälkeen kuin valtiokonttori sosiaaliministeriön esityksestä on päättänyt perheenasuntolainan myönnettäväksi, maksetaan laina valtiokonttorista asianomaiselle kunnalle sen antamaa velkakirjaa vastaan sellaisissa erissä kuin rakennustyön säännöllinen edistyminen vaatii, sen jälkeen kuin kunta on esittänyt selvityksen siitä, että kunta on oikeutettu ottamaan pitkäaikaisen lainan, sekä asianomaisen rakennustarkastusviranomaisen tai, missä sellaista ei ole, paikkakunnan nimismiehen todistuksen rakennustöitten määräaikaisesta aloittamisesta ja niitten edistymisvaiheesta.

Takuusopimuksen allekirjoittaa myös valtiokonttori sosiaaliministeriön esityksestä sen jälkeen kuin asianmukainen todistus rakennustöitten määräaikaisesta aloittamisesta sekä siitä, että rakennus on riittävästi palovakuutettu valtiokonttorin hyväksymässä vakuutuslaitoksessa, on valtiokonttoriin jätetty.

5 §. Lainatessaan lainaksi saamansa varat yleishyödylliselle yhtymälle tulee kunnan yhtymän antamaan velkakirjaan sisällyttää vahvistetut lainaehdot ja pidättää siinä kunnalle oikeus vaatia laina takaisin maksettavaksi, jos lainahtoja ei noudateta, jos yhtymän hyväksyminen peruutetaan ja yhtymää ei saada luovuttamaan kiinteistöään kunnalle tai toiselle hyväksytylle yleishyödylliselle yhty-

mälle, jos lainasta annetun vakuuden arvo on alentunut niin paljon, ettei se enää vastaa lainan maksamatta olevaa määrää, tai jos lainavarojen käyttöön nähden ne edellytykset, joilla laina on myönnetty, ovat olennaisesti muuttuneet.

Jos yleishyödyllinen yhtymä ei täytä lainaehtoja tahi käyttää saamansa lainan tahi osan siitä sosiaaliministeriön hyväksymistä rakennuspiirustuksista ja -selityksestä poikkeavalla tavalla, on kunnan siitä sekä toimenpiteistä, joihin kunta asiassa ehkä on ryhtynyt, ilmoitettava sosiaaliministeriölle.

Lainaehtoissa määrättäköön, että yhtymä on laina-aikana velvollinen pitämään rakennuksen palovakuutettuna kunnan hyväksymässä vakuutuslaitoksessa vähintään valtion myöntämän lainan ja sen edelle paremmalla etuoikeudella kiinnitettyjen lainojen yhteistä summaa vastaavasta määrästä.

6 §. Kunta on velvollinen valvomaan, että lainaehtoja sekä rakennuspiirustuksia ja -selitystä noudatetaan.

Kun rakennus on valmistunut, tulee kunnan siitä ilmoittaa sosiaaliministeriölle sekä samalla lähettää sosiaaliministeriön hyväksymien katselmusmiesten laatima katselmuskirja, josta selviää, että rakennus on tehty sosiaaliministeriön hyväksymien rakennuspiirustusten ja -selitysten mukaisesti, niin myös rakennuksen lopulliset rakennuskustannukset.

Vähintään joka viides vuosi siitä lukien, kuin perheenasuntolainaa on nostettu tai perheenasuntotakuu annettu, siihen saakka kunnes perheenasuntolainaa tahi perheenasuntotakuulla saatu laina on täysin maksettu, tulee katselmusmiesten toimittaa rakennuksen katselmus. Jos rakennuksessa asuville perheille tämän jälkeenkin suoritetaan perheenasuntoavustusta, tai jos ilman perheenasuntolainaa tai perheenasuntotakuuta rakennetussa rakennuksessa asuville perheille suoritetaan perheenasuntoavustusta, on katselmusmiesten rakennuksen ja sen huoneistojen kunnan selvittämiseksi sosiaaliministeriön määrääminä aikoina toimitettava katselmus.

Katselmusmiehiä varten vahvistaa sosiaaliministeriö johtosäännön. Katselmuksista on tehtävä sosiaaliministeriön vahvistamalle kaavakkeelle laadittu katselmuspöytäkirja.

7 §. Hyväksyttäessä yleishyödyllistä yhtymää harjoittamaan tässä tarkoitettua toimintaa on sen lisäksi, mitä siitä perheenasuntolainoista ja perheenasuntotakuista sekä perheenasuntoavustuksista annetussa asetuksessa on määrätty otettava huomioon:

1) että yhtymän voitto-osuuden määrä ei saa nousta yli kuuden sadalta;

2) että yhtymän hallintoneuvoston ja hallituksen varsinaiseksi jäseneksi, sinäkin tapauksessa, että kunta ei ole osakas yhtymässä, on valittava vähintään yksi kunnan nimeämä henkilö;

3) että yhtymän yhdeksi varsinaiseksi tilintarkastajaksi valitaan kunnan hyväksymä tilintarkastaja.

Sosiaaliministeriön määräämällä henkilöllä tulee olla oikeus tarkastaa yhtymän tilejä ja toimintaa.

8 §. Perheenasuntoavustusta sellaisessa rakennuksessa asuvia perheitä varten, josta säädetään perheenasuntolainoista ja perheenasuntotakuista sekä perheenasuntoavustuksista annetun lain 5 §:n 2 momentissa, koskeva hakemus on laadittava sosiaaliministeriön vahvistamalle kaavakkeelle ja annettava asianomaiselle kunnalle, jonka on toimitettava se omine lausuntoineen sosiaaliministeriölle.

Hakemuksesta tulee käydä selville:

- 1) kuka omistaa rakennuksen;
- 2) milloin rakennus on rakennettu ja kuka on toiminut vastuunalaisena rakennusmestarina;
- 3) rakennuksen rakennuskustannukset;
- 4) rakennuksen palovakuutusarvo ja missä vakuutuslaitoksessa rakennus on palovakuutettu;
- 5) kiinteistöön kohdistuvat velat ja niiden kuoletusajat;
- 6) kiinteistön vuotuiset menot ja tulot;
- 7) rakennuksen huoneistojen ja huoneiden lukumäärä; sekä
- 8) kustakin huoneistosta arvioitu kuukausivuokra.

Hakemukseen on liitettävä:

- 1) rakennuspiirustukset, joihin erikseen on merkittävä ne huoneistot, joissa asuville perheenasuntoavustusta haetaan;
- 2) selvitys siitä, että rakennus on asianmukaisessa järjestyksessä toimitetussa lopputarkastuksessa hyväksytty;
- 3) selvitys siitä, että rakennuksen paikka ja sen ympäristö ovat tässä tarkoitettulle rakennukselle sopivia;
- 4) vahvistettu yhtiöjärjestys, osuuskunnan tai yhdistyksen säännöt tai säätiön perustamiskirja, riippuen siitä, onko hakijana yhtiö, osuuskunta, yhdistys tai säätiö; sekä

5) sitoumus, jossa hakija sitoutuu noudattamaan niitä ohjeita ja määräyksiä, jotka sosiaaliministeriö ehkä vahvistaa noudatettaviksi.

9 §. Ennen kuin perheenasuntoavustusta myönnetään 8 §:ssä tarkoitettussa rakennuksessa asuville perheille, on sosiaaliministeriön hyväksymien katselmusmiesten toimitettava rakennuksen katselmuksensa ja ministeriön hyväksyttävä se tarkoitukseen käytettäväksi.

Katselmuksesta aiheutuvat kulut on kiinteistön omistajan suoritettava.

10 §. Vahvistetut perusvuokrat voi sosiaaliministeriö joko omasta aloitteestaan tai kiinteistön omistajan tai haltijan esityksestä, milloin siihen syytä ilmenee, uudelleen tarkistaa ja vahvistaa.

11 §. Perheenasuntolainoista ja perheenasuntotakuista sekä perheenasuntoavustuksista annetun asetuksen 12 §:ssä säädettyssä tarkoituksessa on kiinteistön omistajan asianomaisen kunnan välityksellä toimitettava sosiaaliministeriölle ministeriön vahvistamalle kaavakkeelle laaditut ja asianomaisen kunnallisen viranomaisen oikeaksi todistamat seuraavat tiedot:

- 1) kunkin sellaisen huoneiston numero, jossa asuu avustukseen oikeutettu perhe, sekä huoneiston perusvuokra;
- 2) perheen päämiehen täydellinen nimi, syntymäaika ja ammatti sekä hänen ja hänen perheenjäsentensä yhteiset kuukausitulot;

3) kotona asuvien huollettavina olevien, kuusitoista vuotta nuorempien ja perheenasuntolainoista ja perheenasuntotakuista sekä perheenasuntoavustuksista annetun lain 6 §:n 2 momentin nojalla huollettaviksi katsottavien kuusitoista vuotta täyttäneitten lasten lukumäärä; sekä

4) selvitys kunkin perheenasuntoavustuksesta osalliseksi tulevan perheen varallisuussuhteissa ja lapsiluvussa kuluneen vuosineljänneksen aikana ehkä tapahtuneista muutoksista.

12 §. Kunnan on ne varat, jotka sille kertyvät sen välityksin myönnettujen perheenasuntolainojen korkoina ja kuoletuksina, sekä niitä perheenasuntolainoja vastaavat varat, jotka on katsottava rauenneiksi, mutta joita varten kunta on varoja saanut, viivytyksettä suoritettava valtiokonttoriin.

13 §. Sosiaaliministeriö antaa tarvittaessa kiertokirjeellä tai muutoin tarkempia ohjeita tämän päätöksen soveltamisesta.

104. Laki lainan tai takuun myöntämisestä erälle asunto-osakeyhtiöille.

Annettu joulukuun 19 p:nä 1940.

(Suomen as.-kok. 1940 : 777)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §. Sellaisen asunnonrakennustoiminnan tukemiseksi, jonka tarkoituksena on asunto-osakeyhtiömuotoa käyttäen halpojen ja tarkoituksenmukaisten asuinrakennusten aikaansaaminen asutuskeskuksiin, varsinkin vuosien 1939—1940 sodan johdosta asunnottomiksi joutuneille, annetaan valtionvaroista tässä laissa tarkoitetuille asunto-osakeyhtiöille kuoletettavia asunto-osakeyhtiölainoja kiinnitysvakuutta vastaan.

2 §. Asunto-osakeyhtiölainan suuruus on enintään kolmekymmentä sadalta sosiaaliministeriön hyväksymistä rakennuskustannuksista. Laina saa kuitenkin yhdessä sen edellä paremmalla etuoikeudella kiinnitettyjen lainojen kanssa nousta enintään kahdeksaankymmeneen viiteen sadalta sosiaaliministeriön hyväksymistä hankintakustannuksista. Laina, jolla on parempi etuoikeus kuin asunto-osakeyhtiölainalla, saa olla vain kunnan tai julkisen tarkastuksen alaisen rahalaitoksen myöntämä, jollei sosiaaliministeriö toisin päättä. Hyväksyttäviä rakennus- ja hankintakustannuksia määrättäessä on otettava huomioon myös kiinteistön tuottoarvo.

Jos laina etuoikeusasemaltaan ylittää seitsemänkymmentä viisi sadalta hyväksytyistä kiinteistön hankintakustannuksista, myönnetään laina vain edellytyksellä, että kunta sitoutuu lainasta takaukseen.

3 §. Samassa tarkoituksessa kuin asunto-osakeyhtiölaina annetaan, voidaan vastaavalle, julkisen tarkastuksen alaiselta yksityiseltä rahalaitokselta saatavalle lainalle myöntää valtion tai, jos taattava laina etuoikeusasemaltaan ylittää seitsemänkymmentä

viisi sadalta hyväksytyistä kiinteistön hankintakustannuksista, valtion ja kunnan yhteisvastuullinen asunto-osakeyhtiötakuu.

Valtion takuita voidaan antaa yhteensä siihen määrään asti, kuin eduskunta on siitä päättänyt.

Asunto-osakeyhtiötakuuta vastaan annetusta lainasta on soveltuvin osin vastaavasti voimassa, mitä tässä laissa asunto-osakeyhtiölainasta on säädetty.

4 §. Asunto-osakeyhtiölaina tai asunto-osakeyhtiötakuu voidaan myöntää vain sellaiselle asunto-osakeyhtiölle, jonka omistamassa rakennuksessa huoneistojen yhteenlasketusta lattiapinta-alasta vähintään neljä viidettäosaa on varattu osakkeenomistajien asunnoiksi, muun osan ollessa määrätty käytettäväksi välittömästi yhtiön hyväksi, ja jonka osakkeenomistajina ovat, jollei tässä laissa tai sen soveltamisesta annetussa asetuksessa sallita siitä poikkeuksia, ainoastaan yksityiset henkilöt siten, että kukin heistä omistaa vain sen huoneiston hallintaan oikeuttavat osakkeet, missä hän asuu.

Tässä laissa tarkoitetun asunto-osakeyhtiön yhtiöjärjestykseen on lisäksi sisällytettävä määräykset, joiden kautta estetään osakkeiden kohtuutonta voittoa tuottava siirto uudelle omistajalle.

5 §. Jos tässä laissa tarkoitetun asunto-osakeyhtiön perustajana on kunta tai sellainen yleishyödyllinen yhtymä, josta asetuksella tarkemmin määrätään, voidaan asunto-osakeyhtiölaina tai -takuu myöntää siinäkin tapauksessa, että kunta tai sanotunlainen yhtymä asunto-osakeyhtiön perustajana on ottanut yhden tai useamman huoneiston hallintaan oikeuttavat osakkeet, jos tällainen perustaja sitoutuu sosiaaliministeriön hyväksymin ehdoin määrääjässä luovuttamaan osakkeensa yksityisille asunnontarvitsijoille siten, että 4 §:n säännökset tulevat noudatetuiksi.

6 §. Tarkemmat määräykset tämän lain soveltamisesta annetaan asetuksella.

105. Asetus lainan tai takuun myöntämisestä erälle asunto-osakeyhtiöille.

Annettu joulukuun 19 p:nä 1940.

(Suomen as.-kok. 1940 : 780)

Sosiaaliministerin esittelystä säädetään lainan tai takuun myöntämisestä erälle asunto-osakeyhtiöille 19 päivänä joulukuuta 1940 annetun lain 6 §:n nojalla:

1 §. Lainan tai takuun myöntämisestä erälle asunto-osakeyhtiöille annetun lain 1 §:ssä mainituilla asutuskeskuksilla tarkoitetaan asemakaavoitettuja tai rakennussuunnitelmalla järjestettyjä, asemakaavan tai rakennussuunnitelmantakaisten määräysten alaisia ja rakennuskiellon alaisia alueita kaupungeissa, kauppaloissa, taajaväkisissä yhdyskunnissa ja maaseudun taajaan asutuilla paikkakunnilla.

2 §. Rakennuksen, jota varten asunto-osakeyhtiölaina tai -takuu myönnetään, tulee olla uutisrakennus, jossa huoneistot ovat

suuruudeltaan ja tyypiltään tarkoitukseen sopivia, terveydellisessä, kotitaloudellisessa ja rakenteellisessa mielessä täyttävät perheasu-noille asetettavat kohtuulliset vaatimukset sekä suunnittelunsa ja rakennustapansa puolesta ovat rakennuskustannuksia mahdollisimman suuressa määrässä säästäviä.

Kukin asuinhuoneisto saa, kahdeksi tai useammaksi asuinhuoneeksi jaettuna, pinta-alaltaan olla vähintään kolmekymmentäkahdeksan ja enintään kahdeksankymmentä neliometriä. Kuitenkin voi sosiaaliministeriö tarkoituksenmukaisen pohjasovituksen saavuttamiseksi tai muista syistä myöntää joihinkin asuntoihin nähden poikkeuksia näistä määräyksistä.

3 §. Lainan tai takuun myöntämisestä eräille asunto-osakeyhtiöille annetussa laissa tarkoitetuksi yleishyödylliseksi yhtymäksi voi sosiaaliministeriö hyväksyä jo olemassa olevia tai perustettavia yhtiöitä, osuuskuntia, yhdistyksiä ja säätiöitä, joiden tarkoituksena on halpojen ja tarkoituksenmukaisten asuntojen rakentaminen.

Hyväksymisen edellytyksenä on:

1) että yhtymän voitonjako sen yhtiöjärjestyksen tai sääntöjen mukaan ei ylitä sosiaaliministeriön kohtuulliseksi katsomaa määrää;

2) että yhtymän osakkaille tai jäsenille, johtajille ja toimihenkilöille ei suoriteta minkäänlaisia taloudellisia etuisuuksia osakkaille tai jäsenille suoritettavan hyväksytyin voitonjaon sekä johtajille ja toimihenkilöille työstä maksettavan kohtuullisen korvauksen lisäksi;

3) että yhtymä on sitoutunut olemaan muodostamatta vara- tai muita rahastoja yli sen määrän, minkä sosiaaliministeriö hyväksyy;

4) että yhtymän purkautuessa sen yhtiöjärjestyksen tai sääntöjen mukaan osakkaille saadaan suorittaa vain heidän yhtymään sijoittamansa pääoma ja jakamaton voitto-osuus sekä että mahdollinen ylijäämä käytetään yleishyödyllisen asuntotuotannon edistämiseen; sekä

5) että yhtymä alistuu valtion ja kunnan puolelta sillä tavoin tapahtuvaan valvontaan kuin sosiaaliministeriö hyväksyessään yhtymän siitä päättää.

Milloin kysymyksessä on säätiö, voi sosiaaliministeriö myöntää sellaisia poikkeuksia edellä olevista määräyksistä kuin säätiön perustamiskirja edellyttää.

Jos sosiaaliministeriö katsoo, että hyväksytty yleishyödyllinen yhtymä ei enää täytä säädettyjä edellytyksiä tai että se muuten ei ole sopiva tässä tarkoitettua toimintaa jatkamaan, on hyväksyminen peruutettava.

4 §. Asunto-osakeyhtiölainan tai -takuun myöntämisen edellytyksenä on, että sosiaaliministeriö on hyväksynyt:

1) asunto-osakeyhtiön yhtiöjärjestyksen, johon sisällytettävistä tärkeimmistä kohdista ministeriö antaa tarkemmat määräykset;

2) yhtiön perustamista koskevaan sopimuskirjaan liitetyn kannattavuuslaskelman, joka sisältää tarpeelliset tiedot yhtiön taloudellisen kannattavuuden ja osakkeenomistajain hallitsemistaan

huoneistoista yhtiölle suoritettavien vastikkeiden suuruuden selvittämiseksi;

3) rakennuksen piirustukset ja rakennusselityksen; sekä

4) lainan tai takuun myöntämisestä erälle asunto-osakeyhtiölle annetun lain 4 ja 5 §:ssä edellytetyn osakkeiden luovutus suunnitelman.

Asunto-osakeyhtiölainaa ei suoriteta eikä takuusopimusta allekirjoiteta, ennen kuin selvitys on esitetty siitä, että yhtiön osakepääoma on täysin maksettu.

5 §. Vuokratontille rakennettavaa rakennusta varten voidaan myöntää asunto-osakeyhtiölaina tai -takuu vain edellytyksellä, että kiinnitys asunto-osakeyhtiölainan tai asunto-osakeyhtiötakuin saatavan lainan vakuudeksi hankitaan tontin vuokraoikeuteen ja sillä oleviin rakennuksiin, että vuokrasopimusta, joka maanomistajaa kuulematta tulee olla siirrettävissä kolmannelle henkilölle, ei vuokrauden kuluessa voida purkaa sekä että jäljellä oleva vuokra-aika on vähintään viisitoista vuotta lainan kuoletusaikaa pitempi.

6 §. Asunto-osakeyhtiölainan korko on valtioneuvoston määräämän korkokannan mukainen.

Asunto-osakeyhtiötakuu voidaan myöntää vain lainasta, jonka korko ja muut lainaehdot harkitaan kohtuullisiksi.

Asunto-osakeyhtiölaina tai -takuu voidaan myöntää vain, jos asunto-osakeyhtiölainaa tai asunto-osakeyhtiötakuin saatavaa lainaa paremmalla etuoikeudella myönnettyjen lainojen korot sekä muut lainaehdot harkitaan kohtuullisiksi.

7 §. Asunto-osakeyhtiölaina ja asunto-osakeyhtiötakuin saatu laina on kuoletettava kahdenkymmenenviiden vuoden kuluessa.

Jos asunto-osakeyhtiölainaa tai asunto-osakeyhtiötakuin saatua lainaa paremmalla etuoikeudella myönnetty laina on ennakolta vahvistetun kuoletussuunnitelman mukaan kuoletettava, saadaan lainojen kuoletus järjestää siten, että lainoista yhteensä kahdessakymmenessäviidessä vuodessa tulee kuoletetuksi vähintään sellainen osa, mikä vastaa asunto-osakeyhtiölainan tai asunto-osakeyhtiötakuin saadun lainan alkuperäistä määrää, kuitenkin ehdolla, että viimeksi mainitut lainat tulevat kokonaisuudessaan kuoletetuiksi viimeistään neljässäkymmenessäviidessä vuodessa.

Kun lainojen kuoletus on järjestetty niinkuin 2 momentissa on määrätty, on ne asunto-osakeyhtiölainaa tai asunto-osakeyhtiötakuin saatua lainaa paremmalla etuoikeudella myönnettyjen lainojen vakuutena olevat kiinnitetyt velkakirjat, joita sanottujen lainojen osittaisen tai täydellisen maksamisen johdosta ei enää tarvita lainojen vakuutena, luovutettava valtiokonttoriin säilytettäväksi tai annettava valtiokonttorille sitoumus siitä, ettei sanottuja velkakirjoja ilman valtiokonttorin suostumusta käytetä uusien velkojen vakuudeksi ennen kuin asunto-osakeyhtiölaina tai asunto-osakeyhtiötakuin saatu laina on täysin maksettu.

Kuoletuksajan kuluessa voidaan asunto-osakeyhtiölaina valtion puolelta irtisanoa ainoastaan, jos lainaehdoja ei noudateta tai jos lainasta annetun vakuuden arvo on alentunut niin paljon, ettei se

enää vastaa asunto-osakeyhtiölainan maksamatta olevaa määrää, taikka jos lainavarojen käyttöön nähden ne edellytykset, joilla laina on myönnetty, ovat olennaisesti muuttuneet. Lainansaaaja on oikeutettu ilman irtisanomista suorittamaan asunto-osakeyhtiölainasta enemmänkin kuin määrätyn vuotuisen kuoletuksen.

8 §. Asunto-osakeyhtiölainan kuoletus alkaa sen kalenterivuoden alusta, joka lähinnä seuraa sen jälkeen kuin laina kokonaisuudessaan on nostettu. Lainan korko ja kuoletus on maksettava valtiokonttoriin puolivuositain kunkin vuoden kesä- ja joulukuussa.

9 §. Jollei rakennusta, jota varten asunto-osakeyhtiölaina tai -takuu on myönnetty, ryhdytä rakentamaan kuuden kuukauden kuluessa lainan tai takuun myöntämisestä luettuna, katsotaan lainan tai takuun myöntämistä koskeva päätös rauenneeksi.

Lainan tai takuun myöntämistä koskeva päätös katsotaan myös rauenneeksi ja ehkä jo nostettu laina tai sen osa joutuu perittäväksi, jos rakennus ei ole asuttavassa kunnossa viimeistään kahden vuoden kuluessa siitä, kuin rakennustyöt on aloitettu, jollei erityisistä syistä myönnetä rakennusajan pitennystä. Rakennusajan pitennystä koskeva hakemus on osoitettava sosiaaliministeriölle.

10 §. Tarkemmat määräykset tämän asetuksen soveltamisesta antaa sosiaaliministeriö.

106. Lainan tai takuun myöntäminen erälle asunto-osakeyhtiöille.

Sosiaaliministeriön päätös joulukuun 19 p:ltä 1940.

(Suomen as.-kok. 1940 : 783)

Sosiaaliministeriö on 19 päivänä joulukuuta 1940 lainan tai takuun myöntämisestä erälle asunto-osakeyhtiöille annetun asetuksen 10 §:n nojalla päättänyt:

1 §. Asunto-osakeyhtiölainaa tai -takuuta koskeva hakemus, joka on osoitettava sosiaaliministeriölle ja laadittava ministeriön vahvistamalle kaavakkeelle, on tehtävä asianomaisen kunnan välityksellä ennen kuin rakennustöihin ryhdytään, ja tulee hakemuksesta käydä ilmi:

- 1) rakennusyritys, jota varten lainaa tai -takuuta haetaan;
- 2) haettavan asunto-osakeyhtiölainan tai -takuun määrä;
- 3) haettavasta asunto-osakeyhtiölainasta tai asunto-osakeyhtiötakuun saatavasta lainasta asetettava vakuus; sekä
- 4) rakennuksen arvioitu arvo sen valmistuttua.

Kun lainan tai takuun hakijana on yleishyödyllinen yhtymä, tulee hakemuksesta edellä mainitun lisäksi käydä selville, että yhtymä on lainan tai takuun myöntämisestä erälle asunto-osakeyhtiöille annetun asetuksen 3 §:n mukaisesti hyväksytty harjoittamaan tässä tarkoitettua rakennustoimintaa.

2 §. Hakemukseen on liitettävä:

1) rakennuksen pohja-, leikkaus-, julkisivu- ja rakennepiirustukset ynnä asemapiirros;

2) rakennusselitys;

3) asunto-osakeyhtiön perustamista koskevaan sopimuskirjaan liitetty kannattavaisuuslaskelma sekä sosiaaliministeriön vahvistamalle kaavakkeelle laadittu rakennuksen kustannusarvio ja rakennusyhtiön rahoitussuunnitelma, jolloin erikseen on ilmoitettava, paljonko hakijalla on omaa pääomaa käytettävissään, sekä muualta hankittava lainamäärä ynnä muut asiaan vaikuttavat seikat;

4) jäljennös tonttia koskevasta kauppakirjasta tai vuokrasopimuksesta;

5) asunto-osakeyhtiön yhtiöjärjestys; sekä

6) lainan tai takuun myöntämisestä erälle asunto-osakeyhtiöille annetun lain 4 ja 5 §:ssä edellytetty osakkeiden luovutussuunnitelma.

Jos rakennus on suunniteltu rakennettavaksi rakennuskiellon alaiselle alueelle, on hakemukseen liitettävä jäljennös asianomaisen viranomaisen antamasta rakennuslupapäätöksestä.

3 §. Asunto-osakeyhtiölainaa tai -takuuta koskeva hakemus on kunnan toimitettava edelleen sosiaaliministeriölle sekä samalla annettava lausuntonsa hakemuksesta ja paikkakunnan asunto-oloista.

Jos asunto-osakeyhtiölaina tai asunto-osakeyhtiötakuin saatava laina etuoikeusasemaltaan ylittää seitsemänkymmentäviisi sadalta kiinteistön hankintakustannuksista, on kunnan oheistettava selvitys siitä, että kunta sitoutuu omavelkaiseen takaukseen asunto-osakeyhtiölainasta tai yhteiseen omavelkaiseen takaukseen valtion kanssa asunto-osakeyhtiötakuin saatavasta lainasta.

4 §. Asunto-osakeyhtiön yhtiöjärjestyksen tulee sisältää ainakin seuraavat määräykset:

1) Osakkeenomistajat voivat sopia huoneistojen yhdistämisestä tai huoneen siirtämisestä huoneistosta toiseen luovuttamalla vastaavan määrän osakkeita, jos yhtiökokous hyväksyy sopimuksen ja jos se ei ole ristiriidassa huoneistojen koosta lainan tai takuun myöntämisestä erälle asunto-osakeyhtiöille annetun asetuksen 2 §:ssä olevien määräysten kanssa.

2) Lainan tai takuun myöntämisestä erälle asunto-osakeyhtiöille annetun lain 5 §:ssä mainittuja perustajia lukuun ottamatta voi yhtiön osakkeenomistajana olla ainoastaan yksityinen henkilö, joka omistaa vain yhden huoneiston hallintaan oikeuttavat osakkeet ja käyttää hallitsemaansa huoneistoa vain omaksi tai perheensä jäsenten tahi osakkeenomistajalta elatuksen saantiin oikeutettujen taikka muiden hänen talouteensa kuuluvien henkilöiden asunnoiksi. Yhtiön hallituksen luvalla olkoon osakkeenomistajalla oikeus määrääjäksi luovuttaa huoneisto muidenkin, ei kuitenkaan toisen osakkeenomistajan, käytettäväksi. Tällaista lupaa älköön evättäkö, jos sitä pyydetään osakkeenomistajan paikkakunnalta muuton tai muun pätevän syyn tähden. Osakkeenomista-

jalla olkoon niinkään erityisistä syistä oikeus yhtiön hallituksen luvalla luovuttaa huoneistosta yksi tai useampia huoneita, ei kuitenkaan enempää kuin puolet niistä, määräajaksi toisen käytettäväksi, ehdolla ettei se tuota yhtiölle tai toiselle osakkeenomistajalle huomattavaa haittaa.

3) Jos asunto-osakeyhtiön osakkeet luovutetaan henkilölle, joka ei saa olla tai joka ennestään on yhtiön osakkeenomistaja, on osakkeet viimeistään vuoden kuluessa siitä lukien, kuin siirto on tapahtunut, tarjottava yhtiön hallitukselle lunastettavaksi, uhalla että huoneisto muuten voidaan ottaa yhtiön hallintaan.

4) Osakkeenomistajan, joka tahtoo luovuttaa osakkeensa jollekulle muulle kuin puolisolleen, lapselleen, ottolapselleen tai vanhemmilleen, jotka täyttävät osakkeenomistajalle asetettavat vaatimukset, on sitä ennen tarjottava osakkeet yhtiön hallitukselle lunastettaviksi.

5) Kun yhtiön hallitukselle tarjotaan osakkeita lunastettavaksi tai kun lunastusoikeus muuten yhtiöjärjestyksen mukaan on syntynyt, voi yhtiö osakepääomaansa vähentämättä ja sen yli kertyneillä varoilla lunastaa osakkeet, jos osakkeenomistajille tämän jälkeenkin on varattu asuntohuoneistoiksi vähintään neljä viidettä-osaa yhtiön omistaman rakennuksen huoneistojen yhteenlasketusta pinta-alasta. Yhtiöjärjestyksessä voidaan myös määrätä, että, ellei yhtiö käytä lunastusoikeuttaan, yhtiön perustajana olleella kunnalla tai yleishyödyllisellä yhtymällä on etuoikeus määräajassa lunastaa osakkeet. Ellei lunastusoikeutta edellä sanotuin tavoin käytetä, saadaan osakkeet luovuttaa vapaasti.

6) Osakkeen luovutushinnan määrää yhtiön hallitus huomioon ottaen, että se ei ole kohtuuttoman suuri sekä että se, ellei luovuttaja muuhun suostu, vastaa vähintään viimeisen tilinpäätöksen mukaista osakkeiden yhtiöosuutta.

7) Jos osakkeenomistaja luovuttaa osakkeensa tarjoamatta niitä lunastettavaksi, taikka jos osakkeet siirtyvät yhtiön entiselle osakkeenomistajalle tai muulle kuin osakkeenomistajalle asetettavat edellytykset täyttävälle henkilölle avio-oikeuden, perinnön, testamentin, lahjan tai näihin verrattavan saannon nojalla tahi konkurssi- tai ulosottomenettelyn johdosta tai panttia rahaksi muutettaessa, syntyy lunastusoikeus silloin kuin luovutuksen saaja ilmoittaa osakkeet nimelleen rekisteröitäviksi.

8) Tapahtuneet osakesiirrot on määräajassa siirrosta lukien ilmoitettava rekisteröitäviksi. Jos rekisteröimisilmoitus laiminlyödään eikä osakkeita ole tarjottu lunastettaviksi ennen tapahtunutta siirtoa, voi yhtiön hallitus käyttää lunastusoikeutta määräajasta riippumatta sekä tarvittaessa ottaa huoneiston hallintaansa.

9) Jos osakkeenomistaja luovuttaa huoneistonsa tai sen osan vuokralle ilman yhtiön hallituksen suostumusta tai muuten käyttää huoneistoaan yhtiöjärjestyksen vastaisesti, voidaan huoneisto ottaa yhtiön hallintaan.

10) Kun kunta on vastuussa asunto-osakeyhtiölainasta tai asunto-osakeyhtiötakuin saadusta lainasta, on ainakin yhdeksi

yhtiön hallituksen varsinaiseksi jäseneksi valittava kunnan nimeämä henkilö, ja tulee yhden varsinaisista tilintarkastajista olla kunnan hyväksymä.

5 §. Hyväksyttäessä yleishyödyllistä yhtymää harjoittamaan tässä päätöksessä tarkoitettua toimintaa on sen lisäksi, mitä siitä lainan ja takuun myöntämisestä erälle asunto-osakeyhtiöille annettussa asetuksessa on määrätty, otettava huomioon:

1) että yhtymän voitto-osuuden määrä ei saa nousta yli kuuden sadalta;

2) että yhtymän hallintoneuvoston tai hallituksen varsinaiseksi jäseneksi, siinäkin tapauksessa, että kunta ei ole osakas yhtymässä, on valittava vähintään yksi kunnan nimeämä henkilö; ja

3) että yhtymän yhdeksi varsinaiseksi tilintarkastajaksi valitaan kunnan hyväksymä tilintarkastaja.

Sosiaaliministeriön määräämällä henkilöllä tulee olla oikeus tarkastaa yhtymän tilejä ja toimintaa.

6 §. Kun rakennus on valmistunut, tulee yhtiön heti siitä ilmoittaa sosiaaliministeriölle katselmuksen toimittamista varten. Katselmuksen toimittavat sosiaaliministeriön hyväksymät katselmuksmiehet, joita varten sosiaaliministeriö vahvistaa johtosäännön. Katselmuksesta on tehtävä ministeriön vahvistamalle kaavakkeelle laadittu katselmuskirja.

Vähintään joka viides vuosi siitä lukien, kuin asunto-osakeyhtiölaina on nostettu tai asunto-osakeyhtiötakuu annettu, siihen saakka kunnes asunto-osakeyhtiölaina tai asunto-osakeyhtiötakuin saatu laina on täysin maksettu, on rakennuksen kunnan selvittämiseksi toimitettava katselmus.

Katselmuksista aiheutuvat kustannukset on yhtiön suoritettava.

7 §. Asunto-osakeyhtiölainan maksaa yhtiön antamaa velkakirjaa vastaan ja takuusitoumuksen allekirjoittaa sosiaaliministeriön esityksestä valtiokonttori.

Jos kunta on takauksessa asunto-osakeyhtiölainasta tai asunto-osakeyhtiötakuin saatavasta lainasta, on valtiokonttorille, ennen lainan maksamista ja ennen kuin kunta allekirjoittaa takuusitoumuksen, esitettävä selvitys siitä, että kunta on oikeutettu sitoutumaan takaukseen.

8 §. Laina- tai takuuehdoissa määrättäköön, että yhtiö on laina-aikana velvollinen pitämään rakennuksen palovakuutettuna valtiokonttorin hyväksymässä vakuutuslaitoksessa vähintään asunto-osakeyhtiölainan tai asunto-osakeyhtiötakuin saadun lainan ja sen edelle paremmalla etuoikeudella kiinnitettyjen lainojen yhteistä summaa vastaavasta määrästä.

9 §. Sosiaaliministeriö antaa tarvittaessa kiertokirjeellä tai muutoin tarkempia ohjeita tämän päätöksen soveltamisesta.

107. Omakoti-, perheenasunto- ja asunto-osakeyhtiölainojen korkokanta.

Valtioneuvoston päätös joulukuun 19 p:ltä 1940.

(*Suomen as.-kok. 1940 : 785*)

Valtioneuvosto on sosiaaliministeriön esittelystä omakotirahastosta, perheenasuntolainoista ja perheenasuntotakuista sekä perheenasuntoavustuksista ja lainan tai takuun myöntämisestä eräille asunto-osakeyhtiöille tänään annettujen asetusten nojalla päättänyt, että mainituissa asetuksissa tarkoitettujen, valtion annettavien lainojen korko on oleva viisi sadalta vuodessa.

108. Desinfiomislaitoksessa annetusta syyskuuhoidosta suoritettavat maksut.

Kaupunginvaltuuston päätös lokakuun 30 p:ltä 1940.

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä, että desinfiomislaitoksessa annetusta syyskuuhoidosta kannetaan 50 markan suuruinen maksu potilasta kohden, kuitenkin siten, että varattomille ja vähävaraisille potilaille on annettava hoito ilmaiseksi.

109. Ratsastushallin tallien vuokramaksut.

Kiinteistölautakunnan vahvistamat lokakuun 28 p:nä 1940.

(*Vrt. kunn. as.-kok. 1940 : 55*)

Kiinteistölautakunta päätti mainittuna päivänä muuttaa toukokuun 14 p:nä 1940 vahvistamiensa ratsastushallin tallien vuokramaksut seuraavasti:

Karsinan vuokra	150 mk	kuukaudelta
Pilttuun »	100 »	»

Tilapäisesti majoitettujen hevosten omistajilta peritään karsinavuokraa 25 mk ja pilttuuvuokraa 15 mk vuorokaudelta.

Vuokramaksuihin sisältyy korvaus valosta ja vedestä. Vuokraaja on velvollinen huolehtimaan talliosuutensa ja käyttämiensä ulkosalla olevien puhdistuspuomien ympäristön puhdistamisesta.

110. Väliaikaiset lisäykset ja muutokset kaupungin omistamien vahvistettuun asemakaavaan merkittyjen rakennettaviksi tarkoitettujen tonttien myynnissä noudatettaviin periaatteisiin.

Kaupunginvaltuuston päätös lokakuun 30 p:ltä 1940.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1939 : 8)

Kaupunginvaltuusto vahvisti mainittuna päivänä seuraavat lisäykset ja muutokset valtuuston helmikuun 22 p:nä 1939 vahvistamiinsa kaupungin omistamien vahvistettuun asemakaavaan merkittyjen rakennettaviksi tarkoitettujen tonttien myynnissä noudatettaviin periaatteisiin, olemaan voimassa vuoden 1941 loppuun saakka.

1) III A kohdan loppuun lisätään näin kuuluva uusi kappale:

Ostaja, joka suoritettuaan käsirahan edellämainitulla tavalla 8 päivän kuluessa huutokaupasta tai kiinteistölautakunnan päätöksen tekopäivästä maksaa kaikkiaan 85 % kauppahinnasta, vapautetaan jäljelläolevan kauppahinnan osan suorittamisesta, jos tontti rakennetaan vesikattoon yhden vuoden kuluessa huutokauppapäivästä tai kiinteistölautakunnan päätöksen tekopäivästä.

2) IV A kohdan toinen kappale muutetaan näin kuuluvaksi:

Ellei tonttia ole yllämainitulla tavalla rakennettu yhden vuoden kuluessa huutokauppapäivästä tai siitä päivästä, jolloin kiinteistölautakunta on päättänyt tontin myymisestä, on ostaja velvollinen suorittamaan kaupungille korvausta 10 % kauppahinnasta jos hän III A kohdan määräysten mukaan on aikanaan suorittanut 85 % kauppahinnasta, korvauksen ollessa muussa tapauksessa 25 % kauppahinnasta, ja, ellei tonttia kahden vuoden kuluessa edellämainitusta päivästä ole rakennettu mainitulla tavalla, lisäksi 50 % sekä, ellei tonttia kolmen vuoden kuluessa ole rakennettu, vielä 75 % kauppahinnasta. Tämä korvausmäärä, joka siis voi nousta 135 %:iin kauppahinnasta, on kiinnitettävä tonttiin ja sille rakennettaviin rakennuksiin parhaalla etuoikeudella maksamattoman kauppahinnan jälkeen, ellei kiinteistölautakunta poikkeustapauksessa katso voivansa hyväksyä muuta vakuutta.

111. Marttilan omakotialueen perustaminen ja sen tonttien luovutusehdot.

Kaupunginvaltuuston päätös lokakuun 30 p:ltä 1940.

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä:
perustaa Helsingin maalaiskunnan Talin kylään Talin kartanon maille Reimarsin omakotialueen ja Mätäojan väliselle alueelle omakotialueen ja määrätä sen nimeksi Marttilan omakotialue — Martis
egnahemsområde;

määrätä, että tontteja rakennettaessa on noudatettava kiinteis-

N:o 111 (jatk.)

tölautakunnan lopullisesti vahvistettavia tyyppi- ja rakennustuksia sekä pihamaiden järjestelyssä lautakunnan antamia ohjeita;

määrätä, että tontteja uudelta omakotialueelta luovutettaessa on käytettävä vuokrausmenetelmää;

oikeuttaa kiinteistölautakunnan vuokraamaan omakotialueen tontit 50—60 vuodeksi huomioon ottaen, että kaikkien tonttien vuokra-aika päättyy samanaikaisesti ja noudattamalla allamainituin poikkeuksin kaupunginvaltuuston toukokuun 8 p:nä 1940 Pirkolan omakotialuetta varten vahvistamia vuokraehtoja;

oikeuttaa kiinteistölautakunnan vuokraamaan alueelta tontteja Suomen punaiselle ristille, käytettäväksi sota- ja siviili-invaliidien asuntoja varten;

oikeuttaa kaupunginhallituksen lopullisesti määräämään vuokran suuruuden kussakin yksityistapauksessa; sekä

112. Kaupunkien ja kauppalain tonttikirjan ja maarekisterin laatiminen.

Valtioneuvoston päätös joulukuun 12 p:ltä 1940.

(Suomen as.-kok. 1940 : 725)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1939 : 129)

Jakolaitoksesta, tontinmittauksesta ja kiinteistöjen rekisteröimisestä kaupungissa 17 päivänä heinäkuuta 1931 annetun lain 29 §:n nojalla on valtioneuvosto, sisäasiainministeriön esittelystä, määrännyt, että kaupunkien ja kauppalain tonttikirjan ja maarekisterin, joista mainitussa laissa sekä jakolaitoksesta, tontinmittauksesta ja kiinteistöjen rekisteröimisestä kaupungissa 6 päivänä maaliskuuta 1936 annetussa asetuksessa säädetään, tulee olla valmiiksi laadittuna viimeistään 31 päivänä joulukuuta 1942 aikaisemmin määrätyn joulukuun 31 päivän 1940 sijasta.

113. Yksityisten väestönsuojien rakentamisesta yleisten väestönsuojien yhteyteen asetettavat ehdot.

Kaupunginvaltuuston päätös joulukuun 18 p:ltä 1940.

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä suostua siihen, että yleisten väestönsuojien yhteyteen saadaan kaupunginhallituksen kulloinkin päättämässä yksityistapauksessa rakentaa yksityisiä väestönsuojia, jolloin pääasiallisesti seuraavat ehdot on asetettava:

a) Yksityisen talon on rakennettava väestönsuojansa sisäänmenoaukko erilliseksi ja tulee sen alkaa joko talon pihalta, porrastahi porttikäytävästä.

b) Maanalainen käytävä on rakennettava siten, että se toimii kyseisen talon väestönsuojana ja että sen toinen pää yhdistyy yleiseen väestönsuojaan. Käytävän leveys riippuu talon suojattavasta asukasmäärästä. Ellei riittävän leveätä käytävää voida rakentaa, voidaan poikkeustapauksissa yleisestä väestönsuojasta väliseinällä erottaa talolle tarpeellinen suojatila.

c) Yleiseen suojaan avautuva käytävän pää on varustettava suljettavalla ovella, jonka kautta kenelläkään ei ole oikeutta hälytyksen aikana täältä käsin kulkea, paitsi määrätyissä tapauksissa. Jos talo, josta tämä väestönsuojana käytettävä käytävä alkaa, saa sellaisen osuman, että sisääntuloaukko tukkeutuu, pääsevät yksityisessä suojassa olevat talon asukkaat ulos yleisen väestönsuojan uloskäytävien kautta. Jos taas yleisen väestönsuojan uloskäytävät tukkeutuvat ja yksityisen talon suojakäytävä jää käyttökelpoiseksi, voi yleisessä suojassa oleva yleisö päästä tätä tietä pois suojasta.

d) Rauhan aikana on yksityisen talon kustantama väestönsuojakäytävä talon käytettävissä varastosuojana tai muihin tarkoituksiin.

e) Jos yksityinen talo esittää johonkin yleiseen väestönsuojaan yhdyskäytävänä liittyvän väestönsuojansa kaupungin rakennettavaksi tulee rakennustoimiston yhteistyössä väestönsuojelutoimiston kanssa laatia kyseisen suojakäytävän rakentamisesta suunnitelma sekä kustannusarvio, joka maksutta annetaan talolle.

f) Tontinomistajan on sitouduttava ilman korvausta luopumaan katualueella olevasta suojastaan tai sen osasta, mikäli kaupunki tarvitsee sitä yleiseen tarkoitukseen.

g) Tontinomistajan on sitouduttava suorittamaan kaupungille maksu kyseellisen työn suorituksesta rakennustoimiston harkinnan mukaan.

114. Nuohoustaksan koroitus.

Maistraatin päätös joulukuun 5 p:ttä 1940.

(Vrt. Helsingin kaupunkia koskevat asetukset, s. 277)

Maistraatti päätti mainittuna päivänä oikeuttaa Helsingin kaupungin piirinuohoojamestareita koroittamaan nuohoomisesta suoritettavat maksut kymmenellä prosentilla (10%), lukien lokakuun 1 p:stä 1940 vuoden 1941 loppuun.

115. Asetus valtion teknillisistä oppilaitoksista.

Annettu joulukuun 19 p:nä 1940. (Lyhennysote)

(Suomen as.-kok. 1940 : 766)

Helmikuun 14 p:nä 1911 annetun asetuksen 6 §:n mukaan teollisuuskoulujen lähin silmälläpito on johtokunnan huolena, johon kuuluu teollisuushallituksen [kauppa- ja teollisuusministeriön] kolmeksi vuodeksi valitsema puheenjohtaja ja neljä jäsentä, mitkä koulukaupungin valtuusto niiniään kolmeksi vuodeksi valitsee.

Helsingissä valittiin teollisuuskoulun johtokunnan jäsenet viimeksi kolmivuotiskaudeksi 1940—42.

1—30 §. —————

31 §. —————

————— teollisuuskoulujen johtokuntien puheenjohtajat ja jäsenet, joiden toimikausi jatkuu asetuksen voimaan tullessa, toimivat edelleen vastaavien teknillisten oppilaitosten neuvottelukuntina 31 päivään joulukuuta 1941.

32 §. Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1941 ja sillä kumotaan — — — — 14 päivänä helmikuuta 1911 annettu asetus sisältävä teollisuuskoulujen säännöt — — — —

116. Helsingin kaupungille tulevien liikenne- ja tuulaakimaksujen kanto erinäisissä tullikamareissa.

Valtiovarainministeriön päätös joulukuun 5 p:itä 1940.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1940 : 77)

Valtiovarainministeriö on tullisäännön 11 §:n nojalla, sellaisena kuin se on 20 päivänä syyskuuta 1940 annettussa asetuksessa, määrännyt, että Helsingin kaupungille tulevat tuulaaki- ja liikennemaksut kannetaan Helsingin II tullikamarissa tammikuun 1 p:stä 1941 seuraavasti:

kaupunki asettaa tullikamariin tarpeellisen määrän omia virkamiehiään, jotka kaupungille tulevien ilmoituskirjakappaleiden perusteella suorittavat tuulaaki- ja liikennemaksujen veloituksen;

tullikamari toimittaa tullilaskun yhteydessä sanottujen maksujen kannon;

kaupunki huolehtii veloituksen tarkastuksesta, jota varten kaupungin virkamiehelle on varattava tilaisuus tullikamarin virkamiehen avustamana päivittäin verrata omat veloituksensa tullikamarin asianomaiseen tuontipäiväkirjaan vietyihin kaupunginmaksuihin;

kaupunki suorittaa maksujen peruutukset ja kantaa jälestäpäin mahdolliset lisämaksut;

kaupunki hankkii kuukausittain tapahtuvaa tilitystä varten tarvittavat kaavakkeet;

kaupunki suorittaa tästä lisätyöstä valtiolle kantopalkkiota 10 % kultakin kuukaudelta tilitetystä määrästä, kuitenkin enintään 3,000 markkaa kuukaudelta.

Kaupungissa, jossa kaupunginmaksujen kanto on annettu tullikamarin tehtäväksi, on tullikamarin asiana veloittaa ja kantaa sekä kuukausittain tilittää myös Helsingin kaupungille tulevat osaliikennemaksut sellaisesta tavarasta, joka ulkomailta on tuotu Helsingin satamaan ja tullivarastoon siirtämättä tullaamattomana viety toiseen tullikamariin tullattavaksi, josta toimituksesta on valtiolle pidätettävä palkkiona 5 % kulloinkin tilitetystä määrästä.

117. Laki tuulaakimaksun laskemisen perusteesta vuosina 1941—1945.

Annettu joulukuun 13 p:nä 1940.

(*Suomen as.-kok. 1940 : 732*)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

Tuulaakimaksun laskemisen perusteeksi on, niinkuin tähänkin asti, vuosiksi 1941—1945 vahvistettava määräprosentti tuulaakimaksun alaiusten tavarain tullimaksusta.

Tarkemmat määräykset asiasta annetaan asetuksella.

118. Asetus tuulaakimaksun laskemisen perusteesta vuosina 1941—1945 annetun lain soveltamisesta.

Annettu joulukuun 13 p:nä 1940.

(*Suomen as.-kok. 1940 : 733*)

Sisäasiainministerin esittelystä säädetään tänä päivänä tuulaakimaksun laskemisen perusteesta vuosina 1941—1945 annetun lain nojalla:

1. Tuulaakimaksun korkein määrä on kaksi prosenttia tuulaakiverotuksen alaisen tavarain tullimaksusta.

2. Määräys tuulaakimaksun suorittamisesta yhtäläisellä prosentilla sekä maahan tuotujen että maasta vietävien tavarain tullista pysyy muuttumatta.

3. Tuulaakimaksua suorittavat yhtä suuren määrän sekä kaupunkien asukkaat että kaikki muut, jotka meritse tai maitse ulkomaalta kaupunkiin tuovat tai sieltä vievät tullinalaisia tavaroita.

4. Valtioneuvosto määrää, saatujen tietojen ja asianomaisten kaupunginviranomaisten ehdotusten perusteella, sen tullimaksun prosenttiluvun, minkä mukaan tuulaakimaksua kussakin kaupungissa saadaan vuosina 1941—1945 kantaa.

Tuulaakimaksun määrä Helsingissä on vuosina 1941—45 kaksi prosenttia tullimaksusta. *Valtioneuv. päätös jouluk. 13 p:nä 1940.*

119. Taksa, jonka mukaan aluksilta kannetaan satamamaksuja Helsingin kaupungissa vuosina 1941 ja 1942.

Sisäasiainministeriön vahvistama joulukuun 23 p:nä 1940.

(*Vrt. kunn. as.-kok. 1924 : 53, 1933 : 10 ja 1935 : 14*)

Aluksesta, joka saapuu Helsingin kaupunkiin tai lähtee Helsingin kaupungista tai ankkuroi Helsingin kaupungin satama-alueella tammi-kuun 1 p:nä 1941 ja joulukuun 31 p:nä 1942 välisenä aikana, suoritetaan sen saapussa kultakin aluksen vetomäärän nettorekisteritonnilta satamamaksua seuraavat määrät:

N:o 119 (jatk.)

a) aluksesta, joka suoraan saapuu ulkomailta tai lähtee ulkomaille, 3: 60 mk;

b) aluksesta, joka ulkomaanliikenteessä poikkeaa toiseen Suomen satamapaikkaan, jossa asianomaisesti vahvistettuja satamaksuja kannetaan, purkamaan tai ottamaan lastia, 2: 10 mk;

c) aluksesta, joka tullikamaripassilla kulkee ainoastaan kotimaan liikenteessä, 1: 50 mk;

d) aluksesta, joka tullikamaripassitta kulkee kotimaisessa liikenteessä, 90 penniä;

e) pelastus-, hinaaja- ja vettä kuljettavasta aluksesta, joka välittää liikennettä paikkakunnan tullikamaripiirissä tai oleskelee satamassa elinkeinon harjoittamisen tarkoituksessa, suoritetaan satamaksua kultakin aluksen purjehduskauden viikolta 90 penniä;

f) matkustaja-aluksesta, joka harjoittaa liikennettä tullikamaripiirissä, suoritetaan vuosittain satamamaksua 1: 95 mk viikossa;

g) proomusta tai aluksesta, jota käytetään tavarain kuljetukseen satama-alueella, suoritetaan vuosittain, ennenkuin liikennöiminen saa alkaa:

jos aluksen vetomäärä on 200 nettorekisteritonnia tai suurempi 300 mk,

jos aluksen vetomäärä on vähintään 100 nettorekisteritonnia ja korkeintaan 199 nettorekisteritonnia 225 mk,

jos aluksen vetomäärä on vähintään 30 nettorekisteritonnia ja korkeintaan 99 nettorekisteritonnia 150 mk ja

jos aluksen vetomäärä on alle 30 nettorekisteritonnia 75 mk.

Maksujen alennukset, joista on määräykset sisäasiainministeriön elokuun 8 p:nä 1924 vahvistamassa taksassa, lasketaan nyt vahvistetuista määristä.

Tämä taksa ei kumoa niitä vapautuksia satamamaksuista, joista satamamaksutaksassa on määräykset.

120. Laki eräiden lakien voimaantulon lykkäämisestä.

Annettu joulukuun 19 p:nä 1940.

(Suomen as.-kok. 1940 : 754)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1939 : 70, 43, 38 ja 100)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään, että jäljempänä mainittujen lakien voimaantulo siirretään 1 päivään tammikuuta 1942:

Laki ammattioppilaitoksista 26 päivältä toukokuuta 1939.

Laki yleisestä lääkärinhoidosta 9 päivältä kesäkuuta 1939.
Sukupuolitautilaki 9 päivältä kesäkuuta 1939.

HELSINGIN KAUPUNGIN KUNNALLINEN ASETUSKOKOELMA

JULKAISUT

1940. HELSINGIN KAUPUNGIN TILASTOTOIMISTO. N:o 9.

Sisällys: 121. Toimilupa Helsinginkadulle rakennettavaa raitiotielinjaa varten, s. 149. — 122. Ajomaksut Helsingin raitiotie- ja omnibussosakeyhtiön raitiotie- ja linja-autolinjoilla, s. 149. — 123. Laki kansaneläkelain muuttamisesta, s. 152. — 124. Asetus kansaneläkelain toimeenpanosta annetun asetuksen muuttamisesta, s. 155. — 125. Kansaneläkelain säännöksistä tehtyjen väliaikaisten poikkeusten kumoaminen, s. 160. — 126. Laki köyhäinhoidollisesta kotipaikkaoikeudesta eräissä tapauksissa, s. 160. — 127. Kaasu- ja sähkölaitosten mittarinvuokria koskevat määräykset, s. 161. — 128. Asetus sisältävä väliaikaisia määräyksiä moottoriajoneuvojen tunnusmerkeistä, s. 162. — 129. Laki oppivelvollisuudesta annetun lain muuttamisesta, s. 162. — 130. Laki työväenopistojen valtionavusta annetun lain väliaikaisesta muuttamisesta, s. 163. — 131. Laki elinkeinoliikkeen verotuspaikan määräämisestä vuonna 1941 toimitettavassa kunnallisverotuksessa, s. 163. — 132. Laki eräistä sotatilan aiheuttamista poikkeussäännöksistä verolakeihin annetun lain voimassaoloajan pidentämisestä, s. 164. — 133. Helsingin kaupungin leski- ja orpokassasta eläkettä nauttivien henkilöiden kalliinajanlisäykset, s. 164. — 134. Torikauppa Töölön torilla, s. 164.

121. Toimilupa Helsinginkadulle rakennettavaa raitiotielinjaa varten.

Kaupunginvaltuuston päätös joulukuun 18 p:ltä 1940.

(Vrt. Helsingin kaupunkia koskevat asetukset, s. 666)

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä myöntää Helsingin raitiotie- ja omnibussosakeyhtiölle sen entisille raitiotielinjoille asetetuin ehdoin toimiluvan Helsinginkadulle sen Kaarlenkadun ja Hämeentien väliselle osalle rakennettavaa kaksiraiteista linjaa varten, kuitenkin siten, että yhtiö oikeutettiin rakentamaan linja aluksi yksiraiteisena ja myöhemmin, kun sitä varten tarpeellinen materiaali on saatavissa, täydentämään sitä kaksiraiteiseksi.

122. Ajomaksut Helsingin raitiotie- ja omnibussosakeyhtiön raitiotie- ja linja-autolinjoilla.

Kaupunginvaltuuston päätös marraskuun 20 p:ltä 1940.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1939 : 142)

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä muuttaa Helsingin raitiotie- ja omnibussosakeyhtiön raitiotie- ja linja-autolinjojen ajomaksuja. Kaupunginhallituksen joulukuun 19:nä 1940 päivätyn kirjelmän mukaan ovat joulukuun 1 p:stä 1940 voimassa olevat ajomaksut seuraavat:

Linja	Päivällä			Yöllä (klo 23.30 —1.00)
	Kertamaksu	4 lippua käsittävä viikko ostettaessa	Lisämaksu toiselta linjalta leimattua lippua esitettäessä	Kertamaksu
M a r k k a a				
<i>Sisäiset linjat</i>				
Raitiotielinjat 1—10	} 1: 50	1: 25	—	3: —
Käpylän raitiotielinja (K)				
Linja-autolinjat 12—18				
Seurasaaren linja-autolinja (21) Olympiakylän linja-autolinja (52)				
<i>Esikaupunkilinjat</i>				
<i>Munkkiniemen raitiotielinja (M)</i>				
Munkkiniemi—keskikaupunki. Meilahti—keskikaupunki	} 3: —	2: 50	1: 50	5: —
» —Munkkiniemi				
Munkkiniemen, Meilahden tai sisäkaupungin vyöhyke ..	} 2: —	1: 75	1: —	4: —
» —Munkkiniemi				
<i>Haagan raitiotielinja (H)</i>				
Haaga—keskikaupunki	} 3: —	2: 50	1: 50	5: —
» —Ruskeasu				
Ruskeasu—keskikaupunki ..	} 2: —	1: 75	1: —	4: —
Haagan, Ruskeasuon tai sisäkaupungin vyöhyke				
<i>Kulosaaren raitiotielinja (KB)</i>				
Kulosaari—keskikaupunki ..	} 3: 50	3: —	2: —	5: 50
» —Sörnäisten niemi ..				
Sörnäisten niemi—keskikaupunki	} 2: —	1: 75	1: —	4: —
Kulosaaren, Sörnäisten niemen tai sisäkaupungin vyöhyke				
<i>Lauttasaaren linja-autolinja (20)</i>				
Lauttasaari—keskikaupunki ..	} 3: —	—	2: —	5: —
» —Salmisaari				
Salmisaari—keskikaupunki ..	} 2: —	—	1: —	4: —
Lauttasaaren, Salmisaaren tai sisäkaupungin vyöhyke ...				

Siirtolippu oikeuttaa siirtoon kaksi kertaa, jos matkaa jatketaan viipymättä ensimmäisessä vaunussa.

Yöliikenteessä voidaan joko suorittaa säädetty kertamaksu tai

esittää kaksi päivällä voimassa olevaa matkalippua tai esittää yksi lippu ja suorittaa yölisämaksu, joka sisäisillä linjoilla on 1:50 mk, muilla tässä mainituilla linjoilla 2 mk. Siirryttäessä toiselle linjalle on suoritettava maksu päivällä voimassa olevien määräysten mukaisesti ja lisäksi maksettava mainittu yölisämaksu.

Linja	Päivällä Mk	Yöllä (klo 23.30— 1.00) Mk
Haaga—Ruskeasuon raitiotielinja (H)	1:—	—
Lauttasaaren—Ruoholahden linja-autolinja (23)	1:—	—
Herttoniemen linja-autolinja (32)		
Marjaniemen » (33)		
Degerö Uppbyn » (35)		
Jollaksen » (36)		
Hevossalmen » (37)		
Hevossalmi —keskikaupunki	6:—	8:—
Jollas — »	6:—	8:—
Marjaniemi — »	6:—	8:—
Degerö Uppby — »	5:—	7:—
Viikin tiehaara — »	5:—	7:—
Herttoniemi — »	4:50	6:50
Kulosaari — »	3:50	5:50
Sörnäisten niemi— »	2:—	4:—
Hevossalmi —Kulosaari	4:—	6:—
Jollas — »	4:—	6:—
Marjaniemi — »	4:—	6:—
Degerö Uppby — »	3:—	5:—
Viikin tiehaara — »	3:—	5:—
Herttoniemi — »	2:—	4:—
Hevossalmi —Herttoniemi	3:—	5:—
Jollas — »	3:—	5:—
Marjaniemi — »	3:—	5:—
Degerö Uppby — »	2:—	4:—
Viikin tiehaara — »	2:—	4:—
Hevossalmi —Degerö Uppby	2:—	4:—
Jollas — »	2:—	4:—
Marjaniemi —Viikin tiehaara	2:—	4:—

Lunastettu lippu oikeuttaa matkaan vain vastaavalla linjalla, mutta se ei oikeuta siirtoon toiselle linjalle; näillä linjoilla ei myöskään kelpaa muilla linjoilla lunastettu lippu.

123. Laki kansaneläkelain muuttamisesta.

Annettu joulukuun 23 p:nä 1940.

(Suomen as.-kok. 1940 : 772)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1937 : 33 ja 1938 : 27)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 31 päivänä toukokuuta 1937 annetun kansaneläkelain 5, 8, 9, 12, 14, 15, 23, 24, 30, 98 ja 112 §, viimeksi mainittu sellaisena kuin se on 28 päivänä huhtikuuta 1938 annetussa laissa, näin kuuluviksi:

5 §. Vakuutettu on vapaa vakuutusmaksuista sen kalenterivuoden päättymistä seuraavalta ajalta, jona hän on täyttänyt kuusikymmentäkolme vuotta. Vakuutusmaksua ei määrätä eikä peritä sen jälkeen, kuin vakuutettu on kuollut tai hänet on eläkelaitoksen päätöksellä julistettu työkyvyttömäksi.

Kun työkyvyttömyyseläkkeen saaja tai työkyvyttömänä vakuutuksesta pois jäänyt otetaan vakuutukseen hänen työkykynsä palautumisen takia, alkaa vakuutusmaksuvelvollisuus seuraavan kalenterivuoden alusta.

Jos vakuutetun palkasta on toimitettu palkanpidätyksiä sellaisena kalenterivuotena, jolta vakuutusmaksua ei 1 momentin mukaan määrätä eikä peritä, palautetaan pidätyserät hakemuksesta asianomaiselle.

8 §. Työnantaja on velvollinen vakuutusmaksuna pidättämään puolet 3 §:n 1 momentissa säädetystä, vakuutusmaksuna suoritettavasta sadannesmäärästä sellaisen vakuutetun palkasta, joka korvausta vastaan on sitoutunut tekemään hänelle työtä ja jota siinä ei ole pidettävä itsenäisenä yrittäjänä. Puolet sanotusta palkkaan kohdistuvasta vakuutusmaksusta on työnantaja itse velvollinen suorittamaan.

Jos työnantaja itse suorittaa myös 1 momentissa pidätettäväksi säädetyn määrän, ei palkanpidätystä toimiteta. Työnantajan täten vapaaehtoisesti suoritettavaan määrään nähden on vastaavasti voimassa, mitä tässä laissa säädetään palkasta pidätettävästä tai pidätetystä määrästä.

Mitä 1 momentissa on säädetty, ei kuitenkaan koske vakuutettua työntekijää:

1) joka elää vakinaisesti työnantajan taloudessa ja on hänen tai hänen aviopuolisonsa lapsi taikka viimeksi mainitun puoliso; tai

2) joka on ollut yhtäjaksoisesti enintään kuusi työpäivää saman työnantajan työssä ja saanut tältä ajalta palkkaa kahtasataa markkaa pienemmän määrän.

Työnä, jota 1 momentissa tarkoitetaan, on pidettävä myös yleisillä varoilla kustannettua tai avustettua, työttömyyden torjumiseksi järjestettyä työtä.

9 §. Palkanpidätyksen tulee tapahtua viimeistään kunakin kalenterivuoden neljänneksenä vakuutetulle viimeksi toimitettavan palkanmaksun yhteydessä. Mikäli työnantajalla kuitenkaan ei ole edellisen kalenterivuosineljänneksen aikana ollut pysyvästi työssään vä-

hintään kuutta sellaista työntekijää, joiden palkasta 8 §:n mukaan on toimitettava pidätys, on palkanpidätys toimitettava viimeistään kunakin kalenterivuosi puoliskona viimeksi maksetusta palkasta.

Työnantajan on annettava palkasta pidättämästään määrästä palkanpidätystilaisuudessa vakuutetulle todiste, josta tulee käydä selville ainakin palkan suuruus ja pidätetty erä sekä aika, johon ne kohdistuvat. Milloin työnantaja itse suorittaa pidätettäväksi säädetyn määrän, on sanottu todiste annettava viimeistään 1 momentissa mainittuna ajankohtana.

Jos on erikoisia syitä, voi eläkelaitos määräämillään ehdoilla hakemuksesta myöntää työnantajalle luvan palkanpidätyksen toimitamiseen tai todisteen antamiseen muunakin kuin 1 ja 2 momentissa tarkoitettuna ajankohtana.

12 §. Työpalkkaa palkanpidätystä varten laskettaessa on otettava huomioon sekä rahapalkka että luontoisedut, jälkimmäiset sosiaaliministeriön vahvistamien perusteiden mukaan.

Jos palkkaan on sisältynyt korvaus vakuutetun työssä käytämästä hevosesta, moottoriajoneuvosta tai muusta työvälisestä, on vakuutetun työpalkkaa laskettaessa noudatettava sosiaaliministeriön vahvistamia perusteita.

14 §. Työnantajan on maksettava vakuutusmaksuna pidättämänsä erät sekä niitä vastaavat vakuutusmaksuosuutensa viimeistään sitä ajanjaksoa seuraavana kuukautena, jonka kuluessa pidätys on 9 §:n 1 momentin mukaan ollut toimitettava. Eläkelaitoksen asiana on määrätä suoritus aika ja -tapa 9 §:n 3 momentissa tarkoitetuissa tapauksissa.

Työnantajan on 1 momentissa mainittuja maksuja eläkelaitokselle suorittaessaan annettava kaksoiskappaleet työntekijälle 9 §:n 2 momentin mukaan antamistaan todisteista.

15 §. Vakuutetun, jolle kalenterivuoden aikana on annettu todiste palkanpidätyksestä, tulee sanotun vuoden tuloista annettavaan kunnallisvero ilmoitukseensa liittää mainittu todiste taikka, milloin se on hävinnyt, asetuksessa tarkemmin määrättävä selvitys.

Todiste tai 1 momentissa mainittu selvitys on liitettävä sen kunnan taksoituslautakunnalle annettavaan tulo ilmoitukseen, jossa vakuutettu asuinpaikkansa perusteella on verovelvollinen.

23 §. Kannetut vakuutusmaksut on vuosittain, asetuksessa annettavien tarkempien määräysten mukaisesti, lähetettävä tilityksiin eläkelaitokselle.

Vakuutusmaksut, joiden suoritus on laiminlyöty, on kunnan toimesta ulosottoteitse perittävä siinä järjestyksessä, kuin kunnallisveroista on säädetty.

24 §. Joka laiminlyö vakuutusmaksun tai palkasta pidätetyn erän tahi vakuutusmaksuosuuden maksamisen määräaikana, suorittakoon maksamatta jätetylle määrälle maksunlisäystä yhden markan sadalta markalta tai sen osalta sekä sen lisäksi saman määrän jokaiselta erääntymispäivää seuraavalta kalenterivuosi neljännekseltä, jona maksun laiminlyönti jatkuu, lukuun ottamatta sitä, jonka aikana

maksu suoritetaan. Maksunlisäystä älköön kuitenkaan kannettako kolmea vuotta pitemmältä ajalta.

30 §. Se osa kunkin vakuutetun vakuutusmaksusta, jota ei ole varattu työkyvyttömyyseläkkeiden pohjaosien suorittamiseen, viedään hänen tililleen.

Tilillä olevalle pääomalle hyvitetään korkoa valtuutettujen määrämien korkokannan mukaisesti. Korko lisätään pääomaan kunkin kalenterivuoden lopussa.

Tilille viedylle vakuutusmaksulle, siihen luettuna palkanpidätyksen kautta tapahtunut ennakosuoritus, lasketaan korkoa 1 päivästä heinäkuuta sinä vuonna, jona vakuutusmaksu määrätään. Ulosottoteitse peritylle vakuutusmaksulle tai sen osalle lasketaan korkoa kuitenkin 1 päivästä heinäkuuta sinä vuonna, jona tilitys on eläkelaitokselle tapahtunut.

98 §. Jokaisen henkilön, joka pitää itseään työkyvyttömyyden takia pysyvästi kykenemättömänä huolehtimaan itsestään sellaisella työllä, joka vastaa hänen voimiaan ja kykyjään, tulee sen kalenterivuoden marraskuun kuluessa, jona hän täyttää kahdeksantoista vuotta, antaa asianomaiselle piiriasiamiehelle selvitys työkyvyttömyydestään. Sellainen selvitys on annettava muulloinkin, jos eläkelaitos tämän lain toimeenpanemista varten harkitsee sen tarpeelliseksi. Jos asianomainen henkilö ei itse kykene antamaan selvitystä eikä hänellä ole holhoojaa, on sen se tehtävä, joka pääasiallisesti on huolehtinut hänen elatuksestaan.

Eläkelaitoksen on 1 momentissa mainitusta asiasta tarvittaessa hankittava huoltolautakunnan lausunto. Eläkelaitos voi velvoittaa asianomaisen henkilön määräämänsä lääkärin tarkastettavaksi, jos se työkyvyn selvittämiseksi on tarpeen. Tarkastuksesta aiheutuneet kustannukset suoritetaan eläkelaitoksen varoista.

Jos tässä pykälässä mainittujen tietojen tai selvitysten antaminen laiminlyödään, on eläkelaitoksella valta ratkaista asia hankittuaan siinä muun riittäväksi katsottavan selvityksen.

112 §. Eläkelaitos voi päättää, että tämän lain mukaan eläkelaitokselle suoritettavaa maksua ei peritä tai sellaisessa maksussa tai sen tilityksessä olevaa virhettä ei oikaista, jos maksu tai virhe on niin vähäinen, että sen perimisen tai oikaisemisen on katsottava aiheuttavan suhteettoman paljon työtä tai kustannuksia.

Tämän lain mukainen rahasuoritus on täyden markkaluvun ylittävän määrän osalta alennettava, jos ylittävän osan määrä on viittäkymmentä penniä pienempi, lähinnä pienemmäksi täydeksi markkaluvuksi, ja korotettava, jos ylittävän osan määrä on viisikymmentä penniä tai sitä suurempi, lähinnä suuremmaksi täydeksi markkaluvuksi.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1941.

Sen estämättä, mitä 5 §:n 1 momentissa on säädetty, on vakuutetuksi tullessaan viisikymmentäneljä vuotta täyttäneen henkilön suoritettava vakuutusmaksu myös siltä kalenterivuodelta, jona hän

on täyttänyt kuusikymmentäneljä vuotta. Vanhuuseläkkeen myöntämisen jälkeen erääntyneestä vakuutusmaksusta älköön kuitenkin perittäkö enempää kuin työkyvyttömyyseläkkeiden pohjaosia varten varattava määrä.

Niin ikään 5 §:n 1 momentin estämättä peritään vuosien 1939 ja 1940 vakuutusmaksu niiden vuonna 1939, 1940 tai 1941 kuolleitten vakuutettujen jälkeen, joiden osalta tällöin voidaan maksaa kansaneläkelain 39 §:ssä tarkoitettu vakuutusmaksunpalautus. Eläkelaitos määrää vakuutusmaksun arvion perusteella, ja se otetaan huomioon vähennyksenä vakuutusmaksunpalautusta maksettaessa.

Vuoteen 1939 ja 1940 kohdistuvalle vakuutusmaksulle sekä sen sanottuina vuosina palkanpidätyksen kautta tapahtuneelle ennakkosuoritukselle lasketaan, 30 §:n 3 momentin säännösten estämättä, korkoa vuoden 1940 alusta lukien.

124. Asetus kansaneläkelain toimeenpanosta annetun asetuksen muuttamisesta.

Annettu Joulukuun 30 p:nä 1940.

(Suomen as.-kok. 1940 : 806)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1938 : 28)

Sosiaaliministerin esittelystä muutetaan kansaneläkelain toimeenpanosta 1 päivänä huhtikuuta 1938 annetun asetuksen 2, 3, 4, 7, 8, 9, 11—19, 21, 24, 25, 30, 31, 58, 63 ja 64 § näin kuuluviksi:

1 L u k u.

Yleiset määräykset.

2 §. Huoltolautakunnan tulee vuosittain viimeistään lokakuun kuluessa toimittaa asianomaiselle piiriasiamiehelle ilmoitus kaikista kunnassa asuvista, sanottuna vuonna kahdeksantoista vuotta täyttävistä henkilöistä, joita voidaan pitää työkyvyttöminä.

3 §. Jos eläkelaitoksen päätöksellä työkyvyttömäksi julistettu henkilö tulee työkykyiseksi, on hän velvollinen viipymättä tästä ilmoittamaan asuinpaikkansa vakuutuspiirin piiriasiamiehelle.

Vakuutetun, joka tulee työkyvyttömäksi ennen kuin hän on oikeutettu saamaan työkyvyttömyyseläkettä, on niin ikään tehtävä siitä ilmoitus asuinpaikkansa piiriasiamiehelle.

4 §. Kun huoltolautakunta havaitsee 3 §:ssä mainitun muutoksen tapahtuneen, on sen viipymättä ilmoitettava siitä piiriasiamiehelle.

7 §. Eläkelaitoksen tulee toimittaa tieto 6 §:ssä mainituista henkilöistä vuosittain tammikuun kuluessa asianomaisen piiriasiamiehen välityksellä sen kunnan taksoituslautakunnalle, jossa henkilö on asuinpaikkansa perusteella verovelvollinen.

Kun eläkelaitos on julistanut vakuutetun henkilön työkyvyttömäksi, on sen viipymättä ilmoitettava siitä asianomaiselle kaupun-

gin tai kauppalan hallitukselle tai kunnallislautakunnalle, jonka on heti ryhdyttävä kansaneläkelain 5 §:n 1 momentin edellyttämiin toimenpiteisiin vakuutusmaksun määräämisen ja perimisen estämiseksi.

Jos sille kunnalle, jonka asiana on määrätä vakuutusmaksu, ei ole saapunut eläkelaitokselta 1 tai 2 momentissa mainittua ilmoitusta, ja tehdään väite siitä, että vakuutusmaksua ei ole määrättävä sen vuoksi, että asianomainen on julistettu työkyvyttömäksi, on taksoitus- tai tutkijalautakunnan pyydettävä asiassa eläkelaitoksen lausunto. Samoin on eläkelaitoksen lausunto hankittava ennen asian ratkaisua, jos vakuutusmaksun suorittamiseksi toimitetusta ulosmittauksesta valitetaan edellä mainitulla perusteella.

2 L u k u.

Vakuutusmaksut.

8 §. Hakemus palkanpidätyserän takaisin maksamisesta kansaneläkelain 5 §:n 3 momentin nojalla on annettava vakuutetun tai vainajan asuinpaikan piiriasiamiehelle, ja on siihen liitettävä ne palkanpidätystodistukset, joiden osoittamien erien takaisin maksamista hakemus tarkoittaa. Jos todistukset on annettu taksoituslautakunnalle, on ne palautettava hakijalle hakemukseen liitettäväksi.

Jos palkanpidätyserien takaisin maksamista haetaan kuolleen vakuutetun jälkeen, on hakemukseen sen lisäksi liitettävä kirkkoherran tai muun 60 §:ssä mainitun rekisterinpitäjän antama todistus, josta tulee käydä selville vainajan täydellinen nimi, syntymäaika ja -paikka ja kuolinaika sekä selvitys siitä, että hakijat ovat oikeutetut saamaan pidätyserän palautuksen.

9 §. Eläkelaitoksen tulee pitää huolta siitä, että selvitys kansaneläkelain 12 §:ssä mainituista työpalkan laskemista koskevista perusteista on asianomaisten nähtävänä piiriasiamiehen luona. Mainittu selvitys on pidettävä nähtävänä myös kunnan ilmoitustaululla sekä eläkelaitoksen määräämissä postikonttoreissa, postitoimistoissa ja postiasemilla, joita jäljempänä tässä asetuksessa sanotaan yhteisellä nimellä postitoimipaikoiksi.

11 §. Kun eläkelaitos on myöntänyt kansaneläkelain 9 §:n 3 momentissa mainitun luvan, on työnantajan toimesta teollisuuslaitokseen ja työhuoneeseen, jossa työskenteleviin nähden noudatetaan luvan edellyttämää palkanpidätysmenettelyä, pantava julki tiedonanto eläkelaitoksen asiassa antamasta päätöksestä. Muilla työmailla on sanottu tiedonanto pidettävä työnantajan tai työnjohtajan luona nähtävänä.

Eläkelaitos voi kuitenkin myöntää vapautuksen 1 momentissa mainitusta velvollisuudesta.

12 §. Milloin työntekijät yhteisesti suoritettavan työmäärän perusteella laskettua korvausta vastaan ovat sitoutuneet tekemään jonkin työn, on heidän tai sen heistä, joka heidän puolestaan nostaa korvauksen, ennen korvauksen nostamista annettava kansaneläke-

lain 8 §:ssä mainittua palkanpidätystä varten työnantajalle luettelo, josta kunkin työntekijän osalta käy ilmi palkanpidätystodisteen kirjoittamista varten tarpeelliset tiedot.

13 §. Kansaneläkelain 9 §:ssä mainittu todiste on laadittava eläkelaitoksen vahvistamalle lomakkeelle. Mainittuja todistelomakkeita on vihkoihin koottuina pidettävä kuittausta vastaan työnantajan saatavana tämän asetuksen 9 §:ssä mainituissa postitoimipaikoissa.

Eläkelaitoksella on kuitenkin oikeus, milloin se pitää sitä tarkoituksenmukaisena, määräämillään ehdoilla myöntää työnantajalle lupa antaa palkanpidätyksestä muikin todistus kuin 1 momentissa mainittu todiste.

14 §. Postitoimipaikkojen on pidettävä antamistaan todistevihkoista luettelo, josta tulee käydä selville ainakin vihon saaneen työnantajan täydellinen nimi, asuin- tai kotipaikka, postiosoite sekä vihon anto- ja palauttamispäivä ynnä niiden perusteella tilitetty määrä.

15 §. Palkanpidätyksestä annettava todiste, joka on laadittu 13 §:n 1 momentissa mainitulle lomakkeelle, sekä sen kaksoiskappale on työnantajan allekirjoitettava, tai se on varustettava työnantajan nimellä.

16 §. Kansaneläkelain 14 §:ssä mainitut pidätyserät ja niitä vastaavat vakuutusmaksuosuudet on suoritettava eläkelaitokselle sen postitoimipaikan välityksellä, josta palkanpidätyksessä käytetty todistevihko on saatu. Sanottu todistevihko, jonka tulee sisältää 13 §:ssä mainittujen todisteiden kaksoiskappaleet, sekä käyttämättömät todisteet kaksoiskappaleineen, ja johon on merkittävä tilitettävien pidätyserien ja niitä vastaavien vakuutusmaksuosuuksien yhteenlaskettu määrä, on suorituksen tapahtuessa jätettävä kuittausta vastaan postitoimipaikkaan. Jos todistevihko on hävinnyt, on sen sijasta jätettävä 18 §:n 3 momentissa mainittu pöytäkirjanilmoitus.

Eläkelaitos voi erikseen määrätä, miten sellaisen työnantajan, joka on saanut kansaneläkelain 9 §:n 3 momentissa tai tämän asetuksen 13 §:n 2 momentissa mainitun luvan, on toimitettava tilitys.

17 §. Todistevihko, jota ei ole käytetty, on palautettava 16 §:ssä mainittuun postitoimipaikkaan viimeistään todistevihon ottamista seuraavan heinäkuun kuluessa, jos todistevihko on otettu ensimmäisen kalenterivuosisuoliskon aikana, ja tammikuun kuluessa, jos todistevihko on otettu jälkimmäisen kalenterivuosisuoliskon aikana. Jos työnantaja ottaa todistevihon ja samalla ilmoittaa, että se on tarkoitettu käytettäväksi seuraavan kalenterivuosisuoliskon aikana, on tällainen todistevihko, jos sitä ei ole käytetty, palautettava viimeksimainitun kalenterivuosisuoliskon päättymistä seuraavan kuukauden kuluessa.

Jollei todistevihkoa palauteta 1 momentissa määrättyinä aikoina, on postitoimipaikan seuraavan elo- tai helmikuun kuluessa ilmoi-

tettava siitä piiriasiamiehelle siinä vakuutuspiirissä, jossa postitoimipaikka sijaitsee.

18 §. Todistevihon tai siihen kuuluvan todisteen kaksoiskappaleen häviämisestä on ilmoitettava sille piiriasiamiehelle, jonka piiriin kuuluvalla alueella todistevihon antanut postitoimipaikka on. Jos 13 §:n 2 momentissa mainitussa tapauksessa todistevihkoa ei ole otettu postitoimipaikasta, on todistevihon tai todisteen kaksoiskappaleen häviämisestä ilmoitettava sille piiriasiamiehelle, jonka piirissä asianomainen työpaikka on. Ilmoitukseen on liitettävä luettelo, josta käy selville tilitettävän määrän toteamista varten tarvittavat tiedot, jotka työnantajan on nimikirjoituksellaan vahvistettava oikeiksi.

Sen jälkeen kuin piiriasiamies on todennut tilitettävän määrän, tulee hänen kirjallisesti ilmoittaa työnantajalle, mikä määrä tämän on suoritettava postitoimipaikkaan. Suoritusajanaan nähden on noudatettava kansaneläkelain 14 §:n säännöksiä. Siinä tapauksessa, että työnantaja saa edellä mainitun piiriasiamiehen ilmoituksen vasta sanotun määräajan jälkeen, tulee suorituksen tapahtua kymmenen päivän kuluessa ilmoituksen saamisesta.

Jos todistevihkoon kuuluva käyttämätön todiste häviää, on vastaavasti noudatettava, mitä edellä tässä pykälässä on määrätty.

19 §. Jos työnantaja, eläkelaitoksen periessä häneltä postitoimipaikan välityksellä kansaneläkelain 13 §:ssä säädettyä maksua tahi pidätyserien ja työnantajan vakuutusmaksuosuuksien tilityksen virheellisyydestä johtuvaa saamista, ei suorita puuttuvaa erää eläkelaitoksen määräämässä ajassa, on postitoimipaikan ilmoitettava siitä asianomaiselle piiriasiamiehelle.

21 §. Kansaneläkelain 15 §:ssä mainittuna selvityksenä kadonneesta palkanpidätystodisteesta hyväksytään ainoastaan työnantajan eläkelaitoksen vahvistamalle kaavakkeelle laatima ja allekirjoitama todistus, johon työntekijän ennen sen käyttämistä on hankittava piiriasiamiehen tarkastusmerkintä.

24 §. Sen ajan päätyttyä, jonka kuluessa muistutukset kansaneläkelain 18 ja 20 §:ssä tarkoitettuja luetteloita vastaan on tehtävä, on vakuutusmaksuliput kirjoitettava ja toimitettava maksuvelvollisille niinkuin kunnallisverolipuista on vastaavasti säädetty.

Vakuutusmaksulipusta tulee käydä selville ainakin vakuutetun täydellinen nimi, syntymäaika, vakuutusmaksun määrä ja vuosi, johon se kohdistuu, palkanpidätyksellä peritty määrä sekä kunnallisveron kannon yhteydessä perittävä määrä ja sen kantoaika.

Vakuutusmaksujen kannossa suoritetusta vakuutusmaksusta on annettava kuitti, josta tulee käydä ilmi 2 momentissa mainittujen tietojen lisäksi suoritusajaka ja suoritettu määrä.

25 §. Kannetut vakuutusmaksut on tilitettävä eläkelaitokselle viimeistään kahden kuukauden kuluessa kannon päättymisestä. Eläkelaitos voi kuitenkin, jos erityisiä syitä on, hakemuksesta myöntää luvan tilityksen toimittamiseen sanotun määräajan kuluttua.

Tilitys vakuutusmaksujen kannon päättymiseen mennessä ulosottoteitse perityistä vakuutusmaksuista on liitettävä 1 momentissa mainittuun tilitykseen. Eläkelaitoksella on oikeus määrätä, että ulosottoteitse perityt vakuutusmaksut on useamminkin kuin keran vuodessa tilitykseen kuuluvana ennakosuorituksena lähetettävä eläkelaitokselle.

Tilitykseen on liitettävä luettelo kunnassa kysymyksessä olevana vuonna määrätyistä vakuutusmaksuista sekä 2 momentissa mainituista ulosottoteitse perityistä maksuista.

3 L u k u.

Eläkkeet.

30 §. Vakuutusmaksujen palautusta koskeva hakemus on annettava vakuutetun asuinpaikan vakuutuspiirin piiriasiamiehelle, ja siinä on mainittava ainakin:

- 1) 27 §:n 1 momentissa mainitut seikat vakuutetusta tai eläkkeensaajasta, jonka jälkeen vakuutusmaksujen palautusta haetaan; sekä
- 2) selvitys siitä, kuka lain mukaan on velvollinen huolehtimaan pesänkirjoituksesta.

Hakemukseen on liitettävä kirkkoherran tai muun 60 §:ssä mainitun rekisterinpitäjän antama todistus, josta tulee käydä selville vainajan täydellinen nimi, syntymäaika ja -paikka, kuolinaika, aviosuhteet, ammatti tai toimi sekä sen lisäksi hänen elossa olevan puolisonsa ja rintaperillistensä täydelliset nimet ja syntymäajat.

Milloin vainajan jälkeen on jäänyt kahdeksaatoista vuotta vanhempia työkyvyttömiä rintaperillisiä, on hakemuksen oheen lisäksi liitettävä selvitys mainittujen henkilöiden työkyvyttömyydestä.

Jollei vainajan jälkeen ole jäänyt puolisoa tai kahdeksaatoista vuotta nuorempia taikka sitä vanhempia työkyvyttömiä rintaperillisiä, on hakemuksen oheen liitettävä selvitys niistä vainajan muista rintaperillisistä, jotka ovat häntä pääasiallisesti elättäneet välittömästi ennen hänen kuolemaansa.

31 §. Eläkettä tai vakuutusmaksun palautusta haettaessa on hakemukseen sen lisäksi, mitä 27—30 §:ssä on määrätty, liitettävä kuitit kuluvana ja edellisenä vuonna maksetuista vakuutusmaksuista. Kun vakuutusmaksun palautusta haetaan kuolleen eläkkeensaajan jälkeen, ei sanottuja kuitteja kuitenkaan tarvitse liittää mukaan.

7 L u k u.

Rangaistusmääräykset.

58 §. Vakuutettu, työnantaja tai eläkkeensaaja, joka laiminlyö hänelle 11, 12 ja 15 §:n, 17 §:n 1 momentin, 18 §:n 1 ja 3 momentin, 34 ja 38 §:n sekä 42 §:n 1 momentin mukaan kuuluvan velvollisuuden, rangaistakoon enintään viidelläkymmenellä päiväsakolla. Samaa rangaistukseen tuomittakoon henkilö, joka laiminlyö 3 §:n 1 momentissa määrätyn velvollisuuden.

8 L u k u.

Erinäiset määräykset.

63 §. Tämän asetuksen 1—3 ja 5 §:ssä sekä 34 §:n 1 momentissa mainitut selvitykset ja ilmoitukset, 8, 27—30 ja 35 §:ssä mainitut hakemukset sekä 14 ja 25 §:ssä mainitut luettelot ynnä lääkärin selostus tai -todistus työkyvyttömyydestä taikka sairaanhoidon tahi ammattiopetuksen antamisesta on laadittava eläkelaitoksen vahvistamalle kaavakkeelle. Eläkelaitoksella on myös oikeus vaatia, että muutkin tiedonannot, ilmoitukset, luettelot ja selvitykset laaditaan sen vahvistamille kaavakkeille.

64 §. Eläkelaitoksen on pidettävä vahvistamiaan kaavakkeita maksutta asianomaisten saatavana piiriasiamiesten ja kunnantolistojen välityksellä.

Tämä asetus tulee voimaan vuoden 1941 alusta.

125. Kansaneläkelain säännöksistä tehtyjen väliaikaisten poikkeusten kumoaminen.

Valtioneuvoston päätös joulukuun 5 p:itä 1940.

(Suomen as.-kok. 1940 : 687)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1940 : 14)

Valtioneuvosto on sosiaaliministeriön esittelystä päättänyt kumota eräistä väliaikaisista poikkeuksista kansaneläkelain säännöksistä 8 päivänä helmikuuta 1940 annetun valtioneuvoston päätöksen 1—3 §:n 1 päivästä tammikuuta 1941 lukien.

126. Laki köyhäinhoidollisesta kotipaikkaoikeudesta eräissä tapauksissa.

Annettu joulukuun 31 p:nä 1940.

(Suomen as.-kok. 1940 : 805)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §. Suomen kansalainen, jolla viimeksi oli köyhäinhoitoon nähden kotipaikkaoikeus Suomen tasavallan ja Sosialististen neuvostotasavaltain liiton välillä 12 päivänä maaliskuuta 1940 allekirjoitetun rauhansopimuksen mukaan Neuvostotasavaltain liitolle luovutetulla tai vuokratulla alueella kokonaan sijainneessa kunnassa, ei vuosien 1941 ja 1942 henkikirjoituksen perusteella saa kotipaikkaoikeutta.

Vuosien 1940, 1941 ja 1942 henkikirjoitus ei myöskään, milloin Suomen kansalaisella on köyhäinhoitoon nähden kotipaikkaoikeus kunnassa, mistä osa on sijainnut 1 momentissa mainitulla alueella, ole uuden kotipaikkaoikeuden saamisen perusteena, jos hänet on

sellaiselta alueelta henkikirjoitettu siinä aikaisemmassa henkikirjoituksessa, jonka perusteella hänellä on kotipaikkaoikeus.

2 §. Vaimoon nähden, joka on maaliskuun 12 päivän 1940 jälkeen vihitty 1 §:n 1 momentissa tarkoitettun henkilön kanssa, olkoon voimassa, mitä hänen miehensä kotipaikkaoikeudesta on säädetty.

Sama olkoon laki alaikäiseen lapseen nähden, jonka kotipaikka-oikeus köyhäinhuoltolain mukaan on 1 momentissa tarkoitettun vaimon kotipaikkaoikeudesta riippuvainen.

3 §. Kunta saa valtiolta korvauksen siitä köyhäinhoidosta, jota se köyhäinhuoltolain 1 §:n 1 momentin mukaan on antanut tämän lain 1 §:n 1 momentissa tarkoitettulle henkilölle maaliskuun 12 päivän 1940 jälkeen, mutta ennen kuin avunsaaja on saanut köyhäinhoidollisen kotipaikkaoikeuden.

Kotipaikkakunta saa valtionvaroista korvauksen myös antamastaan tai toiselle kunnalle korvaamastaan, köyhäinhuoltolain 1 §:n 1 momentin mukaisesta köyhäinhoidosta, jos se on annettu 1 §:n 2 momentissa tarkoitettulle henkilölle maaliskuun 12 päivän 1940 jälkeen, mutta ennen kuin vuoden 1942 jälkeen toimitettu henkikirjoitus on hänen kotipaikkaoikeutensa perusteena.

Mitä 1 ja 2 momentissa on säädetty, on voimassa myös muiden sellaisten menojen ja kustannusten korvaamiseen nähden, jotka laki säättää korvattaviksi niinkuin köyhäinhoidon kustannukset.

Tässä pykälässä mainittua korvausta köyhäinhoidosta maksetaan valtionvaroista ainoastaan, jollei kustannuksia voida saada siltä elatusvelvolliselta, joka köyhäinhuoltolain mukaan on velvollinen ne korvaamaan.

4 §. Huoltolautakunta, joka tahtoo saada valtiolta 3 §:ssä mainittua korvausta, hakekoon sitä köyhäinhuoltolain 50 §:ssä säädettyssä järjestyksessä kultakin kalenterivuodelta.

5 §. Mikäli tässä laissa ei ole toisin säädetty, noudatettakoon siinä tarkoitettuihin henkilöihin nähden köyhäinhuoltolain säännöksiä.

127. Kaasu- ja sähkölaitosten mittarinvuokria koskevat määräykset.

Kaupunginvaltuuston päätös joulukuun 18 p:ltä 1940.

(Vrt. Helsingin kaupunkia koskevat asetukset, s. 838 ja 845)

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä:

hyväksyä kaupunginhallituksen päätöksen kaasu- ja sähkölaitosten oikeuttamisesta harkintansa mukaan määrättyissä sotatilasta johtuneissa tapauksissa vapauttamaan kuluttajan mittarinvuokran suorittamisesta vuodelta 1939 tai myöntämään kuluttajalle helpoituksia tämän velvollisuuden täyttämässä;

ettei kaasu- ja sähkölaitoksilla kanneta mittarinvuokria vuodelta 1940;

N:o 127 (jatk.)

että kaasulaitoksen mittarinvuokrat poistetaan vuoden 1941 alusta lukien ja korvataan vuotuisella minimiliittymämaksulla, joka veloitetaan vuoden viimeisen laskutuksen yhteydessä ja jonka suuruus on 90 mk, vuodelta 1941 kuitenkin ainoastaan 60 mk; sekä

että sähkölaitoksen mittarinvuokrat vuodelta 1941 peritään ainoastaan jos mainitun vuoden virrankulutuskas alittaa 80 mk, korkeimman vuokran ollessa 40 mk, mikä määrä alenee 50 pennillä jokaiselta vuoden kuluessa kulutuksesta veloitetulta markkamäärältä.

Kaasutehtaan antaman kaasun kulutuksesta syyskuun 18 p:nä 1900 vahvistetun ohjesäännön 4 §:n toinen, kolmas, neljäs ja viides kohta on katsottava näin muutetuksi:

Liittymästä kaasujohtoon kannetaan vuoden viimeisen laskutuksen yhteydessä vuotuinen 90 mk:n suuruinen liittymämaksuminimi. Osan kalenterivuotta kestävästä liittymästä suoritetaan maksu suhteessa siihen aikaan, jonka liittymä on kestänyt. *Kaup. hall. päätös jouluk. 27 p:ltä 1940.*

128. Asetus sisältävä väliaikaisia määräyksiä moottoriajoneuvojen tunnusmerkeistä.

Annettu joulukuun 5 p:nä 1940.

(*Suomen as.-kok. 1940 : 685*)

(*Vrt. kunn. as.-kok. 1937 : 83*)

Kulkulaitosten ja yleisten töiden ministerin esittelystä säädetään:

1 §. Poiketen moottoriajoneuvoliikenteestä 30 päivänä joulukuuta 1937 annetussa asetuksessa olevista, moottoriajoneuvojen tunnusmerkkejä koskevista säännöksistä, on rekisteröidyssä moottoriajoneuvossa joka otetaan käytäntöön vuonna 1941, käytettävä ennen sanottua vuotta ajoneuville viimeksi annettuja tunnusmerkkejä. Kuitenkin on autolle annettava asianomaisen lääninhallituksen leimaama merkki liimattavaksi vaunun tuulilasiin.

2 §. Kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriö hankkii 1 §:ssä mainitut merkit ja antaa tämän asetuksen toimeenpano-ohjeet.

129. Laki oppivelvollisuudesta annetun lain muuttamisesta.

Annettu joulukuun 28 p:nä 1940.

(*Suomen as.-kok. 1940 : 794*)

(*Vrt. Helsingin kaupunkia koskevat asetukset, s. 1231*)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan oppivelvollisuudesta 15 päivänä huhtikuuta 1921 annetun lain 16 § näin kuuluvaksi:

16 §. Jos lapsen huoltaja laiminlyö velvollisuutensa säännöllisesti käyttää lasta koulussa tai jättää toimittamatta hänelle vastaavaa opetusta, tulee johtokunnan kehoittaa huoltajaa täyttämään

sanottu velvollisuus sekä, ellei hän siitä ota ojentuakseen, viralliselle syyttäjälle ilmoittaa hänet syytettäväksi tuomioistuimessa.

Kun tuomioistuin havaitsee huoltajan syyppääksi sellaiseen lainminlyöntiin, tuomitkoon hänet enintään viiteenkymmeneen päiväsakkoon.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1941.

130. Laki työväenopistojen valtionavusta annetun lain väliaikaisesta muuttamisesta.

Annettu marraskuun 15 p:nä 1940.

(Suomen as.-kok. 1940 : 625)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1938 : 34 ja 1939 : 101)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan työväenopistojen valtionavusta 28 päivänä huhtikuuta 1938 annetun lain 1 § väliaikaisesti näin kuuluvaksi:

1 §. Vähintään kaksi vuotta toiminut ja jäljempänä mainitut ehdot täyttävä työväenopisto tai siihen verrattava muunniminen opisto saa vuotuista valtionapua valtioneuvoston harkinnan mukaan 35—50 % todellisista menoistaan sekä, jos opisto on rajaseudulla tai vähävaraisella paikkakunnalla, enintään 10 % lisäavustusta.

Opiston todellisiin menoihin luetaan: rahassa maksettavat palkat sekä opiston omien huoneistojen vuokra-arvo, määrättynä valtioneuvoston vahvistaman perusteen mukaan, tai vuokramäärät sellaisista vuokratuista opistohuoneistoista, joiden havaitaan vastavan tarkoitustaan ja joiden vuokran maksamiseen tai kunnossapitoon ei opiston omistaja muuten saa valtionapua, niin myös menot lämmityksestä ja valaistuksesta, opistokalustosta, opetusvälineistä ja kirjastosta ynnä opiston toimintaa koskevista ilmoituksista ja painatustöistä.

Tämä laki on voimassa 1 päivästä tammikuuta 1941 vuoden 1942 loppuun, minkä jälkeen täten muutettu lainkohta tulee jälleen voimaan sellaisena, kuin se oli ennen 1 päivää tammikuuta 1940.

131. Laki elinkeinoliikkeen verotuspaikan määräämisestä vuonna 1941 toimitettavassa kunnallisverotuksessa.

Annettu marraskuun 15 p:nä 1940.

(Suomen as.-kok. 1940 : 620)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1940 : 18)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

Kunta, jonka alueelle elinkeinoliike taikka sen laitos, johto, konttori tai myyntipaikka on sotatilasta johtuneiden poikkeuksel-

N:o 131 (jatk.)

listen olosuhteiden takia tilapäisesti siirretty, ei tällä perusteella ole oikeutettu verottamaan liikettä elinkeinotuloista vuodelta 1940, vaan on edellä tarkoitettussa tapauksessa verotuspaikkana pidettävä sitä kuntaa, joka säännöllisissä oloissa olisi jäänyt liikkeen oikeaksi verotuspaikaksi.

132. Laki eräistä sotatilan aiheuttamista poikkeussäännöksistä verolakeihin annetun lain voimassaoloajan pidentämisestä.

Annettu marraskuun 15 p:nä 1940.

(Suomen as.-kok. 1940 : 619)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1940 : 19)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

Eräistä sotatilan aiheuttamista poikkeussäännöksistä verolakeihin 16 päivänä maaliskuuta 1940 annettua lakia sovelletaan edelleen vuonna 1941 toimitettavassa tulo- ja omaisuusverotuksessa sekä kunnallisverotuksessa.

133. Helsingin kaupungin leski- ja orpokassasta eläkettä nauttivien henkilöiden kalliinajanlisäykset.

Kaupunginvaltuuston päätös marraskuun 20 p:ltä 1940.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1937 : 70)

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä tammikuun 1 p:stä 1940 lukien maksaa kaupungin varoista Helsingin kaupungin leski- ja orpokassasta eläkettä nauttiville henkilöille kalliinajanlisäyksenä 25 % kassan sääntöjen mukaisista eläkemääristä, kuitenkin vähintään 100 mk kuukaudessa.

134. Torikauppa Töölöntorilla.

Kaupunginvaltuuston päätös joulukuun 18 p:ltä 1940.

(Vrt. Helsingin kaupunkia koskevat asetukset, s. 440)

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä oikeuttaa kiinteistölautakunnan järjestämään elintarvikkeiden ja elävien kasvien torikaupan Töölöntorille tammikuun 1 p:stä 1941 alkaen valtuuston aikanaan Kauppatorille noudatettavaksi vahvistamien periaatteiden mukaisesti.

HELSINGIN KAUPUNGIN KUNNALLINEN ASETUSKOKELMO

JULKAISUT

1940. HELSINGIN KAUPUNGIN TILASTOTOIMISTO. N:o 10.

Sisällys: 135. Reserviläisten ja nostomiesten huoneenvuokravelkojen järjestely, s. 165. — 136. Betoni- ja rautabetonirakenteista annettujen määräysten muuttaminen, s. 166. — 137. Kaupunginjohtajien toimialat, s. 168. — 138. Anna Sara Arosinin testamenttirahaston korkovaroista suoritettavien avustusten korottaminen, s. 168. — 139. Helsingin makasiinosakeyhtiön laiturihuoltotariffin korotus, s. 169. — 140. IV kaupunginosan korttelia n:o 76 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen, s. 169. — 141. XVIII kaupunginosan korttelia n:o 604 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen, s. 169. — 142. IX kaupunginosan kortteleita n:ot 199—204 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen, s. 170. — 143. XII kaupunginosan kortteleita n:ot 384, 385, 386, 389, 391, 392, 394 ja 395 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen, s. 171. — 144. XXII kaupunginosan asemakaava, s. 171. — 145. I kaupunginosan korttelia n:o 7 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen, s. 173. — 146. XIV kaupunginosan korttelia n:o 498 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen, s. 174. — 147. XIV kaupunginosan korttelia n:o 524 sekä tämän ja korttelin n:o 525 välistä aluetta koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen, s. 174. — 148. XXII kaupunginosan korttelien n:ot 694 ja 696 välistä aluetta koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen, s. 175. — 149. XXV kaupunginosan korttelia n:o 840 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen, s. 176. — 150. X kaupunginosan tehdaskorttelia n:o 292 koskeva asemakaavanmuutos, s. 176. — 151. Asemakaava XIV kaupunginosan tehdaskorttelille n:o 472, s. 177. — 152. II kaupunginosan korttelia n:o 41 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen, s. 177. — 153. III kaupunginosan korttelia n:o 51 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen, s. 178. — 154. IV kaupunginosan korttelia n:o 162 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen, s. 178. — 155. IX kaupunginosan korttelien n:ot 199 ja 204 asemakaavanmuutos, s. 179. — 156. XXII kaupunginosan korttelia n:o 690 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen, s. 180. — 157. XII kaupunginosan kortteleita n:ot 371 ja 381 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen, s. 180. — 158. XIII kaupunginosassa sijaitsevan yksityisen kreikkalaiskatolisen seurakunnan hautausmaan asemakaavanmuutos, s. 181. — 159. XXIII, XXV ja XXVI kaupunginosien asemakaavojen yhteydessä vahvistetut katujen nimet s. 182. — 160. Tonttijaon muutokset vuonna 1940, s. 183. — 161. Lisäykset kaupungin hallitusten, lautakuntien y. m. toimielinten palkkiosäntöön, s. 184. — 162. Muutokset sääntöpalkkaisten virkojen luokitteluun vuonna 1940, s. 184.

135. Reserviläisten ja nostomiesten huoneenvuokravelkojen järjestely.

Valtioneuvoston päätös marraskuun 7 p:itä 1940. (Lyhennysote)

(Suomen as.-kok. 1940 : 617)

1—3 §. —————

4 §. Valtion avustusta vuokravelkojen järjestelyyn myönnetään kuntaan, jonka kaupungin- tai kauppalanhallitus taikka kun-

nallislautakunta asettaa yhden tai useampia vuokramaksujen järjestelylautakuntia vuokravelojen järjestelyä koskevia asioita käsittelemään sekä korvauksetta luovuttaa huoneiston valoineen, lämpöineen ja siivouksineen lautakunnan ja sen toimihenkilöiden käytettäväksi.

Kunnassa, missä harkitaan erityinen vuokramaksujen järjestelylautakunta asioiden vähyyden takia tarpeettomaksi, voi kuitenkin kaupungin- tai kauppalanhallitus taikka kunnallislautakunta toimia vuokramaksujen järjestelylautakuntana.

5 §. Vuokramaksujen järjestelylautakuntaan kuuluu puheenjohtaja ja kaksi muuta jäsentä, jotka 4 §:n 1 momentissa mainittu kunnallinen viranomaisvalitsee.

Lautakunnan jäsenistä tulee yhden edustaa vuokralaisia ja yhden vuokranantajia sekä kolmannen, puheenjohtajan, olla puolueeton henkilö, mieluummin lakimies. Jokaiselle jäsenelle on valittava vähintään yksi varamies.

Tarvittaessa voidaan lautakunnalle ottaa erityinen sihteeri ja muita apulaisia.

6 §. Vuokramaksujen järjestelylautakunnan jäsenten, sihteerin ja apulaisten palkkiot sekä muut lautakunnan toiminnasta aiheutuneet kustannukset, paitsi 4 §:n 1 momentissa mainittuja, suoritetaan valtion varoista sosiaaliministeriölle tehdystä hakemuksesta ja muuten siinä järjestyksessä ja sellaisin ehdoin kuin sosiaaliministeriö määrää.

7—13 §. -----

136. Betoni- ja rautabetonirakenteista annettujen määräysten muuttaminen.

Valtioneuvoston päätös marraskuun 7 p:ltä 1940.

(Suomen as.-kok. 1940 : 614)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1936 : 68)

Valtioneuvosto on kauppa- ja teollisuusministeriön esittelystä muuttanut 1 päivänä lokakuuta 1936 annetun valtioneuvoston päätöksen sisältävä määräykset betoni- ja rautabetonirakenteista 15 §:n B-kohdan näin kuuluvaksi:

15 §. -----

B. Rautabetonirakenteet.

Betonin ja raudan sallitut jännitykset jakaantuvat betonin laadusta riippuen tavallisesti sallittuihin ja korotettuihin sallittuihin jännityksiin.

Tavallisesti sallittujen jännitysten käyttö edellyttää, että betonin kuutiolujuus 7 §:n mukaan 28 päivän vanhana (σ B 28) on vähintään 140 kg/cm².

Korotettujen sallittujen jännitysten käyttö edellyttää, että ennakkokokeilla näytetään käytettäväksi tulevan betonin kuutiolujuuden 28 päivän vanhana olevan vähintään 180 kg/cm^2 ja että sitäpaitsi seuraavat ehdot täytetään:

että työ järjestetään siten, että sekoitusuhde, vesimäärä y. m. betonin laatuun vaikuttavat seikat valamisen aikana aina ovat helposti ja nopeasti todettavissa ja että tarkoituksen mukaisilla kokeilla osoitetaan betonin laadun jatkuvasti pysyvän ennakkokokeita vastaavana;

että piirustukset ja staattiset laskelmat laatii pätevä insinööri;

että päävoimien lisäksi huomioidaan huonerakennuksia laskettaessa myös betonin kutistuminen sekä siltoja ja vesirakenteita laskettaessa kaikki mahdolliset lisävoimat;

että betonin valmistus ja valaminen tapahtuu kysymyksessä olevien rakenteitten lujuuslaskelmiin täysin perehtyneen, kokeneen insinöörin valvonnan alaisena; ja

että käytettävän raudan sitkeys todetaan työpaikalla otetuilla koekappaleilla suorittamalla 6 §:n edellyttämä kylmätaivutusko.

Betonin sallitut puristusjännitykset sekä raudan sallitut jännitykset ovat:

Keskeisen puristuksen vaikutuksessa	Tavalliset sallitut jännitykset		Korotetut sallitut jännitykset	
	Betoni	Rauta	Betoni	Rauta
	35 kg/cm^2	$\sigma_e = 1200 \text{ kg/cm}^2$	$\frac{\sigma_B 28}{4} \leq 60 \text{ kg/cm}^2$	$\sigma_e = 1400 \text{ kg/cm}^2$
Taivutuksen tai epäkeskeisen normaalivoiman vaik.	40 kg/cm^2	$\sigma_e = 1200 \text{ kg/cm}^2$	$\frac{\sigma_B 28}{3,5} \leq 65 \text{ kg/cm}^2$	$\sigma_e = 1400 \text{ kg/cm}^2$

Vähintään 20 cm korkeissa täysissä suorakaiteen muotoisissa poikkileikkauksissa saa yllämainittuja taivutuksen tai epäkeskeisen normaalivoiman vaikuttaessa sallittuja jännityksiä ylittää 10 kg/cm^2 .

Jännevälin ollessa $\geq 80 \text{ m}$, voidaan holvisiltojen pääkannattajissa käyttää $\frac{\sigma_B 28}{3,5} \leq 80 \text{ kg/cm}^2$.

Niveliä takana, laakerin alla ja muissa rakenneosissa, joissa puristus ei vaikuta koko poikkileikkauksialaan, saa keskeiselle puristukselle sallittua jännitystä korottaa samalla tavoin kuin betonirakenteissa.

Rakenteissa, joihin vaikuttaa nesteen paine, saa betonin vetojännitys nesteen koskettamissa pinoissa yksinomaan vedon vaikuttaessa olla enintään $\frac{\sigma_B 28}{12} \leq 18 \text{ kg/cm}^2$ ja puhtaana taivu-

N:o 136 (jatk.)

tuksen tai epäkeskeisen normaalivoiman vaikuttaessa enintään $\frac{\sigma_{B28}}{6} \leq 32 \text{ kg/cm}^2$. Taivutuksen ja vedon yhtäaikaa vaikuttaessa on tarkastettava, ettei normaalivoima yksinään saa aikaan suurempaa vetojäännitystä kuin $\frac{\sigma_{B28}}{12} \leq 18 \text{ kg/cm}^2$.

Betonin tavallisesti sallittu työntöjäännitys τ_0 on 14 kg/cm^2 ja korotettu sallittu työntöjäännitys 16 kg/cm^2 . Tavallisissa rautabetonirakenteissa on niihin osiin, missä työntöjäännitys ylittää 5.5 kg/cm^2 , varattava taivutettuja rautoja ja hakarautoja niin paljon, että ne yksin kestävät työntövoiman näillä osilla aiheuttamat vinot vetojäännitykset. Siltojen palkeissa tulee rautojen kestää kaikki työntövoiman aiheuttamat vinot vetojännitykset.

Taruntajännitys τ_1 ei saa olla suurempi kuin 5.0 kg/cm^2 . Sitä ei kuitenkaan tarvitse laskea, jos rautojen päissä on 11 §:n mukaiset koukut, eikä rautojen halkaisija ole suurempi kuin 25 mm.

Betonille sallitaan vääntöjännitystä 4.0 kg/cm^2 . Niillä kohdin, missä vääntöjännitys ylittää tämän arvon, on rakenteeseen sovitettava rautoja, jotka yksinään kestävät väännön aiheuttamat vetojännitykset.

137. Kaupunginjohtajien toimialat.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1930 : 2)

Kansanhuoltolautakunnan toiminta kuuluu sosiaalijohtajan toimialaan. Kaup. valt. päätös lokakuun 11 p:ltä 1939.

Työvelvollisuuslautakunnan toiminta kuuluu rahatoimenjohtajan toimialaan. Kaup. valt. päätös lokakuun 25 p:ltä 1939.

Väestönsuojelulautakunnan toiminta kuuluu kaupunginjohtajan toimialaan. Kaup. valt. päätös toukokuun 29 p:ltä 1940.

138. Anna Sara Arosinin testamenttirahaston korkovaroista suoritettavien avustusten korottaminen.

Kaupunginhallituksen päätös joulukuun 27 p:ltä 1940.

(Vrt. Asiakirjoja, jotka koskevat Helsingin kaupungin lahjoitusrahastoja, I, s. 26 ja II, s. 1)

Anna Sara Arosinin testamenttirahastosta suoritettavia avustuksia, jotka lahjoittajan laatiman testamentin mukaan ovat 100 markkaa vuodessa ja myönnetään elinajaksi, on vuodesta 1924 vähitellen maistraatin päätöksestä korotettu, viimeksi v. 1939 500 mk:aan.

Kaupunginhallitus päätti mainittuna päivänä, että Anna Sara Arosinin testamenttirahaston korkovaroista suoritettavat avustukset on vuodesta 1940 lukien korotettava 700 markkaan.

139. Helsingin makasiiniosakeyhtiön laiturihuoltotariffin korotus.

Kaupunginhallituksen päätös marraskuun 21 p:ltä 1940.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1937 : 8 ja 1940 : 35)

Kaupunginhallitus päätti mainittuna päivänä, että Helsingin makasiiniosakeyhtiön laiturihuoltotariffia on korotettava 25 %:lla.

140. IV kaupunginosan korttelia n:o 76 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle tammikuun 26 p:ltä 1940.

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 2036)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 15 päivältä marraskuuta 1939, jolla Helsingin kaupungin IV kaupunginosan korttelissa n:o 76 olevan tontin n:o 5 asemakaavan muuttaminen ullaikkotilan sisustamista ja käyttämistä tarkoittavalla asemakaavamääräyksellä on hyväksytty, niinkuin ohellinen asemakaavapiirros selityksineen ja asemakaavamääräyksineen tarkemmin osoittaa.

Tämän saa sisäasiainministeriö, viitaten lääninhallituksen kirjeeseen 28 päivältä joulukuuta 1939 n:o F. 5073, ilmoittaa lääninhallitukselle tiedoksi sekä Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianosaisten tietoon saatettavaksi.

Asemakaavamääräys:

Tontille n:o 5 korttelissa n:o 76 saadaan rakennuksen ullakkerrokseen A:lla merkitylle tontinosalle sijoittaa sisäurheilua varten tarpeellisia pukeutumishuoneita saunoineen sekä pesutupa ja mankelihuone.

141. XVIII kaupunginosan korttelia n:o 604 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle tammikuun 26 p:ltä 1940.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1938 : 104)

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 2040)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 15 päivältä marraskuuta 1939, jolla Helsingin kaupungin XVIII kaupunginosan korttelissa n:o 604 olevan tontin n:o 52 asemakaavan muuttaminen istutusala

N:o 141 (jatk.)

ja pihamaata koskevan asemakaavamääräyksen osalta on hyväksytty, niinkuin ohellinen asemakaavapiirros selityksineen ja asemakaavamääräyksineen tarkemmin osoittaa.

Tästä saa sisäasiainministeriö, viitaten lääninhallituksen kirjeeseen 28 päivältä joulukuuta 1939 n:o F. 5072, ilmoittaa lääninhallitukselle tiedoksi sekä Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon saatettavaksi.

Asemakaavamääräyksiä:

.....] Istutettava tontinosa.

III] Rakennusala 3-kerroksisia asuinrakennuksia varten, joiden korkeus on enintään 11 m Urheilukadun puolelta mitattuna.

142. IX kaupunginosan kortteleita n:ot 199—204 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle tammikuun 30 p:ltä 1940.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1932 : 85, 1933 : 79, 82 ja 85, 1934 : 55 ja 67, 1935 : 42, 1937 : 99, 1938 : 96, 1939 : 67 ja 112)

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 2052)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 15 päivältä marraskuuta 1939, jolla Helsingin kaupungin IX kaupunginosan kortteleitten n:ot 199, 200, 201, 202, 203 ja 204 asemakaavan muuttaminen rakennuskorkeutta ja rakennusten kerroslukua koskevalla asemakaavamääräyksellä on hyväksytty, niinkuin ohellinen asemakaavapiirros selityksineen ja asemakaavamääräyksineen tarkemmin osoittaa.

Tämän sisäasiainministeriö, viitaten lääninhallituksen kirjeeseen 29 päivältä joulukuuta 1939 n:o F. 5074, ilmoittaa lääninhallitukselle tiedoksi sekä Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon saatettavaksi.

Asemakaavamääräys:

Tonteille kortteleissa n:ot 199—204 saadaan rakentaa enintään 3-kerroksisia ja enintään 12 m korkeita rakennuksia ellei rakennuskorkeudesta ole erikseen asemakaavamääräyksellä toisin säädetty.

143. XII kaupunginosan kortteleita n:ot 384, 385, 386, 389, 391, 392, 394 ja 395 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle tammikuun 30 p:ltä 1940.

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 2044)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 15 päivältä marraskuuta 1939, jolla Helsingin kaupungin XII kaupunginosan kortteleiden n:ot 384, 385, 386, 389, 391, 392, 394 ja 395 asemakaavan muuttaminen siten, että k. o. korttelit yhdistämisten ja uusien katujärjestelyjen kautta muodostetaan kortteleiksi n:ot 384, 386, 389, 391 ja 392 sekä viimeksimainittuja muodostettavia kortteleita varten tonttijako ovat hyväksytyt, niinkuin ohellinen asemakaavapiirros selityksineen ja asemakaavamääräyksineen sekä ohelliset tonttijakokartat selityksineen tarkemmin osoittavat.

Tämän sisäasiainministeriö, viitaten lääninhallituksen kirjeeseen 29 päivältä joulukuuta 1939 n:o F. 5075, ilmoittaa lääninhallitukselle tiedoksi sekä Helsingin kaupunginhallitukselle ja muiden asianomaisten tietoon saatettavaksi.

Asemakaavamääräyksiä:

Rakennusala enintään 4-kerroksisia rakennuksia varten.

Numero, joka osoittaa mihin korkeuteen 0-tasosta luetuna rakennuksen kattolista on sijoitettava.

Istutettava tontinosa.

Korttelin n:o 386 alla on välillä A—B 3.6 m levyinen vesijohtotunneli, jonka laki on tasossa + 9.5 0-tasosta luettuna.

Asemakaavanmuutoksen kautta poistuvat seuraavat kadut:
Tallikatu — Stallgatan, Truusulankatu — Tusbygatan ja Kuopionkatu — Kuopioatan.

144. XXII kaupunginosan asemakaava.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle tammikuun 30 p:ltä 1940.

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 1865)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 25 päivältä tammikuuta 1939 ja 15 päivältä marraskuuta 1939, joilla Helsingin kaupungin erästä XXII kaupunginosan eli Vallilan aluetta varten asemakaava sekä sanotun asemakaavan kortteleita n:ot 707, 704, 706, 703, 700, 580 a,

N:o 144 (jatk.)

580 b, 705, 696, 699, 692, 534, 532, 532 a, 532 b, 691, 693, 694, 695, 697, 698, 701, 702, 535, 546, 547, 541, 543, 544, 548, 549, 550 ja 551 varten tonttijako ovat hyväksytyt, niinkuin ohellinen asemakaavapiirros selityksineen ja asemakaavamääräyksineen sekä ohelliset tonttijakokartat selityksineen tarkemmin osoittavat.

Tämän sisäasiainministeriö, viitaten lääninhallituksen kirjeeseen 28 päivästä joulukuuta 1939 n:o F. 5071, ilmoittaa lääninhallitukselle tiedoksi sekä Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon saatettavaksi.

Asemakaavamääräyksiä:

[] Rakennusala 4—6-kerroksisia paloa pidättävään luokkaan kuuluvia rakennuksia varten.

[] Rakennusala 2—3-kerroksisia paloa pidättävään luokkaan kuuluvia rakennuksia varten, joissa kullakin porrastasolla saa olla enintään kolme huoneistoa.

[.....] Istutettava tontinosa.

[+ 0.0] Numero, joka osoittaa mihin korkeuteen 0-tasosta luettuna rakennuksen kattolista on sijoitettava.

[max + 0.0] Numero, joka osoittaa tontilla olevan rakennuksen kattolistan suurimman korkeuden 0-tasosta luettuna.

Tontilla n:o 15 korttelissa n:o 696 sekä tonteilla korttelissa n:o 694 saadaan rakennusten kattolista Pälkäneentien puolella sijoittaa enintään tasoon + 45.5 0-tasosta luettuna.

Tonteilla n:ot 48, 50, 52, 54, 56, 58 ja 60 korttelissa n:o 707 sekä tontilla n:o 62 korttelissa n:o 692 on katurakennuksen kattolista sijoitettava tasoon + 38.00 0-tasosta lukien.

Täten vahvistetun asemakaavan alueella on seuraavat kadut (kadut, jotka joltakin osaltaan ovat aikaisemmin vahvistetun asemakaavan alueella, on merkitty **:illä, katunimet, jotka esiintyvät kaupunginvaltuuston hyväksymässä jaotuskaavassa, on merkitty *:illä; katso *kunn. as.-kok. 1928 : 42*):

* Anjalantie — Anjalavägen	** Kumpulantie — Gumtäcktsvägen
* Elimäenkatu — Elimägatan	* Kuortaneenkatu — Kuortane-gatan
* Eurantie — Euravägen	* Kuusamonkatu — Kuusamo-gatan
* Hattulantie — Hattulavägen	Lemunkuja — Lemogränd
* Hauhontie — Hauhovägen	* Lemuntie — Lemovägen
* Hollolantie — Hollolavägen	* Lohjantie — Lojovägen
** Hämeentie — Tavastvägen	** Mäkelänkatu — Backasgatan
* Inarintie — Enarevägen	Mäntsäläntie — Mäntsälä-vägen
* Jämsänkatu — Jämsägatan	* Nilsjätkäntie — Nilsjätkäntie
* Kangasalanatie — Kangasala-vägen	Nokiänkuja — Nokiagränd
* Karstulantie — Karstulavägen	
* Keiteleentie — Keitelevägen	
* Keuruuntie — Keuruvägen	

* <i>Nokiantie</i> — <i>Nokiavägen</i>	** <i>Sturenkatu</i> — <i>Sturegatan</i>
<i>Ouluntie</i> — <i>Ulevägen</i>	* <i>Suwanontie</i> — <i>Suivantövägen</i>
* <i>Pernajantie</i> — <i>Pernävägen</i>	* <i>Symänkuja</i> — <i>Symägränd</i>
<i>Puijonkatu</i> — <i>Puijogatan</i>	* <i>Teollisuuskatu</i> — <i>Industri-</i>
<i>Päijänteenkuja</i> — <i>Päijänne-</i>	<i>gatan</i>
<i>gränd</i>	* <i>Teollisuuskuja</i> — <i>Industri-</i>
* <i>Päijänteentie</i> — <i>Päijänne-</i>	<i>gränd</i>
<i>vägen</i>	* <i>Työpajakuja</i> — <i>Verkstads-</i>
<i>Pälkäneentie</i> — <i>Pälkänevägen</i>	<i>gränd</i>
* <i>Rautalammintie</i> — <i>Rautalam-</i>	* <i>Vanajantie</i> — <i>Vänävägen</i>
<i>pivägen</i>	* <i>Vallilantie</i> — <i>Vallgårdsvägen</i>
* <i>Roineentie</i> — <i>Roinevägen</i>	<i>Vesannontie</i> — <i>Vesantövägen</i>
<i>Salmintie</i> — <i>Salmisvägen</i>	* <i>Virtaintie</i> — <i>Virdoisvägen</i>
* <i>Sammattintie</i> — <i>Sammatti-</i>	<i>Vääksynkuja</i> — <i>Vääksygränd</i>
<i>vägen</i>	<i>Vääksyntie</i> — <i>Vääksyvägen</i>
* <i>Somerontie</i> — <i>Somerövägen</i>	* <i>Ätsärintie</i> — <i>Ätsäriövägen</i>

Seuraavat kaupunginvaltuuston hyväksymissä jaoituskavaoissa esiintyvät katunimet poistuvat:

Halikonkatu — *Halikkogatan*
Kurunkuja — *Kurugränd*

Punkaharjunkatu — *Punkahar-*
jugatan
Teiskonkuja — *Teiskogränd.*

145. I kaupunginosan korttelia n:o 7 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle maaliskuun 15 p:ltä 1940.

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 2060)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 17 päivältä tammikuuta 1940, jolla Helsingin kaupungin I kaupunginosan korttelissa n:o 7 olevien tonttien n:ot 4 ja 6 a asemakaavan muuttaminen rakennus-alaa koskevalla asemakaavamääräyksellä on hyväksytty, niinkuin ohellinen asemakaavapiirros selityksineen ja asemakaavamääräyksineen tarkemmin osoittaa.

Tämän sisäasiainministeriö, viitaten lääninhallituksen kirjeeseen 12 päivältä helmikuuta 1940 n:o F. 173, ilmoittaa lääninhallitukselle tiedoksi sekä Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon saatettavaksi.

Asemakaavamääräys:

Tonteille n:ot 4 ja 6 a on välillä A—B kummallekin tontille pitkin rajaa jätettävä vähintään 4,5 m levyinen rakentamaton alue.

146. XIV kaupunginosan korttelia n:o 498 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle maaliskuun 15 p:ltä 1940.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1936 : 97)

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 2061)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 17 päivältä tammikuuta 1940, jolla Helsingin kaupungin XIV kaupunginosan korttelissa n:o 498 olevan tontin n:o 62 asemakaavan muuttaminen rakennuksen käyttöä koskevilla asemakaavamääräyksillä on hyväksytty, niinkuin ohellinen asemakaavapiirros selityksineen ja asemakaavamääräyksineen tarkemmin osoittaa.

Tämän sisäasiainministeriö, viitaten lääninhallituksen kirjeeseen 12 päivältä helmikuuta 1940 n:o F. 174, ilmoittaa lääninhallitukselle tiedoksi sekä Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon saatettavaksi.

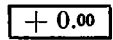
Asemakaavamääräyksiä:

Rakennusala 6-kerroksista rakennusta varten. Tontille n:o 62 saadaan lisäksi A:lla merkitylle tontinosalle sisustaa kellarikerrokseen myymälähuoneistoja.

Istutettava tontinosa.

Numero, joka osoittaa mihin korkeuteen 0-tasosta luettuna rakennuksen kattolista on sijoitettava. Ullakon lattia on sijoitettava 50 cm kattolistakorkeuden alapuolelle.

Tontin välrajat on jätettävä aitaamatta.

Tonteilla korttelissa n:o 498 on oikeus kulkutienä käyttää toisten tonttien ajettavaksi merkittyjä piha-aloja.

147. XIV kaupunginosan korttelia n:o 524 sekä tämän ja korttelin n:o 525 välistä aluetta koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle toukokuun 14 p:ltä 1940.

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 2063)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 10 päivältä huhtikuuta 1940, jolla Helsingin kaupungin XIV kaupunginosan korttelissa n:o 524 ja sanotun korttelin n:o 524 ja korttelin n:o 525 väliseen alueeseen nähden asemakaavan muuttaminen sekä tonttijako edellämaitun asemakaavamuutoksen kautta muodostettua uutta korttelia n:o 527 varten ovat hyväksytyt, niinkuin ohellinen asemakaavapiirros

selityksineen ja asemakaavamääräyksineen sekä tonttijakokartta selityksineen tarkemmin osoittavat.

Tämän sisäasiainministeriö, viitaten lääninhallituksen kirjeeseen 29 päivältä huhtikuuta 1940 n:o F. 428, ilmoittaa lääninhallitukselle tiedoksi sekä Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon saatettavaksi.

Asemakaavamääräyksiä:

Voimassa oleva:

Kortteli n:o 524 on varattu messu- ja näyttelyrakennusta varten ja saadaan kauttaaltaan rakentaa.

Uusia:

 Istutettava tontinosa, jolle saadaan laittaa porras- askeleita ja tarpeellisia kulkuteitä.

Stadionintien ylitse saadaan A:lla merkitylle kohdalle laittaa kortteleita n:ot 524 ja 527 yhdistävä silta, jonka vapaa korkeus kadun tasosta tulee olla vähintään 5 m.

148. XXII kaupunginosan korttelien n:ot 694 ja 696 välistä aluetta koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle toukokuun 14 p:ltä 1940.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1940 : 144)

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 2076)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 10 päivältä huhtikuuta 1940, jolla Helsingin kaupungin XXII kaupunginosan tehdaskorttelien n:ot 694 ja 696 välisen alueen asemakaavan muuttaminen siten, että sille muodostetaan liiketalon kortteli ja tontti sekä tonttijako mainittua uutta korttelia n:o 690 varten ovat hyväksytyt, niinkuin ohellinen asemakaavapiirros selityksineen ja asemakaavamääräyksineen sekä tonttijakokartta selityksineen tarkemmin osoittavat.

Tämän sisäasiainministeriö, viitaten lääninhallituksen kirjeeseen 29 päivältä huhtikuuta 1940 n:o F. 427, ilmoittaa lääninhallitukselle tiedoksi sekä Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon saatettavaksi.

Asemakaavamääräyksiä:

Kortteliin n:o 690 saadaan rakentaa kaksikerroksinen ja enintään 8 m korkea paloa pidättävään luokkaan kuuluva rakennus, johon saadaan sisustaa ainoastaan liikehuoneistoja.

 Istutettava tontinosa.

149. XXV kaupunginosan korttelia n:o 840 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle toukokuun 14 p:ltä 1940.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1937 : 102 ja 1939 : 54)

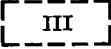
(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 2077)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 10 päivältä huhtikuuta 1940, jolla Helsingin kaupungin XXV kaupunginosan korttelissa n:o 840 asemakaavan muuttaminen siten, että k. o. kortteli tulee muodostettavaksi neljäksi tontiksi ja että määrättyihin rakennuksiin saa kellarikerrokseen sijoittaa asuinhuoneita ja tornitalot rakentaa nelikerroksisiksi sekä edellämäinitusta aiheutuva tonttijaon muuttaminen ovat hyväksytyt, niinkuin ohellinen asemakaavapiirros asemakaavamääräyksineen ja selityksineen sekä tonttijakokartta selityksineen tarkemmin osoittavat.

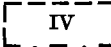
Tämän sisäasiainministeriö, viitaten lääninhallituksen kirjeeseen 29 päivältä huhtikuuta 1940 n:o F. 426, ilmoittaa lääninhallitukselle tiedoksi ja muiden asianomaisten tietoon saatettavaksi.

Asemakaavamääräyksiä:

 Istutettava tontinosa, jolle saadaan laittaa tarpeellisia kulkuteitä.

 Rakennusala 3-kerroksisia paloa pidättävään luokkaan kuuluvia, enintään 12 m korkeita rakennuksia varten, joissa kuitenkin kattolista saa olla puusta. Kellarikerrokseen saadaan lisäksi, enintään 1/3 rakennuksen pinta-alasta, sisustaa myymälöitä ja työhuoneita.

Tontille n:o 17 korttelissa n:o 840 saadaan kellarikerrokseen A:lla merkityille rakennusosille sisustaa myöskin asuinhuoneita.

 Rakennusala paloa pidättävään luokkaan kuuluvia rakennuksia varten, joissa kuitenkin kattolista saa olla puusta. Roomalainen numero ilmaisee rakennusosan suurimman sallitun kerrosluvun.

Tonttirajat on jätettävä aitaamatta.

150. X kaupunginosan tehdaskorttelia n:o 292 koskeva asemakaavanmuutos.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle kesäkuun 12 p:ltä 1940.

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 2074)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 8 päivältä toukokuuta 1940,

jolla Helsingin kaupungin X kaupunginosan tehdaskorttelin n:o 292 asemakaavan muuttaminen liikennealueiden järjestelyä varten sekä tästä aiheutuva saman korttelin tonttijaon muuttaminen ovat hyväksytyt niinkuin ohellinen asemakaavapiirros ja tonttijakokartta selityksineen tarkemmin osoittavat.

Tämän sisäasiainministeriö, viitaten lääninhallituksen kirjeeseen 29 päivältä toukokuuta 1940 n:o F. 550, ilmoittaa lääninhallitukselle tiedoksi sekä Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon saatettavaksi.

151. Asemakaava XIV kaupunginosan tehdaskorttelille n:o 472.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle elokuun 16 p:ltä 1940.

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 2081)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 19 päivältä kesäkuuta 1940, jolla Helsingin kaupungin XIV kaupunginosan tehdaskorttelia n:o 472 eli n. s. Töölön sokeritehtaan aluetta varten asemakaava sekä tonttijako ovat hyväksytyt, niinkuin ohellinen asemakaavapiirros ja tonttijakokartta selityksineen tarkemmin osoittavat.

Tämän sisäasiainministeriö, viitaten lääninhallituksen kirjeeseen 12 päivältä heinäkuuta 1940 n:o F. 781, ilmoittaa lääninhallitukselle tiedoksi sekä Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon saatettavaksi.

152. II kaupunginosan korttelia n:o 41 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle elokuun 21 p:ltä 1940.

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 2082)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 19 päivältä kesäkuuta 1940, jolla Helsingin kaupungin II kaupunginosan korttelissa n:o 41 olevien tonttien Puutarhakatu n:o 1 ja Kaisaniemenkatu n:o 1 asemakaavan muuttaminen huoneistojen käyttöä koskevalla asemakaavamääräyksellä sekä tonttijaon muuttaminen siten, että tontit muodostetaan yhdeksi tontiksi, ovat hyväksytyt, niinkuin ohellinen asemakaavapiirros selityksineen ja asemakaavamääräyksineen sekä tonttijakokartta selityksineen tarkemmin osoittavat.

Tämän sisäasiainministeriö, viitaten lääninhallituksen kirjeeseen 12 päivältä heinäkuuta 1940 n:o F. 784, ilmoittaa lääninhallitukselle tiedoksi sekä Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon saatettavaksi.

N:o 152 (jatk.)

Asemakaavamääräys:

Tontille n:o 8 Kaisaniemenkadun varrella korttelissa n:o 41 saadaan sijoittaa ainoastaan liikehuoneistoja sekä yksityisiä asuinhuoneistoja niitä henkilöitä varten, joiden asuminen tontilla on kiinteistön hoidolle välttämätöntä.

153. III kaupunginosan korttelia n:o 51 koskeva asemakaavamuutos asemakaavamääräysineen.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle lokakuun 12 p:ltä 1940.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1936 : 121 ja 1939 : 64)

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 2089)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 28 päivältä elokuuta 1940, jolla Helsingin kaupungin III kaupunginosan korttelissa n:o 51 olevien tonttien n:ot 6 ja 12 asemakaavan muuttaminen siten, että tonttien alle saadaan tehdä tunneli, johon on pääsy tontilta n:o 6, on hyväksytty, niin kuin ohellinen asemakaavapiirros selityksineen ja asemakaavamääräyksineen tarkemmin osoittaa.

Tämän sisäasiainministeriö, viitaten lääninhallituksen kirjeeseen 21 päivältä syyskuuta 1940 n:o F. 1416, ilmoittaa lääninhallitukselle tiedoksi sekä Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon saatettavaksi.

Asemakaavamääräys:

Korttelissa n:o 51 olevan tontin n:o 12 alle saadaan tehdä välille A—B 3 m levyinen tunneli, jonka laen korkeus on + 12.70 0-tasosta luettuna ja johon on pääsy tontilta n:o 6.

154. IV kaupunginosan korttelia n:o 162 koskeva asemakaavamuutos asemakaavamääräysineen.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle lokakuun 12 p:ltä 1940.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1938 : 112)

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 2093)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 28 päivältä elokuuta 1940, jolla Helsingin kaupungin IV kaupunginosan korttelissa n:o 162 olevien

tonttien n:ot 32, 34 ja 36 asemakaavan muuttaminen tonttien käyttöä ja rakennuskorkeutta koskevien määräysten kautta ja Kansakoulukadun ja Annankadun kulmauksen järjestelyä varten sekä tonttijaoon muuttaminen siten, että sanotut tontit muodostetaan kahdeksi tontiksi n:ot 1 ja 2, ovat hyväksytyt, niinkuin ohellinen asemakaavapiirros ja tonttijakokartta asemakaavamääräyksineen ja selityksineen tarkemmin osoittavat.

Tämän sisäasiainministeriö, viitaten lääninhallituksen kirjeeseen 21 päivästä syyskuuta 1940 n:o F. 1415, ilmoittaa lääninhallitukselle tiedoksi sekä Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon saatettavaksi.

Asemakaavamääräyksiä:

Tonteille n:ot 1 ja 2 korttelissa n:o 162 saadaan sijoittaa ainoastaan liikehuoneistoja sekä yksityisiä asuinhuoneistoja niitä henkilöitä varten, joiden asuminen tontilla on kiinteistön hoidolle välttämätön.

Tontilla n:o 2 saadaan katurakennuksen kattolista sijoittaa tasoon + 42.25 0-tasosta luettuna.

Tontilla n:o 1 saadaan rakennuksen ullakkokerrokseen sijoittaa liikehuoneistoja A:lla merkitylle tontinosalle. Tontilla n:o 1 on rakennuksen ensimmäisessä kerroksessa B:llä merkitty tontinosa jätettävä yleiseksi kulkutieksi.

Tontilla n:o 2 saadaan rakennuksen ullakkokerrokseen sijoittaa asuinhuoneisto C:llä merkitylle tontinosalle.

155. IX kaupunginosan korttelien n:ot 199 ja 204 asemakaavanmuutos.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle lokakuun 12 p:stä 1940.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1935 : 42, 1938 : 96, 1939 : 67 ja 112 sekä 1940 : 142)

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 2091)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 28 päivästä elokuuta 1940, jolla Helsingin kaupungin IX kaupunginosassa olevien korttelien n:ot 199 ja 204 asemakaavan muuttaminen *Kaivopuiston rantatie*-nimisen kadun järjestelyä varten on hyväksytty, niinkuin ohellinen asemakaavapiirros selityksineen tarkemmin osoittaa.

Tämän sisäasiainministeriö, viitaten lääninhallituksen kirjeeseen 21 päivästä syyskuuta 1940 n:o F. 1419, ilmoittaa lääninhallitukselle tiedoksi sekä Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon saatettavaksi.

156. XXII kaupunginosan korttelia n:o 690 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle lokakuun 15 p:itã 1940.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1940 : 148)

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 2092)

Sisäasiainministeriö on tänã päivänä tapahtuneessa esittelyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 28 päiväلتã elokuuta 1940, jolla Helsingin kaupungin XXII kaupunginosan korttelissa n:o 690 olevan tontin n:o 1 asemakaavan muuttaminen siten, että tontille saadaan rakentaa 3-kerroksinen rakennus, johon saadaan sijoittaa vain liike- ja kokoushuoneita, on hyväksytty, niinkuin ohellinen asemakaavapiiros selityksineen ja asemakaavamääräyksineen tarkemmin osoittaa.

Tämän sisäasiainministeriö, viitaten lääninhallituksen kirjeeseen 21 päiväلتã syyskuuta 1940 n:o F. 1417, ilmoittaa lääninhallitukselle tiedoksi sekä Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon saatettavaksi.

Asemakaavamääräyksiã:

Istutettava tontinosa.

Tontille n:o 1 korttelissa n:o 690 saadaan rakentaa 3-kerroksinen ja enintään 10 m korkea rakennus, johon saadaan sijoittaa liike- ja kokoushuoneita sekä kiinteistön hoitoa varten tarpeellinen asuinhuoneisto.

Poistettava asemakaavamääräys:

Kortteliin n:o 690 saadaan rakentaa kaksikerroksinen ja enintään 8 m korkea paloa pidättävään luokkaan kuuluva rakennus, johon saadaan sisustaa ainoastaan liikehuoneistoja.

157. XII kaupunginosan kortteileita n:ot 371 ja 381 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle joulukuun 13 p:itã 1940.

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimia piirustuksia n:ot 2108 ja 2109)

Sisäasiainministeriö on tänã päivänä tapahtuneessa esittelyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 30 päiväلتã lokakuuta 1940, jolla Helsingin kaupungin XII kaupunginosan kortteileissa n:ot 371 ja 381 asemakaavan ja tonttijaon muuttaminen tonttijärjestelyjä, rakennus- ja istutusalojen, rakennuskorkeuden ja kerroslu-

vun sekä korttelissa n:o 371 myös rakennusten käytön määräämistä varten ovat hyväksytyt, niinkuin ohelliset asemakaavapiirroksset selityksineen ja asemakaavamääräyksineen ja tonttijakokartat selityksineen tarkemmin osoittavat.

Tämän sisäasiainministeriö, viitaten lääninhallituksen kirjeeseen 21 päiväältä marraskuuta 1940 n:o F. 1925, ilmoittaa lääninhallitukselle tiedoksi sekä Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon saatettavaksi.

Asemakaavamääräyksiä:

 Rakennusala enintään 6-kerroksisia rakennuksia varten.

 Rakennusala enintään 4-kerroksisia rakennuksia varten.

 Rakennusala yksikerroksista paloa pidättävään luokkaan kuuluvaa rakennusta varten.

 Numero, joka osoittaa mihin korkeuteen 0-tasosta luettuna rakennuksen kattolista on sijoitettava.

 Istutettava tontinosa.

Tontille n:o 1 korttelissa n:o 371 saadaan kellarikerrokseen A:lla merkitylle tontinosalle sisustaa liikehuoneistoja.

158. XIII kaupunginosassa sijaitsevan yksityisen kreikkalais-katolisen seurakunnan hautausmaan asemakaavanmuutos.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle joulukuun 13 p:ltä 1940.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1935 : 45)

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 2080)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 30 päiväältä lokakuuta 1940, jolla Helsingin kaupungin XIII kaupunginosassa sijaitsevan yksityisen kreikkalaiskatolisen seurakunnan hautausmaan asemakaavan muuttaminen hautausmaan laajentamista varten on hyväksytty, niinkuin ohellinen asemakaavapiirros selityksineen tarkemmin osoittaa.

Tämän sisäasiainministeriö, viitaten lääninhallituksen kirjeeseen 21 päiväältä marraskuuta 1940 n:o F. 1926, ilmoittaa lääninhallitukselle tiedoksi sekä Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon saatettavaksi.

159. XXIII, XXV ja XXVI kaupunginosien asemakaavojen yhteydessä vahvistetut katujen nimet.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1936 : 115, 1937 : 102 ja 1938 : 101)

XXIII kaupunginosa:

(Asemakaavan on sisäasiainministeriö vahvistanut 22 p:nä helmikuuta 1938)

Alueella, jolle asemakaava on vahvistettu, ovat seuraavat kadut (kadut, joista jokin osa kuuluu aikaisemmin vahvistettuun asemakaavaan, on merkitty **:llä, kadut joiden nimet esiintyvät kaupunginvaltuuston vahvistamassa jaotuskaavassa on merkitty *:llä):

<i>Annalan puistotie</i> — <i>Annebergs parkväg</i>	** <i>Koskelantie</i> — <i>Forsbyvägen</i>
<i>Annalantie</i> — <i>Annebergsvägen</i>	<i>Koskikuja</i> — <i>Forsgränd</i>
* <i>Damaskuksentie</i> — <i>Damaskusvägen</i>	* <i>Kumpulantie</i> — <i>Gumtäcktsvägen</i>
<i>Hylkysaarenkatu</i> — <i>Vrahholmogatan</i>	<i>Kuusisaarenkatu</i> — <i>Granholmogatan</i>
** <i>Hämeentie</i> — <i>Tavastvägen</i>	<i>Lammassaarenkatu</i> — <i>Fårholmogatan</i>
* <i>Indiankatu</i> — <i>Indiagatan</i>	<i>Niilintie</i> — <i>Nilvägen</i>
<i>Jaavankuja</i> — <i>Javagränd</i>	* <i>Siamintie</i> — <i>Siamvägen</i>
* <i>Jaavantie</i> — <i>Javavägen</i>	<i>Sumatrankuja</i> — <i>Sumatragränd</i>
* <i>Japaninkatu</i> — <i>Japangatan</i>	* <i>Sumatrantie</i> — <i>Sumatravägen</i>
<i>Kanaantie (Etel., Pohj.)</i> — <i>Kanaansvägen (Södra, Norra)</i>	* <i>Syriankatu</i> — <i>Syriagatan</i>
* <i>Kaironkatu</i> — <i>Kairogatan</i>	* <i>Toukolantie</i> — <i>Majstadsvägen</i>
<i>Kokkosaarentie</i> — <i>Ljusarövägen</i>	<i>Valtimontie</i> — <i>Valtimovägen</i>
* <i>Kongontie</i> — <i>Kongovägen</i>	<i>Vanhankaupungintie</i> — <i>Gammelstadsvägen</i>
* <i>Koreankatu</i> — <i>Koreagatan</i>	<i>Viikinkatu</i> — <i>Vikgatan</i>

XXV kaupunginosa:

(Asemakaavan on sisäasiainministeriö vahvistanut 1 p:nä huhtikuuta 1937)

Alueella, jolle asemakaava on vahvistettu, ovat seuraavat kadut (kadut, joista jokin osa kuuluu aikaisemmin vahvistettuun asemakaavaan, on merkitty **:llä, kadut, joiden nimet esiintyvät kaupunginvaltuuston vahvistamassa jaotuskaavassa *:llä):

* <i>Annikinkuja</i> — <i>Annikigränd</i>	<i>Käpylänaukio</i> — <i>Kottbyplatsen</i>
* <i>Arabiankatu</i> — <i>Arabiagatan</i>	** <i>Käpyläntie</i> — <i>Kottbyvägen</i>
* <i>Ilmattarenkuja</i> — <i>Ilmatargränd</i>	<i>Käpyläntori</i> — <i>Kottbytorg</i>
* <i>Ilmattarentie</i> — <i>Ilmatarvägen</i>	* <i>Lemmikinkuja</i> — <i>Lemmikigränd</i>
* <i>Joukolantie</i> — <i>Joukolavägen</i>	<i>Louhenkuja</i> — <i>Louhigränd</i>
* <i>Kalervonkatu</i> — <i>Kalervogatan</i>	* <i>Louhentie</i> — <i>Louhivägen</i>
* <i>Kaukonkatu</i> — <i>Kaukogatan</i>	* <i>Marjattantie</i> — <i>Marjattavägen</i>
* <i>Keijontie</i> — <i>Keijovägen</i>	* <i>Metsolantie</i> — <i>Metsolavägen</i>
* <i>Kimmontie</i> — <i>Kimmovägen</i>	* <i>Metsätie</i> — <i>Skogsvägen</i>
* <i>Koskelantie</i> — <i>Forsbyvägen</i>	* <i>Mäkelänkatu</i> — <i>Backasgatan</i>
* <i>Kotipolku</i> — <i>Hemstigen</i>	* <i>Nyyrikintie</i> — <i>Nyyrikkivägen</i>
* <i>Kuutamotie</i> — <i>Månskensvägen</i>	* <i>Onnentie</i> — <i>Lyclovägen</i>
	<i>Osmonkuja</i> — <i>Osmogränd</i>
	* <i>Osmontie</i> — <i>Osmovägen</i>

<i>Otavankuja</i> — <i>Otavagränd</i>	<i>Tapionkuja</i> — <i>Tapiogränd</i>
<i>Panuntie</i> — <i>Panuvägen</i>	* <i>Turjantie</i> — <i>Turjavägen</i>
<i>Pellervonkuja</i> — <i>Pellervo-</i> <i>gränd</i>	* <i>Tursontie</i> — <i>Tursovägen</i>
* <i>Pellervontie</i> — <i>Pellervovägen</i>	* <i>Tuulikinkuja</i> — <i>Tuulikki-</i> <i>gränd</i>
* <i>Peltolantie</i> — <i>Peltolavägen</i>	* <i>Tähtitie</i> — <i>Stjärnvägen</i>
* <i>Peräpohjolan tie</i> — <i>Peräpoh-</i> <i>jolavägen</i>	<i>Untamonkuja</i> — <i>Untamo-</i> <i>gränd</i>
<i>Pohjolanaukio</i> — <i>Pohjola-</i> <i>platsen</i>	* <i>Untamontie</i> — <i>Untamovägen</i>
* <i>Pohjolankatu</i> — <i>Pohjologatan</i>	* <i>Vallinkoskentie</i> — <i>Vallinkos-</i> <i>kivägen</i>
* <i>Rauninkuja</i> — <i>Raunigränd</i>	* <i>Vipusentie</i> — <i>Vipunenvägen</i>
* <i>Sampsantie</i> — <i>Sampsavägen</i>	<i>Vuorelankatu</i> — <i>Vuorelaga-</i> <i>tan</i>
* <i>Sariolantie</i> — <i>Sariolavägen</i>	<i>Vuorelankuja</i> — <i>Vuorela-</i> <i>gränd</i>
* <i>Sinikankuja</i> — <i>Sinikkagränd</i>	* <i>Väinölänkatu</i> — <i>Väinöläga-</i> <i>tan</i>
* <i>Taivaskalliontie</i> — <i>Himmels-</i> <i>bergsvägen</i>	
* <i>Tapiolantie</i> — <i>Tapiolavägen</i>	

XXVI kaupunginosa:

(Asemakaavan on sisäasiainministeriö vahvistanut 31 p:nä elokuuta 1936)

Alueella, jolle asemakaava on vahvistettu, ovat seuraavat kadut (kadut, joiden nimet esiintyvät kaupunginvaltuuston vahvistamassa jaotuskaavassa, on merkitty *):llä):

<i>Artjärventie</i> — <i>Artsjövägen</i>	<i>Myrskyläntie</i> — <i>Mörskom-</i> <i>vägen</i>
<i>Askolantie</i> — <i>Askolavägen</i>	<i>Nastolantie</i> — <i>Nastolavägen</i>
<i>Iitintie</i> — <i>Iittisvägen</i>	<i>Oulunkyläntie</i> — <i>Äggelbyvä-</i> <i>gen</i>
<i>Jaalantie</i> — <i>Jaalavägen</i>	<i>Pukkilantie</i> — <i>Pukkilavägen</i>
* <i>Käpyläntie</i> — <i>Kottbyvägen</i>	<i>Pyhtääntie</i> — <i>Pyttisvägen</i>
<i>Myrskylänkuja</i> — <i>Mörskom-</i> <i>gränd</i>	

160. Tonttijaon muutokset vuonna 1940.

Kaup. osa.	Kortteli.	Tontti.	Muutos.	Kaup. valt. päätös.	Sisäas. min. vahvistus.
XXII	532, 532a, 532b, 534, 535, 541, 543, 544, 546 — 551, 580a, 580b, 691 — 707	—	Tonttijako vahvistettu	15.11.39	30.1.40
IV	166a, 166b, 168 ja 169	—	Uusi tonttijako vahvistettu ..	15.11.39	30.1.40
XV	610 — 612, 614, 616 — 620	—	Tonttijako vahvistettu	19. 6.40	17.8.40
XXIII	668 ja 669	—	Tonttijako vahvistettu	19. 6.40	17.8.40
VII	101 ja 102	—	Mainittujen korttelien Etelärantatien varrella rakennuslinjan ulkopuolella olevat alueet on liitetty Etelärantatiehen	9.10.40	22.11.40

161. Lisäykset kaupungin hallitusten, lautakuntien y. m. toimielinten palkkiosääntöön.

Kansanhuoltolautakunnan puheenjohtajalle suoritetaan palkkiona 3,000 markkaa kuukaudessa sekä varapuheenjohtajalle 300 markkaa ja jäsenille 150 markkaa kultakin kokoukselta; jaostojen puheenjohtajille suoritetaan 300 markkaa kultakin jaoston kokoukselta. Kaup. valt. päätös lokakuun 11 p:ltä 1939.

Työvelvollisuuslautakunnan puheenjohtajalle suoritetaan palkkiona 500 markkaa kokoukselta sekä varapuheenjohtajalle, jäsenille ja lisäjäsenille 150 markkaa kokoukselta, varapuheenjohtajan saadessa puheenjohtajana toimiessaan puheenjohtajalle myönnetyn palkkion. Kaup. valt. päätös lokakuun 25 p:ltä 1939.

Majoituslautakunnan puheenjohtajalle suoritetaan toukokuun 1 p:stä 1940 lukien palkkiona 150 markkaa kokoukselta sekä jäsenille 100 markkaa kokoukselta. Kaup. valt. päätös toukokuun 8 p:ltä 1940.

Väestönsuojelulautakunnan puheenjohtajalle suoritetaan palkkiona 500 markkaa sekä jäsenille 150 markkaa kokoukselta, varapuheenjohtajan saadessa puheenjohtajana toimiessaan puheenjohtajalle myönnetyn palkkion. Kaup. valt. päätös toukokuun 29 p:ltä 1940.

Huoneenvuokralautakunnan puheenjohtajalle suoritetaan palkkiona 2,500 markkaa kuukaudessa sekä hänen varamiehelleen 300 markkaa ja jäsenille 150 markkaa kultakin kokoukselta. Kaup. valt. päätös kesäkuun 19 p:ltä 1940.

162. Muutokset sääntöpalkkaisten virkojen luokitteluun vuonna 1940.

A. Perustetut virat.

N:o	Virasto tai laitos.	Virka.	Lukumäärä.	Palkkaluokka.	Kielitaitoluokka.	Kaup. valt. päätös	
						tehty.	astui voimaan.
1	Maistraatti	Maistraatinsihteeri (ks taulu B, n:o 1 ja 2)	1 29	—	6.3 ¹⁾	2)	
2	»	I Julkinen notaari (ks taulu B, n:o 1)	1 21	—	6.3 ¹⁾	2)	
3	»	Nuor. toimistoapulainen yl. pl.	1 39	—	6.3 ¹⁾	2)	
4	Marian sairaala	Lämmittäjä-mekaanikko	1 39	—	8.5		1.1.41
5	Nikkilän sairaala	Lämmittäjä	1 44	—	»	»	»

¹⁾ Päätös virkojen uudelleenjärjestelystä tehtiin 7 p:nä syyskuuta 1932 ja pantiin täytäntöön väliaikaisesti vuoden 1939 alusta.

²⁾ Siitä päivästä lukien, jolloin maistraatin uusi työjärjestys tuli voimaan. (Vrt. kunn. as.-kok. 1940 : 43)

³⁾ Oikeusministeriön vahvistama 6 p:nä huhtikuuta 1940.

N:o	Virasto tai laitos.	Virka.	Lukumäärä	Palkkaluokka.	Kieilito- luokka.	Kaup. valt. päättö	
						tehty.	astul voimaan.
6	Tuberkuloosisairaala	Lämmittäjä	1 44	—	—	8.5	1.1.41
7	Vastaanotto- ja ammatti- oppilaskodit	Ylikatsastaja	1 31	IV	—	29.5	»
8	»	Lämmittäjä-talonmies	1 37	V	—	»	»
9	»	Keittiöapulainen	2 53	—	—	»	»
10	»	Leipoja	1 52	—	—	»	»
11	»	Pesuapulainen	2 53	—	—	»	»
12	»	Ompelija- ja keskusvaras- ton hoitaja	1 46	—	—	»	»
13	»	Hoitaja	1 37	IV	—	»	»
14	»	Hoitaja	2 39	IV	—	»	»
15	»	Siivooja	3 53	—	—	»	»
16	Palolaitos	Palokersantti	2 32	—	—	18.9	»
17	»	Nuor. palomies	18 41	—	—	»	»
18	Sähkölaitos	Laskuttaja (ks taulu B, n:o 4)	8 40	—	—	9.10	»
19	Kaupunginkanslia	Notaari	1 17	II	—	»	»
20	Teurastamo	Vartija (ks taulu B, n:o 5)	1 43	—	—	»	»
21	Kaupunginorkesteri	Orkesterin johtaja	1 8	—	—	30.10	»
22	Elintarvikekeskus	Toimitusjohtaja	1 14	—	—	»	»
23	»	Kirjanpitäjä	1 31	—	—	»	»
24	»	Nuor. toimistoapulainen al. pl.	2 42	—	—	»	»
25	»	Emännöitsijä	1 33	—	—	»	»
26	»	Apulaisemännöitsijä	2 39	—	—	»	»
27	»	Lihamestari	1 36	—	—	»	»
28	»	Varastoesimies	1 39	—	—	»	»
29	»	Varastomies	3 41	—	—	»	»
30	»	Autonkuljettaja	2 39	—	—	»	»
31	»	Varastoapulainen	1 52	—	—	»	»
32	»	Myyväläapulainen	2 53	—	—	»	»
33	»	Ruokalanhoitaja	3 52	—	—	»	»
34	»	Pääkeittäjä	1 50	—	—	»	»
35	»	Apulaiskeittäjä	7 52	—	—	»	»
36	»	Keittiöapulainen	14 53	—	—	»	»
37	Lastenseimi (lastentarhain johtokunnan alainen)	Opettaja	1 35	—	—	»	»
38	»	Lastenhoitaja	2 51	—	—	»	»
39	»	Talousapulainen	1 54	—	—	»	»
40	»	»	1 56	—	—	»	»
41	»	Aputyttö	1 61	—	—	»	»
42	Sairaalahallituksen kanslia	Nuor. toimistoapulainen yl. pl.	1 37	—	—	18.12	»

B. Lakkautetut virat.

N:o	Virasto tai laitos.	Virka.	Lukumäärä.	Kaup.valt. päätös	
				Palkkaluokka.	tehty.
1	Maistraatti	Maistraatinsihteeri ja I julkinen notaari (ks taulu A, n:ot 1 ja 2)	1 29	6.3 ¹	2)
2	»	Notaari	1 43	6.3 ¹	2)
3	Tuberkuloosisairaala	Apumies	1 46	8.5	1.1.41
4	Sähkölaitos	Nuor. toimistoapulainen al. pl. (ks taulu A, n:o 18)	8 41	9.10	»
5	Teurastamo	Yövärtija (ks taulu A, n:o 20)	1 45	»	»
6	Ryttylän koulukoti	Hoitajatarharjoittelija	1 54	»	1.9.40
7	Sairaalin tilivirasto	Inventtausapulainen	1 33	18.12	1.1.41

Alaviitat ovat siv. 184.

C. Toisiin palkkaluokkiin siirretyt virat.

N:o	Virasto tai laitos.	Virka.	Lukumäärä.	Palkkaluokka.		Kaup. valt. päätös	
				entinen.	uusi.	tehty.	astui voimaan.
1	Maistraatti	II Julkinen notaari	1 35	21	6.3 ¹	2)	
2	Kaasulaitos	Käyttöinsinööri; uusi nimitys: yli-insinööri	1 12	11	19.6	1.1.41	
3	Sähkölaitos	Johtotarkastaja	3 31	30	9.10	»	
4	Kivelän sairaala	Konemestari	1 35	32	»	»	
5	Tuberkuloosisairaala	»	1 35	32	»	»	
6	Marian sairaala	Yövärtija	2 48	46	»	»	
7	»	Portinvartija	1 49	46	»	»	
8	Kulkutautisairaala	Yövärtija	1 48	46	»	»	
9	»	Portinvartija	1 49	46	»	»	
10	Kivelän sairaala	Yövärtija	1 48	46	»	»	
11	»	Portinvartija	1 49	46	»	»	
12	Nikkilän sairaala	Yövärtija	1 48	46	»	»	
13	Tuberkuloosisairaala	»	1 48	45	»	»	
14	Lastentarhat	Aputyttö; uusi nimitys: talousapulainen (ks taulu D, n:o 2)	1 61	54	20.11	»	

Alaviitat ovat siv. 184.

D. Toiseen virastoon tai laitokseen siirretyt virat.

N:o	Virasto tai laitos		Virka.	Lukumäärä.	Palkkaluokka.	Kaup. valt. päätös.	
	josta virka siirrettiin.	johon virka siirretään.				tehty.	astui voimaan.
1	Lastentarha Kalliorinne	Lastentarha Vuokko	Opettaja	1	35	20.11	1.1.41
2	„	„	Aputyttö; nimitys muutettu: talousapulainen (ks taulu C, n:o 14).	1	54	„	„
3	Bengtsårin koulukoti	Toivolan koulukoti	Puutarhuri	1	37	29.5	„